

Giới thiệu Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!

Truyện Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em! là một tác phẩm truyện teen nhẹ nhàng đầy sâu lắng, nói về nhân vật là cô con gái cưng của tập đoàn The Rose nổi tiếng trên thế giới, cô gái ấy tên là Ngọc Băng Nhi. 18 tuổi, xinh đẹp tựa như thiên thần. Làn da trắng không tí vết.

- Lâm Hàn Thiên - hẳn 18 tuổi là một hotboy chính hiệu, lạnh lùng với hầu như tất cả trừ nó. Người thừa kế sáng giá của JK. Chung wy nà hotboy này còn nhiều điều rui ta từ từ tìm.

Hai con người tài sắc vẹn toàn, đều là người thừa kế của những tập đoàn hàng đầu thế giới. Nó ngày thơ trong sáng như một thiên thần trong ánh sáng, yếu ớt trong lòng hắn. Nhưng thật sự một thiên thần trong ánh sáng có là ác quỷ trong bóng tối. Hắn lạnh lùng vô cảm đến phát chán trong cuộc sống đầy bề bõ của bóng tối để rồi gặp nó hẳn hiểu cảm giác quan tâm ai đó, hiểu được cảm giác yêu, nhớ, đau khổ.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1

Một thiên thần đang đi trên đường với chiếc xe đạp thể thao màu đen. Mái tóc được búi cao ẩn dưới chiếc mũ lưỡi trai màu đen. Phong cách ăn mặc rất cá tính. Quần jean ngắn và áo phông trắng cùng chiếc balo đen. Tai đeo phone, chân vẫn đạp đều trên con ngõ vào khu vực dành cho những tỉ phú ở Mỹ. Đôi môi màu anh đào khẽ lẩm bầm: - Lũ con gái thật đáng ghét. Dám giờ trò với mình. Để xem mình xử lí như thế nào. Chiếc bánh xe quay đều quay đều đến vô tình lần lên luôn cái đuôi yêu quý của con chó vận đang nằm bên đường.

- A GẤU - con chó hét lên còn thủ phạm vẫn nhón nhơ ngoài vòng pháp luật. Nó hát theo nhạc. Sóng lưng nó như có một dòng điện chạy qua. Lạnh buốt. Nó quay đầu. Một hình ảnh không mấy đẹp mắt. Con chó nhìn nó với ánh mắt oán hận, hàm răng sắc nhọn và tư thế chuẩn bị lao vào vồ thịt nó.

- Mẹ ơi! - nó hét lên rồi tăng lực đôi chân. Nó đạp với tốc độ của một tay đua xe chuyên nghiệp. Đằng sau là ừng cừ viên vô cùng sáng giá với ngôi vô địch - chó vận. Người chó đuổi nhau cuồng nhiệt. Thứ nó đợi cũng đã đến. Cảnh công biệt thự thân yêu đã được mở rộng từ bao giờ mang cho nó hi vọng sống. Không ngần ngại bất cứ một điều gì nó lao thẳng vào thành trì làm cho quân truy sát phải dừng bước.

- Ya hu. Đứng mơ. Hi hi. Á.... - nó đang sung sướng lao xe vào thì chợt nhận ra cái hồ bơi đang chờ mình. " giảm tốc độ " ý nghĩ loé lên trong đầu nó. Nó phanh xe nhưng " cạch cạch " dây phanh bị ai đó cắt mất. Thế là với tốc độ siêu phẩm nó nhắm mắt chờ kết quả. ẦM. Tiếng động rung trời lở đất dội biệt thự vang lên. Quân gia Lâm vội vã:

- Chuyện gì vậy?.

Rộp. Suýt nữa rơi mất tròng mắt của lão. Cảnh tượng trước mắt y là một thảm họa của thế giới. Nó đang bơi như một con vịt bầu xinh đẹp (thiên nga) bên cạnh là chiếc xe đạp " chửi xộc " chiếc balo đáng yêu..... -

Tiểu thư người đang làm gì vậy?

- Quân gia Lâm - nó dồn hết bực dọc.

Nó bước xuống phòng bếp, vừa mới thấy nó tất cả những người giúp việc đã đồng loạt cúi đầu:

- Chào tiểu thư

- Chào mấy chị - nó nói rồi ôm đồng hoa quả ra phòng khách. Ung dung ngồi xem phim. Chiếc xe Lamborì tiến vào khu biệt thự. Cạch. Hai người trung niên một nam một nữ bước xuống (Biết là ai không). Quân gia Lâm hôn hờ chạy ra:

- Mừng lão gia và phu nhân đã về? - cúi đầu gần 90 độ

- Tiểu thư đâu? - Papa nó hỏi

- Tiểu thư vừa về - ông quân gia đáp

- Cái gì thế này - mama nó khẽ hét lên.

Trước mặt Papa nó là một thảm họa. Hồ bơi xinh đẹp lúc trước đâu rồi. Giờ đây là một cảnh kinh khủng, chiếc xe đạp đang tập bơi trong hồ, chiếc balo thì đang tắm nắng cùng mấy quýt tập nổi lênh bênh. Chiếc mũ thì đang tập lặn..... Ông quân gia vội giải thích:

- Hồi nãy tiểu thư..... - chưa đề ông quân gia kịp giải bày Papa nó đã chẹp miệng

- Lại tiếp tục quậy phá. Không biết bao giờ mới lớn được - nói rồi Papa nó nghiêm nghị bước vào. Mama nó đi theo sau gương mặt thoáng chút suy tư. Hai người vừa bước vào nhà thì. VÈO. RẦM. Papa nó nóc ao hun sàn nhà bóng loáng. Papa nó do mải nhìn con gái yêu quý mà dẫm lên vỏ chuối.

- Oái. Động đất. Sóng thần. Sập biệt thự. - nó hét lên nhưng mắt vẫn không rời khỏi màn hình. Đôi lúc lại khẽ hix .. Hix ... Hix. Sàn nhà đầy khăn giấy. Papa nó khẽ lắc đầu ngồi đối diện nó nhưng nó lại chỉ chăm chú vào cái tivi

- Băng Nhi - Papa nó

- Hix ... Hix ... Tại sao trên đời này lại có người đẹp trai như vậy chứ. Khóc cũng đẹp. Hix..... Hix

- Băng Nhi - Papa nó gần giọng

- Im lặng - nó quát rồi chợt nghĩ mà nói ra miệng

- Ừa. Sao nghe giống giọng Papa vậy. Không thể nào. Papa đang đi công tác mà. Đứng là mình hoang tưởng - nó tự trấn an

- Pa không ngờ con gái suy luận hay hơn thám tử đó - Papa nó lên giọng.

Nó lạnh người quay lại cười miễn cưỡng

- Papa về khi nào vậy con không biết đó! Hi hi

- Từ khi có động đất

- À ha Papa về từ khi động đất hả. Con sao không biết vậy? - nó vờ vịt

- Nghe nói ở nhà vừa có sóng thần phải không - mama nó nhìn nó

- WOW. Sóng thần nào hả mẹ - nó ngây thơ

- Sóng thần cuốn xe của con với lại balo sách vở mũ ... Xuống hồ bơi mà - mama nó nhìn nó

- À. Mà Papa có mua quà cho con không Papa - nó nhõng nhẽo

- Quà sao bảo bối? Có đấy - Papa nó gõ vào trán nó

- Con biết mà . Papa là người yêu con nhất mà - nó mà vào má Papa
- GOOD . Con được về Việt Nam - mama nó tuyên bố
- HẢ ? Tại sao lại về Việt Nam - nó ngạc nhiên
- Du lịch . Cứ coi như là vậy . Con về đó học thêm đi .
- Không . Con ở đây học thêm cũng được mà - nó cãi
- Coi như về quê - mama nó
- Sao hai anh lại không phải về quê chứ - nó làm鬼鬼
- Không được cãi lời . Ba đã quyết định rồi 2 h chiều nay bay . Ba không muốn nói nhiều
- Ba - nó hét lên theo ba nó - Khốn nạn - nó bực dọc đi lên phòng . Tivi đang chiếu cảnh sườn sượt của anh chàng nam chính trên phim Hàn Quốc .

Bạn đang đọc truyện *Bão Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 2

Nó về Việt Nam cũng đã gần một tháng , bạn bè cũng đã có cuộc sống đầy đủ không đến nỗi đi ăn xin mà là ở biệt thự đi xe hơi . Pama nó ở bên Mỹ cũng an tâm phần nào về cô con gái siêu quậy này -Alo ! ông thông gia phải không ? - giọng papa nó vang lên lanh lảnh trong 1 khu biệt thự đồ sộ ở California . người đầu dây bên kia cũng đáp . - tình hình chiến sự như thế nào rồi ông bạn già ? Giọng papa nó bực tức vừa đùa - Nè ! Tôi còn trẻ nha . Nói không chừng tôi mà giả nhập vào làng showbiz thì vào top cũng nên !! - Oi ! Tìm tôi. ...- đầu dây bên kia cũng diễn - thôi ! không đùa nữa . con dâu của tôi như thế nào rồi ! đã tiến hành kế hoạch được chưa ! - NÀY !!! con dâu của tôi như thế nào rồi - papa nó nói có nhấn mạnh - ai là con dâu của ông ! nó bấy giờ òn rồi . tiến hành đi ! - yes sòr !!! - papa hẳn giọng vui vẻ - thôi nhé diễn viên nghiệp dư đứng trong top đầu bị dính scandal man rợ !!!! tút...tút..

Mặt Papa nó vốn " đẹp lão " (àh quên , Đẹp trai) đang như núi lửa Phú Sĩ của Nhật Bản sau bao nhiều năm im lặng nay bùng nổ . Ông tức đến nỗi không thể phóng sang bên kia cho ông bạn tri kỉ một bài học . Chà là thế này , lúc trước Pama nó và Pama hẳn vốn là bạn thân . Hai cặp đôi thể non hẹn biển rằng khi nào sinh baby sẽ làm xui gia nhưng do gia đình hẳn chỉ có mỗi báo bối đẹp trai . Còn nhà nó cũng một anh handsome . May sao ông trời có mắt ban tặng cho nhà hẳn một cô dâu bằng tuổi . Song liệu hai đôi uyên ương này có biết những sự thật phũ phàng không ngờ tới . Hiện giờ . Pama hẳn đang ngồi trước bộ salong đối diện một hoàng tử . Papa hẳn cất lời như một ngọt :

- Con trai ! Ta nghĩ với IQ bao ngất của con con sẽ đoán được ta gọi con đến đây làm gì chứ ! - Con biết . Về chuyện đó - hẳn thần thờ , đôi mắt nhìn vào bầu không trung lạc lõng

- Con nghĩ như thế nào ? - mama dịu dàng cất giọng

Hắn nhìn mẹ và cất những câu hỏi như để chắc chắn :

- Con muốn kiểm chứng một điều ! Cô ấy tên là Hoàng Ngọc Băng Nhi , con gái tập đoàn The ROSE , bác cô ấy mất cách đây 8 năm , lúc đó cô ấy sống ở Mỹ . Cô ấy có một người anh trai và cô ấy là cô gái này phải không - nói một tràng như giảng đạo cho ba mẹ nghe rồi đưa cái laptop yêu quý với một loạt hình của vk tương lại . Hai người trở mắt ngạc nhiên nhìn vào thiên thần trong đó nhưng một phần là vì vẻ đẹp dù đã biết trước và phần lớn còn lại là sự quan tâm của hẳn đối với nó

- Được . Con sẽ chấp nhận . Nhưng về tổ chức ở đây ! - hẳn hơi lạc giọng nhưng không lo sợ mà chỉ toát lên vẻ lạnh lùng . Biết được việc hẳn nhắc đến , ba hẳn tiếp lời :

- Con yên tâm . Về việc tổ chức ba sẽ lo . Và lại bên đó cũng có nhiều việc con cần giải quyết

- Vậy mai con sẽ đi ! - hẳn đứng dậy nói rồi đi lên phòng .

Sau khi hẳn rồi đi trong khi hai ông bà nhà hẳn nhìn hẳn với ánh mắt khó hiểu . Hai người biết với tính cách của hẳn thì với mấy kiểu thế này thì chắc chắn một tí phần một tí hẳn sẽ phản đối kịch liệt cho mà xem . Hai người vẫn còn nhớ như in . Hẳn thì thật chưa có mảnh tình vắt vai . Hẳn chỉ yêu một người con gái và suốt đời hẳn chỉ yêu người đó thôi . Đó là một kỉ niệm mà hẳn chôn khur khur trong lòng , cất giữ như không để mất đi . Trong cuộc sống của hẳn không biết bao nhiêu là gái nhưng tất cả đối với hẳn như khí cacbon dư thừa trong không khí kể cả thần thế . Thử hỏi hôm nay nếu hẳn không đồng ý thì làm sao để đặt được hôn ước này . Không lẽ bắt hẳn ôm bom thì hẳn cũng không đồng ý có khi không chừng lại bị hẳn cho ôm lại . Cứ cho là hẳn bị trúng tình yêu sét đánh thì tốt hơn . Sáng hôm sau tại sân bay quốc tế INCHON . Một người con trai mặc một chiếc áo sơ mi ở trắng + quần jean màu xanh và mái tóc đen bóng bệnh . Ở . Hẳn đang là tâm điểm của sân bay này , tay dắt túi quần . Đáng đi của hẳn làm bao nhiêu người chết mắt thôi . Một vẻ lạnh lùng nhưng sự lạnh lùng của hẳn làm mọi người phải mê và cuốn vào . Máy cô gái như chết lăm lăm trước vẻ nghiêng đầu nghiêng trời của hẳn

- Trời ơi ! Hotboy nào vậy đẹp trai chết đi được ! - Girl 1

- WOW . Hơn cả sao điện ảnh ! - Girl 2

- Chết Mất thôi . TẠI SAO TRÊN THẾ GIỚI NÀY LẠI CÓ NHỮNG CON NGƯỜI ĐẸP đến THẾ CHỨ -girl 3 phàn nàn .

Trong lúc mấy girl như bay tới tận cùng vũ trụ thì mấy boy lại làm khổ mấy bác nhân viên cứu hỏa . Hẳn lên máy bay vào ngồi ở khoang đặc biệt . Ngồi vào , hẳn lấy trong túi ra chiếc máy nghe nhạc , dặt tai phone vào tai , hẳn ngả người xuống nhắm mắt lại . Hẳn như vậy không có nghĩa là hẳn ngủ . Hẳn vẫn thấy máy cô tiếp viên trẻ cứ có tình để được lui tới gần hẳn , đã vậy còn nhìn hẳn với ánh mắt ăn tươi nuốt sống nữa chứ . Điều đó làm hẳn cảm thấy bực mình , nếu hẳn không lên chế được đảm bảo là máy cô này đã bay như chim trên trời . Cuối cùng chuyến bay đến Việt Nam cũng đã đáp xuống ở sân bay Nội Bài . Chẳng khác gì nó mấy hôm bữa , hẳn lại là trung tâm của vũ trụ . Nói thật ra thì hẳn rất ghét sự ồn ào . Điều mà hẳn thích cho đến hiện tại là nghe nhạc và sự im lặng . Vì vậy lúc ở bên kia , mọi người thấy hẳn là đều như hén . Hẳn bỏ ngoài tai những ồn ào xung quanh rồi đi tới một chiếc BMW đen . Một ông già cúi đầu cung kính

- Chào cậu ! Chắc hẳn cậu là thiếu gia Lâm Hân Thiên

- - Hẳn gật đầu

- Tôi là quản gia Kim , người đang ở cùng tiểu thư Băng Nhi . Tôi được ông chủ báo . Mời cậu lên xe

- Có ấy biết chưa ? - hẳn hỏi

- Dạ . Có lẽ là chưa - quản gia Kim có một cảm giác sợ hãi trước con người hẳn Không nói gì , hẳn lòi con Iphone đắt đỏ của mình ra gọi cho ai đó rồi bước lên xe với vẻ mặt đầy đắc ý . Quản gia cũng lên , hẳn nói câu thứ hai trong gần 30 phút gặp mặt

- Cho tôi đến khách sạn

- Thưa cậu ! - Ông quản gia ngạc nhiên

- Tôi biết ! Tôi sẽ sớm về ! - Hẳn hiểu ông quản gia đang nghĩ gì

Hắn về khách sạn cao cấp , trước khi vào không quên nhắc

- Tôi muốn nhập học tại trường và vào lớp của cô ấy ngày vào ngày mai và tôi không muốn cô ấy biết việc tôi về đây . - Dạ . Thưa cậu - ông quản gia cúi

đầu sau rồi cũng lái xe đi với cái đầu hỏi to đùng

Tối đến , sau 1 ngày học hành căng thẳng nên hiện giờ nó đang nằm trên ghế salong xem phim thì tiếng nhạc chuông điện thoại vang lên . Nó vớ lấy .

- ALO . Con gái ở bên đó sướng nên quên Papa rồi hả .- Giọng Papa nó giả hồn dỗi . - Cô con gái này làm sao quên được Papa ù quý được . Papa đáng ghét Wá àh . Đây con gái sang đây một mình cô đơn lẻ loi còn mình ở bên đó thì sung sướng - Nó nói và cố nhấn mạnh hai chữ Papa ù quý .

- Vậy thì từ nay con khỏi cô đơn nữa .

- Thật sao ba Ôi . Con ù Papa nhiều lắm .

- Nhớ đối tốt với người ta nghe con .

- Dạ . - Nó vui vẻ mà không hề bit rằng mình đang bị đưa vào tròng .

- Mai ck con về đó . Hai đứa sẽ chung sống với nhau cho đến khi cưới .

-Ba vui tính thật .- Nó cười xoà trước câu nói của Papa .

- Thật đó con gái àh . Ta không đùa đâu .

- HẢ . Nó hét lên làm cái mánh nhĩ của ba nó suýt thủng .

- Tên cậu ấy là Lâm Hàn Thiên .

- Ba Ba đừng đùa nữa Con đột quỵ chết bây giờ ha - nó vẫn nghĩ Papa nó đang đùa nó .- Quyết định vậy đi . Bái bai con gái yêu quý . Chúc hai vợ chồng con sống tốt - Papa nó đập máy .

Nó hét lên giận dữ và bỏ lên phòng . Trong lúc nó đang bốc hỏa thì Papa nó rất chi là happy

- Trời ơi Ông giỏi thật . Quà không hổ danh là chồng tôi - mama nó tán thưởng Papa nó .

-Tất nhiên . Tôi mà lại - Papa nó tự hào vì hai làm lưà được nó chứ trước kia toàn bị nó lưà hoài .

Nó lên phòng nằm lăn qua lăn lại với những suy nghĩ bừa bộn / Cái gì Trời ơi Lấy chồng , mình mới có 18 tuổi thôi mà . Đứng là ép người quá đáng mà . Không biết thằng cha đánh ghét nào đây nữa . Chúa ơi Cuộc sống tự do của ta . Mình sẽ cho hần biết nỗi đau khổ khi làm ta mất tự do . Rồi không chịu được mà phải rút lui HA HA..... HA /

Bạn đang đọc truyện *Báo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Sáng hơn sau , cô hầu lên gọi nó - Tiểu thư mời người xuống dùng bữa .

Nó ưỡ ỏi bước xuống giường , make up lại khuôn mặt , Mang balo xuống phòng ăn . Nó chán nản ăn bữa sáng một cách xuề xoài rồi vác balo đi học . Trên con đường đi , nó luôn nghĩ đến việc mà Papa yêu cầu của nó mà lòng thêm nặng trĩu . Bước vào lớp , 4 con bạn nói thân của nó đã lao đến hỏi

- Chuyện gì mà mặt mày ủ rũ vậy - con nhỏ Lam hỏi chuyện . Nó chả buồn đáp mà chỉ hạt đầu lại về phía bàn . Hôm nay là thứ 7 nên có viết của cô chủ nhiệm đầu giờ . Con giáo bước vào lớp với vẻ mặt hớn hờ như được kìm cương

- Chào các em ! Hôm nay cô có tin vui cho lớp đây .

Bọn dưới lớp nháo nhào cả lên

- Tuần sau nghỉ học cả tuần hả cô ? -một học sinh lên tiếng đầy háo hức .

Cô giáo lườm một phát và nụ cười vẫn hiện diện trên môi

- Lớp ta đón một học sinh mới . Con đảm bảo rằng các bạn gái lớp ta sẽ rất thích . Em vào đi .

Hần bước vào , vẫn một kiểu như vậy , vẫn một Lâm Hàn Thiên đi đến đâu là gái chết đến đó và khi con người này bước vào lớp học này đã làm không biết bao nhiêu trái tim vỡ mà trừ nó . Bọn con gái háo hức reo lên nào là đẹp trai quá Đẹp trai chết mất Và tất nhiên mấy con bạn mới của nó cũng Zậy . Con Mí ngồi trên nó quay xuống

- Đẹp trai quá mi ơi . Tau sẽ chết mất nếu chàng ngồi chỗ tau .

Nó đang nằm úp mặt xuống bàn , căn bản là giờ nó đang buồn về chuyện hồi tối nên cũng chả thèm . Thấy học sinh hơi quá khích cô giáo nhẹ nhàng gõ thước nhắc nhở . Cô quay sang hần cười tươi sau khi đã dẹp yên xong quần phản loạn

- Em giới thiệu về bản thân mình đi

Hần giới thiệu mà mắt vẫn nhìn phía nó . Về phía cô vợ thân yêu đang nào chep bẹp giữa bàn . Hần lúc này thật menly làm sao

- Lâm Hàn Thiên .

Sau đó là một tràng pháo tay rầm rầm . ĐOÀNG . Một tiếng sét đánh ngang tai nó LÂM HÀN THIÊN nào nó suy và như phát hiện ra điều gì đó nó vội bật dậy và hét lên trong vô thức

- Lâm Hàn Thiên .

Cả lớp + cô giáo nhìn nó đầy ngạc nhiên . Nó nhìn hần hần cũng nhìn nó . Nó thấy trong băng mắt hần có một cái gì hơi lạ . Ánh mắt đó như muốn cười nhạo (thôi bà chị , phải gọi là yêu mến)

- Em có chuyện gì sao ??? - cô giáo nhìn nó cùng nhiều con mắt khác

- dạ . không có gì ạ . em chỉ thấy tên bạn đẹp quá thôi - nó vơ đại lấy một lý do

- mình biết lâu rồi- hần nhếch mép

Nó ngậm đắng ngồi xuống mà không quên dương ánh mắt thù hận nhìn hần

Mấy đứa con gái mạnh dạn mời hần về chỗ của mình .

- Em sẽ ngồi ở đó .

Cả lớp nhìn nó , nó bất động . Ôi ! Cái cuộc đời của nó ! Hần về chỗ ngồi , cười một nụ cười thật tươi với nó . Hết giờ nó quay sang hần mà buông một câu hỏi .

- Là cậu đúng không ???

- Cái gì - hần giả vờ đề chọc tức nó dù hiểu nó đang muốn hỏi

- Thôi đi ! Mi tưởng qua mắt ta dễ hả . Dừng diễn nữa . Ta dám chắc là mi

- Quả thật là không thể đầu nôi - hần nói rồi ghé rất vào tai nó thì thầm

,- Quả thật là không thể đầu nôi - hần nói với nó rồi ghé sát vào tai nó thì thầm

- vọ yêu ! Ck đẹp trai của vk này .

Nó sồn da gà . Quay lại nhìn thấy hàng nghìn con mắt nhìn mình như muốn thiêu rụi nó . " ta sẽ dạy cho mi một bài học " - ngồi học nó trầm nghĩ trong khi hần cứ nhìn chăm chăm nó . Buổi học kết thúc , nó phóng như tên bắn không đợi hần , hần hèn ngồi lên xe buýt :

- Ta xem mi làm sao biết được nhà ta . Cho mi lạc đường rồi cho bắt cóc bán đi cũng được . Ta mà ra tay thì đến mafia cũng đầu hàng ! - nó nói đủ để mình nghe và cười . Một nụ cười đầy sáng khoái . Đang vừa quốc bộ vừa nghe nhạc . Nhìn bộ dạng rất tr là lạ quan yêu đời . Bỗng đầu ra tiếng động cơ xe ô tô vang truyền , theo phản xạ tự nhiên , nó quay lại nhưu này nhìn . Lúc chiếc xe lướt qua mặt mình , nó tròn tròn mắt khi nhìn thấy người con trai trong xe

- Khốn nạn . Mình sao ngu quá vậy nè Mắt công mình chạy thực mạng . Tên đáng chết . Tại sao bây giờ mình không có một quả bom hay một quả lựu đạn rồi vứt cho hần nó tung luôn chứ . Mà không . Phải nói thật lòng mình là hần đẹp trai , nếu hần chết thì coi như là thế giới đã mất đi một Mĩ nam . Phải nữ sẽ đau khổ chết mất . Như vậy mình chẳng khác nào là kiếp sau của Hít le . No . No . No. Nhưng ai bán hần là ck của mình chứ . Mình sẽ không giết hần nhưng mình sẽ hành hạ hần đến nỗi hần phải tự mình rút lui . Coi như đó sự khoan hồng của mình dành cho hần . Và như vậy thì mình cũng sẽ không làm Mĩ nam chết - nó vừa đi vừa rủa và tiện chân đá hần đá bên đường . Bỗng , sau lưng nó truyền đến những âm thanh như thế

- GẤU GẤU GẤU GẤU GẤU GẤU GẤU - tiếng sủa dữ dội của chó chó bé bị béc giê đẩy gần dữ . Nó quay lại , mặt tái xanh

- Má ơi . Chó - rồi co giò chạy thực mạng

Cuộc thi chạy ma ra tông giữa người và chó diễn ra gay cấn

- HAIZ Cuối cùng cũng thoát được . Làm mình hết hồn . Mình mà không có học tập kinh nghiệm thì bây giờ đã bị xé xác rồi

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

Nó bước vào khuôn viên khu biệt thự thì thấy hần , lửa giận trong nó lại cháy lên phừng phực và- Tên khốn nạn kia . Anh hạt là quá đáng . Tại sao anh lại đồng ý chứ . Anh không thấy sao tôi rất xấu xí . Không hợp với hot boy nhà anh đâu .

- Không anh nghĩ là em rất xinh chứ . Em tự chê mình xấu àh . Anh sẵn sàng là cho em trở nên xinh đẹp - hần nói . Nó nghĩ hần đã mắc bẫy và tiếp tục tuồn xà

- Anh nghĩ anh là ai . Làm sao anh có thể biến một cô cóc ghè trở thành một con thiên nga sao . Vô lý . Anh là thần tiên àh . Hay là phù thủy . Hay anh là bác sĩ phẫu thuật thẩm nôi tiếng thế giới . Này nếu vậy thì phải cho tôi xem các giấy tờ liên quan chứ . (lý sự như lật sù) .

Hần cười trước cô vk của mình rồi lại tiếp tục cừ chỉ thân mật là ghé rất vào tai nó

- Em nghĩ sao . Anh làm thế nào đây nhì . À quên . Điều đầu tiên trước khi là phẫu thuật là em sẽ phải vệ sinh cac nhân sạch sẽ và em yên tâm anh sẽ giúp em . Như vậy anh mới có thể biết được chứ .

Nói rồi hần đi lên phòng còn mặt nó thì danh lại . Hần và nó vừa đặt chân đến bầu thang thì lão quản gia đã chau chau , hớn hờ ra đón

- Mừng cô và cậu chủ mới về - rồi ông quay sang hần nói

- Thưa cậu chủ ! Tôi đã dọn đồ của người vào phòng tiểu thư rồi .

Nó hét lên

- Cái gì cơ ? Tại sao lại ở chung phòng với ta chứ . Chẳng lẽ khu biệt thự rộng lớn như thế này không có nổi một phòng sao .

Ông quản gia biết kiểu gì nó cũng phản đối do đã được tập luyện trước nên cũng có thể tại phỏ

.- Tiểu thư ! Người biết đấy . Lão già này chỉ giữ chìa khóa một số phòng thôi . Và lại hai người cùng sắp là vợ chồng đây thôi

.- Vợ chồng là phải ngủ chung giường đắp chung chăn kê chung gối chắc . Không làm tạm cho hần cái nhà gỗ trước cửa cũng không tồi đâu .

Nó đang tiếp tục chuẩn bị thêm thì hần đã bế nó bước lên tầng hai . Nó tròn tròn mắt nhìn hần . Mờ cửa phòng , hần bước vào và tiện chân đóng cánh cửa lại . Bế nó khá nhẹ nên hần chẳng cảm thấy mệt mỏi . Nhờ cú vút của hần mà nó tiếp giường khá nhẹ nhàng . Nó hét lên

- anh làm cái trò gì vậy hả .

Không trả lời .

Hần tiến lại gần . Nó bắt đầu sợ

- Này Tôi Cấm Anh Đụng Đến Tôi

Và hiện trạng bây giờ trên chiếc giường màu trắng đẹp kia , một thiên thần đang bị nhốt trong nhà tù do hoàng tử tạo ra . Trong đầu nó những ý nghĩ không mấy tốt đẹp hiện ra . Nó vô cùng sợ hãi . Giọng nói băng lãnh của hần vang lên

- Hồi này em vừa nói gì . Tại sao anh lại không được ngủ cùng em .

- STOP . Ai cho anh gọi tôi là em . Anh bằng tuổi tôi tại sao lại phân biệt như vậy . Lỡ tôi được đón ánh mặt trời trước anh thì sao . 1 ngày cũng tính , 1 h cũng xem , 1 phút cũng chấp và 1 s cũng làm . - nó hỏi móc lại hần .

- Tôi hơn em 6 tháng 22 h . Có cần thêm phút và giây không . Bây giờ thì trả lời câu hỏi đi .

- Vì vì vì tôi và anh

- Nói . Mọi quan hệ của của chúng ta là gì ? - mặt hần lạnh tanh .

- Gì là gì . Mẹ con không chú bác nò cha con never chị em not anh em nor cô bác non Tất cả đều ANIO - nó thần nhiên

- NÓI LẠI - lần này hẳn cúi xuống gần hơn

- Quan hệ ép buộc thôi

- Em có muốn không bị ép buộc không ?

- Tất nhiên là có .

- Vậy tại sao lại không thực hiện quyền lợi trong hôn nhân

- Quyền lợi gì chứ . Hay là quyền ly hôn . Được tôi đồng ý anh làm đơn đi .

- Quyền lợi vk ck - hẳn nói rồi nheo mắt nhìn nó suy nghĩ .

- Mắt anh bị làm sao vậy hả . Sao cứ nheo mắt nhìn tôi vậy . Bộ thấy tôi đẹp và sáng chói như mặt trời nên không nhìn thẳng được hả - nó bực mình trước hẳn . Suyt nữa hẳn đã không thể chống cự nổi mà ngã lên người nó mất .

- Minh sinh con đi - hẳn từ đầu đến cuối luôn muốn trêu chọc nó và thích

- Anh rành hơi àh . Sinh con thì mặc xác anh liên quan gì đến tôi

- Liên quan đến em mà .

- Anh có vấn đề àh . Tôi đâu phải là Papa mà nhà anh đâu mà liên quan . Anh sinh con chứ đâu phải là tôi liên quan chứ .

- Em là mẹ của con anh đó . - Nào anh có vấn đề thật rồi . Tôi đâu có thai với anh mà là mẹ con anh chứ .

- Thì bây giờ có .

- Anh dám . Tôi sẽ kiện anh vì tội dụ dỗ trẻ em

- Em đủ tuổi làm mẹ rồi đấy .

- Anh anh nói chung là anh xuống khỏi giường tôi ngay

- Tại sao anh lại phải xuống chứ

- Giường của tôi mà . Anh đang xâm phạm quyền sở hữu đấy .

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5

Sau khi chữa rửa , nguyên thể cho hẳn , nó bước ra ngoài . Vào phòng , nó thấy hẳn đang ngồi giữa giường , tay đang gõ thoăn thoắt trên bàn phím . Hẳn hơi dừng lại , quay mặt ra phía của nhìn nó . Nó mặc một bộ váy lụa chiết eo cao cấp , mái tóc nâu được vén sang một bên , làm da trắng mịn màng không vì vết Nó không thèm quan tâm đến cái nhìn muốn " ăn tươi nuốt sống " đó của hẳn , lại bên cái tivi siêu khủng bố và " hại điện " rồi bật nó lên tiếp tục ung dung leo lên giường xem phim . Hai người hai việc trông chừng như không liên quan đến ai . Chỉ có âm thanh của chiếc tivi và thỉnh thoảng là tiếng gõ lên bàn phím . Hẳn không biết vô tình hay có ý mà đập bàn tay của mình vào chiếc điều khiển làm cái tivi của nó tắt ngấm . Nó đang hạnh phúc , hẳn hoan , hồi hộp xem thì . Cái màn hình tối thui . Nó quay lại khuôn mặt vô cùng hình sự : -Sao anh lại tắt tivi của tôi ? ?

- Thì sao ? !

- Thì cái đầu anh ! ! - nói rồi nó tiến lại gần hẳn . Gần . Rất gần . Và . " BỘP " . Tay nó đóng bất ngờ cái máy tính thân yêu của hẳn trong khi 10 ngón tay ngọc ngà đang yên vị tại đó

- Hừ - nó nhìn hẳn rồi quay đi theo cái điều khiển . " BỐP " . Hẳn lấy cái gối chọi vào đầu nó . Nó ôm đầu quay lại nhìn hẳn : - Sao anh dám đánh tôi - rồi vơ ngay một cái gối khác đánh vào mặt hẳn . Nó và hẳn cảm gối đánh nhau , cười đùa vô cùng vui vẻ . Hai vk ck nhau mà không biết là mình đang ở trên giường . Và nó không biết rằng mình có nguy cơ cao phải lăn xuống dưới nền nhà yêu quý . Đến khi nhận ra thì :

- Á ... Á ... - nó hét lên

- Cần thận - hẳn nhanh như cắt cầm lấy tay nó và lôi ngược lại . Theo đã đang ngã lại bị một lực không nhỏ lôi lại làm nó ngã nhào về phía trước và nằm đè lên hẳn . 4 mắt nhìn nhau . Thân thể chồng lên nhau . Mọi cách mới là số mớ . Nó trợn mắt nhìn hẳn . Hẳn như nhận được một cơ hội ngàn vàng , những ngón tay thon như không thể thấy được tốc độ luôn nhanh vào mái tóc nó và cố định không cho nó có cơ hội thoát ra . Cho đến khi , cả hai cảm thấy dường như không còn giữ được hô hấp nữa thì hẳn nói luyên tiếu buông tha cho nó . Nó vừa thoát ra khỏi thì vội hít lấy hít để bầu không khí tội nghiệp xung quanh .

- Cảm giác không tồi chứ - hẳn lên tiếng . Nó bắt gác đó mặt , nó kéo tấm chăn đã nhăn nheo vì trận chiến lúc nãy trùm lên người và quát :

- Rất tồi tệ ! Hẳn nhìn nó rồi nở một nụ cười chết người và nằm xuống bên cạnh nó .

Nhưng giấc ngủ đầu tiên với nó chẳng có gì ngon hay hạnh phúc cả . 10 h đêm , vẫn thói quen của mình , nó bắc chân lên người hẳn và chính thức coi hẳn như mấy con gấu bông của mình . Hẳn hơi nhủu mày trong giấc ngủ nhưng không tỉnh để gạt phẳng cái chân đang bắc lên trên người mình . 11 h đêm , nó bây giờ chính thức nằm đè lên người hẳn , mặt úp vào ngực hẳn , mái tóc xoà che đi khuôn mặt thiên thần đang ngủ . Cảm nhận một sức nặng đè lên người mình , hẳn mơ màng tỉnh dậy và đập ngay vào đôi mắt ngủ ngủ ấy là một mái tóc hạt dẻ với mùa hoa anh đào quen thuộc . Hẳn lúc đó mới nhận ra một sự thật rất chi là đáng yêu đó là nó đang nằm lên người mình mà ôm ngủ một cách ngon lành . Đưa bàn tay vén những lọn tóc xòa ra trước mặt , hẳn nhìn khuôn mặt đẹp tuyệt vời của nó ở một cự ly rất rất gần . Vuốt tóc nó rồi hẳn cũng ôm nó thật chặt , không buồn chỉnh lại tư thế ngủ . Hẳn mặc cho nó nằm trên mình và xem mình như tấm nệm mà ngủ . Có lẽ như vậy khiến hẳn có một chút gì đó gọi là vui và hạnh phúc . Chìm vào giấc ngủ trong niềm vui và sự hạnh phúc mong manh nhưng liệu giấc ngủ hạnh phúc hẳn vừa tìm được có kéo dài được lâu . 12 h đêm , hẳn cảm thấy như có ai đó đánh mình và thuận theo phản xạ , hẳn nắm lấy hai bàn tay đó và mở mắt . Đôi tay ấy vẫn vùng vẫy , đôi tay của nó không đầu hàng và miệng thì nói cái gì đó . Hẳn buông tay nó ra khi thấy nó nheo mày . Có lẽ là do lực đạo của hẳn hơi mạnh . Đôi tay vừa được giải thoát thì lại tiếp tục tra tấn hẳn . Vừa đánh nó vừa phát ngôn

: - Ôppa Đánh đi . Phải đánh cho lũ này một bài học . Trời ơi . Ôppa nhảy gỏi quá . Ôppa cần thận . Dùng súng đi

Hẳn nheo mày vì mấy câu nói khó hiểu này . Và chợt mày hẳn chợt dãn ra . Hình như là hồi này nó xem phim có đoạn bạo lực . Đùng nói đến mơ nó cũng nghĩ đến thể chứ . Chắc chắn rồi Hẳn lắc đầu ngán ngán với cô vụ này . Hai bàn tay rắn chắc của hẳn ôm chặt lấy nó và trôi luôn hai tay .

- Ngủ đi . Lúc đầu nó còn ra sức vùng vẫy nhưng sau khi nghe câu nói đó nên nó cũng đỡ phá hơn . 3 h sáng

- Cánh trái . Chuyện đi . Kia cần thận . Trời ơi . Đá đi . Tấn công đi . Yê . Vào rồi . Barcelona đá tuyệt vời

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6

Sáng hôm sau , nó tỉnh dậy . Và điều đầu tiên mà nó cảm nhận được đó là có ai đó đang ôm nó quá chặt và một sức nặng dồn lên cơ thể nó quá lớn . Không thể cự mình , không thể thoát ra , nó trợn tròn mắt khi thấy một cảnh tượng hết sức đau lòng : hân đang ôm nó , chân gác lên thân thể tội nghiệp của nó và khuôn mặt hân thì kẻ sát mặt nó . Sát đến nỗi mà nó cảm nhận được từng hơi thở của hân phả vào da và dường như nó chỉ cần quay khuôn mình lại thì bờ môi của hân sẽ chạm vào da nó . Nó nằm im , không động đậy hay phản kháng . Nó không hiểu tại sao trái tim nó không muốn đánh thức hân dậy một chút nào . Cứ như là nó đang tận hưởng những hạnh phúc nhỏ nhoi trong tình yêu vậy . Chợt . Bàn tay hân riết chặt vòng tay ôm nó hơn . Hai cơ thể gần như là gần gũi hơn mức bình thường . Nó thật sự cảm nhận được hơi thở nóng hổi của hân phả vào từng tấc da thịt của mình . Rất gần . Không chỉ như vậy . Nó còn cảm nhận được bờ môi ấm nóng của ai đó chà vào má mình . Nó sợ người , cảm giác như vậy lúc đầu đối với nó là một sự khó chịu nhưng có lẽ bây giờ chỉ động tác trong đó là một sự thụ vị ngọt ngào . - Cảm giác rất thoải mái ! - một giọng nói nhẹ nhàng vào tai nó .

Bắt gác đó mặt , nó quay sang nhìn hân . Đôi môi hân đang an lạc trên má bất ngờ trượt dài trên cằm da mịn như lụa và chạm đến đôi môi màu hoa anh đào . Nụ hôn nhẹ nhàng nhưng làm nó đỏ mặt tía tai

- Á - tiếng hét kinh hoàng của hân vang lên .

Nó sau khi thoát khỏi nhà tù sống đó liền lao vùn vút vào nhà tắm mà dội nước lên mặt mình . Vừa bước xuống tới cửa phòng ăn , cái tên sét đánh không chết đó đã lù lù ngồi thưởng thức bữa sáng với một phong cách rất chi là phong cách . Quần jean , áo sơ mi đen và bên cạnh là một chiếc mũ lưỡi trai màu đen nốt . Nó ngồi đối diện hân , tiện tay rót cốc sữa và uống :

- Anh định ra ngoài hả ?

- Uk

- Anh cướp nhà bank sao ?

- ????? - hân trở mặt nhìn nó

- Điện từ đầu đến cuối toàn là đen như anh không cướp nhà bank thì cũng tiệm vàng . Nếu anh cướp mà bị công an bắt thì dám miệng lại đừng khai ra tôi . Tôi không muốn vào tù cùng anh đâu . Ngược lại , nếu thành công thì 6 - 4 . Àh không . Phải là 7 - 3 . Được chứ . - nó trêu chọc hân .

Hân chỉ hừ lạnh một tiếng rồi lấy chiếc mũ đội vào đầu và quay đi

- BYE BYE . Đi đường cẩn thận xe tông , chó cắn , ôm cột mốc hun đường Không lại tốn công tôi tổ chức lễ tang - nó chào ck yêu mà cứ như là nguyên rủa hân vậy . Hân dừng chân quay lại đặt một ngón tay lên môi mình rồi hướng ngón tay đó về phía nó . Nó giật mình đỏ mặt rồi nhanh chóng cúi xuống tiếp tục xoi bữa sáng . Hân nó nụ cười nửa miệng rồi cũng nhanh chóng lên đường . Sau khi đánh chén xong bữa sáng , nó tung tăng lượn lờ như cá cảnh trong vườn .

- Đẹp . Cỏ mượt . Có hồ bơi . Có hàng phong . Có hoa anh đào , có vài cây không tên . Á . Cái cây xấu xí xù xì này ta sẽ đặt tên là Lâm Hân Thiến . Ha . Ha . - nó vừa đi vừa lăm bằm rồi cười một mình như điên loạn . Và rồi . Nó như phát hiện ra một điều gì đó . Hai mắt nó sáng lên như đèn pha ô tô , chân thì vịn hết công suất phóng nhanh như tên bắn lại đó . Và gì đây . Một cây táo chỉ cao cỡ 3 -> 4,5 mét , lá nhiều vô kể , xộc ra thành tán , cái gốc cây siêu bự và có rất nhiu cành . Đứng dưới gốc cây nhìn lên là rất rất nhiều những quả táo màu đỏ tươi . Đối với nó - một con heo ham ăn tạp uống thì Không - có - gì - hạnh - phúc - :

Ồi ! Nhiều trái cây quá . - nó nói rồi vận nội công leo thoăn thoắt lên những cành cây . Hiện trạng nó đang ngồi trên cây vắt vẻo dung đưa đôi chân trắng nõn nà mà thưởng thức những quả táo hảo hạng do chính bàn tay xinh đẹp của nó hái nên

- Ngon thật đấy !!

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

Hân thì sau khi đi giải quyết một số việc ở bang thì bây giờ là "15 phút trong ngày " đang rất rảnh rỗi có thời giờ đi dạo xung quanh khu biệt thự . Cũng như nó , hân phát hiện ra cây táo hấp dẫn nhưng khác hân với nó , không phóng bay đến mà chậm rãi lướt qua . Đôi chân ấy đang đi bắt chợt dừng lại , rồi đôi chân đó nhanh chóng bước nhanh về phía cây táo . Một đôi chân đang dung đưa nhẹ nhàng , mặt hân bắt gác tối sầm lại : - GÖRILA ! Em đang làm gì trên đó ? - hân quát lên .

Nó đang tận hưởng cuộc sống thì bất chợt một giọng nói chán ghét làm nó giật mình trật tay :

- Á..... - nó hét lên .

RẦM . Tiếng rơi kinh khủng . Nó chính thức ôm hân bái cô mượt mà như lời chúc của nó hồi sáng giành cho hân

- Tôi không ở nhà thì em nghỉ ra trò đùa nghịch hay đấy ! - hân gần từng chữ

- A A - nó cố gắng đứng dậy nhưng không thể

- Em bị làm sao vậy ? - hân lo lắng hỏi

- A A ... - nó hét lên khi bị hân lôi dậy một cách thô bạo

- Anh Diên Rồi !

Hân bẻ nó bước vào biệt thự , đặt nó một cách nhẹ nhàng nhất lên ghế salong rồi nhẹ nhàng nhấc chân trái đang sưng đỏ lên của nó xem xét :

- Chỉ là bị trật khớp thôi

- Anh Đau Buồng Tay Ra Tất Cà .. Là Tại Anh - mặt nó nhăn nhó đủ kiểu

- Ngồi yên - hân nói rồi " Rắc ' RẮC " . Hân bẻ chân nó đồng thời tiếng hét đáng yêu của nó vang lên chấn động : - A

. - Xong rồi - hân buông chân nó xuống

- Anh đúng là đồ sát nhân . A ... Đau quá - nó mắng hân . Trên gương mặt trắng hồng nhiên còn vương lại một tài giọt mồ hôi .

- Anh còn chưa tính chuyện hồi nãy đấy !

- Tôi phải nói điều đó mới đúng . Tại anh mà tôi mới bị như vậy mà - nó phản kháng quyết liệt trước lời khép tội của hân

- Vậy có nghĩa là anh sai sao ? ? - hân hỏi lại

- Vậy tôi sai chắc . Đang yên đang lành tự dưng anh quát lên làm gì ? Nếu anh không kêu lên thì tôi sẩy tay ngã chắc - nó nói rồi hùng dũng vịn tay vào thành ghế đứng dậy nhưng : - A - nó khụy xuống

- Em không sao chứ ! - hấn chạy lại định đỡ nó thì - Anh tránh ra đi . Tất cả là tại ai chứ ? ! - nó quay lại nhìn hấn - Được rồi ! Anh xin lỗi vì đã làm em bị ngã được chưa - hấn đỡ lấy nó

- Chưa được ? - nó thẳng thừng đáp lại

- Vậy em muốn anh làm gì ? - hấn đỡ nó ngồi lên đùi mình

- Làm mọi thứ mà tôi yêu cầu - nó đưa ra đề nghị

- Được rồi - hấn đáp

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8

Sáng hôm sau , hấn và nó ngồi ở bàn ăn . Hai người mỗi người một phương hướng việc ai ai làm - HT . Tôi muốn ra dưới gốc phong ! - nó ra lệnh .

Hấn phải thực hiện nhiệm vụ ôsin của mình . Thế là , Hấn " đau khổ " bế nó ra và đặt nó cẩn thận ngồi lên ghế gỗ rồi nhìn nó :

- Bây giờ thì được rồi chứ ! - Ok , Nhưng chỉ là bây giờ còn sau này thì chưa biết - nó bâng quơ đáp lại .

Hấn đi vào nhà , leo lên bậc cầu thang rồi vào phòng ngủ , đặt laptop lại bàn học gần cửa sổ và bắt đầu làm việc . Bất chợt , Điện thoại hấn reo lên :

- LHT ! Anh chết ở xó nào rồi . Tôi muốn ăn kem , bánh quy , hoa quả . Nhanh lên - nói rồi nó tắt điện thoại cái rụp

Hấn lại hai chân quắc bộ xuống , mở tủ lạnh ra , hấn lục tung mà không thấy mấy thứ nó yêu cầu ở xó nào cả . Điện thoại của hấn lại một lần nữa vang lên -

LHT . Anh biết rồi àh ! Mau lên - nó thúc giục

- Hết rồi ? ? - hấn đáp

- Mua đi ! - nó hét lên rồi TẮT MÁY . Thế là hấn lại phóng xe đi mua . Mang đồ ra cho vk mà khuôn mặt hết sức " baby " . Nó nhận lấy và mỉm cười :

- Cảm ơn ! Anh đi làm việc của anh đi . Khi nào cần tôi sẽ gọi ...

Hấn lại quay về phòng . Vừa ngồi xuống thì điện thoại lại vang lên :

- LHT . Tôi chán rồi . Cho tôi vào nhà .

HT của chúng ta lại lùi hùi xuống bế nó vào . Đặt nó lên giường , hấn định đi lại cái bàn thì :

- LHT . Anh mở tivi cho tôi .

Lại quay lại bật tivi cho vk . Hấn ngồi xuống làm việc . Tưởng chừng như tất cả sẽ dừng lại ở đó nhưng : -LHT . Tôi khát . Tiếp tục xuống nhà lấy nước cho nó . Và cứ thế :

- LHT ...

- LHT ...

- LHT ...

. Và cái ngày mà hấn chờ đợi cũng đến . Cái ngày mà hấn thoát khỏi cuộc đời nô lệ . Một buổi chiều đẹp trời . Hấn đang nằm trên giường , nhắm mắt . Có lẽ là hấn đang ngủ sau những tháng ngày phải làm ôsin không công . Nó bước vào phòng sau khi ngồi chén bữa trưa muộn . Cửa phòng vừa mở thì đã đập ngay vào mặt nó là bộ dạng chiếm hữu cái giường của nó . Bất giác nó nộ cười nham hiểm rồi phóng nhanh đi tìm thứ gì đó Nó trở lại với một hộp đồ màu đen trong tay . Nhẹ nhàng như một con mèo nhỏ leo lên giường , nó mở hộp đồ ra . Rồi lấy một thoi son , từ từ tô lên môi hấn . Công việc đầu tiên hoàn tất , nó tiếp tục lấy bút dạ vẽ râu , lấy phấn hồng đánh đậm hai chấm rỏ to tròn , vẽ thêm coi như khuyên mãi cho hấn mắt cú mèo . Tất cả hoàn thành 100 % , nó thật sự phải có nhận cười . Chợt . Một bàn tay cầm lấy tay nó , nó hét lên :

- A

Hấn mở mắt nhìn nó . Cái mắt của hấn vừa mở làm nó không nhịn được cười và nằm gục bên hấn rồi cười như điên dại . Hấn trầm nhìn nó

- Cười đủ chưa

- À Hi ... Hi ... Chưa Chưa Hi Hi Đủ - nó vừa cười vừa đáp .

- Thích cười nữa không ? - hấn gần giọng

- Có Hi Hi À .. Không - nó đang vui vẻ bỗng trở nên nghiêm giọng nhưng nhìn cái mặt của hấn nó lại không nhịn được mà tiếp tục cười

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9

Hấn không thể ngăn nó cười được . Nếu ngăn được cũng chỉ lấy keo hay băng dính dán miệng nó lại mất . Hấn lôi nó vào nhà tắm - Lau - hấn bá đạo ra lệnh

- Hà - nó ngớ người hỏi

Hấn nhìn nó . Nó nhìn hấn .

- À . Lau hà ? ? - nó hỏi lại rồi đi lấy cái khăn bông mềm vắt nước .

Nó đến trước mặt hấn , nhìn hấn :

- Cúi xuống xem - nó ra lệnh nhưng hấn lại không tuân theo

- Vậy đừng trách - nói rồi nó cầm cái khăn và nhảy lên .

Chiều cao hơn 1 mét 85 so với chiều cao 1 m 60 là một trời một vực . Nền vì vậy khi nó với tay và nhảy lên thì chiều cao nó được cải thiện rồi bàn tay xinh đẹp của nó đập ngay vào mặt hắn . Mặt hắn thì không phải nói . Đen sì vì tức giận . Nó thì hình như là đoán trước được tình hình nên phóng như bay ra và phóng như tên lửa vào với một cái ghế trên tay . Nó bắc ghế và leo lên . Bắt đầu lấy khăn lau mặt cho hắn . Bây giờ , nó mới cảm nhận được gương mặt đẹp như tạc tượng của hắn . Đôi mắt lạnh lùng nhưng khi nhìn sâu vào trong cái lạnh lùng đó thì người ta không thể dứt ra được . Cái mũi thanh tú cao và thẳng . Còn bờ môi thì ... Nó không thể nghĩ lung tung nữa , nó mạnh tay lau mặt của hắn mà cứ tưởng tượng như là mình đang lau rơm nhà . Hoàn tất công việc lau sân nhà đáng giá hơn ngàn vàng , nó nhìn vào trong tấm gương đối diện mới nhận ra rằng nó cao hơn hắn hẳn một cái đầu { nhờ cái ghế } nó tự hào đưa tay lên xoa mái tóc đen nhánh và bóng bệnh của hắn mà ảo tưởng :

- Nếu ông trời công bằng như thế này thì hay biết mấy ! - tay thì không ngừng xoa xoa mái tóc hắn mà lòng thầm nghĩ | ta mà được ntn thì bốp một cú cho người bay tới tận mặt trời tắm nắng luôn he he |

- A ... - nó hét lên rồi lấy hai tay ôm lấy cổ hắn và hai chân cặp lấy hông của hắn .

Cái ghế bị trầy nhưng không phải là do sàn nhà trơn mà là do hắn đá vào chân ghế làm nó đang hạnh phúc với chiều cao ảo phải bám víu lấy hắn nếu không muốn ăn cháo . Hai tay ôm chặt lấy cổ hắn , đầu tọc vào tai hắn . Còn hắn . Hắn cảm nhận được từng hơi thở nóng hổi của nó phả vào mặt mình và đôi lúc hắn còn cảm nhận được đôi môi ai đó vô tình chạm vào cổ mình . Cảm giác thật kích thích . Hắn để mặc nó đang leo lừng lừng trên người mình như một con khỉ mà bước ra khỏi phòng tắm và đi ra giường . Nó thì không biết trời đất trăng sao gì hết . Chỉ cảm nhận người mình đang đi chuyển . Và khi nó nhận ra thì nó đã thấy mình ở trước giường . Hắn ngã người xuống giường và coi sự tồn tại của nó là no .

- Á Nặ ... Ng qu...á ặc Ặc ... A Nh ...anh . . D... D...ây .. Đ Đi - nó hét lên

Hắn lật mình ôm nó, nó vừa thoát khỏi bao tải ngàn cân vội hít lấy không khí để tiếp tục duy trì sự sống . Nó chợt nhận ra vòng tay của hắn đang vòng ôm ngang eo mình , cái đầu thì đang đặt ở vai . Nó tức muốn ỏi máu bên lấy tay đánh vào tay hắn :

- Anh buông ra mau . Ai cho anh sàm sờ tới vậy hả . Buông - tay - ra - nó quát

- Không - hắn quả quyết

- Không cái đầu anh . Muốn ôm thì ôm cái gối không thì cột nhà , bàn ghế ,... Tôi đâu phải là cái gối ôm của anh - nó ra sức phản kháng

- Ý kiến không tồi đâu

- Ý kiến này hay hơn này . Anh đi mua con chó hoặc là vật mèo gì đó thích hơn . Nếu giàu hơn mua hẳn con cá sấu mà ôm luôn - nó chọc hắn

- Vậy sao ! Sao anh không nghĩ ra nhỉ ? Anh nên mua em để ôm thì tốt hơn

- Tôi đâu phải là hàng hóa đâu . Ai cho anh cái quyền đó hả . Tôi còn chưa đồng ý mà - phản đối kịch liệt

- Không sao ! - nói rồi hắn nhắm mắt lại .

Nó im lặng trong giây lát .

- Này ! Này ! Anh ngủ rồi àh . Này . Đứng ngủ . Ít nhất cũng phải buông tôi ra đã chứ ! - nó vùng vẫy nhưng không thể thoát ra được . Cuối cùng nó quyết định phải chịu đựng cảnh ngủ khổ nhọc này

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 10

Sáng hôm sau , nó neho mảy mớ mắt nhìn sang bên cạnh nhưng không thấy hắn . Nó ngồi dậy , lơ mơ đi lại phía tủ , lòi bộ đồ đồng phục của trường . Tiếp tục trong tình trạng mơ màng vào nhà tắm , nó mở cửa , ánh mắt ngái ngủ chỉ thấy một người con trai đang ở trần , trên tay cầm chiếc áo sơ mi trắng . Nó lắc đầu cho tỉnh ngủ : - Á Anh làm gì vậy ! Ặc đó mặt + kinh hoàng) - nó hét lên

Hắn nhìn nó rồi tiếp tục công việc của mình . Hắn bước qua nó và buông một câu :

- Gì mà phải ngại ! - rồi vác balo đi ra khỏi phòng .

Nó sau khi thay đồ thì cũng vác balo xuống nhà . Bước vô phòng ăn nhưng chỉ thấy hắn ngồi đó , trên bàn trống không . Chẳng có tí đồ ăn nào cả , hắn ngồi đó im lặng . Nó chạy lon ton như con gà con lại ngồi trước mặt hắn :

- Anh ăn hết bữa sáng rồi hả ? !

- Heo chắc ! - hắn đáp

- Vậy thì bữa sáng ở đâu . Quên gia Kim nữa ! - nó quay ngang quay dọc

- Không có đâu . Họ nghỉ hết rồi - hắn bình thản

- Hà ? Tại sao nghỉ ? ? - nó hỏi

- Không biết

- Ít ra cũng phải chuẩn bị bữa sáng chứ ! - nó phàn nàn rồi đi về phía tủ lạnh .

Nó lấy ly ra rót sữa vào , lấy một ít bánh sắp ra đĩa và đặt xuống bàn rồi ngồi xuống . Nó từ từ thưởng thức và như cảm nhận mình bị chiều chuộng . Nó ngược mặt lên nhìn hắn thì bất gặp ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống của hắn . Nó nuốt nước bọt :

- Anh nhìn gì chứ ? Muốn ăn thì tự lấy đi ! - nó nói .

Hắn không nói gì thò tay ra lôi đĩa bánh quy về phía mình và lấy tay vơ cốc sữa và uống . Còn nó thì tròn tròn mắt nhìn những hàng động của hắn .

- Anh - nó gần từng chữ rồi lôi đĩa bánh nhưng tay hắn đã giữ lấy cái đĩa .

Nó và hắn nhìn nhau rồi thì nhau cướp bữa sáng . Ra khỏi khu biệt thự , hắn nhìn nó , nó thì vẫn tung tăng đi ra phía cổng . - Đi đâu vậy ? - hắn hỏi

Nó quay lại nhìn hắn :

- Đi học

Rồi nó quay lại bước đi tiếp , hắn đi sau nó . Ra đến đầu ngõ , nó đứng trước trạm xe buýt đợi xe . Hắn đứng yên bên nó y như vệ sĩ (đẹp trai) . Mấy cô nữ sinh đứng gần đó cứ đứng nhìn hắn cười cười rồi lại chi trở . Nó biết ngay lũ hám trai này mà . Chẳng khác gì lũ con gái lớp nó và trường nó . Lên xe buýt . Nó ngồi vào một cái ghế bên cửa sổ , lấy điện thoại ra cầm phone vào và như thường lệ là ngồi đọc tin tức buổi sáng . Hắn lên sau , hơi nhàu mày . Chật chội . Ôn ào . Nhiều người . Là những điều mà hắn rất không thích . Nhưng . Hắn vẫn cần rằng chịu đựng ngồi xuống bên nó . Giờ tay giắt một bên tai phone của nó rồi gắn vào tai mình . Nó đang đọc báo chợt nhủ này vì bị ai đó giắt tai phone của mình . Quay qua thì thấy hắn đã an tọa bên cạnh mình từ lúc nào . Lấy tay sửa lại tai phone , nó lại tiếp tục công việc mà không để ý rằng vô số những ánh mắt nhìn nó như

muốn giết biết ngay tại chỗ .

- Sao không đi xe riêng ? - hần hỏi

- Không thích ! - nó đáp , ánh mắt vẫn dán vào màn hình điện thoại , ngón tay thon thả chậm rãi lướt đều

- Tại sao lại phải làm xấu mình đi ! ?

- Thích . À . Anh cho mấy người giúp việc trong nhà nghỉ đúng không ?- nó rời mắt khỏi điện thoại hướng ánh mắt nghỉ hoặc dành cho hần .

- Ở ! - hần nhìn nó vô thức đáp .

- Anh . Sao anh lại ngu ngốc thế ! - nó quát lên làm tất cả mọi người đều nhìn về phía hai người

Bạn đang đọc truyện *Bão Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11

Xe buýt dừng . Nó bước xuống rồi ung dung đi đến trường . Mới vào cổng trường , nó đã thấy vô số nữ sinh với băng rôn khẩu hiệu vô cùng rực rỡ : princess Lâm Hần Thiên , Hoàng tử Lâm Hần Thiên , Lâm Hần Thiên fan Nó thấy mà hoa hết cả mắt . Hần tất nhiên là lo to mơ như con gà tơ không biết gì vừa bước vào cổng đã bị đám con gái bu quanh làm hần thấy muôn ngàn vì sao lấp lánh trên bầu trời . Nó tỉnh ranh nhận biết được tình trạng ngàn cân treo sợi tóc nên vào . Nó phi nhanh ra khỏi chiến trường . Thấy hần bị đám ruồi nhặng bao vây , trong lòng nó vô cùng sung sướng quay lại giờ tay pipi hần rồi chạy vào lớp . Sau khi thoát khỏi đám con gái phiền phức Hần đi vô lớp . Nó đang đọc sách . Ôi dào . Nhìn cái bản mặt ngây thơ kia làm hần muốn dạy cho một bài học . Nhưng hần là " nam tử hán " nên hần sẽ tha thứ cho lỗi lầm của vợ mình là đã bỏ rơi một người ck đẹp trai như sao Hần giữa một lũ mực mực như vậy . Bộp . Hần tiện tay ném cái balo rồi ngồi xuống bên nó . - Hi hi - nó cười khi nhớ lại cái cảnh lúc này .

- Cười gì chứ ! - hần quát

- Tôi đâu có cười anh - nó nói .

RENG . RENG . RENG . Tiếng chuông báo hiệu giờ học vang lên . Tiết đầu tiên là lịch sử . OH MY GOOD . Tiết học chán nhất của đời học sinh . Hầu như trong tiết này chẳng có ai chịu học hành nghiêm chỉnh cả , kẻ nائم người nói chuyện , việc ai người ấy làm để mặc bà cô già với cặp kính cận vẫn chăm chỉ thuyết trình trên bục giảng mong sao truyền cho thế hệ trẻ những kiến thức của mình . Thật may mắn . Trong gần 40 học sinh ghi chép bài và nghe giảng đầy đủ . Bà cô đứng trên bàn giáo tiên , đầy nhẹ gọng kính rồi nói :

- Kiểm tra 15 phút Cả lớp vỗ oà nhào nhác

. - Đùng mong giờ mình khoẻ với tôi - nói rồi bà phất đề kiểm tra - Tôi xin thông báo mấy anh chị giờ tài liệu cũng không có

Bà cô tuyên bố làm cả lớp tiêu tán ý nghĩ dùng phao cứu sinh . Nó đọc đề . GREAT . Đề bài quả thật không có đáp án . Chỉ có một học sinh tru tú như nó chăm chỉ ghi bài như nó chỉ đôi lúc hơi lơ đãng vì ai đó . Vèo vèo . Nó ngoáy bút lia lịa . Hần ngồi bên nhui máy . Trong lớp tất cả học sinh đều trong tình trạng " Ước gì mỗi em là đít bút / Trong giờ học cần đít bút hun em " . Hần nhìn đồng hồ điện thoại . 8 phút trôi qua Nó đặt cây bút xuống . Bài làm chính thức hoàn thành . Nó quay qua nhìn bọn bạn xung quanh đang cầm cúi viết . Không biết là họ viết cái gì . Chẳng lẽ là miêu tả trời đất , kể chuyện kinh dị Nhắc đến đây nó nói nhớ . Lát nữa về nó còn phải đi mua mấy quyển sách . Ánh mắt lướt qua bài nó mở căng . Chỉ còn cây viết trơ trọi một mình còn bài thì không cánh mà bay . Nó đưa ánh mắt đầy " triu mến " sang hần thấy hần đang cầm bài của mình chép lia lịa . Nó nhui máy rồi vỗ vào tay hần , phồng má trợn mắt :

- Anh làm gì vậy !

Hần không trả lời . Nó càng tức giận hơn :

- Anh có đưa đây không . Nếu không thì đừng trách - nó đe dọa

Hần vẫn cứng đầu cố tiếp tục chép , nó vô cùng tức tối , tức muốn ói ra máu :

- Thưa cô ! - hai từ vừa thoát ra khỏi miệng thì nó cảm nhận được sự khác lạ ở phần bụng Theo phản xạ có điều kiện , nó cúi xuống thì thấy bàn tay hần đang đặt ở phần bụng mình và buông một câu hững hờ :

- Hình như chỗ này thiếu cái gì đó !

Nó đỏ mặt nuốt khan .

Bà cô nghe nó gọi bèn hỏi :

- BN . Em có chuyện gì sao ?

- Dạ . Em không có - nó phủ nhận

Hần nhếch mép còn nó thì tức anh ách mà không biết làm gì hơn . Giờ ra chơi , nó nằm bẹp xuống bàn . Hần ngồi bên giờ vai trang vở của nó . Bỗng . Có tiếng ầm ầm ngoài cửa . Bọn nữ sinh nháo nhác bước vào . Nó ngược mặt lên bắt gặp một đội quân vô cùng hùng hậu . Tay cầm nhiều vũ khí tối tân như bím bím , kem , bánh , nước ngọt Đền đặt trước mặt hần :

- Chúc hoàng tử một giờ nghỉ giải lao vui vẻ - nói rồi đặt hàng loạt lên bàn , cúi đầu chào hần đi ra ngoài . Mấy đứa con trai trong lớp vô cùng nể phục hần . Nó ngồi bên nhìn hần , ánh mắt ngưỡng mộ không phải dành cho hần mà là cho đồng đồ trước mặt .

- Đừng nhìn anh với ánh mắt ăn tươi nuốt sống đó . Em có thể tùy ý .

Nhận được sự đồng ý của hần , nó góp một chút sức lực nhỏ bé của mình vào việc xù đồng đồ ăn kia . Mà không . Cho dù hần không cho nó cũng sẽ chiếm dụng coi như là công sức nó làm bài cho hần chép . Hần mới vào trường mà bao nhiêu fãclub được thành lập nên . Quà là lợi hại . Nhưng mà vậy cũng có lợi . Nó được ăn không mất sức mất tiền . Vậy ra hần cũng có giá trị . Không uống công nó nuôi hần . Như đọc thấu được suy nghĩ của nó , hần vợ lấy chai nước uống rồi nói :

- Đừng nghĩ anh như một món hàng mang hời cho em .

- Đúng mà - nó đáp .

Sau lời đối đáp ngay thơ nó cảm nhận được cái nhìn không ổn , nó quay sang nhìn hần đang nhìn mình chăm chăm . - Hi Hi - nó cười xoà .

Bạn đang đọc truyện *Bão Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Một ngày học kết thúc , nó và hân lại lên chuyến xe buýt quay về nhà . Nó lên phòng thay đồ , bước xuống cầu thang lại là một thiên thần nhưng chỉ khi ở nhà . Nó vào phòng ăn , căn biệt thự rộng lớn chỉ có hai người thật buồn tẻ , bàn ăn vẫn trống trơn . Nó chán nản :- Anh còn ung dung gồm . Ai nấu bữa trưa đây . Ra tiệm ăn thôi .

- Không - hân đáp

- Vậy thì nhịn chắc ! - nó miễn cưỡng bước vô bếp

- Tất nhiên là không ? Em nấu đi

- Không . Tại sao tôi phải nấu chứ - nó phản đối

- Tôi cho em một giờ để nấu . Nếu không đừng trách tại sao cái bụng của em lại to ra - hân xuất chiêu đe dọa cuối cùng với nó rồi đi ra khỏi phòng .

Nó tất nhiên không thể nói được gì , chỉ biết kìm nén tức giận :

- Ăn sao . Tôi cho anh ăn . Nói rồi , nó bắt tay vào bếp . Hân bước xuống nhà mái tóc đen bóng bềnh còn vương một ít nước khê rù xuống gương mặt mỹ nam . Hân bước vào bếp , một bàn ăn với vô số món ăn ngon đến buồn nôn . Một đĩa trứng rán nguyên vỏ không lạnh lạnh nát bết . Bát canh có mấy quả cà chua nổi lênh bênh . Rau luộc còn chưa hái , luộc nguyên hân cả bó , thịt thi cháy đen như những hòn than Nó nhìn hân tiếc rề :

- Trình độ của tôi chỉ có như vậy thôi !

Hân hử lạnh một tiếng cắt giọng :-

Tốt - rồi quay người bỏ đi .

Nụ cười trên môi nó càng sâu hơn , nó tiến lại gần bàn , cầm đĩa trứng lên :

- OH . GOOD - cheng . Nó vừa đĩa trứng không thương tiếc rồi lần lượt cách đĩa khác . Chiếc bàn lại trở trọi và trống không vắng . Hân sau khi đi lên phòng thay đồ , định xuống kêu nó đi ăn thì thấy nó đang lại tù lấy sữa , hân ngồi xuống bàn . Vk đang chuẩn bị bữa trưa cho vk , đơn giản là một ít mì nấu ngồi bên bàn ăn , bày một số đĩa , một ít kim chi , một đĩa thịt bò cay được làm sẵn . Hân lấy đĩa chuẩn bị thường thức thì nó bất ngờ quay lại với ly sữa đang cầm trên tay ánh mắt thoáng vẻ tức giận :

- Anh làm cái quái gì thế

Hân không nói gì , chỉ chú tâm vào những món ăn đơn giản trước mắt . Lừa hóa điệp son đang cháy phừng phực lấy một đôi đĩa khác , kéo bát mì về phía mình nhưng bàn tay hân đã sớm giữ lấy . Trùng đôi mắt " long lanh " nhìn hân nhưng hân không có ý định buông tha cho nó . Hân thần nhiên ăn . Nó sắp sọc máu đến nổi nếu không phải có sức khỏe tốt thì nó đã phải vào bệnh viện cấp cứu vì mất máu

- Sao anh lại ăn hà - nó hét lên

Hân vẫn ăn nó cũng ăn . Hai kẻ ngồi ăn đang dành giết nhau . Hai người chỉ ăn ăn đến khi không còn một sợi mì nào , chỉ còn mỗi một sợi nổi hai khuôn mặt , 4 mắt nhìn nhau . Nhưng chẳng có gì là lằng mạn cả . Nó nhìn hân . Xoạt . Nó cắt đứt sợi mì bằng bàn tay lạnh lùng dứt khoát . Rồi nó lấy tay vơ đại cốc sữa và tua một hơi . Còn gần nửa li , nó đặt xuống nhìn hân như thách thức , hân cầm li sữa nhẹ nhàng uống trước cặp mắt tò tròn ngạc nhiên của nó . Tất cả mọi việc xong nó lên phòng , đánh một giấc ngon lành cảnh đảo đến chiều tối , nó tỉnh dậy , quốc bộ đi ra cửa hàng tạp hóa mua ít đồ và tiện thể ghé qua quán ăn nhanh mua một ít đồ ăn cho bữa tối . Nó hai tay hai túi đồ xách vào nhà , lướt qua hân một cái thờ ơ . Đặt túi đồ xuống bàn , nó bắt đầu sắp đặt đồ . Nó rửa hoa quả bỏ vào tủ lạnh , tiếp đó là sữa tươi , kem , bánh kẹo..... vào tủ lạnh , lấy bột giặt , nước lau nhà vào một góc . Bánh hamburger , sandwich , sữa được nó khéo léo đặt vào khay bung ra phòng khách ngồi đối diện hân . Nó chậm rãi thưởng thức bữa tối với ý định trêu ngươi hân .Hân đứng dậy , nó nghĩ rằng hân tức giận nên bỏ đi nhưng không ngờ hân lại tiến lại phía nó , ngồi xuống bên cạnh nó , vòng tay qua vai nó rồi siết nó lại . Nó thì không cần phải diễn đạt . Trên cả sự tức giận . Muốn đá hân cũng không được vì sức lực quá yếu muốn dấm hân cũng không xong vì hân đẹp trai . Sáng hôm sau , nó bước xuống nhà lôi bánh quy và sữa ra thì hân lại tận dụng . Ôi . Nó tức muốn sọc máu đi được . Nó làm việc nhà , lau nhà , hút bụi , Trong khi đó hân đang vui vẻ ngồi ở phòng khách , bắc chân lên ghế . Đáng vẻ hưởng thụ . Nó vẫn cẩn rắng chịu đựng , lau dọn sạch sẽ . Xong công việc tổng vệ sinh khu biệt thự , nó về phòng , lôi ngay cái ga trải giường đi giặt , nó lật tung khu biệt thự mới tìm được một cái chậu sớt lại . Vợ và đem ra ngoài vườn , cho chần vào trong chậu rồi xả nước . Nhìn đồng hồ độn trước mắt làm nó đau hết cả đầu . Cầm gói bột giặt trên tay , nó ngẫm nghĩ :

- Ruột cuộc là cần bao nhiêu . Một muỗng . Hai muỗng . Ba muỗng Thôi đồ tất cho sạch - nói xong nó đồ luôn cả gói bột giặt vào trong chậu đồ .

Sau đó đứng vào trong chậu dậm dậm như trong mấy bộ phim . Giặt đồ nhưng ít nước , bột giặt thì vô số đồ đó nên nhìn cái chậu toàn là bọt . Nó thích thú nháy nháy . Hân đi ra ngoài vườn thì đập ngay vào vòng mạc là nó đang giặt đồ rất ư là pro nhìn nà không nhìn cười được . Chẳng khác con kanguru là mấy . Nghe tiếng động , nó lập tức quay lại bắt gặp ánh mắt của hân đang nhìn mình -

LHT . ANH MAU GIẶT ĐI .

Hân sẵn quần , bước vô chậu . Hai người một nam một nữ dưới ánh nắng ban mai đang cùng nhau giặt đồ với một phong cách rất điên khùng . Nó bước ra ngoài sau khi đầu hàng cái chân cứng đầu . Đi trên nền gạch bóng loáng nhưng do chân quá trơn . Nó " Rầm " một tiếng lún cò và nằm chẹp bẹp trên mây em cò tội nghiệp . Hân nhìn cười đi lại đỡ nó song cùng " RẦM " một tiếng rồ lớn hơn rồi an tọa trên thân hình bẻ bóng của nó . Mỗi chạm môi . Cho đến khi nó không thể chịu nổi sức nặng của hân thì hân mới miễn cưỡng đứng dậy / lợi dụng /

- Mua cái mới đi - hân nói

- Hà - nó đơ đơ

Hân quay lại , nó đi , đi trong vô thức . " RẦM " nó dâm vào người hân

- Anh đi đứng kiểu gì thế hà ? - nó quát lên

- Em còn chưa tinh sau nư hôn đó sao ? - hân nheo mày

- Anh điên àh ! - nó đỏ mặt rồi bỏ đi trước

Cuộc chiến lại tiếp tục khi nó và hân đi mua ga trải giường mới . Nó thì khăng khăng lấy màu trắng còn nó thì ôm khư khư lấy màu đen . Sau một cãi nhau chỉ chोé , hân phải gờ cò trắng đầu hàng . Buổi trưa đi ăn , nó gọi một loạt đồ mà không thèm để ý đến hân , hơi xê chiều nó bắt hân chờ đi mua bánh ngọt và đồ ăn vặt

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13

Tối đến , nó đang đọc sách và chén hoa quả trong phòng khách thì thấy hân đi xuống với quần jean , áo khoác da , đội mũ . Nó nhìn ngẩn ngơ - Khùng àh ! Trời tối mà cũng đội mũ .

Hân không nói gì đi đến bên nó , cúi xuống hôn nhẹ lên môi nó làm nó đơ người rồi nhẹ nheo mà nó

- Anh đi ra ngoài có chút chuyện

Rồi bỏ đi .

Nó đơ vài giây và mặt bắt đầu đỏ lên

- A Anh là tên lợi dụng . Đồ đểu - nó hét lên - Tôi nay tôi cho anh ra ngoài đường mà ngủ - nói là làm liền .

Nó hùng hổ bước ra cổng và khóa mặt mũi

Khu biệt thự nhà nó một khi đã được khóa rồi thì muốn vào ít nhất cũng phải biết mặt khẩu . Tường bao quanh cao hơn 3 mét thì có là siêu trộm cũng khó hướng hồ gì gặp phải cô chủ nhà xinh đẹp " dễ tính " như nó thì không biết sẽ như thế nào ? Bước vô nhà , sau một hồi xem phim , nó cuối cùng cũng lên giường đi ngủ , ga giường được thay hồi chiều . Nó chui đầu vào trong chăn như một con cún con và thật mau chóng chìm và giấc ngủ . Những cơn mưa chuyển mùa kéo đến , mưa tuôn xối xả trong đêm , gió thổi lùa vào qua những ô cửa sổ quên đóng . Tầm rền bay theo những đợt gió lùa vào . Nó co mình vì lạnh , ánh chớp rạch giữa bầu trời , mưa ngày càng lớn hơn . Nó co chui mình sâu hơn nhưng vẫn không tài nào ngủ được , tiếng mưa vẫn lộp vào tai nó . Nó chui ra khỏi chăn , đi đến bên cửa sổ . Cái lạnh giá của gió tạt vào mặt nó làm nó run lên rồi cuối cùng con heo ngái ngủ cũng tỉnh . Ánh đèn ngủ hiu quạnh . Hắn vẫn chưa về . A quên . Chưa vào được . Nó lấy điện thoại , đã 12 h đêm nhưng hắn không gọi cho nó lấy một cuộc , không gì cả . Hơi lo lắng nhưng rồi nó cũng leo lên giường và trằn trọc với một mớ suy tư : " Mặc kệ hắn . Hắn lớn rồi . Đầu phải là trẻ con nữa " .

Dù là nghĩ như vậy song nó không tài nào có thể ngủ được .

1 h sáng , nó nằm trằn trọc , hai mắt không tài nào có thể chợp được dù chỉ là mấy phút ít ỏi . Và cuối cùng nó cũng quyết định xuống nhà , những bậc cầu thang lạnh lẽo . Im lặng . Tối đen . Cả khu biệt thự chỉ có một mình nó , im lặng đến kinh sợ . Ngồi trong phòng khách , ánh mắt nó nhìn ra phía cửa lớn . Trại tìm nửa muốn ra nhưng nửa còn lại thì không . Sau một hồi đắn đo suy nghĩ , nó quyết định đợi ở đi giữa trời mưa . Con mưa chuyển mùa với cái gió lạnh làm thân hình nhỏ bé khẽ run lên . Bàn tay thon nhẹ nhàng bám dây mặt nỉ , cánh cửa mở , nó bước ra phía ngoài . Độp . Đập vào mặt nó . Một thân hình cao lớn đang ngồi bệt xuống bên góc cổng . Bao quần tốt sùng . Mũ lưới trai đẹp che đi phần nửa khuôn mặt . Bàn tay buông thõng . Quá đúng . Như nó ước liệu . Hắn thật sự ngu đường . Nó tiến lại gần , lay vai hắn

- Anh dậy vào nhà đi .

HẮN không có động tĩnh , im lạnh tuyệt đối . Nó bắt đầu lo lắng , lay mạnh hơn

- Hắn Thiên ! Anh làm sao vậy ?

Vẫn im lặng . Nó khẽ đưa bàn tay của mình sờ trán hắn . Nóng . Rất nóng . Hắn bị sốt rồi . Nó ngồi xuống đỡ hắn lên . Khó khăn lắm nó mới đỡ được hắn dậy . Làm được như vậy là một chuyện nhưng khiêng được hắn vào lại là một chuyện khác . Dưới trời mưa , một cô gái bé nhỏ đang đỡ lấy một chàng trai . Vắt và lấm nó mới vác được cái của nó vô phòng khách . Cả hai ướt sũng . Nó đỡ được hắn vào đây đã là một kì tích . Quá khổ sở cho thân hình bé bỏng của nó khi phải đỡ hắn lên cầu thang . Vừa thấy cái giường , nó như cá gặp nước , chưa lại gần đã thả hắn xuống làm hắn đập đầu rất đau vào nệm

Hắn ngồi thụp bên giường , nó lại gần , gỡ chiếc mũ vứt sang một bên . Một vài lọn tóc ướt sũng dính vào mặt hắn càng tôn thêm vẻ hoàn Mĩ của người đào ông . Chiếc áo khoác da được nó cởi bỏ , bắt chọt , trên bàn tay nó là một dung dịch màu đỏ đặc trưng . Nó trợn tròn mắt :-

Hắn chết rồi sao - nó buông một câu nói vô tình rồi lấy tay đặt lên mũi hắn - Chưa chết - nó khẳng định

Bàn tay thon thả nhẹ nhàng tháo từng cúc áo sơ mi . Chiếc áo sơ mi được vô tình vứt ở một góc . Nó hơi nhui mày . Nó nhận thấy một vết thương ở cánh tay phải của hắn . Máu vẫn chảy . Chảy dài trên cánh tay rán chắt . Nó vội vàng chạy xuống nhà , lôi hộp sơ cứu ra . Nhẹ nhàng như sợ hắn bị đau . Nó ăn cần lau vết thương cho hắn , dịu dàng băng bó lại . Sau khi hắn đã coi như là an toàn , nó đi vào nhà tắm . Thay bộ đồ đã ướt nhẹp trên người , bước ra phòng ngủ , hắn đang nằm trên giường , mồ hôi lấm đều trên trán . Hắn bị cảm do dầm mưa quá lâu . Nó không thể gọi bác sĩ vào giữa đêm khuya như vậy , và lại trời còn mưa lớn nữa bác sĩ làm sao có thể đến được . Hơn nữa nó không có lấy một số điện thoại của một bác sĩ nào kể cả quán gia . Việc nó chỉ có thể làm là cho hắn uống thuốc hạ sốt . Đặt thân hình lên giường trong đầu nó hiện lên vô vàn câu hỏi . Có phải hành động của mình hơi quá đáng . Và trong chuyện này thì nó đã sai . Nó cần xin lỗi hắn . Ít nhất là như vậy . Đang chìm trong dòng suy nghĩ của bản thân . Suy nghĩ về hắn . Chợt . Nó giật mình . Vòng tay nóng hổi của hắn đang siết chặt lấy cơ thể nó . Bàn tay nóng như lửa đốt đang chạm vào da thịt mát mề . Đầu hắn vùi sâu vào cổ nó như đề cam nhận cái khoái cảm từ cơ thể nó . Từng hơi thở nóng . Nóng đến mức muốn thiêu đốt cơ thể của người ta . Đối với nó hiện tại là như vậy , cơ thể hắn quá nóng và quá gần gũi . Gần gũi đến mức không thể gần gũi hơn . Còn với hắn thì sao ? Có lẽ trong tiềm thức đối với hắn lúc này , nó giống như một que kem nhỏ mát lạnh vô cùng và hắn rất cần , cần que kem đó . Nó có một sức hút mãnh liệt mà một khi đã chạm vào thì không thể nào thoát ra khỏi sự cảm dỗ và mê hoặc đó . Trong vô thức hắn càng dụi đầu sâu hơn và vòng tay cũng chặt hơn

Bạn đang đọc truyện *Báo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Sáng hôm sau , trời vẫn mưa rả rích , sắc trời âm u vô cùng khó chịu . Trong ngôi biệt thự , nó đang ở trong bếp , cứ chỉ như một đầu bếp chuyên nghiệp . Nó hiện tại đang chuẩn bị cho hắn một ít cháo . Còn về hắn , từ tối hôm qua đến giờ vẫn sốt như vậy , chưa hề tỉnh dậy . Nó bưng bát cháo đang nghi ngút khói từ từ bước qua từng bậc cầu thang . Mở cửa phòng , nó thấy hắn đã tỉnh tự bao giờ . Hắn đang ngồi dựa vào thành giường . Mắt khẽ nhắm lại , sắc mặt có chút nhợt nhạt . Nó nhẹ nhàng đặt khay đồ bên tu đầu giường lay nhẹ vai hắn - Anh dậy ăn đi Nói rồi nó đứng dậy , quay lưng bước ra ngoài . Nhưng nó chưa kịp bước nổi một bước chân đi thì bàn tay của ai đó đã khẽ nắm lấy bàn tay nhỏ của nó . Cái nắm tay ấm áp , nó nhìn lại . Gặp Cái ánh mắt của hắn đang nhìn mình nó chỉ biết cười như con ngốc - Tôi xin lỗi . Tôi đùa hơi quá . Mà khi anh đi là có mang xe cơ mà . Sao lúc anh về lại không có xe .

Ngồi đến đây , hắn chỉ hừ lạnh một tiếng , tay nó vẫn đang ở trong tay hắn , mấy lần nó cố vùng ra nhưng hắn lại càng nắm chặt hơn . Nó thờ dãi nhìn hắn -

Anh mau ăn đi ! - nó thúc dục

Hắn nhiu mày nhìn bát cháo rồi lại nhìn nó - Anh không phải sợ . Không có thuốc độc đâu - nó biện minh

- Mua sao ? - hắn hỏi

- Không . Tôi nấu

- Em nấu ? ? - hắn nghi hoặc

- Thôi anh ăn đi - nó nói rồi lôi tay hắn đặt vào bát nhưng lại quên mất là hắn đang bị thương .

Cặp mày hắn nhiu lại . Vợ vả buông tay ra , nó lo lắng

- Anh không sao chứ ?

- Em nghĩ là anh sẽ bình thường sao - hắn bắt bẻ

-Thôi được rồi . Tay anh đau . Rất đau . Được chưa

- Vợ àh . Anh đau nè . Anh phải phạt em mới được - hắn mè nheo

- Tôi xin anh . Anh làm tôi sợ - nó sồn da gà khi nghe giọng điệu của hắn - Anh muốn gì ?

Hắn nhìn nó cười . Áo nào lại ngồi bên mép giường , bưng bát cháo nóng lên . Sau khi cho hắn ăn xong , nó đứng bên cửa sổ . Nhìn bầu trời u ám . Nặng nề . Làm lòng người thêm nặng trĩu . Những ngón tay thon dài khẽ gõ lên thành đá rộng

- Em có thấy ràng buộc không ?

" Ràng buộc ư ? " Tại sao lại ràng buộc ! Trong lòng nó có cảm thấy như thế nào ? Có khó chịu như lúc ban đầu hay đã len lỏi niềm vui trong cuộc sống này . Nó không trả lời . Mà dù có trả lời thì nó cũng không biết trả lời như thế nào . Thiên khẽ nhắm mắt lại , không gian trở nên vô cùng yên tĩnh . Yên tĩnh đến nỗi dường như cậu và nó cảm nhận được nhịp đập của con tim mình . Nó đi nhanh về phía tủ lớn . Có lẽ bây giờ cách thoát mãi nhất là như vậy . Tiếng động của cánh tủ lăm cậu mở mắt

- Em định ra ngoài sao ? vẫn một giọng quan tâm như thế làm tim nó thêm hỗn độn .

Đáp lại cậu . Nó nở một nụ cười thật nhẹ . Thật đẹp . Và cũng thật đáng gờm . Hần nhìn theo bóng nó cho đến khi khuất khỏi , Hân Thiên bắt gác lấy tay sờ lên cổ mình mà nở một nụ cười không rõ là đau đớn hay hạnh phúc

Nó đội ô dưới mưa , đi vào chợ . Lần đầu tiên đi chợ . Sau khi mua được những thứ mình cần , nó lại tự mình đi bộ về . Như thế sẽ giúp lòng nó bớt rối bời , đi cho quên đi những ý nghĩ mông lung về một nơi xa xôi nào đó hoặc cứ lái xe đi mà hình bóng của hân cứ luẩn quẩn làm cho lòng nó thêm rối mà thôi . Vì hân bị ốm nên nó phải đích thân đi chuẩn bị mấy cái việc quai gờ mà chưa một lần nó nghĩ đến trong đầu rầy . Dù có ghét hân đến đâu đi chăng nữa thì làm sao nó có thể bỏ mặc người bệnh , hành hạ người bệnh . Một phần " nhỏ " cũng vì nó trong nguyên nhân đến hiện trạng hôm nay cũng chỉ có 80 % - 90 % thôi . Nhưng biết trách ai trong khi nó là người gây ra . Nó chơi trúng bom thì nó sẽ mang nguy cơ chết không ai có thể cứu . Bước vào nhà bếp , nó sẵn tay làm bữa trưa đúng nghĩa cho hân . Thiên ngồi trên phòng , khi thấy nó đội ô đi dưới mưa vào biệt thự . Nhìn cũng " đáng thương " thật . Mặc cho cái đầu đang rất nặng song cậu vẫn muốn xuống giúp nó và cậu sẽ làm thế . Xuống đến nơi , nó đã đang làm . Cậu tựa vào cửa đưa ánh mắt đầy yêu thương nhìn con mèo nhỏ chăm chú làm công việc bếp núc . Mái tóc dài nâu được vén sang một bên để lộ chiếc cổ cao , trắng ngần . Khuôn mặt chăm chú hết sức . Những ngón tay cầm dao thái nhẹ nhàng như thái vào không khí . Có tập trung đến mức mà quên đi mọi thứ xung quanh và quên luôn cả một ánh mắt đang hướng đến mình . Những giọt mồ hôi khẽ lăn dài trên khuôn mặt , một bàn tay đưa ra lau đi rồi vén mấy sợi tóc xòa trước mặt . Nó khẽ giật mình . Quay sang bắt gặp gương mặt góc cạnh hoàn mỹ của Thiên đang nhìn . Nhì lại đó mặt quay xuống tiếp tục làm việc . Cậu cười . Thật dễ thương . Ý nghĩ lướt qua và đôi chân đang tiến lại bàn . Bữa trưa được chuẩn cho xong . Một bàn bao thịnh soạn với những món ăn bắt mắt . Thiên nhìn . Nhìn bàn thức ăn rồi lại nhìn nó đang chuẩn bị ăn . Cảm giác bị chiều chuộng , Nhì nhận được ánh mắt yêu quý đang nhìn chăm chăm . Nó ngậm đĩa cả gan nhìn lại hân vô (số) tội . Tay hân gõ gõ lên mặt bàn trước chỗ trống bên cạnh mình , nhướn mày uy lực . Nhìn mặt nó cần bắt đĩa đi sang ngồi bên hân . Gắp một miếng thịt bỏ vào bát hân bằng đĩa của hân rồi lấy đĩa của mình ăn -

Vớ vẩn !

- Hà ??? Cái gì vớ vẩn ? - Nhì hỏi

- Em không thấy hành động của mình rất vô vị . Lãng phí và thừa năng lượng sao ? ?

- Là sao ? ? ?

- Em việc gì phải thay đổi như vậy . Làm như vậy sẽ giảm hiệu suất ăn uống , lãng phí thời gian và năng lượng , làm đôi phương cảm thấy chướng vướng Thế nào ? - cậu giải thích

- Mặt vệ sinh - nó nói

- Nếu em cho việc này là mặt vệ sinh thì việc chúng ta hôn nhau là có vệ sinh chắc ! - hân cười rồi lấy tay không bị thương của mình cầm lấy tay đang cầm đĩa với một ít salad của nó mà ung dung thưởng thức- Như thế có phải hay không ?

NHI định đứng dậy đi lấy đôi đĩa khác nhưng bàn tay nhanh hơn của Thiên đã cố định eo mình từ lúc nào

- Quá bá đạo - cô nói .

Và . Chỉ thấy trên một nụ cười thật sâu

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

Buổi tối mùa đông , Nhì đang ngồi cuộn tròn như một con mèo nhỏ trong tấm chăn mỏng ở phòng khách . Thiên bước xuống nhà . Cậu vận một bộ vest đen với những đường may thẳng thắn , không sai sót , bên trong là áo sơ mi đen được là phẳng . Nhì nhủ này - Anh lại định đi ra ngoài sao ?

- Ủh . Em ở nhà ngủ sớm ! - Thiên nói rồi đi ra . Chỉ chờ lúc tiếng xe đi , nó đã hét lên

- Ngủ sớm hay muộn là việc của tôi . Liên quan gì đến anh chứ ! Lại đi gặp bồ chứ gì . Xí

Trong đêm tối , hân phóng chiếc siêu xe màu đen bóng lộn bên cái lạnh của tiết trời . Bước vào khu biệt thự rộng lớn ở ngoại thành . Diện tích của khu biệt thự siêu rộng , kể cả căn biệt thự cũng khá đồ sộ . Ở khuôn viên đã có rất nhiều những siêu xe đậu . Bước vào trong , những con người màu mặt của thế giới ngằm đều đã quy tụ đầy đủ . Tất cả mọi người đều lần lượt tiến vào phòng . Một căn phòng rộng lớn , một chiếc bàn gỗ dài được đặt lịch sự nhưng không kém phần uy nghiêm . Xung quanh là những chiếc ghế được sắp xếp đối xứng tùy theo cấp bậc . Phía cuối được lắp một màn hình lớn vô cùng hiện đại . Đối diện chiếc màn hình siêu khủng ấy là một chiếc ghế không người ngồi . Chiếc ghế được chạm khắc cầu kì . Tất cả mọi người ai ngồi đúng vị trí ấy không ai hề rảnh rỗi lời . Việc ai . Ai làm . Nhưng tất cả đều chờ đợi một người . Vị chủ nhân của chiếc ghế đó . Cánh cửa chính bật mở , một người con gái bước vào . Những bước chân chứa đầy quyền lực . Lạnh lẽo . Vô cảm . Nguy hiểm . Tất cả mọi người đều đứng dậy . Hân cũng vậy . Người con gái mặc một bộ váy cúp ngực để lộ làn da trắng không tí vết . Xương quai xanh quyền rũ . Chiếc cổ cao , trắng ngần và vô cùng kiêu hãnh . Khuôn mặt bị che đi bởi chiếc mặt nạ đen huyền bí . Người ta chỉ có thể thấy được một đôi mắt màu anh đào kích thích và một mái tóc màu hạt dẻ . Dài . Mềm Dày . Mượt mà được vén sang một bên . Những ngón tay thon dài trắng nõn mà khẽ gõ đều lên mặt thủy tinh tiếng động vang lên đều đều lạnh băng trong bầu không khí vô cùng u ám . Tất cả mọi người có mặt đều nhìn về nơi ấy . Nơi có nữ bang chủ , người đứng đầu của thế giới ngằm . Ánh mắt Thiên cũng khó có thể có cái nhìn tò mò về vị nữ bang chủ bí ẩn này . Từ sau chiếc mặt nạ , ánh mắt của nữ bang chủ khẽ di chuyển đến cậu . Ánh mắt lạnh lùng không chút cảm xúc lướt qua nhưng vô tình chạm phải ánh mắt của hân đang nhìn . Không chút luyến tiếc hay do dự . Ánh mắt nhanh chóng rời đi trong phút chốc rồi lại lạc lỏng giữa bầu không gian . Một tên vệ sĩ nhẹ nhàng đi đến bên cạnh , kính cẩn đặt chiếc laptop đợi mời nhất xuống . Một lần nữa , ánh mắt nhìn nhanh qua tên vệ sĩ rồi bàn tay thon thả đặt lên bàn phím đồng thời màn hình đối diện cũng được bật sáng . Hàng loạt con số chạy như điên loạn trên màn hình làm những con mắt trong căn phòng hoa hết cả lên . Dãy chỉ có một đôi mắt vẫn bình thản . Bình thản đến nỗi không thể bình thản hơn . Giống như đã quen hay đôi mắt đó đối với những thứ kia chỉ giống như ta viết một chữ o dù mèo hay tròn . Sau một màn khởi động hết sức hoành tráng làm cho đôi phương chưa đánh đã hết quân thì từng số liệu và hình ai hiện ra làm họ càng muốn phản ngạc nhiên tột cùng . Từ đầu đến cuối người con gái không hề nói một từ nào . Không một tiếng dù chỉ là hử lạnh . Người con gái đột nhiên đứng dậy từ từ bước ra về phía cửa rồi khuất dần trong giây lát . Con người đó vừa bước ra khỏi phòng , mấy người ở đó đều thở dài nhẹ nhõm . Có người còn nhân tiện lấy khăn ra lau mồ hôi . Họ biết người đứng đầu của thế giới ngằm không phải là người bình thường nhưng họ lại càng không thể ngờ hơn rằng một con kiến trong công việc của họ cũng không thể lọt qua . Khiến trầm trồ . Người con gái này quả thật không đơn giản cho cậu nghĩ . IQ cũng không thấp . Một người phụ nữ xinh đẹp . Thông minh . Tài năng . Luôn tìm cách che giấu đi bản thân mình bởi chiếc mặt nạ bóng tối làm khiến gợi tính tò mò của bất cứ một ai Không một kẻ nào có thể thoát khỏi tính tò mò bản sinh trước một con người huyền bí . Hân Thiên cũng đã có một lần . Dù chỉ một lần thôi đã muốn lột chiếc mặt nạ đó ra để xem khuôn mặt phía sau đó là ai . Nhưng làm sao cậu có thể làm được như vậy . Liệu làm rồi thì cũng chẳng được gì . Vì vậy ý nghĩ đó như một cơn gió thoảng qua . Tiếng bước chân lại truyền tới . Thiên nhanh chóng dứt ra khỏi dòng suy nghĩ của mình . Từ trong bóng tối , một thân hình nhỏ bé bước ra . Là người con gái đó . Vẫn như vậy nhưng cảm giác đối với cậu so với mấy phút trước đó sao lạ lắm . Ánh mắt Thiên khẽ lướt qua người con gái đó rồi nhanh chóng tiếp thu và xử lí thông tin một cách chuẩn xác nhất . Hai người . Hai khoảng thời gian khác nhau . Trong một trang phục . Một mái tóc . Một bản sao hoàn chỉnh trong mắt mọi người nhưng lại bị lỗi vô cùng tệ hại trong mắt cậu . Làn da trắng nhưng không mịn mà là do dùng Mi phẩm dù rằng điều này rất khó nhận ra . Có lẽ vì vị trí của cậu ngồi gần . Những ngón tay không đủ thon , dài , kể cả móng tay cũng khác . Bàn có chút thô và chai sần do dùng súng hoặc cuộc sống từng trải . Xương quai xanh không chuẩn , cần bản là thô và xấu , cổ không cao , đường cong từ cổ kéo đến vai khác xa . Mái tóc thiếu sức sống mà đúng hơn là tóc già . Khuôn mặt được trang điểm cho giống nhưng thực chất người trước đó không hề trang điểm và có chút son phấn nào . Nếu để mặt một thì gương mặt này sẽ hơi to ra do bị tẩy đi lớp phấn tối làm gọn mặt . Đối môi thì lỗi hoàn toàn , dùng màu son tự nhiên để tạo màu . Mũi không cao nhưng được dùng phấn để tạo cảm giác cao tiền . Đặc biệt là đôi mắt . Khi vô tình d mắt nhìn nhau , Thiên chẳng cảm nhận được cái gì là đáng sợ hay nguy hiểm mà chỉ là một ánh nhìn không thể bình thường hơn được nữa . Nếu anh người phụ nữ ở vị trí đó 30 p' trước là một người con gái hoàn hảo đến mức tuyệt nĩ mà không có người đàn ông nào là không có khao khát chiếm hữu thì người phụ nữ của 30 p' sau là một bản sao bị lỗi tới 98 % . Cuộc họp vẫn kéo dài . Không một tiếng động . Im lặng . Chỉ có những cơn chữ , hình ảnh , dãy số vẫn chạy đều đều . Cậu im lặng . Nhưng không tập trung đến cuộc họp vô vị với một nữ bang chủ của thế giới ngằm mà đầu óc lại suy nghĩ mông lung về một nơi nào đó . Trên xe , hân lái xe với tốc độ kinh hoàng và bất chợt . Hình ảnh vị nữ bang chủ của thế giới ngằm bỗng hiện lên với những nhịp gõ đều đều mà lạnh lùng dứt khoát . Thiên nở nụ cười nửa miệng

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16

Trong cuốn sổ đen cao quý của bóng tối! , một người con gái bá chủ lần đầu tiên được đề vào . Một người con gái của sự huyền bí . Không chỉ là tốc độ . Vẻ đẹp . Mà còn là một IQ không tưởng nổi . 13 tuổi , bắt đầu nổi lên trong đêm đen . 15 tuổi leo lên vị trí thứ hai . 16 tuổi chính thức đánh bại Đại Ưng ** Đại Ưng là một người đứng đầu lúc bấy giờ . Nhưng không ai đồng tình . Nổi tiếng với sự tàn nhẫn hơn cầm thú , giết người như com bữa . Dù là vô tội hay có tội . Dù là trẻ em hay phụ nữ đến người già . Đã có không biết bao nhiêu trận mưa máu đã rơi xuống . Thảm họa đó chỉ chấm dứt khi người con gái đó xuất hiện . Dù bị đánh bại một cách thảm hại nhưng Đại Ưng vẫn không phục . 17 tuổi , cuộc họp đầu tiên với sự có mặt của một người đứng đầu mới .

Đại Ưng trở xuống vị trí thứ hai . Hôm đó vẫn là một buổi tối như hôm nay , chỉ khác , nơi đó là San Fancico . Người con gái tiến vào . Vẫn lạnh lùng . Vẫn một màu đen huyền bí như vậy . Nhưng khi con người đó đang chuẩn cho lên ngôi chiếc ghế cao quý đó thì đã có kẻ ngăn đường chặn lại . Đó không ai khác chính là Đại Ưng . Hắn ta đặt bàn tay dơ bẩn lên vùng eo thon gọn , khuôn mặt khê nghiêng về phía phần vai trần trắng nõn nà . Tất cả những người có mặt ở đó đều tròn tròn mắt , Thiên nhiu này , trong lòng cậu khó chịu một chút và muốn lời tên dơ bẩn ra kia và cho một trận . Dù Thiên biết người con gái này không đơn giản . Cậu và tất cả những người ở đây đều biết bởi họ đều đã gác ngực dưới tay một người . Nhưng đó là việc gây chiến . Còn ở đây . Một thân một mình một mình . Người con gái làm sao có thể đấu lại với Đại Ưng - hắn - một kẻ cực kì nham hiểm và vô công của hắn phải nói là không tồi . Mọi người chỉ thấy đôi mắt màu anh đào khê nhếch lên rồi sau đó..... " Rắc " . " Rắc " . Những âm thanh kính hải khê vang lên và kèm theo đó là tiếng hét vô cùng đau đớn của Đại Ưng . Hắn tròn tròn mắt - đôi mắt chứa đầy sự căm phẫn . Có lẽ hắn sẽ ra tay nhưng tất cả chỉ nghe một tiếng " Bịch " . Chỉ một cước . Đại Ưng đã nằm bẹp dưới mặt đất song hắn ta vẫn chưa chết . Hắn tròn mắt nhìn con người trước mặt . Người con gái đó khẽ đi đến , giẫm lên bàn tay dính đầy máu của bao nhiêu người trên thế gian mà những mảnh xương đã vỡ vụn trong từng tác đa thịt . Hắn nhăn mày đau đớn . Phẳng . Máu chảy ra từ thái dương lan ra khắp mặt . Một cơn ác thủ đã chết bởi một phát súng từ tay thiên thần . Tất cả mọi người chỉ biết nhìn . Nhìn . Nhìn trong sự thán phục và kính nể . Một tốc độ kinh hoàng đến nỗi người ta không thấy được tốc độ . Tốc độ của thiên chết . Không chỉ vậy . Máu đen bóng tối biết đến con người này là một bộ não thiên tài với tốc độ quản lí và bảo mật an ninh siêu cấp . Một con người tài giỏi đến mức không thể tài giỏi hơn . Đến như một cơn gió và biến mất cũng như vậy . Tất cả những người trong đây đều tôn trọng và kính nể . Sẵn sàng hi sinh dù không phải là lão đại của mình . Đó là một điều mà thế giới này chưa bao giờ có và không bao giờ có . Nhưng bây giờ . Con người đó đã thật sự xuất hiện . Con người mang sứ mệnh thống nhất tất cả những băng đảng hàng đầu . Một con người nhân từ độ lượng đến mức cao nhất song cũng tàn nhẫn đến mức không ai bằng . Thiên bước vào phòng , ánh đèn tường khê hắt nhẹ . Trên giường trắng lớn , Nhi đang cuộn tròn trong tấm chăn . Tiêt trời bắt đầu vào đông . Tuy không lạnh như giữa mùa hay cuối mùa . Ban đêm vẫn lạnh song ban ngày bầu trời có vẻ khá giống với mùa thu . Chiếc rèm cửa bị gió thổi nhẹ bay lên . Thiên tiến lại phía giường , nhẹ nhàng ngồi xuống , vén mấy sợi tóc trước trán nó và mi nhẹ lên trán nó . Cậu đi vào nhà tắm , mắt Nhi khê mở , từ khuôn miệng xinh xắn nhẹ phát ra : - Ngủ ngon thật ! - cô cười rồi chui vào chăn . Thiên bước ra ngoài . Mái tóc còn vương nước . Hắn tiến lại phía giường , đặt lưng xuống bên cạnh nó . Nhẹ nhàng kéo mảnh chăn . Kéo . Kéo . Kéo . Tất cả đều không được . Sao chứ ? Nó ngủ rồi mà nhưng sao vẫn giữ được chăn . Cậu nhanh như cắt , lật người đè lên người nó , rồi từ từ cúi xuống vùng cổ của nó . Nhi cắn bản là chưa ngủ . Hồi này lúc cô kéo chăn là không muốn cậu được đắp , cho cậu chết lạnh . Cô nhắm mắt . Từ xưa gác nhay cảm nhận được sự nhồn nhột khó chịu . Nó mở mắt thì gương mặt phóng to của hắn đã rơi ngay vào vòng ngực . Hắn cười và lấy tay nhéo mũi nó - Nhóc ! Anh bảo là ngủ trước rồi mà !

- Ấ - nó là len

Hắn lật mình ôm nó vào lòng

- Hồi nãy anh vừa gặp một cô gái - hắn nói - Thì sao ?

- Cô ấy rất đẹp ?

- Hôn thôi !

- không biết . Có lẽ là đẹp

- Và anh đã yêu

- Sao ?

- Anh nói như vậy để muốn tôi ly hôn trong hôn ước này ! Không sao . Vì tôi cũng không muốn lấy anh . Anh nhá . Phải cho tôi gặp cô ấy để tôi nghĩ cách đối phó . Tốt nhất là báo đã có thai rồi . Báo đã nấu thành com rồi biết phải làm sao đúng không . Không chấp nhận cũng phải chịu thôi - nó cười hạnh phúc vì sắp thoát khỏi hắn

- Em -.... - vốn từ hết - à Ở ... Em nghĩ anh là người như vậy sao ?

- Đàn ông đều như vậy ? Sắc lang

- Em Ngủ đi dạo này em rất không nghe lời

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 17

Hai ba ma nó và hắn sau khi tổng cổ hai đứa vào một nhà cùng liền chuyển đến ở với nhà tại biệt thự nhà hắn ở Hàn . Tất nhiên là nó không hề biết đến chuyện này . Nếu không chẳng biết tai họa nào sẽ ập đến đe dọa sự sống của nhân loại nữa . Hiện tại hai bên ông bà đang ngồi tại một chiếc bàn đá được đặt giữa sân của biệt thự dưới một gốc cây anh đào khá lớn { cổ thụ ý } và đang thưởng thức trà + tán gẫu . Hai cặp đôi thông gia đang nói chuyện vui vẻ thì chuông điện thoại của ba nó vang lên .

- Chuyện gì ? - ba nó bất máy .

- Thưa chủ tịch . Theo căn dặn của người . Tôi đã gửi báo cáo theo dõi cô HNBN và cậu LHT vào gmail của những người mà chủ tịch yêu cầu - người bên kia kính trọng thưa việc với ba nó { biết là ai không là ông hiệu trưởng đó } .

- Tốt . - nói xong ba nó tắt máy cái rụp . Quay sang mấy người trong bà đang nhìn ông với ánh mắt khó hiểu . Papa nó cười .

- Chỉ là một chút tin tức thôi mà . Ít nhất thì ta cũng phải điều khiển từ xa chứ . Mọi người đọc đi - không biết từ lúc nào ba nó đã rải thông tin cho 4 đối tác

..... Ngày học

Nhi và Thiên quậy phá trong giờ học . Hay gọi cách khác là " đánh nhau " hoặc bạo lực học đường . Hậu quả làm gãy mất một cái bàn . Cả hai bị đuổi ra khỏi lớp song vẫn tung tăng lại còn nhân cơ hội cúp học Ngày học Nhi mang quả vật vào lớp . Rủ rê lôi kéo Hàn Thiên ăn và sau đó báo giáo viên . Thật may cho Thiên . Vì cậu đẹp trai nên cô giáo tạm tha .

..... Ngày học

Hai người cướp giật nhau điện thoại . Lý do . Nhi ngồi học xem phim khen nam chính đẹp trai .

..... Ngày học tiếp

Hai người ngồi học không ghi bài . Mãi viết thư tình bằng ngôn ngữ bí mật (tiếng hàn) BN không biết . Anh cho họ đi rồi trưa về ai nấu ăn cho anh đây .

HT em .

BN tôi không biết .

HT cũng phải nấu .

BN tôi đã nấu ăn bao giờ đâu .

HT thì học đi .

BN anh không hối hận chứ .

HT tất nhiên .

BN ai giặt đồ quét nhà rửa chén

HT anh vào máy máy hút em .

BN Tại sao lúc nào cũng có mặt tôi vậy .

HT vì em là phụ nữ .

BN làm sao tôi có thể biết anh có phải là đàn ông hay không .

HT em không tin .

BN . Ai biết được . Lỡ anh bị gay bắt lực thì sao . Như vậy không coi là đàn ông nha .

HT muốn biết là thế nào là đàn ông không . BN có .

HT tối về .

BN Anh định làm gì .

HT chứng minh mình là đàn ông .

BN anh . . .

HT sao

BN đồ ai ai giặt .

HT em .

BN Không chịu . Tại sao tôi phải giặt đồ anh . HT không thì đi tiệm .

BN lỡ làm hư đồ thì sao . Hàng mắc tiền đó .

HT vậy thì tự giặt đi .

BN vụ cà phê đồ giữa giường thì anh phải giặt .

HT tại sao .

BN Anh làm đồ mà . Trong lúc đó , vài tiếng trước tại Seoul , Hàn Quốc

Mấy ông bà đọc xong chỉ biết lắc đầu ngán ngán . Mẹ hấn lên tiếng

- Cứ như tình hình như thế nào thì chúng ta phải đợi thêm khoảng 20 năm nữa sẽ được ăm cháu

- Không thể như thế được ! Chúng ta cần phải xúc tiến thêm thôi ! - mama nó tiếp lời - OH My GOOD ! Chúng ta phải lên kế hoạch thôi !

- Tất nhiên !

- Trời ơi - Papa hấn + Papa nó than vãn

- Gì - hai hỏ cái tức giận - Kế hoạch để mai tính . Bấy giờ thì đi ngủ được chưa hai phu nhân . Tổ công ở đây bị muỗi đốt mang viêm não Nhật Bản thì khổ

- Duyệt - Mama nó

Bạn đang đọc truyện *Bão Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Phu Nhân Tương Lai Jk

Sau những ngày học hành vô cùng căng thẳng . Ra chơi được phục vụ miễn phí đồ ăn thức uống . Một buổi tối như bao buổi tối khác . Trong biệt thự bậc nhất giữa lòng Hà Nội . Tại căn phòng nó và hấn . Hai người coi nhau như là không tồn tại . Hàn Thiên ngồi bên nệm giường , bàn tay thon gồ liên tiếp lên bàn phím laptop đang đặt trên đùi . Còn nó . Mái tóc nâu xòa xuống , những ngón tay trắng nõn mà , thon thả lướt nhẹ trên màn hình Ipad thể hệ mới . Khuôn mặt thiên thần đang nhìn chăm chú , bình thản , và trong đôi mắt long lanh ấy có một nét vui . Chợt . Khuôn mặt vẫn như vậy , ngón tay đang lướt nhẹ . đều thì chợt nhanh hơn , khuôn mặt bình thản lộ chút giận dữ . Ánh mắt nâu long lanh nhìn chăm chăm như muốn đốt cháy cái màn hình trước mắt trong sự tức giận - Hàn Thiên ! Anh biết JK không ? - nó bực dọc hỏi hấn .

Tìm thông tin trên ông google thì ông kẹt xi chỉ cho mỗi thông tin là công ty lớn hàng đầu thế giới ở Hàn Quốc . Thế mà cũng nói . Nó đây không cần học cũng biết . Và buộc phải hỏi " ڪ yêu " . Dù gì hấn cũng sinh ra và lớn lên ở Hàn Quốc , và lại gia đình cũng vai vế nên có lẽ là Thiên biết . Do đó Nhi mới xuống nước lịch sự hỏi như vậy . Thiên đang làm việc , nghe thấy tiếng gọi của cô . Hời lạ . Chưa bao giờ ngọt ngào như vậy . Quay sang nhìn nó chăm chăm như vật thể lạ . Đợi hồi lâu câu trả lời từ đối phương , nó tức giận quay lại nhìn Thiên thì thấy cậu đang nhìn mình như muốn ăn tươi nuốt sống .

Cô giờ bàn tay ngọc ngà của mình lên trước mặt hấn khuấy khuấy

- Nè ! Anh không sao chứ

Cậu cuối cùng cũng dứt . Lấy lại vẻ bảnh bao ngày nào

- Không sao ? Biết thì sao !

Nghe được câu " Biết thì sao ? "

- Đi mà . Xem giúp đi mà . Nha nha - giọng điệu nũng nịu / chiều chuộng luôn thành công với mọi đối tượng / nó ôm lấy tay hấn , ghé sát người hấn . Liệu Thiên có bị rơi vào cái bẫy này hay không ?

- Không - Thiên kiên quyết Lần đầu tiên chiều chuộng của nó bị hỏ như vậy . Lừa giận phùng phùng . Nhi nắm lấy cổ áo sơ mi của Thiên . Leo hấn lên người cậu . Khuôn mặt phẫn nộ ghé sát khuôn mặt cậu . Khiến cậu tưởng chừng như chỉ cần thêm một tí nữa thôi . Hai người sẽ không còn khoảng cách . Và . Thật mờ ám .

- Tôi hỏi lần cuối cùng . Anh có giúp không - ánh mắt còn đỏ đơ dọa .

- Tùy em . Muốn làm gì thì làm . - Thiên nói rồi nhanh chóng thoát ra trước khi hành động quá muộn . Quá nóng . Cậu nhanh chóng tiến nhanh về phòng tắm .

- Từ đây , Ruột cuộc là ở đâu - cô gọi

- Laptop

- Á A Chết mất . Khốn nạn . Ta sẽ giết hết - " Rằm " - " CHOANG " - " Cheng " - vô số những âm thanh kinh khủng vang lên . Và với một người như Thiên . Dù có băng lãnh với ai nhưng với bảo bối . Cậu chưa bao giờ dám kỵ là . Cung chiêu vô tận . Ngay lập tức cậu phóng ra khỏi phòng tắm . Đập vào mắt cậu là đôi chân trắng nõn mà đang chuẩn bị cho tư thế đá bay cái laptop của mình như Messi sút bóng

- Đứng , Anh phải làm lại đây vợ àh . Không đùa đâu .

Nhi quay lại hướng ánh mắt đầy mùi thuốc súng dành cho Thiên

- Lại đây

. Thiên thì chẳng việc gì phải sợ . Cậu tiến lại . Thật may khi cô tha cho chiếc laptop . Nếu không tới nay ai sẽ ôm ấp cô vào lòng hay cậu cũng sẽ chẳng ngủ được mất . - Lâm Hân Thiên . Anh quản lí nhân viên mình như thế hả . Dám coi thường tôi này . Bốp . Tôi là ai nào . Bốp . Dù là sao thì hiện tại tôi cũng là vk anh . Là phu nhân của JK . Bốp . Đáng chết - cứ thế mỗi lời nói được phát ra là một cú đánh như có như không vào người cậu . Chẳng khó chịu một chút nào . Nhưng cũng chẳng thoải mái .

- Đứng lại . Em quậy đủ rồi đây . Ruột cuộc là em đang làm cái quái gì đây . - Thiên nắm lấy tay nó thật chặt nhưng không thể tăng lực quá mạnh . Cậu không muốn làm nó đau một chút nào .

- Anh buông tay ra . - nó hét lên

- Nói - Thiên bá đạo ra lệnh

- Á . Tại sao anh lại không mặc áo . Ruột cuộc là anh có ý đồ gì đây - nó lấy tay phòng thủ nghiêm ngặt

- Ý gì sao ? Em nghĩ xem anh có ý gì với vợ mình ở trong phòng ngủ ??

- Anh thôi đi . Tôi không đùa đâu . Ai là người quản lí dự án lần này vậy ? - bộ mặt cún con

- Mẹ àh . Mẹ anh sao ?

- Ủ - Thiên nhìn bộ mặt đang ngấm ngấm

- Anh cho tôi mượn điện thoại một chút

- Làm gì ? - cậu nhú mày

- Tất nhiên là gọi điện . Thế mà cũng hỏi

- Cửa em đâu - Trong những giây phút mất kiểm soát . Nó đang ở kia - Nhi chỉ tay vào cuối góc tường . Nơi chiếc điện thoại đang an tọa

- Ở đâu tú - Thiên nói rồi nhìn căn phòng bừa bộn

- Hi Hi - nó cười rồi sang bên tủ giường lấy Iphone của hân . Qua lại thấy Thiên đang nhìn mình khó chịu

- Anh sao vậy . Không thích cho tôi mượn sao ? Vậy thì ...

- Không . Em không thấy khó chịu sao ?

- Khó chịu gì ? !

- Căn phòng quá bừa bộn

- À . Ck yêu . Ck dọn giúp vk luôn nha !

Thiên hừ lạnh một tiếng rồi chăm chỉ thu dọn .

Còn nó . Ngồi trên giường tay lướt điện thoại của hân . Đây rồi . Số điện thoại của mẹ chồng yêu mến .

- - Con chào mẹ

-

- Dạ . Con vẫn khỏe . Dạ . Hân Thiên đang làm việc

-

- Dạ . Con chỉ muốn hỏi thăm tình hình ba mẹ thôi . Và lại con có chuyện muốn nói ??

-

- Dạ . Con nghe nói dự án quảng cáo hợp tác giữa JK và The ROSE mẹ định cho Ô Do Hyun làm người mẫu đại diện sao mẹ ?

-

- Con thấy chẳng phù hợp chút nào ? - nó làm mặt phụng phịu dễ thương .

Thiên đôi lúc lại nhìn lên nó

- -

- Con thấy anh trai của con được hơn . Không phải là con thiên vị người trong nhà nhưng mà thủ thật đạo gần đây anh ấy cũng vừa nhận được giải thưởng và anh ấy cũng là Mi nam , lượng fan cũng không phải nhỏ . Đẹp trai , body cũng chuẩn - đang định nói tiếp để thuyết phục mẹ nhưng

Thiên đã cướp lấy . Áp nhanh vào tai . Cậu chỉ nói vèn vèn vài từ

- Mẹ ngủ sớm - rồi tắt máy .

Nó trợn mắt nhìn hân . Lập tức nhảy phóc xuống giường đến trước mặt hân hằm hằm tức giận

- Anh sao dám cướp điện thoại vậy hả . Còn ăn nói xấc xược với mẹ nữa chứ . Anh làm con mà như vậy sao . Thật là Á ... - nó giật mình .

Thiên nắm chặt lấy tay cô rồi nhanh chóng trợn cô xuống giường đồng thời lấy thân thể mình ức chế thân thể nhỏ nhắn phía dưới . Ánh mắt cô mang chút vẻ lạnh lẽo khiến Nhi suýt rùng mình . Cô trợn mắt kinh ngạc . Khuôn mặt Thiên dần gẻ sát xuống . Chóp mũi chạm nhau và đôi môi chỉ cách nhau ở một khoảng cách rất nhỏ . Thiên nói . Từng câu chữ như rót vào miệng nó từng chút một

- Em nghĩ chỉ cần thuyết phục mẹ anh thì có thể làm mọi điều mà em muốn ?

- Tất nhiên - nó nói .

Cánh môi anh đào khẽ mở

- Em nghĩ mẹ anh có thể điều khiển anh sao ? Nếu em nghĩ như vậy thì hãy lập tức đập tắt đi hoặc là gạt phăng nó ra khỏi đầu

- Tại sao ? - nó hỏi

- Anh chưa bao giờ sợ một ai trên thế gian này

- Kể cả ba anh

- Chỉ có họ sợ anh . Họ dám tự ý làm trái lời anh . Chưa bao giờ có chuyện đó từ trước đến nay và sau này cũng thế . Em nghĩ thuyết phục được mẹ anh thì coi như xong sao . Nếu anh không đồng ý liệu có dám thay đổi .

- Anh chỉ được cái miệng rộng

- Em dám . Được thôi . Tôi sẽ cho em thấy . Điều mà tôi không muốn chẳng ai có thể bắt ép

- Vậy hôn ước này . Anh vẫn phải nghe theo lời họ - nó nheo mày nghĩ hoặc

- Anh không nghe theo lời họ mà là anh thích .

- Hừ . Anh thật là vô phép . Dám coi người sinh ra mình như vậy

- Em có chứng cứ đầu nói anh vô phép . Đối với anh như vậy là quá phép tắc . Không phải cái miệng dẻo ngọt của em lúc nào cũng Dạ Dạ . Anh không thích một chút nào . Đây là chiều nịnh nọt của em .

Nhì nhìn Thiên về không hài lòng . Cô chu đôi môi hồng ươn ướt lên và vô tình chạm vào môi cậu . Cậu chết sững trong vài giây với cái cảm giác bất ngờ ấy rồi cậu nhớ ra hôm nay cậu quên làm việc gì đó quan trọng . Cậu từ từ cúi xuống làm công việc được ưu tiên hàng đầu .

- Nếu em nghĩ anh là vô phép thì em hãy sinh cho anh một đứa con . Em sẽ hiểu anh hiểu thảo như thế nào

- Tại sao ? - nó vẫn quyết tâm tranh cãi đến cùng

- Bởi vì con của anh sẽ giống anh và em là mẹ . Em sẽ hiểu . Ok . Hiện tại trên giường , Nhì nằm quay lưng lại với Thiên . Không cho cậu động lấy người mình dù một tí . Khoảng cách rõ ràng . Cô ôm lấy chân . Thiên nằm bên cạnh . Cậu nhìn khó hiểu . Mái tóc dài xỏa xuống gối và ga giường trắng thêm nổi bật thêm vào đó mùi hương thoang thoang trên tóc làm cậu dễ chịu . Nhưng sẽ khó khăn cho cậu khi cô đang có vẻ tức giận . Cậu xích lại gần . Thu hẹp khoảng cách . Nhẹ nhàng rót vào tai - Em đang giận anh vì chuyện hồi nãy sao ? Im lặng . Thêm một bước tiến . Thiên xích lại gần hơn . Sát hơn . Bàn tay cậu đặt lên vai . Song . Một cái huyếch vai , tay Thiên lập tức bay ra . Đó là sự kháng định không thích đụng chạm và báo hiệu đang tâm trạng không ổn , đứng đưng vào nếu không sẽ bị thiêu cháy . Hân Thiên cười , nụ cười chết người ngời trệ trên môi cậu . Trong một thoáng suy nghĩ : " Thật dễ thương . Kể cả bây giờ . " . Vấn đề rắc rối bây giờ là nó đang ôm một cục tức khó nuốt . Cậu phải làm sao khi chính cậu là kẻ châm ngòi . Hân nheo mắt . Rồi nhanh chóng một bàn tay luôn vào trong chăn mềm ôm lấy eo nó . Đầu gối lên đầu nó . Nhìn qua thì thật không ổn . Hơi tì mà và đầy sắc tính . Nhì muốn xô hay đẩy Thiên ra ngay lập tức . Dù thế nào , dù ra sao , dù có sức mạnh phi thường cũng không thể đẩy ra nổi .

- Em thật sự giận anh sao ? Anh không biết chiều lòng phụ nữ đâu . Anh chỉ nói thật . Anh không biết em đang tức giận hay là gì gì đó . Nhưng anh vẫn nói với em . Anh không muốn em phải xin mẹ anh vì bà ấy là người phụ trách dự án . Chỉ cần em muốn anh có thể . Anh xin lỗi vì đã nặng lời với em một chút . Xin đính chính thêm với em , anh không học giỏi vẫn nên lời anh không hay và hơi cộc cằn - từng lời nói của hân đáp nhẹ lên làn da mịn màng như sữa . Nó vẫn im lặng . Có lẽ là đang suy nghĩ . Thiên kéo sát người nó vào , lại lần nữa ghé gần thân mật . Đôi môi chạm vào làn da trên má . Hương thơm dịu dịu bay vào khứu giác nhạy cảm - Em xích vào đi nếu không đêm về lén xuống giường đấy . Lại hại anh xuống bẽ em lên .

- Anh - nó nói

- Cuối cùng em cũng chịu mở miệng .

- Tôi đâu có câm

- Được rồi anh đầu hàng . Em muốn gì

- Dậy đi . Nặng

- Không . Anh rất thích cảm giác này . Ấm , mềm và thơm nữa

- Không . Xuống mau .

- Được rồi . Anh sẽ tuân lệnh phu nhân nhưng em phải quay vào trong ngay . Nếu không anh cho em làm nệm bây giờ - hân lật mình nằm xuống đồng nghĩa nó cũng quay vào lòng hân như mọi khi

- Anh nói hơi nhiều thì phải - Nhì nhìn Thiên

- Không . Anh thấy bình thường - Thiên đáp , những ngón tay đùa nghịch tóc cô

- Anh chẳng nói nhiều như vậy khi ở lớp hay ra ngoài

- Anh chỉ như vậy với em thôi . Em phải hạnh phúc khi được như vậy

- Bất hạnh thì có nha . Anh nói thật chứ

- Là sao ? - Thiên quả thật rất mau quên

- Chuyện hồi nãy ấy - Nhì nhắc

- Ừ

- Anh có thể giúp được không

- Có thể . Nhưng như vậy chẳng phải anh không công bằng sao ? - Thiên hỏi

- Không phải là như vậy . Anh biết mà . Anh ấy đầy tiềm năng . Lại không dính scandal nào mà

- Anh xin đính chính lại . Không phải không dính mà là có người hậu thuẫn đắc lực - Được rồi . Anh xem như vk anh là một thiên tài chuyên đi thu dọn scandal cũng được

- Ai cho chứ .

- Ruột cuộc là anh có giúp không - nó câu lê

n - Tất nhiên là có vì đó là điều mà vợ anh muốn . Nhưng bây giờ hãy ngủ đi - cậu nói rồi kéo mềm và tắt đèn

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

- Hàn Thiên ! Anh ... Ở ... Đâu ... Vậy hix ... Hix ... Hix ... Á ... A ... Lâm Hàn Thiên ... - những tiếng hét thất thanh của Nhi làm cho cậu lo lắng

- Em làm sao vậy ! Em đang ở đâu - cậu cố gắng giữ sự bình tĩnh bởi trong lí trí của cậu , cậu biết rằng bây giờ mình phải bình tĩnh một cách tuyệt đối

- Tôi . . . Tôi . . . Á . . . - Nhi không nói được , quá sợ hãi khiến cô không bình tĩnh nổi

- Ô đó chờ anh - hân lao nhanh đi tìm nó . Càng về sau , nỗi sợ hãi hơn . Cô ngồi xuống , ôm lấy đầu gối , nước mắt cứ thi nhau lăn dài trên gò má mịn màng . Bỗng . Có một bàn tay đặt lên tai nó

- A . . . A - âm thanh với tần số và cường độ kinh khủng

- Không sao . Anh đây mà - giọng nói quen thuộc truyền đến

Như một chiếc phao được thả xuống giữa đại dương mênh mông để cứu người sắp chết đuối , nó vòng tay vào cổ hân , ôm hân , ôm chặt đến nỗi Thiên có thể không thở nổi , những giọt nước mắt lăn , lăn nhiều hơn , rơi xuống tai hân , thấm vào da thịt giữa cái lạnh và sự rung rợn của ngôi nhà

- Anh . . . Không . . . Phải . . . Vĩ . . . Ghét . . . Mà bỏ . . . Rời . . . - nó nói không ra tiếng

- Không sao , Anh sẽ không bỏ em đâu . Dù anh có chết anh cũng không bỏ em . Nín đi . Em nói là em không sợ mà - Thiên ôm lấy tấm lưng ngọc ngà đang run lên vì sợ của nó , Nghe được những lời này của hân , có vẻ nó đã đỡ sợ hơn , buông vòng tay đang ôm hân , cô đứng dậy . Ngược mặt lên nhìn cậu , đôi mắt long lanh đầy nước , hân đưa bàn tay lau đi những giọt nước mắt còn đọng lại rồi ôm em nó - Đi tiếp . Không thể bỏ cuộc được

Nó gật đầu thay cho câu trả lời , mới đi được vài bước , nó cảm thấy chân mình bị níu lại bởi một vật gì đó . Quay đầu lại nhìn , nó thấy một bàn tay lạnh toát đang nắm lấy chân mình , mặt nó tái không còn một giọt máu

- A . . . A . . .

Theo Tiếng hét , Nhi buông tay mình ra , bám vào cổ hân và đu người lên thân thể hân , mặt quạ vào bờ ngực rắn chắc của hân . Hân chỉ biết lắc đầu , thuận tay bế nó , nó thì rúc mình vào lồng ngực và cảm nhận được vòng tay ấm áp của Thiên . Nó an lòng hơn . Và rồi thế là nó ngủ . Thiên bế nó trên tay , cậu bước đi trong căn nhà ma một mình , còn bạn đồng hành đang ngủ ngon lành . Lúc hân đi tìm nó , sự lo lắng làm hân tức giận , mấy hình nộm ma dọa hân , chặn đường hân đều cho hân tàn phá , cái thì gãy tay , bay lung tung . Có lẽ nhờ hân mà căn nhà này càng đáng sợ hơn bởi những hình nộm bình thường đã quý dị nay dưới bàn chân của hân càng quý dị hơn . Đến gần cửa ra , Thiên cuộc phải đánh thức nó dậy . Cứ thế thế ra ngoài thì không biết mọi người sẽ nhìn hân với ánh mắt như thế nào - Vĩ . Dậy đi - Um - nó dụi đầu sâu vào

- Nếu em không dậy thì đừng trách anh - cậu đe dọa .

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Ba Con Tắc Kè Hoa . Kế Hoạch Giải Cứu Chồng Yêu

Nhi đi vào toilet , sửa sang lại đầu tóc . Cùng lúc đó , có mấy người đi vào . Ba người con gái với ba cái đầm lòe loẹt như tắc kè hoa (theo nhận định của nó) - Đây . Tụi bầy có thấy cái anh đẹp trai ở ngoài thác nước không - à mặc đầm đỏ vừa vuốt tóc vừa nói .

- Khỏi bàn . Đẹp trai hơn mấy sao Hân luôn . Nhìn là mê - à mặc váy xanh chen vò .

Vội tung đồ dữ liệu , Nhi đã đủ nhận ra đối tượng làm mấy con tắc kè hoa này điên điên khùng khùng như vậy rồi . Chỉ có ông ck sát gái nhà nó chứ ai . / HAIZ . Tại sao mấy kẻ này lại thích dây vào trai đã có chủ không biết . Đùng là / nó thảm nghĩ rồi tự lắc đầu ngăn ngăn

- Người ta đẹp trai như vậy mà bà nghĩ là chưa có người yêu chắc - à còn lại váy nhưng sặc sỡ nhìn móng tay . / Tốt . Coi như con tắc kè này IQ không đến nỗi âm / - nó thảm khen ngợi

- Có người yêu thì sao . Ta đây đâu có sợ . Cùng lắm là cướp bỏ chứ gì . Mình đây đã quen rồi - tắc kè đỏ bĩu môi

- Chuẩn không phải chính . Cùng lắm là cho con bồ đó một bài học mà tự chia tay - à váy nhưng cười man rợ

- Tốt . Như vậy mới là bạn của tao - tắc kè xanh vỗ tay tán thưởng .

Mấy à ngu ngốc này nói chuyện mà không biết rằng vĩ của ảnh đang đứng bên này

- Tiếp cận mục tiêu như thế nào đây - à màu hồng nhưng

- Dễ ợt . Sao mà ngu thế - à xanh chửi à hồng nhưng

- Giỏi thì nói xem - Tắc kè hồng nhưng thách thức

- Mày đi gần anh ta . Gã tờ ngà rồi trật chân không lẽ anh ta không giúp . Mĩ nhân như vậy thì anh hùng có bằng như đá cũng phải động lòng mà bẻ lên xem có thể nào không . Rồi vào bệnh viện . Từ đó làm quen

- Quá hay - tắc kè đỏ vỗ tay bơm bơm

Còn nó . Đứng bên nghe mà buồn nôn . Gì mà Mĩ nhân chứ . Mĩ quái thì có

- Nhưng phải quyền rũ một chút . Tao sẽ tiếp cận - nói rồi à đó xịt nước hoa hồng mùi nồng kinh khủng suýt nữa làm nó chết ngẹt .

Mấy à đi ra ngoài . Nhi đứng nhìn lùm bùm

- Đáng đi thì như con vịt bầu . Dám tán tỉnh ck của HNBN à . Bồn vương sẽ cho biết tay - Nhi nói rồi vuốt lại tóc .

Đang định đi ra ngoài thì điện thoại chợt rung lên từng hồi chuông . Vừa mới bắt máy . Cái giọng ông anh yêu quý đã oang oang

- Bé yêu quý . Bé biết tin gì chưa nà .

- Gì ! - nghe giọng nó đã bức dọc muốn bóp chết ông anh khôn nạn

- Anh vừa kí hợp đồng với dòng thời trang mới của JK . Thăng bí Do Mìn Jun tưởng dễ ăn lắm . Làm sao qua mặt được vẻ đẹp trai ngồi ngồi của anh bé . Lên đọc tin chưa bé - anh nó đang lái nhái thì

- Anh thôi đi nhá . Đừng có mà vui vẻ trên nỗi đau của người khác . Anh thì về vàng rồi ngồi mà tự sướng đi . Em đang bận . Chờ em xử lí anh sau - Nhi nhanh chóng tắt máy và phóng vội ra Thiên đang đứng đó còn mấy mụ kia đang chuẩn bị tiếp cận .

Phải làm sao đây . Khoảng cách giữa nó và hân xa hơn giữa hân và lũ tắc kè . Bọn chúng đang thực hiện âm mưu cướp chồng của nó . Không . Nó sẽ không đứng nhìn . Thà muộn vẫn còn hơn là không , Nhi chạy nhanh . Nhanh nhất có thể . Cô sắp gần hân rồi còn con tắc kè đỏ đang chuẩn bị ngà

- Á - tiếng cô hét lên .

Thiên lập tức quay về hướng có tiếng hét và thấy . Cô đang theo đà ngã về phía trước mặt cậu . Không ngăn ngại . Thiên bước ra đỡ lấy nó cộng thêm xoay một góc . Chân nó văng trong không trung và đập ngay vào cổ con hồ lí đang ngà

- A - tiếng hét vang lên song Thiên không thèm quan tâm .

Điều cậu quan tâm lúc này là Nhi

- Em không sao chứ - cậu ôn nhu

- Không

- Tại sao lại bất cần như thế chứ . Lỡ em bị ngã thì sao ?

- Đã nói là không sao mà . Thà tôi xuống . Ngại quá - nó nói

- Được rồi

- Đi tiếp nha

- Có nên đi nữa hay không . Anh đang bán khoán

- Đi tiếp đi . Có mấy khi được đi chơi đâu - cô nói rồi lôi Thiên đi .

Nó đứng lại trước một căn phòng với cái biểu tượng to lớn : CẶP ĐÔI TÌNH NHÂN . Nó nhìn rồi quay sang hần .

- Có vào không ? ?

Lần này không đề lâu . Thiên nắm lấy tay Nhi và kéo vào . Nơi đây được trang trí khá đẹp và lãng mạn . có một sân khấu cao , toàn tập trung mấy cặp đôi yêu nhau . Bỗng cái giọng đáng ghét vang lên làm nó đem ánh mắt ghét bỏ

- A . Anh đẹp trai kia . Sáu con mắt hình trái tim to đùng đang hướng đến hần mà hần thì lại không quan tâm . Miệng thì mở to hết cỡ mà không sợ ruồi bay vào miệng . Nhìn ghét chết đi được . Tiếng anh chàng MC nhìn như thuộc thể giới thứ ba vang lên ề là - Xin chào các bạn . Chào mừng các bạn đã đến với chương trình đặc biệt hôm nay do công ty MH tài trợ . Đề xem ai muốn tham gia nào ! - Tên mc vừa nói vừa làm điệu .

Mấy cặp đôi reo hò ầm ĩ , Nhi thấy chóng váng nhưng cô vẫn nghe thấy mấy tiếng í ới của ba con kì nhùng

- Hay là mình rủ anh đẹp trai chơi đi .

Nó nhìn . Ánh mắt ác cảm . Nó chỉ kịp nhìn Thiên . Cậu cứ im lặng nắm chặt lấy tay nó . Nhi không biết mình phải mở lời như thế nào

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Cặp Đôi Tình Nhân

- Và cặp đôi đầu tiên sẽ là anh chàng siêu siêu đẹp trai này - tên Mc chỉ thẳng vào mặt hần Tất cả mọi con mắt đều hướng đến hần bởi mới nghe cái danh siêu siêu đẹp trai đã mê hoặc nay lại được chứng kiến người thật cảnh thật quả là không gì bằng . Còn nó . Vì chiều cao quá nổi bật nên lúc ở dưới hần là không được chiêm ngưỡng do đó lúc vừa bị hần lôi lên đã cướp đi " sinh mạng " của không biết bao nhiêu thẳng đàn ông . Sau đó 9 đôi nữa được vinh dự mời lên . Chàng Mc tiếp tục

- Vâng . Chúng ta đã có mười cặp đôi ở đây . Tôi xin giới thiệu thành phần ban giám khảo V . . . V . . . Và chúng ta xin được bắt đầu chương trình . Vòng một của chúng ta như sau : chàng trai sẽ bế hoặc công cô gái có thể làm đủ mọi cách để cô gái không được chạm nước . Chỉ cần ngã hoặc cô gái chạm nước thì cặp đôi đó sẽ phải ra ngoài . Ok . Xin mời các cặp đôi .

Mấy đôi khác thì công , người thì bế . Riêng nó với hần thì đứng nhìn nhau . Nhi mặc váy nên Thiên không thể công được . Có lẽ là cậu sẽ vác nó lên như bao tài . Chưa kịp suy nghĩ phương thức hành động thì Thiên đã nhanh chóng bế nó lên rồi bước vào bể

- Vâng . Tất cả các cặp đôi đã sẵn sàng , cuộc thi bắt đầu

30 p' trôi qua , Thiên vẫn bế Nhi đứng yên , chưa có dấu hiệu của một đội nào bỏ cuộc mặc dù mấy chàng trai đó mặt đã lấm thắm mồ hôi .

- Đứng nhìn đàn ông khác . Ck em đẹp hơn họ rất nhiều .

- Hà . Anh không mệt sao ? - nó ngược mắt lên nhìn hần

- Nếu bây giờ em mang thai anh vẫn bình thường

Bỗng , Nhi thấy mấy người bùng cái gì đó lên . Có nhủ mây . Đá lạnh . Từng người một đổ vào bể . Có mấy cặp vì sợ nặng + cái lạnh của đá đã bỏ cuộc .

- Vâng . Sau sự bắt ngờ đầu tiên , trong bể chỉ còn 5 cặp đôi - tiếng anh Mc thông báo tình hình

Nó nhìn hần

- Thiên . Anh có lạnh không ?

Thiên không trả lời .

Lại một tốp người nữa bước ra . Lúc đổ vào bể nó mới nhận ra đó là rắn . Mấy cô gái kia sợ hãi vùng vẫy và kết quả là bị ngã toi bời . Nhìn mấy con rắn nó rùng mình . Thiên siết chặt vòng tay của cậu

- Em sợ sao ?

- Không . Lỡ nó cắn anh chết thì sao . Vây là tôi thành góa phụ sao . Không chịu được . Tôi còn trẻ thế mà là góa phụ thì thật tiếc cho một tuổi thanh xuân . Không được . Mình sẽ lấy một người đẹp trai như sao điện ảnh . Giàu có như tỉ phú .

- Em . . .

Ầm . Một tiếng vang lên . Nó và hần đồng thời quay sang thấy cặp đôi bên cạnh đã bỏ cuộc .

- Vâng . Chúng ta đã tìm ra cặp đôi chiến thắng trong vòng một . Và cặp đôi đó sẽ nhận được 100 điểm . Hình như chàng trai này không chỉ đẹp trai mà còn khoẻ mạnh . Hần anh ấy không sợ gì thì phải . Đứng lâu như vậy mà nhìn anh ấy xem , không hề có một giọt mồ hôi nào . Quả là mẫu đàn ông lí tưởng

Anh chàng mc vừa hết lòng khen ngợi hần từ đầu tới cuối . Dưới khán đài , 100 % những cô gái đang đôi mắt long lanh nhìn hần mặc dù bạn trai đang ở một bên mình - Ôi . Đẹp trai quá . Mình mà có người yêu như vậy thì thật tuyệt vời . Không . chỉ cần một ngày không chỉ cần một tiếng cùng được . Được cầm tay cùng hay chạm vào người anh ấy cũng là mãi nguyện rồi

- Người yêu đây này - người con trai bực dọc

- Anh không bằng một góc móng tay của anh ấy ý . Nào là đẹp trai , có body , Còn anh thì sao . Chẳng có cái gì ngoài bộ xương ra - Người con gái bất bình quay sang gắt gỏng người con trai vì dám chê Thiên

- Ô . Vậy sao . Em đừng tưởng mình đẹp lắm mà làm giả . Nhìn lại mình đi , thấy cô gái đó không - tay chỉ về nó - Anh mà có bạn gái như cô ấy thì có chết cũng mãi nguyên . Anh không đòi hỏi cao như em . Chỉ 1440 phút không thì 60 phút cũng quá đủ rồi . Da dẻ thì trắng mịn màng như da em bé ý , mái tóc đẹp tự nhiên đầu phải nhuộm như em , mắt , mũi , còn đôi môi nữa nhìn là thấy thấy tuyệt vời rồi . Giữ lại thêm cái dáng chuẩn 3 vòng đẹp miễn bàn luận . Nếu bây giờ bình chọn người đẹp nhất thì anh phải đảm bảo rằng đến 199 , 9 9 % thắng đàn ông đều say cô ấy - người con trai nói với cô gái mà ánh mắt hướng tới Nhi như một con sói háo sắc

- Anh - cô gái tức giận không nói nên lời

- Mà còn nữa . Em không bằng một con vi khuẩn trên người cô ấy . Không . Cô ấy như vậy chắc chẳng có một con vi khuẩn nào luôn chứ . Nhìn xinh thế cơ mà . Phải nói bằng 1 / 1 tỉ một sợi lông mi của cô ấy - người con trai nhìn nó không ý thức mình đang nói gì

Nhi đứng trên khán đài . Lòng " đau " khổ vô cùng . Tại sao vk ck nó đi đến đâu là reo rắc tai hoạ xuống đó . Đừng trách nó . Không phải là tại nó mà là tại ông trời đã sinh ra nó quá đẹp để rồi phá hoại hạnh phúc gia đình người khác . Còn hẳn thì mọi người cứ việc đánh đập thoải mái , chỉ sợ đánh không nổi lại bị hấn đánh cho ta toi - Vâng chắc hẳn là các cặp đôi của chúng ta đã mệt . Vậy thì chúng ta hãy ra nghỉ giải lao trong ít phút để chuẩn cho cho vòng thi tiếp theo

Thiên ngồi xuống một cái ghế ở phía sau khán đài . Nhi đang định đi lại thì mấy cô gái đã cướp hết chỗ . Kê đưa nước , người đưa khăn , người quạt cho cậu như một ông vua còn bên cạnh là mấy bà vương phi .

- Anh uống nước đi này ?

- Anh một không

- Anh lau đi

v V V

Cô đứng nhìn cậu , rồi hướng với xung quanh để tìm một cái ghế nào đó .

- Em lại đây ngồi - một anh chàng ga lăng

- Em có thể ngồi ở đây - một người khác

- Em gái . Chỗ này

Cứ thể Cứ thể

Cho đến khi một giọng nói vang lên

- Vk . Đến đây - Thiên ngồi trên ghế .

Hai chân bắc chéo nhau lạnh lẽo tuyên bố chủ quyền .

Nhi nhanh chóng bước lại mặc dù cô chán ghét mấy đứa con gái bên cạnh cậu .

Sự khó chịu không được giấu đi và Thiên biết . Cậu cầm tay nó , kéo xuống ngồi trên đùi mình . Thoảng chút bất ngờ nhưng sau lại bình thường vô cùng . Nhi khẽ đan hai bàn tay vào với nhau , nhìn nó như một trò tiêu khiển . Bỗng . Một vòng tay luôn qua eo cô rồi nhanh chóng kéo thân thể cô chạm vào thân thể vững chắc . Một luồng hơi ấm nóng phả vào da thịt mịn màng . Nhi nhanh chóng vùng vẫy nhưng càng vùng vẫy thì vòng tay của Thiên càng chặt . Cậu thì thầm :

- Em đang ghen

- Không .

- Rõ là vậy

- Đùng mơ . Ghen với chả tưởng . Vô nghĩa

- Ngốc . Việc gì em phải ghen . Em là vk anh mà

- Tôi đã nói là không mà - Nhi hét lên và thu hút mọi sự chú ý của mọi người Rồi . Tiếng thông báo của người MC cũng xoa tan nhanh không khí bất ổn . - Xin mời tất cả mọi người đến với vòng hai của cuộc chơi ngày hôm nay . Vòng hai có thể đánh giá là một vòng khó . Các cặp đôi của chúng ta sẽ phải tìm được nhau trong mớ hỗn độn những người cùng giới này - nói rồi anh ta chỉ tay vào một khoảng sân khấu trong đó gồm 50 người con gái và cũng có cả ba con tắc kè hoa - Nếu đôi nào tìm được nhau sớm nhất mà không bị sai sót nào sẽ được 200 điểm . Nào chúng ta bắt đầu . Bây giờ là các bạn nam tìm bạn nữ trước và ta sẽ chơi theo lượt từ 10 về một . Nhi có phản lo lắng . Việc cậu ôm nó hay ôm người con gái khác là bình thường . Trước khi cậu bị bịt mắt

- Vâng . Thưa các bạn . Đây là anh chàng đẹp trai đã chiến thắng một cách thuyết phục ở vòng 1 . Đến vòng hai , không biết kết quả sẽ như thế nào nhưng theo tình hình hiện tại thì có vẻ không ổn cho lắm trong khi 9 chàng trai của chúng ta đều đã nhận nhầm người . Còn các cô gái hiện giờ rất phấn khích . Chúng ta hãy chờ xem - cậu nói kết thúc

Dài dây màu đen cũng được bịt kín mắt hẳn . Thiên bước vào . Không di chuyển . Không động đậy . Cậu đứng yên như một pho tượng . Mấy cô gái xung quanh nhìn cậu . Mong chờ . Khao khát . Cậu như những người đàn ông lúc này , ôm một trong số họ . Nhưng cậu khác xa với lũ đàn ông ngu ngốc đó bởi vì cậu là Lâm Hàn Thiên . Tìm nó thật dễ dàng . Trong trái tim nó , đẩy lên những lời thì thầm mà không biết rằng đó là sự sợ hãi trong tình yêu . Trái tim không ngừng kêu gào . Sợ hãi bao trùm tất cả . Sao cậu vẫn đứng yên như vậy chứ . Hay là chính hắn không biết đi về hướng nào . Những bước chân của hắn sai đi đây tự tin . Hẳn đi . Nó sợ . Sợ hẳn đi về hướng khác . Nhưng khi nhận ra cậu đang đi về hướng mình trong lòng Nhi nhen nhói một niềm vui bất tận . Cô muốn chạy thân nhanh đến ôm cậu thật chặt . Dụi mặt vào bờ ngực vững chắc với mùi gương quen thuộc . Nhưng như vậy là phạm luật . Và cô chỉ biết chờ mong . Thiên hiện tại đang đứng trước mặt nó nhưng bên cạnh lại là một cô gái . Ánh mắt cô ta vô cùng kiêu ngạo . Nhìn mà thấy ghét . Sao lúc này tìm nó thật nhanh như không trọng . Có sợ trong phút chốc , Thiên quay sang và nắm tay cô ta trước mặt nó . Một góc khuất trái tim sụp đổ , nó đã không còn nhìn hẳn mà cúi xuống nhìn những ngón tay của mình để trấn an bản thân . Chợt . Một vòng tay ôm chặt lấy Nhi . Một mùi hương quen thuộc xộc vào mũi . Cô ngược mặt lên thì bắt gặp gương mặt hoàn Mĩ góc cạnh . Cậu tựa đầu vào vai nó

- Em sợ sao . Lo gì chứ . Cho dù em có lần vào tất cả người trong địa cầu này . Anh vẫn tìm được em . - nói rồi Thiên ôm eo cô đi ra ngoài .

- WOW ! Thật là bất ngờ khi chàng trai của chúng ta đã tìm ra đúng bạn gái của mình . Thật không thể tưởng . Bây giờ . Xin mời 10 chàng trai vào đây

Trước khi đi , Thiên khẽ cúi xuống

- Đừng lo . Nhắm mắt lại . Con tim em sẽ chỉ cho em con đường hoàn hảo nhất - cậu nhẹ cười

Lần lượt mười cô gái đi tìm kiếm bạn trai của mình . Mấy cô đó không bắt ai lại cứ thì nhau bắt cậu . Nhi neho mắt nhìn cảnh này sao mà muốn lòi ngay ra . Nhìn thật ngứa mắt . Đến lượt cô , chiếc khăn bịt kín mắt nó . Một màu đen áp tới . Nó không thể thấy gì ngoài màu đen đó . Thiên ở đâu ? Cậu đang làm gì ? Nhi đứng yên . Trong tim nó sợ hãi không rõ lý do . Và như một điều diệu kì . Cậu nói của Thiên vang lên . Đi theo tiếng gọi của trái tim . Cứ một lần . Thử đi . Đầu có gì phải sợ . Tự từ . Chậm rãi . Có phản lo lắng . Song . Bước chân dừng lại . Cô không biết mình nên đi về đâu . Thành . Thịch . Thành . Thịch . Trái tim đập không nghỉ . Cô không biết đi theo hướng nào . Rồi . Hiện trạng , cô đang đứng trước mặt hai người đàn ông . Thiên nhìn nó . Một cái nhìn chăm chú và mong chờ . Trái tim nó càng loạn nhịp . Chân vô thức bước về phía tên đàn ông khác bên cạnh Thiên . Mặt Thiên lạnh băng . Nhi vẫn bước . Chậm . Chợt . Lị trí nó phát ra một tín hiệu nguy hiểm . Bộ não của một thiên tài nhanh chóng báo cho nó . Chỉ cần tiếp tục bước tới và cầm tay người nào trước mặt về nhà nó sẽ phải hứng chịu một trận cuồng phong . Bất ngờ . Nó quay 90 độ . Chạy nhanh về phía ngược lại và cầm tay người nào đó , Bàn tay lạnh , rắn chắc . Một lực kéo nó vào lòng . Cái mùi trên cơ thể thật quen thuộc . Sự mềm mại của chiếc áo sơ mi và còn vương chút trên đó là một ít mùi gương từ cô . Dài khăn được tháo xuống , Nhi neho mắt nhìn ánh sáng chiếu vào mắt . Thiên nhẹ cười với cô , neho mà nó

- Em làm rất tốt

Nó chỉ cười nhẹ rồi sánh vai cùng hắn bước vào . Mấy bà cô già nhìn hẳn và nó trong tay mà muốn sự mặc ngay tại chỗ .

- Đề chương trình không kéo dài lâu . Chúng ta sẽ bắt đầu tiếp với vòng 3 . Vòng ba nếu ai dành chiến thắng sẽ được nhận 200 điểm và đương nhiên sẽ ngang bằng với cặp đôi hiện tại . Chúng ta đang đứng trước một cánh cửa . Cánh cửa này được gọi là cánh cửa tình yêu . Các bạn sẽ phải đi qua cánh cửa này . Bạn nam sẽ bế hoặc công bạn của mình đi . Đôi nào phạm quy sẽ bị loại . Cặp đôi chiến thắng sẽ nhận được một cặp nhẫn cưới nhất của MH và một chuyến du lịch - nói xong anh Mc mở cửa - Xin mời các bạn

Tất cả các cặp đôi đều bước vào và tất cả đều ngạc nhiên tột độ . Trời . Cầu thang bộ . Có nghĩa là Thiên sẽ phải bế hoặc công cô sao . Mấy đôi đã đi rồi . Họ lo bị thua ầy mà . Chỉ còn nó và hắn . Nhìn nhau khổ sở . Cậu lắc đầu rồi cúi xuống bế thốc nó lên . Những bước chân vững chãi bước lên bậc cầu thang . Hắn và nó vượt qua một cặp đôi . Nhìn chàng trai có vẻ mệt , tay bám lấy cầu thang , còn cô gái thì thấy hắn bước đến mặt

đã hiện hai chữ to đùng HÁM TRAI . Nhi lướt qua rất nhiều cặp đôi như vậy . Có lẽ là hơn nửa

- Cứ phải bế như thế này cho đến bao giờ ? - nó hỏi

- Khi nào kết thúc thì thôi - hần đáp

- Khi nào thì kết thúc - nó hỏi lại

- Khi có người chiến thắng !

- Ai là người chiến thắng ?

- Là người sẽ nhận được giải thưởng ?

- Ai là người sẽ nhận được giải thưởng ?

- Là người vượt qua vòng đấu này và sẽ đấu tiếp với chúng ta

- Thôi . Không nói nữa . Một chết đi được - đánh một cái rồ không đau vào Thiên Đi tiếp . Thiên hình như là không có dấu hiệu mệt mỏi khi trên gương mặt không có lấy một giọt mồ hôi nào . Cô cuộn tròn trong lòng hần . Hết nghịch mấy cục áo lại lấy tay vờ lên áo cậu

- Anh không cảm thấy mệt sao ?

- Mệt thì sao ? Không mệt thì sao ? - cậu nói

- Hà . Anh điên - nó quát

Thiên dừng lại . Ghé sát vào mặt nó

- Vậy em định làm gì để chồng mình hết mệt khi ôm em đi qua mấy nghìn bậc cầu thang như vậy . Hay là em định bế anh sao ? Anh không ngại đâu . Nhưng chỉ sợ em không đủ sức

- Hơ . . . Anh bị gì sao ? Tôi chỉ hỏi thôi mà ? Nếu anh mệt thì thả tôi xuống . Tôi sẽ đi bộ rồi gần đến ở anh lại bế

- Em ngốc sao ! Nếu em và anh cứ đi như vậy mà lấy được giải thưởng thì quá dễ dàng như ăn cơm . Vậy là phạm quy . Họ sẽ biết .

- Không . Làm sao họ biết được chứ - nó cãi

- Em quá ngây thơ . Nếu ai cũng nghĩ như em thì ai cũng có thể lấy trọn bộ giải thưởng . Họ đã tính toán tỉ mỉ . Chắc chắn không ai có thể giữ trò mình khỏe được . Làm kinh doanh luôn phải biết tính toán để mình được lợi . Nếu ai cũng như em thì anh không biết rằng thế giới này sẽ phải chịu một thảm họa như thế nào nữa . Nếu em không tin cứ thử nhưng đến khi bị loại thì đừng mè nheo với anh - cậu giải thích Nó nhìn hần , định ý bước xuống thì những âm thanh rành rọt vang lên

- Cặp đôi số 1 , 2 , 4 , 6 , 7 phạm quy

Thiên nhếc môi . Nhi ngược mặt lên

- Không phải là tôi không biết mà là tôi chỉ muốn thử anh có thông minh hay không thôi . Đừng tự đắc - cô nói

Thiên cười rồi tiếp tục bước đi . Đi . Đi . Cho đến khi

- Anh thật sự không mệt sao ?

- Mệt . Rất mệt - Thiên nói nhưng nhìn thì chẳng là vậy

- Vậy thì thả tôi xuống đi .

- Như vậy là sẽ bị thua . Mà bị thua là em sẽ không nhận được phần thưởng đâu đấy

- Ừ . Không nhận thì thôi . Thả xuống đi - nó vùng vẫy

- Em không tiếc sao ? Sắp dành được chiến thắng rồi mà lại hất đi - hần nói

- Tiếc sao ? Hoi tiếc . À không . Rất tiếc nhưng mà không sao . Anh thả xuống đi - Thật chứ , Không hối hận - Thiên hỏi

- Vâng . Sẽ rất hối hận . Hàng miễn phí và mất tiền ngàn năm có một mà bỏ qua thì phải nói là rất rất hối hận . Từ trước đến giờ toàn mua .

- Em . . .

- Gì - nó gắt lên

- Thật thông minh - Thiên hạ giọng

- Miễn bàn

Sau những nỗ lực không ngừng nghỉ thì cuối cùng chẳng ai có thể vượt qua cặp đôi bá đạo này . Tất nhiên người sung sướng nhất là nó . Không ngớt tự khen mình - Tôi giỏi chưa . Nhờ tôi đấy nhé . Anh chẳng làm cái gì cả

Và Thiên chỉ đáp Ừ qua chuyện mặc nó hiên ngang cướp công

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Cá Vô Tình Lọt Lưới

- Chà . Quà là đi thang máy vẫn tốt hơn - cô than

- Bây giờ thì về nhé . Hôm nay tiểu thư đi chơi đủ rồi - cậu ôm vai nó

- Được rồi

Bước xuống đến khu vui chơi trước tòa nhà . Thiên nắm lấy tay nó thật chặt . Chợt . Nó dừng lại . Đôi mắt âu yếm nhìn em gấu công siêu bự . Cậu nheo mày quay sang nhìn Nhi

- Em sao vậy ?

- Kia con gấu bông đó

- Không .

- Tại sao ? - nó hỏi

- Em lới nó về nhà làm gì chứ

- Nó to như vậy thì đêm về nằm ngủ mà được ôm thì thích lắm

- Có anh rồi em còn muốn nó sao . Thân nhiệt anh ổn định , vòng tay chặt , đẹp trai , ấm áp , . . . - Thiên liệt kê

- Đi mà . Lúc trước cũng có nhưng không biết ai vứt hết rồi

- Anh

- Sao anh dám . Ruột cuộc anh có mua không - nó trừng mắt

- Ok , Chỉ cần em thích

- Cậu muốn gì - ông chủ hỏi

- Tôi muốn mua con gấu bông đó - cậu chỉ tay vào con gấu màu trắng

- Xin lỗi cậu . Con gấu bông đó chúng tôi không bán

- Hả . Tại sao lại không bán chứ . Ông bán đi mà . Ông ! ! ! - nó nài nỉ

- Không được . Chỉ khi hai người tham gia một trò chơi mới giành được thôi . Trò chơi đó rất khó . Chưa ai dành được hết - ông chủ giải thích

- Tôi sẽ tham gia - Thiên nói

- Cậu chắc chứ . Độ khó là rất lớn . Đây là khẩu súng . Trong đó có 10 viên đạn . Cậu phải bắn trúng 10 phát vào hồng tâm cách cậu mười mét - ông chủ đưa cho hắn một cây súng . Thiên nhận lấy . Còn nó hồi hộp chờ đợi

- Anh mà không bắn trúng xem . Đêm về anh phải ngủ ngoài đường

- Em đang đe dọa anh - Thiên nheo mắt ngắm bắn - PHẪNG . PHẪNG . PHẪNG . PHẪNG . PHẪNG . PHẪNG . PHẪNG . PHẪNG . PHẪNG . PHẪNG .

Mười phát súng liên tiếp rành rọt . Ông chủ kinh hoàng . Nó nhìn hắn nhận xét

- Cũng tốt . Không tệ .

- Em có được như vậy không . Chê người quá đáng - Thiên nhận lấy con gấu - Chắc chắn là hơn . . . - nó vuốt con gấu

- Anh mong sẽ được thấy " tài năng " của em

- Tôi sẽ cố gắng .

* * *

- Em không thể thôi ôm con gấu đó àh - Thiên nói .

Cậu đang bức mình khi nó luôn luôn ôm con gấu như là giữ một thứ gì đó quý giá . Mà trên đời này có thứ gì quý hơn cậu

- Sao từ lúc về đến giờ anh toàn gắt gỏng vậy . Đừng nói với tôi là anh đang ghen với một con gấu bông nha ! - nó nhìn hắn

- Thì sao ?

- A không nghĩ IQ anh thấp thật . Lại đi đánh ghen với một con gấu bông . Mà anh không xinh đẹp bằng nó đâu . Đừng nghĩ là mình đẹp không ai sánh bằng nha . Đối với tôi là nó xinh hơn anh

- Vì nó là con gái - Thiên cãi

- Làm sao anh biết nó là con gái . Anh quả là thiên tài . Tôi còn chưa phân biệt được giới tính vậy mà anh đã thoáng biết ngay bái phục bái phục

- Em . . . - cậu đuối lý .

Trong những lần cãi nhau thì cậu luôn bị lép vế . Song kết quả luôn là cậu thắng vì cậu toàn đe dọa hoặc theo từ ngữ mà nó vẫn lên án hắn đó là " bạo lực gia đình "

- Em không thấy sao . Với cái nơ to tướng và màu trắng đỏ thì không là con gái thì là con trai chắc - cậu nói sau một hồi nghĩ ra phương án đối phó và cậu tin chắc rằng nó sẽ không thể chối cãi

- Ý . Vậy là anh cũng là con gái . Sao anh lại gấu chứ ? Sao bây giờ mới nói ra ! Nếu anh nói sớm tôi đã cảm thông cho anh phần nào rồi . Tôi là một người rất biết chia sẻ nỗi đau với người khác . Anh sao lại vậy . Bây giờ tôi đã hiểu rồi . Thật đáng thương y chang cô bé bán diêm - nó nhìn hắn ánh mắt biểu cảm như thật

- Em đang diễn tuồng hà

- Tuồng cái đầu anh . Không biết lúc tôi không ở nhà anh có lên lấy váy của tôi mặc không nữa . Nếu cần tôi sẽ đi mua cho anh . Anh mặc vào là rách tan tành váy tôi đó

- Em Giỏi lắm . Em biết tay tôi - hắn chỉ tay vào mặt nó rồi giật phăng con gấu bông

- Anh làm gì vậy trả đây - nó thét lên

- Không . Nó thuộc quyền sở hữu của anh . Em dám làm càn , đảm bảo sớm mai sẽ có món thịt gấu

- Anh - Sao . Anh gì

- Bạo lực gia đình - nó hét

- Không . Phải nói lại là dạy dỗ vạ - Thiên tiến lại phía giường

- Anh là đồ độc ác , đồ ác quỷ

- Đêm nay em khó ngủ rồi

* * *

Tại một không gian khác .

- Phu nhân bà đang làm gì vậy ! - bà nó mở cửa bước vào

- Làm việc - mẹ nó gắt lên

- Làm việc gì giữa đêm chứ ! Tôi đâu bóc lột sức lao động của vk mình đến thế - bà nó

- Tôi không nói là ông bóc lột sức lao động của tôi mà là ông tự khai thác nhé ! - Ok . Xuống nhà mau . Hai người kia có chuyện hệ trọng ! Nhanh - bà hấn gắt - Cái gì cũng từ từ . Ông làm như tôi là siêu nhân vậy

- Bà không phải là siêu nhân mà là super man

- Ông

Dưới nhà , bà mẹ hấn đang ngồi thương trà . Đáng về chẳng một chút gấp gáp . - Có chuyện gì mà hai người làm dữ dội vậy - mẹ nó hỏi

- Cứ ngồi xuống đi - mẹ hấn điềm tĩnh

- Ok . Xin mời - mẹ nó

- Tôi thực lòng xin lỗi

- Bà phải nói ra chứ ! - mẹ nó cười hiền

- Thực ra là - mẹ hấn ấp úng

- Là gì chứ !!! Làm tôi hồi hộp chết đi được - bà nó

- Là tôi đã làm vỡ một cái ly - mẹ hấn thành thật khai báo

- Ôi dào . Tưởng chuyện gì ! Có gì to tát đâu . Bà đừng là ! - mẹ nó cười

- Là cái ly bà quý hơn mạng sống - bà hấn chêm vô

- TRỜIỒIỒIỒiII

- Nho nhỏ nho nhỏ bà nó - bà nó ngồi bên bệt tai

- Bình tĩnh bình tĩnh - mẹ hấn an ủi

- Tôi Tôi RENG RENG RENG . . .

Chiếc điện thoại của mẹ nó reo lên . Bà cố nuốt con giận

- A Lô - mẹ nó bắt máy

-

- Gì cơ - mẹ nó lại hét lên

Bà nó ngồi bên chệp miệng

- Đấy . Lại chuẩn bị cuồng phong đấy

Thì nhận được một cái nhìn cảnh cáo từ vk yêu liền ngồi vòng tay im lặng

- Được rồi . Gửi hồ sơ và tất cả những gì liên quan đến không thiếu một tí nào ngay lập tức

-

Mẹ nó tắt máy . Ánh mắt ngơ ngác

- Sao vậy ? Sao vậy ? - bà người kia nhao cả lên

- Không thể tin nổi

- Sao lại không tin nổi - bà nó

TING . Tiếng điện thoại mama nó lại vang lên . Mẹ nó nhanh chóng lại bên cái tivi siêu bự làm gì đó .

- Bà nó . Đừng nói là chỉ vì tiếc cái ly mà bị về cái này nha - bà nó nói .

Tay chỉ vào đầu

- Ông thì có xem đi

Bốn người . Nhìn màn hình . Mặt nghếch ra . Mắt mở to .

- Có ai giúp tôi biết đây là thực hay mơ không ?

- Có . Tôi giúp - mẹ hấn hứng khởi

"Bốp " . Năm ngón tay đơ in hấn trên má bà hấn

- Á Sao bà đánh tôi - bà hấn thét lên - Ông biết thực hay mơ chưa - Cục băng di động đó đây sao . Không thể nào . Không thể . Thân thể là nó nhưng chắc tâm hồn là kẻ khác

- Sự thật phũ phàng . Ông thông cảm - bà nó động viên

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Bạn Học Mới !!!

Hôm nay, lại một ngày nó không thấy Thiên không xuất hiện trong cái lớp này . Cái cảm giác khó chịu và bức mình trong người tăng lên vùn vụt thể nên hầu như cả mấy ngày không ai dám bén mảng đến gần . Nếu một kẻ nào đó thiếu tư duy sẽ bị lĩnh một khúc dân ca hoặc tội tệ hơn là ngậm thẳng một cái dầy . Suốt cả buổi học không hề nói . Nhìn lạnh lùng y chang hân . Cộng thêm vẻ chán nản bất cần khiến nó không khác gì một con người mang chứng tự kỉ . - Cả lớp . Trật tự - cô chủ nhiệm đập bàn .

Sau khi ổn định chỗ ngồi . Cô nhẹ cười làm cả lớp sồn - da - gà

- Hôm nay chúng ta sẽ đón nhận thêm hai học sinh mới ! Các em vào đi

Nhi nằm giữa bàn . Thầm nữa - Không biết lại là con cún hay béc giê nào nữa . Phức tạp quá

- Hi . Minh là Hoàng Minh Vũ . Rất vui - Vũ cười . Hai cái lúm đồng tiền trên mặt Mĩ nam nhìn như Kim Bum

- Chào . Minh tên là Nguyễn Hàn Băng Băng . Mong các bạn giúp đỡ

{ Chà . Tên giống ông anh với nhỏ bạn ghê . Nhưng mà hai người đó là không phải . Nhưng mà giọng cũng giống } - cô nghĩ rồi ngược mặt lên đồng thời hai người đó đi xuống

- A A - nó hét lên đồng thời đứng dậy Hai người kia nhìn nó , đồng thanh

- Thần kinh !

Rồi đi xuống chỗ dưới nó

Nhi quay xuống . Cô dương ánh mắt giận dữ xuống hai người kia chăm chăm không ngớt

Cuối cùng thì hai người vô tình kia cũng chịu để ý đến ánh nhìn của ai đó từ nãy đến giờ

- Nhìn gì ! Chưa bao giờ thấy ai đẹp như vậy àh - Băng nói

- Không phải nhìn em đâu . Nhìn anh đấy . Vì anh đẹp trai mà . Đi đâu con gái cũng phải nhìn . Có muốn gì . Cưa tôi chứ gì . Xin lỗi nha . Không được . Mà cô xấu như vậy thì làm sao mà tôi có thể động lòng được đây . Vk àh . Thương người ta quá , hay là em hi sinh một ngày để cho anh an ủi con nhỏ đáng thương này nha ! - Vũ nhìn Băng rồi lại khề liếc sang nó

- Hôm nay tôi không chết với hai người thì Lâm Hàn Thiên sẽ chết , đi đường tai nạn tử vong tại chỗ

- Ok . Sợ gì . Giờ luôn . Ra sân sau . Ck . Đi nhanh lên - Băng giương mặt thách thức * * *

Sân sau trường , Nhi nheo mày nhìn Băng và Vũ

- Em thế mà cũng lòi anh đi theo làm gì . Mất cả hình tượng - Vũ xoa đầu

- Anh phải đi để xem vk anh tài giỏi như thế nào . Tiện thể liên hệ cho em đầu xem chị đầu tiên bộ vượt bậc như thế nào . Chuẩn bị nhé !

- Chờ anh tí . Phải ALO cho bé yêu . Lâu rồi không gọi chắc giận rồi . Nghe báo là về Việt Nam rồi mà - nói rồi Vũ nhanh chóng gọi điện cho em gái yêu quý

Còn Băng . Cô đang nhìn nó , ánh mắt khiêu chiến

- Con nhỏ kia . Lại đây - lấy tay khuấy khuấy

" Bao bổi ! Bé yêu àh ! Mau nghe điện thoại ! Ôppa đẹp trai gọi đến . Nhanh nghe máy không anh giận luôn . Bé yêu . Bé yêu . "

Tiếng điện thoại nó vang động cả sân trường . Vũ và Băng sững lại nhìn Nhi chăm chăm . Đó là tiếng chuông điện độc . Và tác phẩm của cả một quá trình hoà âm phối khí không thể lẫn vào đâu được . Rồi !!!

- Bé Yêu - Vũ chạy lại ôm chăm lấy nó .

- Bao bổi . Em biết anh nhớ em lắm không hả hà

- Được rồi . Em nghệt thờ chết mất

- Ok . Ok . Tại sao em không nói ? Tại sao ? - Vũ tra hỏi

- Không phải là em không nói mà là anh không nhận em nha - nó hờn dỗi

- Ý . Cái này phải nói lại . Tại bỏ ' đẹp quá ' nên hai vk ck nhà này không nhận ra . Phải không Chúa

- Ừm . . . Cũng phải . Tại sao em gái tôi lại ra nông nổi như thế này cơ chứ . Ai bóc lột sức lao động của bảo bối thế này . Ai . Ai bắt em dãi mưa dầm bão đi giữa lốc mà em thành ra thế này . Anh sẽ giết kẻ đó . Lột da hân Em gái tội nghiệp nếu ba mẹ biết hân sẽ đau lòng chết

- Hoàng Minh Vũ . Anh chết với em

Nói rồi Nhi nhảy lên người anh , ôm lấy cổ hân hạ . Đối với cô không quá khó bởi ba anh em nhà này từ nhỏ đã nổi tiếng siêu quậy đến ba mẹ cũng bó tay

- Anh xin chưa . Lâu rồi mới gặp bảo bối thì ít ra em cũng không nên ám sát anh ngay chứ . Cuộc đời anh còn đẹp lắm .

- Xi . Tạm tha cho anh . Nhưng không phải là em quên đâu đấy . Em còn nhớ kĩ số lần em tè dầm lúc mới một tuổi nữa là bây giờ

- HMMV . Em khi nào chứ . Muốn tha cho anh cũng không được quá - cô hét lên và đuổi theo anh

- Hai người cổ điển tốt nha . Y chang phim hành động

Chợt . Vũ dừng lại . Đang rộng vòng tay cười với nó - cô em gái bé bỏng

- Bao bổi ! Em quên tặng quà cho anh rồi

Nhi lao vào lòng Vũ như một đóa trẻ . Ôm chặt lấy cậu và kiss lên má cậu . Thật không ngờ cái cảnh ân ái ấy lại rơi vào mắt của Thiên không biết lần này nó có còn xác . Cậu vừa đến trường sau khi giải quyết một mớ lộn xộn , cậu đi tìm nó vì nghe học sinh trong lớp nói nó vừa ra ngoài cùng " hai kẻ rất chỉ là đầu gấu " . Và bây giờ thì cậu thấy kẻ đầu gấu này rồi . Hôm nay hân sẽ chết trong tay cậu nếu không có ngoại lệ xảy ra . Lạnh lùng . Dứt khoát . Bá đạo . Cậu lòi nó ra không thương tiếc , với chút lực " yếu " của Thiên làm Nhi ngã xuống bãi cỏ . Thật may có mìn và mềm ! ! ! Gương mặt Thiên nhất thời đầy biến đổi giống như bản tính sáng nắng chiều mưa giữa trưa gió mùa của hân . Tức giận thấu nãy xuyên vũ trụ vượt ngàn hà => ngạc nhiên như thấy thấy người ngoài hành tinh => hờn ghen người vô tội => vui mừng một tí xiu=> lạnh lùng vô cảm như băng địa ngục . Chốt lại là một câu hững hờ

— Cậu về đây làm gì !

— Này ! Bạn tốt của chú mày. Vậy mà dám đối xử với ta như vậy àh ! Đùng là — Vũ bức xúc lên tiếng

Còn Nhi . Đang ôm ông anh yêu quý lại bị một kẻ rõ giờ hơi lòi ra . Không thể không bức xúc ! Thế là cô liều chết xông lên , lại nhảy sang ôm Vũ làm cho Thiên giận + giận = bằng giận hơn

— Sang đây — cậu lạnh lùng ra lệnh

Vũ thì không thể hiểu được gì nhưng trong mọi hoàn cảnh cậu sẽ luôn bênh vực bảo bối

— Này ! Tôi cảm ông không được bắt nạt bé yêu của tôi nha . Ông mà làm gì bảo bối thì đừng trách ! Dù là bạn bè tôi vẫn sẵn sàng “ Bảo vệ gái nhà sẵn sàng đổ máu ” Hiểu chưa ?— Vũ nói xong quay sang mỉm cười với nó

- Anh nói thật không - mặt long lanh nhìn Vũ - Trên đời hiện tại em chỉ yêu anh thôi ! Anh phải đánh toi bởi những kẻ dám bắt nạt em - Nhi ôm tay Vũ , mặt đáng yêu vô cùng song quay sang với Thiên là cái nhìn thách thức

- Hoàng Ngọc Băng Nhi ! Em dám không nghe lời anh - cậu gần vùng chữ

- Anh . . .

- Lâm Hàn Thiên cậu dám bắt nạt em gái tôi

Thiên kinh ngạc , mặt cậu dần ra như vừa thấu hiểu một chân lý mà vì sự ghen tuông cậu đã bỏ quên . Thật đáng chết

Hoàng Minh Vũ 18 tuổi : anh họ nó , song đối với nó là người anh trai thân thiết hơn anh ruột . Luôn đứng về phía nó nếu trong nhà xảy ra đại chiến giữa anh cả và nó . Được xem là anh hai . Sống với nhau từ lúc ở trong bụng mẹ . Chủ tịch JW - một trong những tập đoàn hàng đầu . Cùng anh cả quản lý một bang đứng thứ 3 trong thế giới ngầm sau Thiên và nữ bang chủ . Đẹp trai , body siêu chuẩn , giỏi võ (không bằng hân) . Đào hoa nhưng biết chừng mực , cung chiêu bảo bối hơn vk . Năm 14 tuổi sang Hàn Quốc học để viện cho việc quản lý công ty đến nay

Nguyễn Hàn Băng Băng 18 tuổi bạn chí cốt của nó . Là vk tương lai của Minh Vũ . Tiểu thư của thập đoàn SW . Hiền lành , ngây thơ , xinh đẹp , không biết võ . Học tập ở Nga song lớn lên lại ở Mĩ

- Đi đâu đấy ? ? - nó hỏi

- Bé muốn đi đâu nào ! ! - Vũ ôm vai nó

- Đi sang anh cả nhé ! - nó đáp

- No . No . No - Vũ đưa ngón tay trở ra vẫy vẫy rất sành điệu - Bé biết mà . Anh đang sống nhờ trợ cấp của " chính phủ " . Đâu có tiền cho bé đi đâu

- Chả qua là anh không muốn . Em thừa biết anh

- Giận àh . Em lại giận . Từ lúc nào em mau giận dỗi thế hả ? - Vũ ôm chặt lấy hai vai nó . Cái kiểu rất đỗi bình của hai anh em . Nhưng trong mắt người nào đó lại vô cùng mờ ám .

- Hai người không thấy nóng àh - hân chen vào tiện tay kéo luôn hai kẻ ra . Hôi - Không . Như vậy mới ấm - nó + Minh Vũ trừng mắt đe dọa

- Ông già ôm của - nhướm mày sang chỗ Băng Băng - cho ấm . Còn nhóc này . Anh không thích ấm . Anh thích nóng hơn - nói rồi cậu ôm chặt lấy nó trông chừng như không thể thờ nổi

- Á . . . Không buông ra - nó la hét khi thấy hân quá thân mật

- Băng Băng . Bà có gì tố cáo với em chồng không ? - nó quay sang Băng

- Có . Rất nhiều đấy ! Ông anh của bố có rất nhiều điều báo cáo đấy . Chuẩn bị tinh thần mà nghe đi - Băng Băng nói

- Ông già đào hoa kia . Ông lại gây ra chuyện gì có lỗi với Đả tử rồi hả - nó hét - Gi ! Sao em / mày dám bảo anh / tao là ông già đào hoa / đả tử hả ? ? ? - vk ck đồng thanh

- Em xin - chạy lại trước hân

Đến công trường , hân lên tiếng

- Giờ đi đâu ? - Đi đâu ? ? ? - nó quay lại

- Xe ở đâu chứ ! Xe hai người đâu - Vũ hỏi

- Xe đâu . Đi xe buýt - nó thần nhiên

- Hà ! Nhà thì siêu kéch xù mà đi xe cùi bắp . Sao không lấy xe đẩy rác đi luôn cho nó đặc biệt - Vũ lên tiếng chê bai

- Anh vừa nói cái gì . Anh có tin chỉ cần anh mở miệng thì cái dây thề thao này sẽ đứt thẳng vào miệng anh không ? - nó nhăm nhe đe dọa

- Được rồi . Anh đi lấy xe - Vũ co giò chạy

Kết . Tiếng bánh xe ma sát với mặt đường . Minh Vũ thò đầu ra khỏi xe

- Mọi công chúa lên xe

- Không cần khách sáo ! - nó vui vẻ lại mở cửa sau ngồi với Băng Băng . Còn hân ngồi trước với Vũ

Nó mở để yêu ra . Băng tiện đầu ngo sang

- Ý . Mấy vẫn giữ hình nền là anh ấy !!

- Sao không . Một tình yêu cao cả ? !

Hân sắc mặt bắt đầu khó coi

- Ồ . Vì chỉ có mấy yêu thôi , còn mấy triệu fan nữa . Nhìn đi - Băng nhanh chóng khoe một loạt chiến tích huy hoàng trong những lần bay về Hàn . Nhỏ ngây thơ như bao cô gái khác , luôn tin cuộc sống như chuyện tình phim Hàn Quốc . Và cô về như vậy nên nhờ yêu dỗi vô lo . Nếu nói vợ chồng nhà này rất hợp đôi , Vũ đào hoa thì Băng mê trai nhưng không phải là trai ngoài đời mà là siêu sao Hàn . Đặc biệt là hoàng tử của giới showbiz . Nếu nhỏ biết hoàng tử trong mơ đó là ai thì chắc nhỏ sẽ giết nó và Minh Vũ - Mấy sản được nhiều ảnh đấy . Nghe nói thù lao rất lớn

- OMG . Nói đến đây tao nói nhớ . Mấy có biết không hôm giới thiệu phim nói tự dưng ông anh cậu cho tới giấy mời . Thật không thể ngờ .

- Hoàng Minh Vũ từ lúc nào anh lại quan tâm vậy

- Anh sao . Anh thì cũng phải quan tâm chứ . Không quan tâm sao được ? ! ! - câu nói đầy ẩn ý

- Vậy àh . . . Quan tâm hơn em rồi

- Tất nhiên là không . Anh chỉ quan tâm đến thiên tài đi dọn scandal !

- Vậy sao - nó cười

- Hai người nói chuyện khó hiểu quá . Anh ấy càng ngày càng đẹp trai . Nụ cười thật chết người . Lúc đó tao thật muốn chạy đến ôm lấy

- Sao không ôm ?

CỐP

- Máy có vấn đề àh . Thật mất hình tượng

- Cậu chẳng cần giữ hình tượng đâu . Sau này tớ sẽ trói anh ấy lại cho cậu tha hồ ngắm

- Ý . Sao được chứ . Cậu làm như là người có quyền với anh ấy vậy

- Tất nhiên

- Ồn - hấn lên tiếng

- Đúng là khó tính - nó nhăn mặt

* * *

- Anh . Còn sớm em không muốn về nhà một chút nào - nó nói

- Em nghĩ là anh thích à . Hay là em làm tiệc đi . Em là đầu bếp - Vũ nhìn qua gương

- Nhưng mà

- Không bàn cãi nhiều lời - hấn lên giọng . Cái chất giọng quyền lực

- Được rồi . Anh đưa em đến chợ đi - nó nhăn mặt

- Ok . Nhưng từ khi nào em biết nghe lời vậy

* * *

Đến chợ hải sản , 4 người đi vào trong . Nổi bật là 3 người đẹp hoàn mỹ và một người kẻ phá hỏng bức tranh hoàn mỹ

Có cua . Cá . Tôm Rất nhiều . Nó lôi Băng tới hàng bán cua . Chà . Mấy con cua trong bể siêu bự . Nhìn trông là ngon mắt

- Em định mua cua hả ! - hấn hỏi

- Không mua thì đứng ở đây để quảng cáo chắc - mắt không thèm nhìn hấn

- Vậy sao ! - hấn nhìn nó , vòng tay qua eo nó rồi siết nặng đến nổi

- Á nó hét lên

- Bè yêu cho gì vậy - Vũ hỏi

- Anh Á Ồ Em bị con cua nó cắn ấy mà - lời giải thích đầy lỗ hổng

- Hà ? ? Mấy con cua đáng ghét này dám cắn em àh . Để anh xem con nào to gan như vậy nào - nói xong , cậu đưa tay vào bể . Nhìn rất anh hùng

- Á Á Mẹ kiếp - Vũ la lên rồi đưa tay ra khỏi bể . Cậu được đeo miễn phí hai cái vòng tay hình con cua biển lưng lửng , Ngón tay cậu đỏ lên . Còn mặt thì nhăn nhó đủ kiểu hình . Nó và Băng thì cười đến nước mắt ra hon khóc . Có lẽ vì chưa bao giờ thấy cậu vỏ như vậy . Riêng Thiên . Một con người lạnh lùng cũng không thể nhịn nổi . Thấy mấy con người trước mắt quả chỉ là đáng trách . Vũ quát lên

- Mấy người còn đứng đó mà cười được àh Á Á

- Được rồi - nó đi lại cầm lấy tay Vũ rồi đặt vào trong bể - Chắc mấy con cua đó là cua cái . Thấy ông anh của em quá đẹp trai mẹ mới bày tỏ tình cảm đó mà . Chẳng phải anh rất thích hay sao ! ! !

- Vậy àh . Vậy để anh xem trong bể này có mấy con cua đực nào - rồi lấy tay nó nhét xuống

Nhưng " ở hiền gặp lành . Ác giả ác báo " . Tay nó ở gần mà lại không bị cái càng siêu lớn kia kẹp vào lại thích tay Vũ làm cậu một lần nữa lại hét lên vang động trời đất

- Á Ông Trời Quá Bất Công

Nó cười

- Anh . Mấy con này chỉ thích tay vk anh thôi . Không tin anh cứ thử

- Ý . Không không - Băng lùi lại

* * *

- Bè đi đâu vậy - Vũ hét lên khi thấy nó đi ra ngoài

- Anh định không cho em về nhà àh - nó nói vọng lại

- Ok . 30 p ' nữa gặp - Vũ vút chìa khóa cho hấn

Chiếc xe lao nhanh trên đường . Vừa về đến sân biệt thự nó đã phóng nhanh lên phòng thay đồ

- Đi thôi - nó dục Thiên khi cậu còn chưa lên hết cầu thang

- Em đứng là - Thiên nhìn nó , lắc đầu

- Nhanh lên đi . Anh làm gì mà lâu vậy - nó gắt lên , từ nãy đến giờ không biết nó đã đi đi , đi lại trước cửa phòng tắm bao nhiêu vòng

- Nhanh lên . Anh lâu quá rồi . Tội đi trước

- Em dám - Thiên bước ra

- Anh dám

- Em không tin

- Được rồi ! Đi thôi

Chưa đầy 30 p ' , nó đã có mặt tại nhà Vũ . Hai Vk ck nhà này đang đang chiến miếng

- Sao đến nhanh vậy - nhò hỏi

- Bộ hai người đang làm gì sao - nó nheo mắt

- Làm gì ? - Băng và Vũ hét lên

- Có ai nói gì đâu mà hai người làm quá lên như vậy ! Nó đi vào bếp . Lấy tay buộc mái tóc dài lên . Nó mang tạp dề vào và chuẩn cho sẵn tay vào bếp nhưng - Anh . Sao nhà bếp anh chẳng có cái quai gì vậy này

- Đâu . Có mà - Băng và Vũ nhanh chóng chạy vào

- Anh nhìn đi - nó quát

- Ở giữa bàn còn gì

- Anh . Em - hỏi - gì - vị

- Anh không biết - Vũ tò về bất lực

- Đưa chìa khóa đây

- Làm gì ? ? ? - Anh định nấu với nước là àh ?

- Đây thưa tiểu thư - Vũ kính cẩn đưa chìa khóa cho nó

- Mấy người ở nhà nhớ rửa sạch đồ đi

Bạn đang đọc truyện *Bão Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Party

Sau một hồi lộn lờ siêu thị , nó lại lên xe ra về với một đồng đồ . Vừa xách đồ vào đến cửa thì . Xoảng . Cheng . Xoảng . Cheng . Văng lên .

Nó kính hãi chạy vào . Một bãi chiến trường loạn hết cả lên . Băng cầm một chiếc muỗng lớn và một cái nắp xoong . Vũ cầm hai cái nắp xoong liền . Còn hân là một cái rổ . Ba người đang đại chiến với gần cả chục con cua biển đang and lồm nhồm giữa nhà

- S Top Mấy người đang làm cái gì vậy - nó hét lên

Nghe tiếng hét siêu kinh hoàng . Tất cả đứng dậy . Nhìn nó nở nụ cười gượng gạo . - Bé con . Cần thận -Ông anh nó hét lên khi thấy một con cua đang tiến lại gần chân nó . Nó cúi xuống nhìn chân mình . Thở dài rồi đặt nhẹ đồng đồ lên bàn và cúi xuống bắt con vật . Vũ và Băng chỉ nhìn tay nó từ từ tiến lại và con cua đưa hai cái càng vũ khí ra thì hàng phòng thủ đã gục ngã

- Á

- Hai người có vấn đề à - hân nói

- Bé yêu . Kia kia - Vũ nhắm tịt mắt , tay vẫn chỉ lại phía nó

- Mở mắt ra - nó ra lệnhMinh Vũ và Băng mở mắt , cái cảnh mà nó đang cầm trên tay con cua ấy mà miệng không khỏi há hốc

- Đây . Mày đừng giận nha . Chỉ cần cái càng của nó phập vào ngón tay mày là đi đời đó

- Còn không mau bắt hết chúng lại - nó nói nhưng chỉ có mình nó bắt hết lũ cua . Băng thì chạy lung tung để tránh . Hai tên đàn ông thì bắc chân lên bàn ngồi đồ gia vị vào lọ thủy tinh . Rồi nó lại một thân một mình nấu ăn , chẳng khác ôsin . Vũ và hân ngồi chơi . Băng chạy lung tung . Đây là hoàn cảnh của một xã hội áp bức . Bữa trưa hoàn thành . Chiếc bàn lớn được bày vô số những món ăn phải nói là sơn hào hải vị đặc sắc - WOW . Băng Nhi . Bà thật là giỏi

- Không dám

- Anh sẽ phải ăn thật nhiều con cua đáng ghét này vì dám cản anh - nói rồi Vũ lôi ngay một con cua vào bát mình

- Anh có về ở với em không ?

- Không được - hân phản đối

- Tại sao ? ? - nó trừng mắt nhìn hân

- Nói chung là không được - hân đuối lý . Khẽ liếc sang Minh Vũ . Nhận được cái nhìn trêu mến từ em rể và những lời đe dọa tịch thu tài sản từ " ngân hàng " . Vũ nhìn nó cười trừ

- Xin lỗi bé yêu nha . Anh và Băng không thể đi cư bất hợp pháp được đâu . Mà nhà anh cũng gần nhà em đấy thôi . Ở ngay trong một khu luôn mà . Khi nào em muốn , anh sẽ lập tức đi sang nhà em dù mưa gió bão bùng hay giông lốc đi chăng nữa

- Hử

Băng đập chân nó . Nó gất lên

- Diên hà ? Sao đập chân tao ? - nó trừng mắt lên

- Nè ! Người này là ai ? - Băng chỉ tay vô hân

- Hân hà . . . - nó nhìn hân , về mặt hậm hực

- Là ck cô ấy - hân trả lời

- Hà ? ? ? - tiếng hét động trời của Vũ và Băng làm không gian vô cùng dữ dội - Im đi ! - nó hét cũng không kém phần hai người hồi này

Tất cả im lặng đến tột độ . Đến nỗi chỉ lo ăn nếu không muốn nó nổi cơn điên . Thấy lửa đã bớt nóng . Vũ nhìn hân

- Tao không ngờ mày lại là ck của em gái đấy . Mới nghe mà đã thấy ngờ ngờ . Không nói sớm gì cả . Làm tao định gấp sẽ cho tên đó toi bời . Từ nay thì không được bắt mặt anh vạ . . .

- Hoàng - Minh - Vũ - giọng nói mang âm độ của nó

- Được rồi . Anh sẽ im lặng

- Dọn đi nha

- Hà ! Sao anh / tao phải dọn - 3 người đồng thanh

- Ba người đầu làm gì đầu - nó hững hờ

Vk ck nhà Vũ bắt đầu dọn dẹp nhưng hấn vẫn ung dung lướt điện thoại . Vũ vô cùng bực mình

- Lâm Hàn Thiên . Còn không mau dọn dẹp

- Tại sao ? - hấn nhìn Vũ

- Tại sao ? Mà đầu có làm gì đầu - Vũ bực dọc

- Anh vợ àh . Anh nên làm gương đi . Vk em đã nấu cho vk ck anh ăn rồi

- Lâm Hàn Thiên Chú mày Được lắm ! !

Vũ và Băng đi ra ngoài với bộ mặt vô cùng âm ỉm

- Hai người bị gì vậy - nó hỏi

- Bị gì ! Bé nói nghe ngây thơ dữ . Nhìn thành chồng yêu của bé đi - Vũ chỉ tay vào hấn - đang ngồi lạc quan nhắm mắt nghe nhạc

- Hấn làm sao ?

- Làm Làm

- Anh bị gì vậy

- Anh ấy quá xúc động ấy mà - Băng đứng sau lưng Vũ . " Bóp " - Như vậy thì sẽ không sao nữa - nhò cười

- Àh . Vậy sao ? Anh hai với nay đi chơi không - nó kéo cậu ngồi xuống

- Tối nay sao ! Ý kiến không tồi đâu - cậu vỗ má nó

- Vậy đi đâu ! - Băng hỏi

- Bar Devil - cậu hứng khởi

- Ok . 8 h tại nhà anh nha ! Bye bye - nó đi ra cửa

Hấn đứng dậy , bước theo sau nó . Trên đường về . Không ai nói với ai câu nào . Một sự vĩnh tịch . Chiếc xe dừng lại trong sân . Hấn mở dây an toàn , nhìn sang thấy nó ngủ từ lúc nào . Bước nhanh sang cửa bên , mở cửa rồi bế nó vào nhà . Nhẹ nhàng đặt nó xuống giường . Thiên lật mình nằm ngay bên cạnh nó . Nhìn vào khoảng không trung bao la , bàn tay đan vào những ngón tay nó

- Bàn tay này lớn như thế này rồi đây - rồi hôn nhẹ lên mu bàn tay nó

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Rắc Rối Bar Devil

7 h 30 ' Nó bước xuống nhà trong một bộ đồ phải nói là rất phong cách . Quần bò ngắn khoe cặp chân dài , trắng nõn nà không tí vết . Chiếc áo dây thun trắng làm tôn lên đường cong tuyệt mỹ và xương quai xanh quyền rũ . Mái tóc dài được búi cao lên để lộ chiếc cổ cao trắng . Nó tiến lại gần hấn . Đồng thời hấn ngoài cổ quay lại nhìn nó

- Thay đồ

- Hà ? ? - nó đứng người

- Thay - đồ - khác

- Tại sao ? ?

- Tại sao em cứ có cái thói hỏi lại người khác như vậy được - hấn nhìn nó

- Vì phải hỏi mới biết được chứ - nó nhìn hấn rồi dậm lịch bạch lên cầu thang 7h 40'

Nó lại vác thân mình xuống . Lần này , nó mặc một mô típ quen thuộc nhưng không bao giờ lỗi mốt . Chưa xuống đến nhà , nó đã hét lên

- Lâm Hàn Thiên . Tôi nói cho anh biết . Đừng có mà bắt nữa . Tôi không thay nữa đâu .

Hấn đứng dậy , sẫm soi từng chi tiết nhỏ . Thiên đi ra xe

- Anh đầu có bảo em phải thay tiếp đầu ? ? ?

Ngồi vào buồng lái , nó " thô lỗ " mở cửa xe rồi đóng sầm lại làm cái cánh cửa siêu xe suýt rơi ra

- Em cẩn thận anh vẫn đang còn thích chiếc xe này lắm . Chưa muốn thay xe mới đâu !

- Anh điên hả . Anh im đi

- Sao em cứ cau có mặt mày vậy !

- Anh có biết là vì anh mà chúng ta chậm trễ mất 10 p ' không hả ? - nó quát

- Ủ . Chỉ trễ mất 10 p' thôi . Mà hình như em thích màu trắng thì phải

- Thích thì sao ! Không thích thì sao ? Liên quan gì đến anh !

- Được rồi

Chiếc xe lao nhanh đến nhà Vũ . Vừa nói đến nhà , nó đã hết

- Anh . Đi thôi ! Hai chiếc xe đen trắng sóng vai nhau cùng chạy trên đường đêm đen kịt . Giống như thiên thần và ác quỷ .

Kết .

Hai chiếc xe cùng dừng lại trước cửa bar Devil . Mấy người đứng đó vô cùng kinh hoàng . Hắn , nó , Minh Vũ và Băng bước vào . Dẫn đầu là Vũ , tiếp theo là hắn , sau hắn là Băng và cuối cùng là nó . Bar Devil được thiết kế đặc biệt . Bước vào , đầu tiên là vũ trường - một trong những nơi sôi động nhất . Ánh đèn đủ màu chiếu lung linh mờ ảo . Nó đang đi .

Bỗng .

Bóp . Rồi sau đó là tiếng la :

- Mày đi không biết nhìn đường hả ? Mày có biết tao là ai không - một giọng vẻ hách dịch vang lên Nó nằm sòng soài dưới đất .

Và rồi . Nhưng quá bức tức . Người kia cầm tay nó . Một cách thô bạo , lời nó đứng dậy . Song bàn tay kia chợt khựng lại khi nhìn thấy khuôn mặt nó . Một nét cười hiện lên trên khuôn mặt handsome

- Là con gái ! Ồ ! Rất xinh . Cô mới đến đây lần đầu sao - bàn tay tên con trai đưa lên định sờ làm da mềm mại trên gương mặt nó .

Nhí đưa tay gạt phăng bàn tay đó một cách ghét bỏ

- Sao . Cô chê àh . Bắt kì một người con gái nào ở trong này đều sẵn sàng phục vụ tôi - Trần - Minh - Quân . Và tôi . Luôn có được những thứ mà mình thích . Dù có phải cướp của ai - hắn ta nhìn cô

- Đại ca . Anh đi đâu vậy - một tốp thanh niên tóc đủ màu tiến lại .

- À . Anh đây chỉ gặp người đẹp thôi

- Gì ! Người đẹp sao đại ca - một tên tóc đỏ chen chân

Tất cả đều sững người . Quá đẹp . Đẹp đến mức không thể đẹp hơn .

- Đại ca . Đẹp quá - bọn chúng nháo nhác

- Vậy mà người đẹp này không chịu phục vụ tao đây - Minh Quân giọng mỉa mai - Sao có người dám không nghe theo lời đại ca ư ! - nói rồi bọn chúng vây quanh nó .

Còn nó . Lùi dần . Lùi dần cho đến khi va vào bức tường cách âm cứng , rắn chắc . Minh Quân tiến lại gần . Lại gần nó . Minh Quân cười . Nó nhìn hắn , không chút sợ hãi hay lo lắng

- Các người biến cho tôi ? ?

- Gì cơ ! - hắn cười

- Cô em không biết ở đây tôi là ai sao ! Tôi là ông hoàng ở đây ! Còn cô em ! Là gì ? Chẳng là gì cả . Nhưng nếu tôi muốn . Cô sẽ thuộc về tôi Đám người xung quanh cười rộ lên

- Lâm Hàn Thiên - nó kêu lên khi thấy bóng hắn giữa đám người

Thiên nghe thấy vội quay lại . Căn bản là cậu đang đi tìm nó . Đạp vào đồng tử cậu là một đám " ruồi nhặng " đang bao quanh nó . Không chần chừ hay mất một giây suy nghĩ . Hắn tiến nhanh lại .

- Người yêu của cô em sao ? Đề xem nào ! Hắn sẽ làm được gì - Minh Quân chắc lưỡi

- Cút - một từ lạnh lùng buông ra mà hắn dành cho những kẻ kinh tởm kia

- Cút sao ? ? ? Mày không có mắt sao ? - Quân cười lên và sau đó là hàng loạt tiếng cười phụ họa

- Vậy sao ? - hắn nhếch môi .

Và rồi . Những cú đánh liên tiếp và chuẩn xác được tung ra . Chưa đầy 3 p' . Tất cả đã nằm bẹp dưới đất rên rĩ . Tên Quân cũng thế . Tư thể nằm mặt hun đất rất chuẩn . Nó nhìn mà cứ đứng ra . Hắn đi lại lời nó đi .

- Hàn Thiên ! Anh giỏi vô thật . Tại sao anh lại không đi đóng phim hành động nhỉ . Chắc sẽ nổi tiếng lắm

" Rầm " .

Hắn xô nó vào tường . Hai bàn tay rắn chắc giữ lấy tha nó

- Anh đã nói là em không được rời xa anh rồi . Thấy chưa , Em mới rời khỏi anh đã như thế đấy

- Ai da ! Anh nói khi nào ! - nó cãi

- Được rồi ! Nếu lúc trước anh chưa nói thì bây giờ nói

- Biết rồi ! Sao anh cúi xuống làm gì vậy ? ? Sau câu trả lời .

Nó mở căng mắt nhìn Thiên không chớp . Hắn đang Hôn nó giữa một nơi đông người . Có lẽ đối với nó là vậy nhưng với người khác là chuyện quá bình thường đến mức không thể nào bình thường hơn được nữa trong cái thế giới đầy cảm dỗ và mị hoặc này .

- Em không cần phải ngại . Đây là chuyện bình thường - hắn nói rồi cầm tay nó bước đi

- Ủ ! Chỉ có kẻ mặt dày như anh mới không ngại - nó lăm bắm

- Em nói gì ? ? -hắn quay lại nhìn nó

- À không . Chỉ là Là Hơi lạnh thôi ? - nó vội phủ nhận

Hắn nhìn nó . Rồi bất chợt kéo mạnh , nó ngã nhào về phía ngực hắn

- Anh làm cái gì ? ?

- Chẳng phải là em nói lạnh sao ?

Nó quay mặt . Mặc hắn làm gì . Hai người cùng đi , trong bóng tối và hành lang dài cùng cái lạnh nhẹ . Thiên ôm cô vào lòng như cung chiều vô tận . Cạch . Hắn mở cửa đi vào căn phòng vip 1 . Vẫn một màu sắc âm u như vậy . Nó nhận ra Vũ đang ngồi , tay cầm ly rượu đúng kiểu dân chơi , có nét cười nhìn về phía nó

- Anh - nó mè nheo

- Gì nào - cậu đang rộng vòng tay ôm đứa em

Nó ngồi trong lòng cậu , như một con mèo nhỏ xinh đẹp . Thiên chỉ nhìn Nhí . Không nói gì . Khẽ nhắc cốc rượu lên và uống . Cô nhìn những cái chai trên bàn kính trong suốt rồi lại nhìn chiếc ly thủy tinh . Có một thứ dung dịch sẫm màu giống y chang nước coca . Thấy cậu uống một cách thản nhiên đến bình thường

- Nhìn hân uống có vẻ ngon như uống sữa vậy - nó nghĩ bụng . Sau suy nghĩ đó , nó nâng chiếc cốc mát lạnh lên và uống

Phụt - nó phụt ngay thứ nước trong miệng , nhắm mắt

- Thứ quái quỷ gì đây

Vũ và Thiên nhìn nó . Ánh mắt vô cùng khôi hài . Nó quay lại , bắt gặp ánh mắt hai nữ nam . Hình như còn thiếu cái gì đó . Băng Băng . Đúng rồi . Nó quên mất con bạn chí cốt của mình . Nó quay lại nhìn Vũ . Một vẻ mặt rất hình sự

- Anh ! Bà xã của anh đâu rồi !

- Hà ? ? ? Bà xã nào ! À . Băng hà ? Có ấy đi vệ sinh ! - Vũ đáp

- Anh làm chồng kiểu đó có khi mất vợ như chơi

- Em an tâm . Anh không lo mất vợ nhưng chỉ sợ vợ lo mất ông chồng đẹp trai giá ngàn vàng này

- Em đi đâu vậy ? ? - hân lên tiếng khi thấy nó đi về phía cửa

- Đi tìm trai . Anh có cần đi theo bảo vệ không - nó quay lại

Hân không nói gì . Vừa đi được một lúc thì đã thấy Băng đang tiến lại

- Hi ! Băng - nó hét

- Bà làm như gây ấn tượng vậy - Băng khoác tay nó

- Gây ấn tượng với bức tường này àh - nó và nhò cùng cười

Hai người bước vào phòng . Hơ Hơ . Đập vào mắt của hai cô nàng là một trong những cảnh đẹp nhất từ trước đến nay . Hai cô em chân dài ăn mặc rất sexy ngồi bên hân và Vũ . Với Vũ thì không phải là lần đầu , cơ thể cô ta gần vào người anh như không còn kẻ hở nào . Nhìn rất thân mật . Nhưng với hân . Quả thật là không thể ngờ được . Bên cạnh hân là một cô gái nóng bỏng không kém . Không như ông anh . Song nó lại cảm thấy hân có vẻ cảm thấy khó chịu với cô gái đó mà không phải chỉ bình thường là thích thú . Nhi nhìn mà muốn rút cả mắt ra ngoài . Còn nhò chỉ nhếch miệng tà mị rồi lòi nó ra ngoài hành lang

- ----- Tài phút trước đó -----

Hai cô gái vô cùng sexy bước vào . Thiên nheo mắt nhìn Vũ

- Gì ???

- Gì cháu nào ở đây !!!

Hai cô gái chỉ dọi cái vẫy tay lằng từ là liền lại mình bên Vũ . Vũ nhưn mảy sang hân - Sang với cậu ta đi

- Mày làm gì vậy ??? - hân quát

- Muốn biết cô em bảo bối của tao có yêu mày hay không ? Ok ! - Vũ ôm eo cô bên cạnh

----- Hiện tại -----

- Mày làm gì vậy ??? - nó kéo tay nhò

- Tức chết đi được ! - nhò lấy tay quạt lên mặt tò về tức giận

- Có gì mà phải tức cơ chứ ! - nó thản nhiên trả lời

- Mày không thấy chương tai gai mắt hả ?

- Tai tao vẫn nghe bình thường , mắt vẫn 10/10 ! Có bị gì đâu !

- Mày !!! Tao phải dạy cho tên Minh Vũ đó một bài học vẫn cái thói hám gái đó !

- Dạy thế nào chứ ! Khó đời cái bản tính đó lắm

- Nhìn đây ! - Băng nhìn nó - Anh gì ơi . Quản lí ở đâu rồi !

- Đây ! Đây gọi quản lí làm gì vậy ?

- Từ rồi biết !

- Chào tiểu thư ! Tiểu thư cần gì !

- Hi ! Ở đây có trai bao không

- Hà ??? - tên quản lí tròn tròn mắt

- Có việc gì sao ?

- À ! Dạ không ? Vậy đây tiểu thư muốn . . .

- Hai người ! Đẹp nhất . Giá bao nhiêu cũng được

Tên quản lí quay đi với một cái đầu đầy câu hỏi . Tên quản lí vừa khuất , nó đã lòi tay Băng

- Đây . Trai bao là gì ? Tại sao lại gọi ? ?

- Trai bao là Tr + ai = Trai , B + ao = Bao => trai bao . Đề làm gì ấy àh . Gậy ông đập lưng ông , mình không tin là không có kết quả

- Không phải - nó cãi - Trai bao có thể là trai cầm bánh bao hoặc trai bán bánh bao hay là trai thích ăn bánh bao hoặc nhân bánh bao làm từ trai . Hiểu chưa ? Ok - nó giảng giải - Điện - Băng phán

Hai anh trai " bao " bước lại gần . Nở một nụ cười thân thiện . Nhò khoác vai một anh đi vào . Còn trợ trụ nó và một kẻ nào đó . Ngẩng mặt lên nhìn tên con trai trước mặt . Hân ta lại nở nụ cười với nó . Cánh cửa mở , nó bước vào . Mắt mờ to hết cỡ trước tình cảnh hiện tại . Hân và Vũ thì đã như vậy rồi nay lại thêm Băng . Nhò ngồi trên người con trai hơi hơi đẹp trai kia . Choàng tay qua cổ nhìn rất tình tứ . Nó nhìn . Nhìn Vũ rồi lại nhìn Băng , quay sang nhìn hân . Bất giác quay lại nhìn tên đàn ông sau mình lại tiếp tục quay lại nhìn hân . Hân nhìn nó . Có lẽ là nó quá ngây thơ . Tên con trai phía sau bất giác đi đến ôm eo nó . Nó mở căng mắt ngạc nhiên . Hân ta ôm nó đi ngồi bên Thiên . Hân ta thân mật với nó đến mức nó cảm thấy vô cùng khó chịu . Hân ta lại còn cổ kéo nó lại gần nhưng nó lại cố lùi . Lùi về phía hân cùng một cổ gái khác . Nó lùi cho đến khi bàn tay vô tình chạm vào tay hân . Nó giật mình quay lại thấy cô gái bắc chân lên người hân . Đầu gối lên vai hân . Tay ôm qua người hân . Trong mắt nó , cái cảnh này rất ghê tởm . Mãi nhìn hân mà nó không biết mỗi nguy hiểm đang ở hai bên mình . Trong một giây lơ là cảnh giác , tên đó đã chộp ngay lấy cơ hội . Hân ta nhanh chóng cầm tay nó và lúi ngược trở lại . Thật may cho nó khi chống cự để không ngã vào lòng một thằng đàn ông không quen biết . Bàn tay kính khùng của hân cả gan dám vòng qua vòng eo thon thả nó . Chắc đang định giờ trò sàm sỡ nhưng công việc của hân là như vậy mà . Biết làm sao được ? Mặt hân đang tiến lại khuôn mặt " ngu ngơ " của nó . BỐP . Một cú đấm giành tặng cho khuôn mặt baby đến đáng ghét . Thiên nhanh như cắt lòi nó nằm gọn trong lòng mình mà gần từng chữ

- Ra ngoài

Tất cả nhìn hần . Cậu vô cùng giận dữ . Không cần nói đến lần thứ hai thì tất cả đã co giò chạy đi . Nhi ngồi trong lòng hần , thấy bắt an vô cùng . Cô ngừng mặt lên vô tình bắt gặp ánh mắt Thiên đang nhìn mình vội đứng dậy vội ý định chạy ra như mấy người kia . Nhưng . Cậu đã nhanh hơn nó một bước , khiến nó muốn chạy nhưng không có đường

- Em có biết mình vừa làm gì không ?

- Làm gì chứ !!! - nó cúi gằm mặt

- Ngẩng đầu lên và nhìn anh đi - Thiên ra lệnh rồi cậu lấy tay đẩy cảm cô lên

Nhìn đôi mắt đầy uy lực luôn làm người ta phải khuất phục mà cúi mình - Không biết ! Không biết gì cả

- Thật sao ?

- Không thật chẳng lẽ là giả

- Anh tin em

- Tin thì được gì không tin thì được gì ?

- Em đúng là không dạy nổi

- Đầu cần anh dạy chứ

- Anh xin đầu hàng

----- Ngoài hành lang -----

- Hoàng Minh Vũ ! Tất cả là tại anh - Băng hét lên

- Tại em thì có

- Tại anh

- Tại em

- Anh

- Em

- Tại mấy người - Băng và Vũ đồng thời quay lại quát 4 người sau lưng

Mấy con nhưng nhìn Băng và Vũ

- Còn không mau biến !!!

Đám người lại một lần nữa co giò chạy tấp tốc

Hai người bước vào với vẻ mặt " ăn năn hối cải " . Nó chưa hề xê dịch hay di chuyển một chút bởi có rất rất muốn cũng không được , khề thờ dài

- Em sao vậy ??? - hần hỏi

- Cái đồng đồ quái gồm này !

- Bồi bàn ! - Băng gọi

- Dạ ! Thưa các thiếu gia và tiểu thư có chuyện gì ạ !!!

- Cho tôi sữa , kem , hoa quả , bánh suy ,

- Hà ???- tên bồi bàn tròn mắt

- Không có sao . Vậy thì đưa món ngon nhất ở đây - Băng ban chỉ

- Vâng

Vài phút sau , một cái chai được kính cẩn đặt trước mặt 4 người . Đối với hai người là Vũ và Thiên thì không thể không biết . Nó nhìn cái chai trên bàn thối mắc

- Cái chai quái quỷ này sao ? ??

Đối với Băng và nó mà nói thì chưa uống đây một cốc đã không biết trời trăng sao đất gì . Chỉ thấy Vũ nhếch miệng rót vào bốn cái cốc trên bàn . Cái tính tò mò và hiếu kì của nó sẽ không bao giờ bỏ qua . Nâng chiếc cốc đầu tiên lên , chưa kịp kê vào khuôn miệng xinh xắn - Dừng lại - Vũ hét lên , cả 6 con mắt đều nhìn cậu

- Cái nhãn đó !!!

- Thì sao ? - nó gờ

Vũ cầm lấy tay nó , sấm soi chiếc nhãn

- Làm sao em có cái này !

- Đây là phần thưởng của một trò chơi thôi !

- Cái gì ? Cặp đôi tình nhân ???

- WOW ?? Sao anh biết !!

- Đây là dự án quảng cáo sản phẩm mới của The ROSE !

- Ý . Sao ??? - nó hét lên

- Em lọt lưới rồi ! Sao em ngốc thể !!!

- Khốn nạn - nó gằn từng chữ rồi vơ ngay cốc rượu và uống hết không còn một giọt

- Oẹ Cái này mà gọi là ngon nhất sao ? Kinh khủng quá ! Phá nát quán này đi

- Em nghĩ là mình có thể phá sao ?? - Vũ nói

- Anh và Lâm Hàn Thiên không phá được thì chết quách đi cho xong ?? - nó nhìn Vũ - Đứng đây ! - Băng nói

- Em nghĩ là đơn giản . Muốn phá tan The ROSE , SW , JW hay JK cũng không phải là đối thủ

- Anh là đồ hèn - nó nhìn Vũ

- Không tin em hỏi Hàn Thiên đi . Cậu ta biết rất rõ ?

- Thật sao ?

- Nếu muốn chết - Thiên nói

- Là sao ? Không hiểu gì hết

- Ai dám động vào người đứng đầu thế giới ngầm chứ - Vũ cầm chiếc cốc

- Nghĩa là như nữ hoàng àh ?

- Trên cả nữ hoàng - Thiên uống một ngụm rượu , cái mát lạnh của đá và cay nồng của rượu chảy xuống từng tế bào

- Có ấy gọi thật - Băng lên tiếng

- Có ấy yêu ai chưa

- Anh làm sao biết được

- Giả như cô ấy để ý đến anh ? - Vũ chep miệng

- Có ấy đẹp không ???

- Tuyệt vời

- Anh gấp cô ấy chưa

- Chỉ nhìn

- Giỏi hơn tôi

- Anh chưa biết nhưng đối với anh hiện tại - Thiên ghé sát vào tai nó - Em là nhất

Nó đỏ mặt

Bạn đang đọc truyện *Bão Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Sói Con !!

- Sao bà không thử uống - nó nhìn Băng - Không sao chứ ! - nhỏ nghi hoặc

- Bà thấy tôi có sao không ?

- Được - Băng nâng ly rượu lên , nhấp từng ngụm một rồi mặt nhỏ như dần ra - Rất ngon !!!

- Cái gì ? Ngon sao ? Mây có vấn đề àh ?

- Đúng ! Rất ngon mà ! Không tin này có thể thử ! - Băng giải thích rồi tỏ vẻ vô cùng thích thú với ly rượu trong

- Ừ ! - nó nói

Cái gì cũng phải từ từ . Bởi vì từ từ con người ta mới cảm nhận ra cái ngon và ngọt của nó . Cũng như tình yêu . Lúc đầu sẽ rất đáng nhưng sau sẽ ngọt hơn tất cả những thứ gì khác . Vài chục phút sau , Khi men rượu đã thấm vào trong cơ thể

- Rượu đâu ! Hôm nay không sau không về ! - nó chân tay bắt đầu múa loạn xạ Băng cũng không kém . Nhỏ bắt đầu với điệu khúc than thân

- Hoàng Minh Vũ ! Anh là cái thá gì . Tôi ghét anh . Ghét cái tính đào hoa của anh . Nhìn anh là tôi muốn đánh chết anh . Cái bản tính không biết ai di truyền cho anh nữa . Tôi sẽ giết anh . Không biết tại sao anh cứ thích trêu người tôi - Băng lấy tay đập vào mặt Vũ . Anh phải cực kì khó sở mới giữ được cái tay đó

- Được rồi ! Anh đào hoa không chỉ mình em biết mà cả thế giới cũng biết nên em có thể im lặng đi được không ? - Vũ nhăn mày

- Không . Tôi phải giết anh bằng mọi cách - " pháp " . Băng cắn vào vai Vũ , cậu nhăn mặt la lên

- Á Anh thật ngu ngốc khi đưa em đến đây !

Nó thì không hành hạ Thiên như Băng

- Lâm Hàn Thiên ! Tôi không ghét anh nha . Tôi thì chỉ căm thù anh thôi . Tất cả là tại anh đúng không . Đầu tiên là anh làm tôi bị lừa này rồi phải chịu khổ hình do anh bày ra . Xem nào . Còn rất nhiều nữa . Tôi ghét cái má này - " Bốp " . Nó tát vào mặt hắn - Cả cái tai này nữa - lấy tay kéo tai hắn xuống - Tôi thích cắt tọc tóc anh - xoa rồi xù bông tóc hắn - Nói chung là tôi không ưa gì anh . Anh đẹp trai thật nhưng ai bảo anh là chồng tôi chứ . I hate you I hate you . . . - liên tục đánh vào ngực hắn rồi tựa vào lòng hắn

- Shirt - hắn chửi tục một câu , lấy tay vuốt lại cái đầu tỏ quạ

- Về thôi ! - Vũ nói

- Ừ - hắn bế nó lên

- Không về ! Không . Uống tiếp đi . Rượu ở đây ngon hơn nước ngọt - nó vùng vẫy rồi cầm ngay lấy chân Băng bên cạnh

Băng thì bầu chặt vào thành ghế số pha . Hắn và Minh Vũ nhìn nhau bắt - lực - Mau gỡ ra - Thiên quát

- Này . Máy gỡ ra đi - Vũ trừng mắt với cậu

Hắn phải rất rất khó khăn nó gỡ được tay nó ra . Nó dụi mặt vào ngực cậu

- Mẹ àh . Ba àh . Con ghét hai người . Tại hai người hết cả đây . Con ghét cả thể giới này nữa . Hận cuộc đời của con nữa

Nó lải nhải , suốt đường đi hắn không ngừng bị tra tấn lỗ tai . Bỗng . Nó cúi xuống . Tháo phăng đôi dây cao gót và vút , Thiên tròn mắt . Vèo . Chiếc dây bay ngang qua mặt cậu . Bốp . Đậu thẳng vào kính xe và đáp xuống người cậu . Máy cậu giật giật . Chiếc xe vừa mới mua , bây giờ trên kính , một vết nứt dài . Cậu nhìn sang . Có lẽ tưởng chừng đầu cậu vừa bị thiên thạch va phải chứ không phải là Trái Đất . Đôi chân trắng thon thả kia đang gác lên người cậu , cả người nó nghiêng về cánh cửa . Đôi lúc lại khẽ đập vài cú vào người cậu . Cậu liệu có khác với cái tham ở nhà để nó lau chùi . Nên giận . Thiên tập tót lao xe nhanh về nhà . Bẻ nó lên phòng , chỉ vừa mới đặt xuống giường thôi , nó liền bật dậy làm cậu suyết rớt tim - Nóng thật

- Hà - hắn nhìn nó

Nó đứng dậy , nhắm mắt đi vào phòng tắm như người mộng du

- Cần thận - Thiên hét lên khi thấy nó chuẩn bị đâm vào cánh cửa . Nhưng , nó không nghe . Kết quả . RẦM . Nó ôm đầu

- Đau quá - rồi vịn tay vào khóa cửa rồi lết vào trong đến nỗi cửa cũng quên đóng Thiên lắc đầu . Những ngón tay nhanh chóng tháo những chiếc khuy áo vừa này được vinh dự làm đồ lau chân cho người đẹp . Cậu ngồi bên mép giường , không mặc áo , tay nhẹ gõ lên bàn phím laptop

- Á - tiếng nó la lên trong phòng tắm

Hắn nhìn vào . Đóng chiếc laptop rồi định đi vào nhưng chân hắn khựng lại . Không biết có phải vì lí trí ngăn cản hay cái cảnh trước mắt làm bay mất lí trí . Nó bước ra , Thiên sững lại . Nó chỉ mặc chiếc áo sơ mi trắng của hắn . Chắc là được treo sẵn trong phòng tắm . Không gài cúc đầu . Đôi mắt không có dấu hiệu bình thường , tóc được vén sang một bên . Bàn chân trần khê bước trên sàn gỗ . Đôi chân dài , trắng nõn nà không tí vết . Yết hầu Thiên lên xuống . - Mẹ kiếp ! Em đang quyền rũ anh . Em định phá nốt bức hàng rào anh đã phải rất cố gắng mới xây được sao .

Hắn biết nó đẹp . Nhưng hắn chưa bao giờ ngờ được , vẻ đẹp của một thiên thần khi say lại làm hắn không kìm chế được thú tính thể này . Nó tiến lại gần , đôi mắt nhìn cậu trong khi cậu vẫn chết trân tại chỗ . Đôi môi anh đào mở nụ cười mê hoặc . Có vòng tay ôm lấy cổ cậu , vì chiều cao có hạn nên buộc cổ phải nhón chân lên . Điều đó chỉ làm thú tính trong người Thiên tăng lên .

Hình như cậu đang chờ đợi cái gì đó . Hơi thờ nỏ phà đều lên người hắn , đầu lên da thịt rắn chắc . Khuôn Mặt đẹp tựa thiên thần ghé sát mặt cậu . Rồi . Nó gục mặt vào vai cậu , vòng tay vẫn ôm lấy cậu

Thiên cụt hứng , cậu vòng tay ôm lấy cơ thể nó tiến lại phía giường . Nhẹ đặt nó xuống giường

- Em đứng là độc ác , khiêu khích anh rồi lại vút anh vào một góc . Em làm con sói của anh dậy rồi đây ! Có ngày em sẽ phải chịu phạt .

- Uhm

- Tốt nhất là em đừng câu dẫn anh bằng ngôn ngữ , anh đang rất khó khăn để bắt con sói nhốt vào lồng .

- Anh Em Yêu - nó nói

- Cái gì ? Em yêu ai ? - Thiên ngồi bên nó

- Yêu Yêu Yêu Em - nó lật người

- Em đứng là làm người ta cụt hứng ? - cậu gãi đầu

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Vị Khách Không Mời

Sáng hôm sau , đầu nó đau như búa bổ . Nó lắc đầu , đôi mắt từ từ mở . Những hình ảnh đầu tiên hiện ra mờ nhạt rồi rõ dần lên . Mắt nó tròn tròn kinh hãi - A A A Lâm Hàn Thiên Anh Anh

Hắn nheo mày mờ mắt

- Mới sáng ra ! Em làm cái quái gì vậy ?

Nó đánh vào người hắn

- Tên khốn nạn ! Anh cut cho tôi . Anh là một kẻ Là một kẻ ! Biến thái . Biến thái . - Em bị gì vậy ! Đó là chuyện bình thường - Thiên giữ lấy hai tay nó

- Bình thường ! Bình thường đối với anh - nó nhìn cậu , ánh mắt đầy tủi hờn

- Kệ em ! Đúng là ! Anh phải đi tắm - cậu bước ra khỏi giường và đi vào phòng tắm . Trên giường , nó ôm chăn . Cạch . Thiên bước ra , cặp mày cậu nhíu lại . Cậu tiến nhanh về phía giường , ngồi đối diện nó

- Em sao vậy ?

- Anh cut đi ! Cut đi . Tôi không muốn thấy mặt anh nữa

- Ai làm gì em hả ?

- Anh . . .

- Sao ? Anh làm gì em ?

- Kề dối trá . Anh dám

- Dám gì ? ? - cặp mày cậu lần nữa nhui lại vì sự khó hiểu

- Dám Dám - nó khóc , không nói được gì nữa trước sự bất hạnh của bản thân - Nín ! - hắn ra lệnh

Nó vẫn cứng đầu , luôn là như vậy . Hắn kéo nó lại , cúi xuống , phủ lên đôi môi một nụ hôn kéo dài và mãnh liệt , vào buổi sáng . Hắn là rất hiệu quả , nó muốn khóc cũng không khóc được . Dù có khóc thì âm thanh cũng bị đẩy lại .

- Tốt - hắn búng vào trán nó

- Anh . . . Anh nói thật chứ ? - nó nhìn hắn

- Thật giả gì ???

- Anh

- Được rồi . Em đã bao giờ thấy anh nói dối

- Thật sao . . .

- Em không tin anh ??

- Nhưng mà

- Được rồi . Vậy anh sẽ chứng minh cho em thấy - Thiên ghé sát vào người nó

- Không . Không cần . Tin . Tôi tin anh - nó tung chăn chạy vào phòng tắm

- Bé yêu !!!! - Vũ gọi tha thiết

- Mới sáng ra anh làm gì vậy ! - nó dừng đĩa , nhìn anh và sau là Băng - Nhà anh nghèo , không có bữa sáng nên đến xin em ăn đây - Vũ lấy miếng bánh mì cho vào miệng

- Được thôi . Để em ăn xong rồi anh hãy ăn nha ! - nó nhìn Vũ

- Em không thương anh

- Em như vậy lâu rồi !

* * *

Nó ngồi trước ghế salon , bên cạnh là hần và đối diện là hai kẻ phá đám là Minh Vũ và Băng

- Mới sáng ra anh đã đến nhà em để làm gì ???

- Anh chỉ đến chơi thôi mà ! Gì mà em làm dữ vậy ??? - cậu làm bộ dễ thương

- Chơi . Anh chơi gì ở nhà em !

- Thôi mà ! Anh chịu thua . Anh có việc cần hỏi ?

- Hoàng Minh Vũ mà cũng có ngày cũng phải hỏi người khác - nó cười

- Làm như anh là thiên tài vậy ! Hai người chiến thắng trong đó có kèm một chuyến đi du lịch Đà Lạt đúng không ?

- Hình như là như vậy ??

- Chúng ta đi thôi ! Anh và Băng cũng đi nữa

- Hà !!!

- Sao em không thích sao ?

- Nhưng mà còn phải học . Ông bà mà biết là không phải chỉ mình anh chết đâu . Anh tính lời em tiên hã ?

- Thôi đi cô nương . Làm bộ chăm học lắm vậy ? - Băng liếc nó

- Chứ sao . Chăm học nên mới có mấy kẻ chuyên chép bài và đe dọa đó - nó lờm hần - Ý . Ai chép em gái anh

- Là Chưa kịp để nó nói xong

- Khi nào ? - hần nhìn Vũ , cốt là để chặn nó nói

- Mai . Trong giải thưởng của hai người đó !

- Sao anh biết ?

- Chẳng có gì là anh không biết cả . Vậy nha . Thống nhất , mai 7h tại sân bay . Ok - Ủk - nó đáp

* * *

Tối đến

- Em định mang cả khu biệt thự này đi luôn hã !

- Tôi có mang gì đâu mà . Chỉ vài thứ thôi

- Con gái thật là phiền phức . Lúc nào cũng như vậy

- Ủk . Phiền phức thật đấy . Anh không thích thì vứt đi

- Đùng là không nên đụng vào lòng tự tôn của phụ nữ

* * *

Sáng hôm sau , tại sân bay . Một đôi trai gái đang làm thu hút mọi sự chú ý của tất cả mọi người

Người con gái trong bộ váy xếp li tinh tế đang ngó nghiêng chờ đợi ai đó . Còn hần . Đứng im bên cạnh .

- Anh đã nói với em rồi . Cứ nằng nặc đòi đi !

- Ủk Sao họ lâu đến thế không biết - nó vẫn tiếp tục - A ! Họ đến rồi - nó reo lên khi thấy bóng dáng hai người kia

- Sao hai người đến muộn vậy ! - nó nói

- Gì ! Muộn sao ? Bọn anh cố gắng đến sớm hơn 10 p rồi đó ! Ta đi vào thôi

Bốn người đi vào . Trên đường đi , nó luyên thuyên chém gió vượt đại dương với Băng , em đó khi ngồi trên xe . Nó cuộn tròn trong lòng hần mà ngủ .

Đêm qua , nó gần như không ngủ . Mới sáng ra đã lòi hấn dậy , còn hững hờ làm bữa sáng cho hấn . Khi tỉnh dậy , mặt trời cũng đã lên quá đỉnh đầu . Nó nhìn quanh phòng . Là một phòng khá lớn , tổng màu chủ đạo là màu trắng - màu mà nó yêu thích , thông với phòng là ban công bằng gỗ . Chiếc giường đôi mềm mại , rèm cửa xanh và đèn chùm tinh tế Nói chung là rất đẹp .

- Dậy rồi àh - giọng hấn vang lên

Nó quay sang nhìn Thiên rồi bật tung ra khỏi giường . Chạy nhanh ra ngoài ban công - WOW ! Thích thật đấy ! Ở đây một tuần liền !

- Em thích như vậy sao ?

- Có thể là thế ? Nơi này rất đẹp !!! - nó dang hai tay , nhưng đang tận hưởng làn gió mới Bỗng dưng , Thiên vòng hai tay rấn thép của mình vào vòng eo thon thả , gồng đầu lên vai . Nhi thoáng chốc đỏ mặt rồi nhanh chóng gỡ lấy tay Thiên nhưng không sao gỡ nổi

- Anh . . . Anh . . . Làm gì vậy ? ?

- Một chút thôi ! - cái chất giọng này làm nó không tài nào có thể miễn dịch được Nó và hấn cứ như thế . Có lẽ vẫn sẽ như thế cho đến khi nào nếu như

- Bão bối ngủ chưa dậy sao ? Anh vào nhé

Nhi vô cùng bối rối . Vội vàng gỡ tay Thiên ra như thể là mình bị bắt quả tang về vấn đề gì sai trái vậy . Cậu đứng thẳng dậy nhưng tay vẫn siết lấy eo nó . Bất ngờ , nó xoay người lại . Nó và hấn . Hai thân thể gần gũi đến mức khó có thể gần gũi hơn . Hấn nhìn nó . Nó nhìn hấn . Cùng nhau nhìn xoáy sâu vào mắt đôi phương . Sức hút là quá lớn . Không chần chừ hay suy nghĩ thêm một giây . Thiên cúi xuống . Một nụ hôn nhẹ nhàng chứa đầy yêu thương - Hai người làm gì mà lâu dữ vậy ! - Vũ nhìn Thiên khi vừa được cậu mở cửa

- Có chuyện gì sao ??

- ỦK . Bé con chưa dậy sao ?

- Rồi !

- Nó đâu ?

- Đang tắm !

- Hà ???? - Vũ tròn mắt

- Cái gì !

- À . . . Ồ . . Không có gì . Tôi định rủ hai người đi ăn thôi . Lát nữa gặp !

Nói rồi Vũ quay đi . Còn hấn . Lạnh lùng . Dứt khoát đóng cửa cái

Rầm

Bạn đang đọc truyện *Bão Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Hiểu Lắm

- Anh Vũ gọi có chuyện gì vậy ? - nó bước ra ngoài với cái khăn bông trắng mềm lau khô tóc - Gọi đi ăn - hấn ngồi trên chiếc ghế sofa đưa đôi mắt và mị nhìn nó

- Anh nhìn gì vậy !!!

- Lại đây

- Hà ! Lại làm gì ?

Băng Nhi đứng trước mặt Lâm Hàn Thiên . Đôi mắt nhìn hấn . Thiên cầm lấy tay nó rồi kéo xuống . Nó nhanh chóng an tọa trên đùi hấn . Cậu tiện tay lấy chiếc khăn từ tay nó , lau tóc cho nó

- Bây giờ anh mới nhận ra một điều

- Điều gì ?

- IQ của em hình như là không cao

- Cái gì ?? - nó phồng má lên nhìn hấn

- Em lau như vậy thì làm sao mà khô được

- Lau lâu rồi cũng khô

- Như vậy vô cùng tốn thời gian . Em còn có một tật xấu !

- Gì ???

- Em luôn hỏi móc lại người khác . Em nên vứt nó đi

- Tại sao chứ . Không lẽ là khi mà mình sắp chết cũng không được hỏi tại sao lại phải chết sao ?

- Đấy , Em lại tiếp tục với cái tật xấu ấy . Xong - cậu vứt cái khăn xuống bàn

- Á . . . - nó hét lên - Lâm Hàn Thiên . Anh đã làm gì với tôi thế này

- Anh chỉ giúp em lau khô tóc !

- Anh nói đây là lau khô sao ? Anh làm đầu tôi thành tổ quạ rồi - nó nhìn mái tóc rối xù của mình

- Được rồi . Chỉ cần nó trở lại như cũ là được chứ gì ! Em lúc nào cũng làm quá lên Bên Vũ và Băng . Hai cô cậu đang từ từ tiến lại phòng nó . Tính gỗ của . Chợt Vũ dừng lại

- Á . . . Đau quá . Buông ra - tiếng nó hét vọng ra

Vũ và Băng ngớ người . Không biết với cái đầu của Vũ thì không biết bây giờ anh chàng đang nghĩ tới âm ti địa phủ nào . Còn Băng , đôi mày khẽ nhíu lại . Vũ nhìn vào cánh cửa như muốn thiếu rụi

- Em mà cứ lắc lắc như vậy thì chỉ đau thêm thôi . Yên nào

Yên lặng vài giây

- Á Đau chết đi được . Anh nhẹ tay thôi

- Được rồi . Từ từ thì kiểu gì cũng Ok

Vài giây tiếp

- Lâm Hàn Thiên Đau quá . Anh dậy đi

- Em có yên đi không ! Anh không dậy

- Anh đúng là đồ sát nhân quỷ dữ

- Anh sẽ chịu trách nhiệm . Em không cần phải lo

- Dậy đi mà

Vũ ở phía ngoài . Từng câu chữ rành rọt vào tai . Khựng mặt cậu bỗng chốc đỏ lên không rõ nguyên do cùng với câu nói vô hình dung của Băng

- Hà ???

- Khốn nạn . Tên Lâm Hàn Thiên này - Vũ gần từng chữ

Rầm . Rầm . Rầm . Cậu đập cửa

- Lâm Hàn Thiên . Ra đây . Mở cửa mau tên khốn nạn . Mở cửa

Cạch . Vũ lao như tên bắn vào trong . Nhanh đến nỗi nếu như Thiên không đứng an toàn thì đã đâm sầm vào tường mà từ vong tại chỗ thì lực xô của ai đó quá mạnh

- Bé yêu . Bé yêu . Em đâu rồi ? Em có làm sao không ?

Nó đang ngồi trên ghế . Bàn tay vuốt lại hậu quả ngu ngốc vừa rồi đã Sẵn sàng cho hấn giúp mình lau đầu . Vũ chạy lại , nắm lấy hai bả vai nó . Riêng nó . Căng mắt nhìn ông anh của mình

- Em bị làm sao ? Nói đi . Anh sẽ giết chết tên đó

- Anh bị gì vậy ???

- Bị gì ? - Vũ tức giận quay lại trừng mắt với Thiên

- Lâm Hàn Thiên . Tao không ngờ này lại là loại người như vậy . Tao thật thất vọng về mày

Băng chạy đến . Ôm lấy nó , nhỏ khóc nức nở

- Băng Nhi àh . Tao thật xin lỗi vì không ở bên này . Không bảo vệ được này . Tao . . . Tao . . .

- Hai người bị điên rồi - nó hét lên rồi đứng dậy

- Anh xin lỗi vì không bảo vệ được em - Vũ đi lại bên nó

- Thôi đi . Ở đây không có máy quay đâu mà diễn . Ruột cuộc hai người muốn gì ?

- Chẳng phải hai người XYZ . . . Sao ???

- Gì !! - lại một lần nữa mở căng mắt - Hai người Hai người bị điên thật rồi . Sao hai người có thể nghĩ ra được những chuyện như thế này chứ . Thật quá đáng - Vậy là không phải . Phù . May quá

- Hai người ?????

- Thôi đi ăn - hấn kéo nó đi

- Chờ với !!! - Vũ và Băng vội chạy theo . Khuôn mặt đầy vẻ hối lỗi . Hấn kéo nó ngồi xuống bên cạnh mình . Vũ và Băng ngồi đối diện , không dám nhìn lên nó và hấn - Hai người định nhìn đến cháy hết đồng hồ ăn hay sao ?

- Em không giận anh àh ?

- Giận anh em sẽ được gì ?

- Đẳng nào trước sau cũng phải xảy ra . Cứ cho họ thoải mái nghĩ - Thiên chen vào - Lâm - Hàn - Thiên - nó nhìn Thiên , cặp mắt thanh tú nheo lại

- Được rồi . Cảm ơn bao bồi yêu quý . Anh có kế hoạch rồi đây . Hôm nay chúng ta sẽ đi tham quan mấy nơi rồi chơi chợ hoa . Tối đến lại đi chợ đêm . Sáng mai sẽ - ùk - nó chẹp miệng

Ăn xong , ai lại về phòng mấy . Đứng 14 h , cửa phòng nó mở . Cả nguyên một buổi trưa nó không hề chớp mắt . Nó không ngủ đồng nghĩa với việc nguyên tắc sống của Hoàng Ngọc Băng Nhi được áp dụng ngay trên người Lâm Hàn Thiên - một nạn nhân xấu số : HNBN không ngủ không ăn không xem phim không đi chơi không . V . v . Thi đồng nghĩa với việc nạn nhân cũng không được làm gì . Dù đói gần chết , muốn ngủ đến thâm mắt thì vẫn là KHÔNG . Bảo hại Thiên cả một giấc ngủ quý giá phải ngồi trên giường chơi FIFA thật tổn hại cho não . Đánh hoài cũng không thể thắng được . Khó hiểu tại sao vợ chồng nhà này có những thú thích quái gởm và đôi lúc ngược đời . Chẳng hạn như trong khi mà Thiên không hề đam mê môn thể thao vua được vớ số những nam nhân khác chọn hay cậu chẳng bao giờ thức để xem một trận đấu UEFA Champions , La Liga Thi vậy cậu người đáng ra nên hiền lành , đam đam lại siêu giỏi về chiến thuật đá bóng thậm chí có thể xem là một con nghiện bóng đá . Rõ không hiểu sao nhưng đối với Thiên không hẳn cậu bắt lực song chỉ thì cậu không thích . Trong tư điển sống của Lâm Hàn Thiên không thể không thiếu một câu nói nổi tiếng : Không có gì là Lâm Hàn Thiên không làm được chỉ là vấn đề có thích hay không . Ngược lại thực tế đã chứng minh không hẳn đã đúng . Có lẽ là vì cậu chưa có cái gọi là thích .

- Chúng ta đi thôi - Băng leo lên xe

Chiếc xe đến rồi khỏi khu resort rồi nhanh chóng phóng nhanh đến hồ Xuân Hương . Đến Đà Lạt , hấn không bỏ qua được nơi này . Bước xuống , nó phóng nhanh đến bên hồ rồi hét lên

- A . . . Đẹp quá . . . !

- Mới chiều em định thư giọng hả - Thiên bước theo phía sau

- Đạo đi . Ai muốn tự từ àh quên tự sướng thì tranh thủ . 30 p' thôi đấy - Vũ nhắc nhở

- Em biết rồi ! - nói rồi lòi Băng đi ' tự từ '

- Hết giờ ! - hấn đi ra xe

- Hứ ! Mặt thì lúc nào cũng như sát thủ vậy ! Định ám rất ai chắc ? - nó quay sang càu nhàu với Băng

- Sát thủ ám sát ai thì vẫn là chồng bà ?

- Ủk - nó thờ dài nãy nè

Lên xe , tài xế Minh Vũ lại tiếp tục lái bon bon đến một cái hồ khác . Vừa xuống xe lại tiếp tục cái điệp khúc

- Thời gian chỉ 30 p' thôi đấy . Mà từ từ . Hướng dẫn viên du lịch Hoàng Minh Vũ đẹp trai xin giới thiệu với các quý cô nương tên cái hồ này rất đặc biệt . Rất đặc biệt đó nha - tỏ vẻ thần bí

- Em biết - nó chen vào - cái hồ này gọi là hồ nước . Bởi vì nó có nước

- Không phải - Vũ trừng mắt - nghe giáo sư tiến sĩ nhà khoa học hướng dẫn viên du lịch nói đây . Tên của cái hồ này gọi là hồ Than Thở .

- Hà ??? Tại sao lại gọi là hồ Than Thở ? Why ? Why ? Why ? - nó và Băng cùng hét lên

- Bởi vì ! Nơi này chuyên để than thở

- OH My GOD ! - hai người đồng thời hét lên trước những câu lí luận quá ' sắc bén ' - HAIZ . Haiz . haiz - tiếng hét từ lớn đến bé dần dần

- Em đang làm gì vậy ? - hấn tiến lại

- Than thở - nó cười xòa với hấn - Vì cuộc đời đáng vào của nợ nhà anh - nó nghĩ bụng

- Sao ???

- Th - an - Than , Th - ở - Thở , là Than thở

- Em không sợ cá chết sao ?

- Anh chết thì có !

Bắt đầu cuộc chạy đua

Đối với một kẻ cứng đầu như nó thì nó sẽ không bao giờ tha cho hấn - một con mồi khó chơi

- Hai người ruốt cuộc có định lên xe hay không - Vũ đứng trước cửa xe hét lớn Sau một lúc có thể coi là vòng vèo 4 người cùng vào chợ Đà Lạt . Đây được xem là một nơi khó bỏ qua . Có vô số những loài hoa . Quả đúng là thiên đường hoa . Nó và Băng đi từ ngõ này sang ngách khác làm hấn và Vũ đi sau muốn gãy cả chân

- Hai tiểu thư không mệt sao ? - Vũ lên tiếng khi không còn đủ sức để bước tiếp - Có gì phải mệt đâu !

- Về ! - Thiên lạnh lùng rồi đi thẳng ra xe , theo sau là đồng đội Minh Vũ . Những lúc thế này , khí chất bẩm sinh của hấn thật có lợi

- Sao anh lại về ? - nó gọi với tiền rồi cũng tấp tốc phi theo hấn

Bạn đang đọc truyện *Bão Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em*! được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Anh Nhớ Em

Vừa mở cửa phòng , nó đã ngã bịch xuống giường - Trời ơi ! Mối chân quá

- Bây giờ em mới cảm thấy như thế sao ? - Thiên nằm xuống bên cạnh nó

- Á !!! Ai cho anh nằm vậy ?

- Thật lạ đời ! - Cậu nghiêng người đối diện nó

- Là gì ?

- Anh ôm em ngủ em không hét . Hơn thế nữa , đêm đầu tiên em còn sẵn sàng " leo bờ rào " ngủ - hấn làm bộ suy nghĩ

- Anh . . . Anh - bắt giắc đó mặt - Anh dám bảo tôi leo bờ rào - chột nhớ ra một điều quan trọng và sau đó liên tục đánh hấn

- Được rồi - cậu ôm nó kèm theo cái gối mềm vào lòng . Nhẹ vuốt tóc nó rồi rót vào tai những lời nói khó hiểu

- Anh nhớ em !!

- Hà ? - nó ngạc nhiên ngẩng đầu lên nhìn Thiên khó hiểu . Và khuôn mặt gần nhau dễ sợ . Gần đến nỗi từng đường nét của nhau đều in rõ mòn một . Hai ánh mắt đầy mê hoặc . Chột , hấn từ từ cúi xuống rồi đối mắt trong veo của ai đó cũng khép lại . Cùng chờ đợi một thứ gì đó . Nhưng . Tiếng chuông điện thoại nào đó vang lên . Nó mở mắt , Thiên cũng vậy . Nhi nhanh chóng tìm chiếc điện thoại , còn hấn trầm tư nheo đôi mày . Chắc đang tiếc về một việc nào đó .

- Có chuyện gì vậy !

- Á ! Chỉ là anh Vũ nói 6 h tối đi chợ đêm thôi

Thiên lắc đầu rồi đi vào phòng tắm , nó nhìn hấn rồi chu đôi môi đáng yêu

- Hứ ! Ai thèm . Tò thái độ mà thấy ghét . Cái bản mặt đó nhìn là muốn đập cho một phát

- Em lấy giùm anh bộ đồ trong tủ - hấn lộ đầu qua cửa

- Hà ??? - nó gạt bấn .

Thật hú hồn . Băng Nhi vuốt ngực rồi nhanh chóng đi lại từ lấy đồ . Đến trước cửa phòng tắm , cô nhẹ nhàng gõ cửa

- Hấn Thiên ! Đồ của anh này !

- Em vào đi . Cửa không khóa

Cô bình tĩnh bước vào . Không một chút lý trí và suy nghĩ chi trong vô thức và trong khoảng vô thức ấy lại chỉ nghĩ một điều đơn giản nhất thế gian rằng nó đang giúp hấn như giúp người khác . Song khi thấy hình ảnh của hấn khóa nửa thân trên chỉ độc mặc quần chỉ chiếc khăn tắm ngang hông , nó tròn tròn mắt rồi hét lên

- Á - rồi nhanh chóng quay người định chạy thì . Vèo . Rầm . Nó ngã một cú khá đẹp mắt .

- Stop . . . Tôi không cần anh . . Anh . . . Anh . . . - nó lập tức bỏ dậy rồi chạy thẳng ra ngoài

" Bịch " .

Cơ thể tự do ngã xuống giường trắng mềm mại như mây núi , nó nhìn không chớp mắt lên trần nhà

- HNBN ! Mày bị điên rồi . Không . . . ! Mày chẳng có gì hết ! Mày ghét hẳn , không phải yêu hẳn , không . . không . . . - nó lồm bồm rồi nhắm mắt lại

Thiên bước ra ngoài , mái tóc vẫn còn ướt . Nhìn thấy nó đang nằm giữa giường lớn . Bộ mặt biểu lộ đầy vẻ suy tư . Cậu nhẹ nhàng cúi xuống , những giọt nước từ tóc hẳn rơi xuống từ từ đều đều đầu lên mặt nó , khẽ chạm vào hàng mi cong . Nó mở mắt , kinh ngạc nhìn hẳn . Nó vội vàng bật dậy khi nhìn thấy tình cảnh nó nằm hẳn đứng và nó cảm nhận nó hơi hơi sexy một tí . Nó đứng lên nhưng hẳn không đi chuyển . Nó thì vẫn khẳng khái với suy nghĩ nó đứng dậy thì hẳn sẽ phải tránh đường . Nhưng không !!! " Bốp " . Nó va vào người hẳn rồi theo lực đà ngã xuống . Trong một phần của vô thức và con tim , nó vòng tay ra sau người cậu . Thiên khá bất ngờ , cậu cứ nghĩ đây là một hành động cầu dẫn . Hai thân thể đồ ập xuống giường . Hai người cảm nhận được nhịp đập trái tim của nhau . Tay nó vẫn ôm chặt lấy tấm lưng rắn chắc . Không gian chìm trong sự im lặng . Hơi thở nóng hổi của hẳn nhẹ phà vào má nó . Thiên từ từ quay mặt đối diện với mặt nó , gần nhau đến kinh khủng . Nó mờ to mắt nhìn hẳn . Tay vẫn ôm chặt , Thiên từ từ cúi xuống

6 h tối

- Hân Thiên ! BĂNG NHÌ ĐAU ? - BĂNG hỏi

- Có ấy sẽ xuống nhanh thôi ? - Thiên kéo chiếc áo khoác của mình

Cậu nhanh chóng đi về phía Mính Vũ đang ngồi trên ghế lướt web . Chưa đầy 10 p' sau , nó đã tung tăng chạy xuống , tốc độ không tồi . Nó kéo Băng lại trước hẳn và Vũ - Đi thôi !

Chiếc xe nhanh chóng dỏi đi , lao thẳng vào lòng đường rồi mau le đến chợ đêm . Chợ đêm Đà Lạt bày bán rất nhiều thứ mà nó phải nói là hạp - khẩu - vị vì toàn là đồ ăn . Càng về đêm , nhiệt độ càng xuống thấp , cái tiết trời se lạnh đặc trưng bao trùm . Bao người suýt xoa với cái lạnh , Nhì kẻ run mình . Trời khá lạnh . Cô thì trong bộ dạng mòng manh dễ vỡ . Thiên nhìn nó . Chỉ khẽ lắc đầu rồi bước lên , cởi áo khoác rồi khoác lên người cô . Cô bắt ngồi quay lại nhìn Thiên . Không nói gì , cậu ôm lấy vai nó . Hai người đi sát bên nhau . Chỉ nghe thoang qua bên tai tiếng nói nhẹ nhàng như một làn gió lướt qua , thật êm

- Lúc nào cũng cứng đầu như vậy !

* **

Hon 20 h 30

- Mẹ ơi ! Đúng là về đây ấm hơn nhiều ! - nó mở cửa chạy vào rồi đặt mấy cái túi gì đó lên bàn và nhảy tọt lên giường . Thiên bước theo sau

- Một bài học đắt giá !

- Bài học đắt giá gì ! Anh nói như vậy mà nghe được chắc ! - nó lườm hẳn

- Một đêm em chăm chút cho cái vali của mình làm gì - cậu lại bên nó , ngồi dựa vào thành giường

Nó xoay người đối diện Thiên

- Anh nói vậy là không được ! Ai mà biết được chứ . Càng về xích đạo thì góc chiếu mặt trời càng lớn thì lượng nhiệt nhận được càng nhiều theo hệ quả đó ta được khí hậu ở đây thiên về xích đạo hay còn gọi là cận xích đạo . Những vùng cận xích đạo thì . . . Á . . . Anh làm gì vậy - nó hét toáng lên khi đang giảng giải cho hẳn thì hẳn lòi lòi ôm nó một cách triu mến

- Nhưng nhiệt độ và khí hậu còn phụ thuộc vào độ cao địa hình - hẳn siết chặt tay - Á . . . Chưa giảng hết mà anh đã nhảy vô

Sau khi vứt bỏ những bộ quần áo dính đầy hương đêm , nó lấy một phần nhỏ những chiến lợi phẩm được chiếm trong cuộc chinh chiến hồi này , leo lên giường . Nó và hẳn ngồi cạnh nhau . Nó cũng không biết từ lúc nào hẳn và nó lại bắt đầu thân nhau đến vậy . Đường như không thể thiếu . Song lại không liên quan hay thân thiết như những cặp vợ chồng khác . Đơn giản vì nó đang tập trung cao độ với cái tivi và miệng vẫn hoạt động hết công suất cho thức ăn vào dạ dày . Cô đang cầm miếng bánh bích quy cho vào nửa miệng thì bất chợt Thiên cúi xuống cắn lấy nửa còn lại . Thuận tay vòng qua eo nó rồi siết chặt vào cơ thể mình . Nó neoh này nhìn hành động của cậu

- Á ! Anh làm gì vậy ? - nó vội đẩy hẳn ra . Thật sự là không phải lần đầu nhưng thật sự là với hoàn cảnh như vậy thì thật . . . Mở ám . . . Nhưng không . Một khi Lâm Hân Thiên đã chủ tâm làm một cái gì thì không ai có thể ngăn cản

- Anh bá đạo vừa thôi . Ở đây , sao không tự lấy - nó nhìn đĩa bánh trên tay , tựa đầu vào ngực hẳn . Rất tự nhiên . Không một chút miễn cưỡng . Bỗng dưng ! Nó hét lên - Lee Min Ho . . . Á . . . Chán anh

Nó kinh hoàng nhìn xuống đôi chân bé nhỏ của mình đang bị đôi chân hẳn đè lên . Nó ngẩng cái đầu nhỏ bé thì bắt gặp một gương mặt tuyệt nữ (nam) của Thiên . Hơi nghiêng người ôm sát nó . Sát đến nỗi dường như không có khoảng cách . Cậu từ từ cúi xuống . Nó nhìn hẳn . Thân hình to lớn nhanh chóng lật lại , áp đảo thân hình bé nhỏ phía dưới . Môi chạm môi . Mắt nó khẽ nhắm lại . Thiên nhẹ nhàng hôn nó từng chút một . Chợt . Marking a lover Không buông tha cho nó bởi tiếng chuông điện thoại , lấy một tay của mình với đến chiếc điện thoại di động vô duyên ở đầu giường . Thật không ngờ , Thiên lướt vào phần loa ngoài . Âm thanh oanh vang vang lên . Là giọng của Băng

- Băng Nhì ! Nhanh lên . Mở tivi ra coi Lee M. . . - chưa đề Băng nói hết câu .

" Bốp " .

Chiếc đề yêu của nó bay thẳng vào một góc ở phòng . Nó đẩy hẳn ra

- Úm . . . Anh . . . Là . . . Gì . . . Vậy . . . ?

Thiên lại một lần nữa không kìm chế được bản thân , cúi xuống tiếp tục chiếm hữu

Bản đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 30: Môi Tình Đầu Của . . Anh . . . Là Ai ?

Sáng hôm sau , nó khẽ trở mình quay sang nhìn hẳn . Một cái nhìn có phần yêu thương . Dưới ánh đèn tường mờ ảo , khuôn mặt Thiên hiện lên từng đường nét hoàn mỹ . Bàn tay cậu ôm chặt lấy tấm thân nhỏ bé , hai chân vẫn quấn chặt lấy cặp chân thon . Nó nhẹ nhàng lấy tay vuốt lông tóc đen mang mùi hương nam tính hơi xỏa ra trước mặt hẳn . Từng ngón tay khẽ lăn xuống . Từ vầng trán rồi xuống đôi mắt đang nhắm nghiền . Và . . . Cuối cùng là đôi môi vô cùng gợi cảm . Bàn tay nó khẽ buông ra nhưng vòng tay ai lại siết lại . Hơi giật mình , tay nó theo phản ứng đưa ra chống cự . Khuôn mặt nó áp sát lồng ngực Thiên . Cảm nhận được trái tim mình đập liên hồi và trái tim của đối phương cũng đang như nhảy lên trong lồng ngực . Trong đầu nó đầy lên vô vàn câu hỏi Cái tiết trời se lạnh của buổi sáng Đà Lạt không thể quên được . Sương mù bao phủ đầy đặc . Đứng trên ban công gỗ , nó cứ ngỡ là đêm . Hơi rung mình , nó khẽ rên trong cái lạnh . Bất ngờ , một bàn tay nhẹ đặt lên vai nó , Thiên từ phía sau nhẹ khoác lên vai nó chiếc áo màu đen rồi xoay người đặt nó ngồi lên đùi mình

- Lạnh nhì ! - nó khẽ suýt xoa

- Ủk

- Môi tình đầu của anh là ai ? - nó cũng không hiểu tại sao mình có thể đặt một câu hỏi thật ngớ ngẩn như vậy

Cậu nháu mày . Chắc hẳn trong tiềm thức cậu chưa từng nghĩ rồi một ngày nó sẽ hỏi mình như vậy . Không lẽ là như sao ? Không . Hẳn vẫn sẽ tin nó

- Xin lỗi ! Đáng lẽ tôi không nên hỏi

- Không sao ? - hần vuốt tóc nó - Mỗi tình đầu sao ? Ngán ngại ! Đẹp ! Khó quên . Nhưng vẫn chỉ là quá khứ . Quan trọng vẫn là hiện tại

Nhì im lặng . Thoáng chút buồn và đau ở đầu đó . Thiên chỉ nhẹ nhàng vuốt tóc

nó . Lâu lâu khẽ hôn lên đó một nụ hôn nhẹ nhàng

- Chắc cô ấy đẹp lắm nhỉ ? - nó đan những ngón tay vào nhau

- Ủk . Rất đẹp . Đẹp đến nỗi lần đầu tiên anh gặp đã yêu !

Thiên thẳng thừng . Nhưng cậu không biết chính sự thẳng thừng quá đáng của mình làm ai đó chạnh lòng

- Em sao vậy ?

- Không sao ? - nó đứng dậy . Bàn tay Thiên nhanh chóng giữ lấy cánh tay nó , kéo xuống . Nó sững người . Chợt . Nó quay người né tránh . Cậu nheo mày

- Không . Đứng ! - nó đẩy cậu ra rồi mau chóng đi vào trong trước sự ngỡ ngàng Nó đi vào trong , leo lên giường rồi lấy chăn trùm kín lên người . Trong lòng nó khẽ kêu lên . Phải rồi . Hần đẹp trai ai mà không thích cho được . Hần đẹp trai nên hẳn yêu người đẹp là tất nhiên . Việc gì ai đó phải buồn . Hần có mỗi tình đầu tiên . Mỗi tình đó đẹp và khó quên nữa . Rồi hẳn lại yêu cô ấy từ cái nhìn đầu tiên Và bao nhiêu những ý nghĩ quanh . Thiên bước vào , thật nhẹ nhàng nằm xuống bên cạnh nó . Trong trái tim đang mơ hồ như màn đêm sương sớm đọng trên cây cỏ hoa lá . Cậu chui vào trong chăn trắng , ôm lấy nó mà thì thầm

- Em đang ghen ? ?

- Ghen gì chứ ? Ai ghen ? - nó đánh vào tay hẳn

- Không ghen vậy em đang làm gì ?

- Ngủ . Anh cắt cái chân ra . Tôi đâu phải là cái thứ dễ anh bực chân !

- Ngủ mà em vẫn nói chuyện tốt như vậy hẳn là chưa ngủ ! Quay sang đây .

- Anh muốn gì ?

- Muốn gì ? Em nói xem anh có thể muốn gì ?

- Ai mà biết được chứ ? Tại sao Tại sao . . . ? - nó áp úng

- Nói đi

- Có ấy Có ấy ở đâu ? Sao anh không ở cùng cô ấy ! Anh yêu cô ấy đáng lẽ ra không nên chấp nhận tôi ?

- Định mệnh và số phận đều như vậy ! Không thể trốn tránh được !

- Anh trốn ai ?

- Há ? - hẳn nhìn nó - Ngủ đi ! Em nói là buồn ngủ mà - cậu kéo chăn trùm kín hai người

* * *

Cậu bước ra cửa với chiếc quần jean sẫm màu và bên ngoài một chiếc áo gió mỏng . Theo sau là nó . Hôm nay nó vừa lập được một chiến công vĩ đại là chồm được của Thiên một chiếc áo . Khoác ngoài bộ váy càng làm nó thêm dụ dăng và thu hút . Vũ và Băng luôn là hai người đợi hẳn và nó . Chiếc xe đen lại lao đi trong màn sương . Đã là ngày thứ 3 mà 4 người đến đây . Vũ nói là chơi hết thầy nên nó chắc sẽ khá vất vả . Địa điểm đầu tiên mà Vũ đưa bọn nó đến là Thung lũng tình yêu - một trong những nơi khó thoát khỏi danh sách đầu sỏ . Một nơi đầy hoa và lãng mạn như vậy mới đúng là thiên đường của tình yêu . Thật thích hợp cho những đôi tình nhân như Minh Vũ và Băng Băng . Còn hẳn và nó thì có lẽ là vô nghĩa . Hai kẻ chỉ đi bên nhau giống như hai chữ kí trên tờ giấy kết hôn . Rằng buộc vì gia đình , chỉ vì tờ giấy với mấy chữ thì làm thế nào có thể hiểu được . Nhì khẽ tức Thiên . Cái đáng đi ngạo mạn mà nó hay thấy bên mình đến nỗi mỗi khi không có thì nó thấy nó nhớ quá . Còn cậu . Cậu khẽ bước bên người con gái này . Cậu sẽ dang rộng vòng tay bắt của lúc nào với nó . Chỉ cần nó chấp nhận . Cậu sẵn sàng từ bỏ . Khẽ nhìn sang . Đôi lúc cậu chỉ thấy khuôn mặt khẽ suy tư như đang tìm điều gì đó . Đôi lúc lại khẽ thờ dài buồn rầu . Cậu muốn lên nắm tay nó đi bên mình như bao đôi tình nhân khác . Lên ôm lấy thân hình nhỏ bé đó vào lòng . Quan tâm đến nó . Chăm sóc nó . Chỉ muốn thấy nó cười thôi . Nhưng tại sao lại khó đến thế . Cậu không thể lên nổi . Phải chăng nó xa với quá hay là do cậu không đủ tự tin . Chân vẫn bước đều nhịp . Một bóng đen chạy nhanh qua nó . Nó im lặng bắt gặp chao người . Thiên ôm nó vào lòng mình . Chiếc bóng hồi này lại gần nó và hẳn cúi đầu

- Tôi xin lỗi . Tôi vội quá ! À người đó ngó người trước cặp đôi tình nhân Nó vịn tay vào người Thiên đứng dậy . Cùng cậu nheo mày nhìn tên con trai

- Anh sao vậy ?

- À Ở Tôi xin lỗi hai người nhưng hai người có thể giúp tôi được không ? Tôi đang cần gấp ?

- Anh nói gì vậy ?

- Giúp tôi đi . Làm ơn ! Tôi xin hai người đây ! - hẳn lần lượt trình bày một loạt làm nó hơi đơ ra . Rồi nhờ cái tính tốt bụng , hai người được dẫn đến một nơi khá đông . Nào là làm tóc , trang điểm , stylist , Nó không muốn một chút nào nhưng không lẽ thấy người gặp nạn mà không cứu thì đúng là người vô cảm . Vũ và Băng không biết đều biến đi đâu , bỏ mặc một mình nó và hẳn . Chắc hai người đó đang tìm không gian riêng . Không hề lúc nào nó cũng kẻ kê bên anh mình . Nó như vậy thì chẳng khác gì là kẻ dă cần mẫn . Sau một hồi vật lộn từ tóc đến mặt rồi tay chân . . . Nó hiện tại đang vận trên mình một bộ váy cưới mà theo con mắt đánh giá của nó thì chẳng phải là tầm thường . Bộ váy cúp ngực ôm rất đường cong đến quá eo bông lên dài quá chân . Đã thế còn phải vác thêm đôi dây cao gót hơn chục phân . Mái tóc dài được thả xòa , khẽ uốn xoắn vài lọng cộng với những trâm cài tinh tế . Gương mặt được trang điểm nhẹ . Nó bước ra . Thiên hơi sững người . Đẹp . Nhưng khó diễn tả thành lời văn hay câu nói mà chỉ có thể hình dung qua tìm cậu . Bỏ vai trắng cùng xương quai xanh quyến rũ . Từng đường nét thoát ẩn thoát hiện sau màn lụa được đính có đính trên đầu bằng một vương miện nhỏ , lấp lánh dưới ánh nắng nhẹ màu trong veo như sương sớm đậu trên tóc . Tất cả làm cho hẳn say nhưng càng say thêm bởi hẳn đã say từ lâu , đã yêu từ thuở nào . Còn nó . Khẽ ngạc nhiên trước thân hình trước mặt . Khoác ngoài chiếc áo sơ ở trắng phẳng lì là chiếc vest đen với những đường cắt may tỉ mỉ . Điềm lên là chiếc caravat đen bản nhỏ . Hần thật sự quá đẹp trai . Dù Thiên siêu bảnh trai nhưng đến mãi hôm nay mới chịu thừa nhận một chân lí rằng hẳn thật sự quá đẹp . Cậu đi lại gần , ghé sát vào tai nó thì thầm

- Em rất đẹp !

Nó đỏ mặt , cúi đầu giọng lí nhí

- Anh cũng vậy ?

Trong khi nó và hẳn đang lo loay hoay chụp hình thì có hai kẻ thừa hơi

- Minh Vũ ! Anh tránh ra cho em xem - Băng đánh vào người Vũ

- Vợ àh ! Anh mới là người phải nói câu đó ! Em im lặng chút đi

- Ủk ! Nhưng mà sao sao ấy !

- Sao sao gì ? Bình thường mà .

- Không . Ý em là chuyện này

- Àh . Nhìn không thể không khả nghi kể đứng sau vụ này là ông bà . Anh cả với em là 100 % .

- Em cũng nghĩ thế

- Cảm ơn hai người! Nhờ hai người mà chúng tôi đã hoàn thành

- Không sao mà! Vậy thôi tụi em đi - nó nói rồi bước đi

- BĂNG . Hai người đi đâu hồi này giờ vậy - nó tra khảo ngay khi gặp Băng và Vũ

- Àh . Chỉ là đi dạo xung quanh thôi . Mà hai người hồi này giờ làm gì vậy ?

- Già rồi !

- Hi . . . Mà phải công nhận là hai người đẹp đôi thật - Băng cười

- Thôi ta đi cáp trên nha . Phải đi mới ngắm được cảnh đẹp - Vũ xòe ra 2 tấm vé - Ý . Anh mua khi nào vậy . Em không biết nha ? - Băng ngạc nhiên

- Bây giờ anh và Băng đi trước . Hai người đi sau . Thông cảm hết vé . Bye . Hẹn gặp lại

Vũ phân chia rồi lời Băng đi , để lại nó và hân rồi thì nó và hân cũng chịu đi

Bạn đang đọc truyện *Bão Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Fan Cuồng

Cấp của Vũ và Băng hân hồi đi trước , nó và hân sau một thời gian chờ đợi thì cũng được lên . Ngồi trên cao nó có thể ngắm nhìn toàn bộ khung cảnh nơi đây . Thật đẹp và . . . Lãng mạn . Nó khẽ giơ tay vuốt xoa đôi chân của mình . Nó hơi đỏ lên . Chắc thì phải đi đây cao gót suốt cả buổi chụp hình hồi này . Thiên neho này nhìn cô . Bồng . Cậu cúi xuống nâng chân nó lên đặt lên đùi mình , nhẹ lấy bàn tay xoa bóp . Cô khá bất ngờ và shock - Anh . . . Làm gì vậy ? - nó lắp bắp

- Bây giờ em mới cảm thấy đau sao ? - cậu ân cần xoa chỗ hơi sưng lên . Nó nhìn hân . Cái nhìn triu mến và chăm chú như không muốn rời . Mái tóc đen rủ xuống khuôn mặt kèm theo một mùi hương đặc trưng . Thiên đang quan tâm cô hay đơn giản là giúp ? Sao tìm cô lại bấn loạn như thế này chứ ? Tại sao ? Tại sao ? Cạch . Rầm . Chiếc cáp treo nghiêng sang một phía . Nó trượt ép vào một góc và tiếng hét

- Á

Nhưng sau đó , một câu nói vang lên , lấp đầy lo sợ

- Không sao ? Có anh ở đây

Sau câu nói ấy , dường như một lực khá lớn ép vào cơ thể nó song một thứ mềm ướt quen thuộc vào môi nhỏ .

2 h 45 p sáng .

Tiếng chuông báo thức quái quỷ nào đó vang lên khắp phòng . Nó nhắm mắt mò mẫm trong bóng tối tắt im tiếng kêu đáng ghét rồi khẽ rúc vào trong chăn để ngủ nướng thêm một chút . Nhưng chẳng bao lâu sau đó . Nó dậy khỏi chăn mềm khó cưỡng , đi vào nhà tắm trong trạng thái mơ màng nhất , dòng nước lạnh làm nó tỉnh hẳn . Buổi sáng hôm nay là buổi sáng định mệnh bởi . . . Có trận đấu giữa FBC - Barcelona và Cho nên đêm hôm qua ai đó đã lên giường rất sớm mặc dù bình thường thì cũng đã quá sớm và lại bỏ mặc người tình chỉ cốt tivi làm cho ai đó ngỡ ngàng . Dưới ánh đèn ngủ chiếu như chỉ xua tan một phần bóng tối , cô bật chiếc tivi lên , hơi nhàu mày trước ánh sáng chói nhưng rồi sau đó dường như cũng dần tiếp thu và thích nghi . Cô lại tiếp tục leo lên giường lớn , tránh không thể làm Thiên thức giấc nếu không cậu mà biết được sẽ tổng khứ cô từ trên này xuống vì tội không nghe lời thì khó mà tưởng được . Cũng chẳng biết từ bao giờ một HNBN ngang bướng đã biết nghe lời một LHT như vậy ??? Thật sự phải kìm chế những cảm xúc trong người thật khó chịu . Nhớ lại lần cuối cùng ông anh trai xem bóng đá mà xui thay đêm đó lại là trận giữa hai đội bóng thần tượng của hai đứa nữa chứ . Cãi nhau chỉ choé , đánh nhau loạn xạ rồi còn làm . . . Bê lọ hoa quý của ba Gãy luôn cái giường mới thay và chiếc tivi đời mới bị cháy vì bấm nút loạn lên . Kết quả vô cùng bi thảm . . . Hai anh em phải làm việc như ôsin một tuần trong khu biệt thự rộng lớn , phải đi bộ đi học . Thật xấu hổ không có lỗi chui xuống . Nó còn nhớ lúc lũ bạn nhìn thiên kim tiểu thư nhà Hoàng Ngọc với ánh mắt kinh hoàng như người hành tinh khác thì chỉ một câu nói

- Lạ lắm hà ? Đi bộ cho nó đặc biệt , chứ không như mấy người ! Thật tầm thường Và sau câu nói của một người nổi tiếng , sáng hôm sau , cả trường đi bộ đúng chất của hai từ đặc biệt mà nó nói . Nó chột cười khi nhớ lại . Những chân sút điêu luyện của FBC đang làm mưa gió trên sân cỏ , quả thật rất khó để kìm lòng được nhưng khi định hét lên thì lại nhận ra hân đang ở bên cạnh mình nên . . . Im lặng là vàng Lặng nhắng là kim cương . Song . Sự kìm chế có hạn . Nó sau những lúc kìm chế thì đã đến lúc bùng nổ và quên hân đi hân

- Vào ! Vào ! Vào ! - nó hét lên rồi nhảy cẫng trên giường . Chột . Nó sững lại . Quay sang nhìn Thiên

- Hủ hồn . May quá . Hân chưa dậy .

Không thể lâu hơn . Nó lại tiếp tục điên loạn , gục đầu lên người hân , đánh vào người hân , Và vô số những hành động kì quặc đúng chất của một fan cuồng . Cậu vẫn im lặng . Đáp lại chỉ là sự cười gượng . Trận đấu kéo dài đến hơn 4 h sáng , kết quả chung cuộc thì không phải nói . HAIZ . Thật sự là nó rất vui vì mấy trò thiếu khiến không mất tiền này . Nó qua đúng là người con gái của hiện đại , biết tiết kiệm cho con cháu đời sau , thay vì đi shopping , chơi bời Thì HNBN lại tranh thủ xem những thứ quá đời là đời và bình dị : chơi FIFA , xem phim , xem bóng đá , . . . Có vẻ thật bình thường . Về Việt Nam cũng cực thật . Xem đá bóng phải thức khuya , chả bù cho nó lúc ở Mỹ . Giờ thì không ổn rồi , nó không tài nào ngủ được nữa . Rồi . Nó cũng nhớ đến chiếc Ipad nhưng khổ nỗi nó ở bên kia bàn . Có rón rén bước qua người Thiên như một con mèo nhỏ vượt qua . Bồng . Chân cô cứng ngắt . Nó đang găm lên cái gì đó cứng lại tròn tròn như que củi . Nó cúi xuống đồng thời vật đó đi chuyên . Nó hét nhẹ lên

- Á - rồi tiếp giường an toàn

Thiên xoay người về phía nó . Lấy hai chân giữ lấy thân nó . Nó khẽ rung mình nhìn sang , không biết số phận của nó hôm nay sẽ như thế nào ? Lay chúa hôm nay hân rộng lòng nhân ái khoan hồng với nó .

- Tốt !

- A . . . Anh dậy từ khi nào vậy , trời hầy còn chưa sáng

- Từ khi em mở mắt

- Hà ! Vậy là . . . ?

- Thấy hết . Chứng kiến hết và cảm nhận tất cả

- Thấy gì ?

- Tất cả

- Hà ??

- Tại sao em không gọi anh dậy . Như vậy thì it ra xem đồ buồn hơn ?

- Cái gì ???

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Hoàng Hôn Trên Đồi - Sự Thật Của Con Tim

Th sáng Nhi bước ra với một phong cách như kẻ vừa trộm đồ từ một nhà tỉ phú , trên đôi vai là một chiếc balo bụi , trên tay còn xách thêm một túi đồ lớn . Thiên đi sau càng thêm phần khổ sở với balo thì lớn , túi đồ lại càng nặng . Phải chăng hai người tính đi di cư . Băng và Vũ cũng vậy . Tất cả đồ đạc được tấp vào cốp xe hơi . Hôm nay bốn đứa tính đi leo núi rồi cắm trại qua đêm ở đó . Sau khi gửi xe ở một nhà dân phía dưới , cả bọn bắt đầu cuộc hành trình

- HAIZ ! Cũng đẹp thật nha . Toàn là thông như rừng lá kim ở bên Nga vậy - Băng reo lên vẻ phấn khích

Một lúc sau

- Vợ àh ? Làm ơn đi đi từ từ thôi ! Thật sự là chồng rất mệt ! - Vũ than thở

- Nam nhi đại trượng phu có một chút việc cũng không làm được là kẻ vô dụng - Băng quay lại , lườm Vũ

- Chồng là người vô dụng thì vợ là vợ của người vô dụng nên vô dụng hơn - Không xách giúp anh nữa ai bảo anh nói em là đồ vô dụng - Băng lạnh lùng bỏ đi 1 tiếng sau

- Chồng ! Vợ mệt chết đi được ! Xách dùm vợ

- Vợ quên rồi àh ? - Vũ nhướn mày

- Quên gì ? - Băng ngáy người khó hiểu

- Người vô dụng ?

- A . Nhớ rồi !

- Anh - vô - dụng

- Anh ? ?

- Cũng mệt ?

- Nghi đi - nó trầm tư , ngồi xuống dưới một gốc thông

- Không phải tại núi này cao ! Leo từ sáng đến giờ mà vẫn chưa với đỉnh

- Đồi thừa ! Tại sao không nói và do chân bà ngắn

- Bà ! Ừ . Thì chân bà dài lắm sao ? - Băng gắt lên

- Ồ ! Cảm ơn vì đã khen nhưng tớ biết là nó ngắn lâu rồi ! - nó mở balo lấy chai nước

- Xi . Giận bà ! HOÀNG Minh Vũ . Sang bên này ! - Băng làm đôi ôm đồ lúi Vũ đi lại một cái gốc cây khác . Nó lắc đầu , đúng là bản tính trẻ con

- Anh uống đi - nó đưa chai nước

- Em không sao chứ ?

- Không - nó nhanh chóng phủ nhận .

Chính bản thân nó cũng không hiểu . Thiên im lặng ngồi bên cạnh . Chắc hẳn cậu mệt lắm . Mang cả đồng đồ ăn như vậy mà không mệt thì không đúng lẽ . Thiên không nói . Mà không , có lẽ dù chết đến nơi thì cậu cũng chẳng mở miệng . Mấy lần nó quay lại đều thấy cậu cứ đi và đi . Trên trán , mồ hôi nhễ nhại . Thật sự là nó muốn lại giúp hẳn nhưng lại thôi . Cũng chẳng hiểu nó đang nghĩ gì . Nhi đưa cho Thiên một chiếc khăn

- Anh lau đi ! Hồi nữa tôi sẽ mang giúp anh một túi đồ . .

Sau hơn 30 p' , lại tiếp tục đi . Mặt trời đã lên cao , ánh mặt trời lại tôn thêm phần rực rỡ . Thiên định tiếp tục nhưng , một giọng nói trong trẻo như dòng suối mát giữa rừng

- Từ đã

Ánh mắt Thiên lướt qua nó . Nó bỏ qua ánh mắt soi xét đó , tiến lại gần hẳn , chia trước mặt Thiên

- Đội vào đi ! Trời nắng anh sẽ ốm đấy

- Em lấy đâu ra ?

- Mua

- Em buồn sao ?

- Không ?

Hai con người đi bên nhau , cùng chung một tâm trạng nhưng không ai chia sẻ cho ai . Họ thật ích kỉ . Nhưng cũng có lẽ những điều mà họ giấu thì bất khả xâm phạm . Một màu cô đơn bao trùm song có hai kẻ không bao giờ chịu để yên - Chà ! Chà . Tình cảm quá ta , hơn cả phim Hàn chẳng nhì

Thiên khẽ nhìn sang cặp vợ chồng chuyên đi phá đám , một cái nhìn cảnh cáo . Còn nó , khuôn mặt khẽ ửng đỏ dưới vành mũ cứng

- Sợ chồng ốm đấy . Không ngờ không ngờ

- Đấy . Anh trai mệt gần chết thì không quan tâm . Chồng đi tí xíu là sợ ốm liền - Đi thôi ! - Thiên đến bên nó

Xế chiều , cả bọn cuối cùng cũng lên tới đỉnh , chưa thể nghỉ ngơi ngay , đôi nào về nhà nấy vội vã dựng lều cho tối nay nếu không muốn ngủ với đất trời . Trên đỉnh đồi , giữa một bãi cỏ xanh mượt mà , nhìn về phía chân trời xa , ánh hoàng hôn buông xuống . Nó ngồi dựa đầu vào bờ vai vững chắc , mái tóc đôi lúc lại bay lên theo từng cơn gió nhẹ vương vào người Thiên như không muốn rời , hương thơm của mái tóc hòa với mùi hương của đất trời , của cỏ , của những cây hoa dại , của hồ nước phía dưới , của rừng thông bao la và còn cả mùi hương ngọt dịu của tình yêu làm hẳn say mê khó thoát

- Mặt trời lặn đẹp nhỉ ?

- Ừk

- Tôi chưa bao giờ ngắm mặt trời lặn trên đỉnh ngọn núi như thế này ! Anh đã ngắm chưa ?

- Chưa

- Anh giống tôi . Khi nhắm mắt trời lặn sẽ thấy nhớ người anh yêu nhất , anh đang nhớ về cô ấy đúng không ?

- Không . Em đang ở đây nên anh không cần phải nhớ em !

Dưới ánh mặt trời chói lóa , đó rực đang dần chìm xuống cho một màu đen bao phủ . Bóng hai người in dài trên cỏ

* * *

Tối . Ánh đèn trong màn đêm đen kịt . Lều nó và hân

- Bày đồ ăn ra . Đứng là chật chội . Thế mà họ nói lều này mà hai người thì quá thoải mái cơ đấy . Đứng là đồ lừa đảo

- Em vứt đồ lung tung như thế này sao không chật chội - Thiên thu dọn mấy thứ đồ mà nó bày tung ra

- Lâm Hàn Thiên ! Cái gì đấy . Sao lại có một bộ lều ở đây

- Cái lều này ở xô xỉ nào ra vậy - Thiên nhìn quanh , khuôn mặt vẻ suy tư - À . Cái này lắp thêm đề chứa đồ

- Anh đúng là đồ ngốc mà . Mau đi lều đi - nó gắt lên

- Lâm Hàn Thiên . Sao anh rửa thế . Làm nhanh lên - nó lấy điện thoại chiếu sáng cho hân

- Cũng phải từ từ chứ ! - Thiên vẫn tập trung lắp lều

- Tại anh mà ?

- Làm sao anh biết được . Em sợ àh ?

- Anh không thấy ròn rợn sao . Trời tối mà ở chốn rừng núi như thế này

- Sợ gì ?

- Gọi chung là anh nhanh lên đi

- Được rồi .

Chỉ chờ có vậy nó phóng tọt vào trong . Thiên bước vào , cậu lại sắp xếp đồ từ cái lều vừa mới dựng xong . Nhi bày thức ăn ra , cũng chỉ vài thứ không thể đầy đủ hay sang trọng như trong khách sạn . Tất nhiên là nó sẽ được thoải mái làm những thứ mình thích . Ngồi ăn đối diện với Thiên , hai tai đeo phone nghe nhạc từ điện thoại . Thiên nhẩn máy , từ đầu đến cuối cậu nhìn nó như một - sinh - vật - lạ

- Hoàng Ngọc Băng Nhi

Im lặng , đáng vẻ thương thức , cười rất vui .

- Em không nghe anh nói sao ?

Vẫn như vậy . Lừa gạt đã bắt đầu bùng nổ . Hân thò bạo giật phăng hai tai phone - Anh làm cái quái gì thế ?

- Em không nghe anh nói ?

- Nói gì ?

- Tháo tai phone ra .

- Anh giật ra rồi còn gì nữa

- Tất nhiên

- Anh . . .

Bị tịch thu một món đồ , nó lại tiếp tục cứng đầu lòi Ipad ra , Thiên hân bắt lực . Cậu đi ra ngoài .

- Anh đi đâu vậy ?

- Ra ngoài một lát . Em muốn đi theo chứ

- Điện . Đi theo anh làm gì . Tôi sang nhà anh Vũ !

Nó ngo đầu ra nhưng

- Họ ngủ rồi !

- Ngủ rồi ? - nó nheo mày

- Em không tin , nhìn đi - Thiên tránh sang một phía

- Ủk - nó nói

Chợt . Thiên lấy một ngón tay dỉ vào trán nó , đẩy mạnh là nó Ngã ngửa vào trong

- Ở trong đấy . Em nghịch quá rồi

- Lâm Hàn Thiên anh chết mẹ nó đi cho đời tôi nó rảnh - nó ôm cái đầu vừa chấn vào laptop của hân hét lên

Thiên tức đầu , đi đến một chỗ khuất rồi gọi điện thoại . Còn nó đang tí ta tí tưng nghịch lung tung . Ánh mắt nó ánh lên một vẻ tò mò hiếm thấy . Không ngần ngại tiếp thu tư tưởng mới , nó lick ngay chuột vào . Bài báo có tựa đề khá ấn tượng : Vụ tai nạn thảm khốc ở sân bay Los angeles làm gây chấn động kinh hoàng 10 năm trước . Nó đọc . Đọc từ từ . Trong lòng dấy lên một nỗi bất an vô tận . Những hình ảnh chụp lại hiện trường thật kinh khủng . Một cậu bé . Khuôn mặt lấm lem máu bị che đi , chiếc áo sơ ở trắng nhuốm một màu đỏ , loang lổ xung quanh còn nhiều máu hơn . Nó kinh hoàng và bất động , không phải vì cảnh tượng quá đáng sợ mà là con tim đang chìm dần vào u tối . Bàn tay nắm chặt lại kìm đi xúc động nhất thời , nó lao ra khỏi lều , lao nhanh trong đêm đen mù kịt . Cậu về lều . Không thấy nó đâu , chỉ thấy đồ đạc vung vãi và tro trọi chiếc Ipad với những hình ảnh kinh khủng . Cậu ngồi xuống , dọn dẹp bãi chiến trường mà nó để lại , cậu khẽ liếc màn hình điện thoại , đã hơn 10 h đêm , Ruột cuộc là nó ở đâu , đang làm gì ? Thoảng chút lo lắng , Thiên ra khỏi lều . Nó có thể đi đâu được trong khi trời tối như vậy . Lều của Băng và Vũ đã ngủ từ trước khi hai người sửa lại lều . Bước chân dần trở nên vội vã , sự lo lắng chiếm hữu mọi giác quan của Thiên . Nhưng . Cậu dừng lại . Dưới góc cây , một thân hình nhỏ bé ngồi co lại như bào thai trong bụng mẹ . Người đôi lúc khẽ rung lên làm trái tim Thiên như bị bóp đến nghẹn . Cậu tiến lại , ngồi xuống trước mặt nó . Một cảnh tượng quen thuộc . Những ngón tay lau nước mắt , nó ngược mặt lên , đôi mắt trong đầy nước . Hân nhìn nó . Cái nhìn khó hiểu . Nhi chợt vòng tay siết lấy cổ Thiên mà khóc , khóc bên một bờ vai vững chắc . Thiên chẳng biết làm gì ngoài việc vỗ nhẹ vào tấm lưng đang run lén . Cậu Không hề hỏi nó tại sao nó khóc hay tại sao nó lại tự ý đi ra ngoài . Cậu tôn trọng nó . Nếu Nhi thích , cô sẽ nói , còn nếu như không muốn thì cậu cũng không ép . Cô không nói gì . Chỉ ngồi yên một góc

- Á . . . Anh đang làm gì vậy - nó hét lên kinh ngạc

Thiên nhìn cô , không nói gì , bàn tay thì vẫn tiếp tục tháo khuy áo

- Bắn - Thiên vứt chiếc áo sơ ở ra một góc

- Hà ? - nó ngó người . Chiếc áo của cậu đã ngấm đầy nước mắt quý giá của nó mà hần dám bảo là bắn , lại thêm cái bàn mặt khó chịu làm nó khó vui vẻ

- Anh tìm gì vậy ?

- Áo !

- Áo ở đâu chứ ?

- Em không mang theo ?

- Mang làm gì chứ ? Nặng chết

Cặp lông mày Thiên nhui lại , cậu dương ánh khó hiểu nhìn nó . Nó cầm áo của Thiên rồi treo lên

- Chỉ là tôi nghĩ là không cần nên không mang theo làm gì ? Treo lên như thế rồi nó sẽ khô thôi mà . Anh lúc nào cũng làm quá lên

Bạn đang đọc truyện *Bão Bồi Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Mưa Có Xóa Đi Tất Cả

Áo Áo Những cơn mưa vọng về trong lạnh giá kèm theo tiếng côn trùng rộn người

- Mưa rồi ! - nó nói - Con gì kêu kinh khủng

- Ma kêu ? - Thiên nói

Mưa càng tuôn thêm khiến trời càng thêm lạnh . Nó kéo tấm chăn rồi khẽ than

- Lạnh thật !

Thiên kéo nó xuống , thật sự là nó cảm thấy hơi ngại mặc dù cái việc hần ôm nó như vậy thì quá bình thường , nhưng vấn đề hôm nay là việc cậu không mặc áo . Chiếc chăn mỏng khoác lên hai nửa thân thể , tay nó vô tình chạm vào phần da trước ngực . Quả thực nó rất hiểu kì về việc này nên không ngừng ngịch ngợm . Bàn tay rắn đá của Thiên giữ lấy đôi tay vô tình , nó trừng mắt nhìn hần

- Anh làm gì vậy ?

- Đứng ! Khó chịu !

Nó hổ hơi bị nặng , mặt cúi xuống không dám đối mặt hần . Tại sao nó có thể lạm dụng đến như vậy , thật là quá mất mặt , song nó thú thực một điều , cơ bắt hần rất đẹp

- Băng Nhi !

- Hử - Em phải đền cho anh

- Tôi chỉ có chùa , không có đền ! Ok

- Em dám

- Sao không dám

- Anh nói cho em biết , từ nay trở về sau em mà dám nói một chữ tồi với anh thì em sẽ " hết oxy " mà thờ

- Cái gì ! Không được , ai cho anh cái quyền ấy . Tôi tôi đây

Thiên không nói , cậu cúi xuống

- Nh Âm Ì ây . . . (Anh làm gì vậy) - nó liên tục đánh vào người hần

Hần tà mị nhìn nó

- Em vừa nói là tôi đây

- Thì sao ?

- Em bị phạt

- Anh . . . Tôi không đồng ý - nó hét lên

Nhưng không , nó cuối cùng vẫn không thoát khỏi hình phạt chết người

- Anh sẽ không nương tay đâu

Cơn mưa kéo dài đến sáng vẫn chưa có dấu hiệu tấp hần . Ngoài trời , mưa vẫn rơi . Trong lều . Nó nằm gọn trong lòng hần , hai chân gác lên người hần - một tư thế ngủ đẹp . Về phần hần , cậu nghiêng người ôm lấy nó . Chiếc điện thoại cuối góc reo lên , cậu nheo mắt , tay vươn ra lấy chiếc điện thoại

- Hai người chưa dậy àh . Trời còn mưa quá , chờ tạnh mưa rồi về , bye . . . Rụp - Vũ tắt máy .

Thiên khó chịu vứt điện thoại ra một góc

- Chuyện gì vậy ?

- Không có gì

- Buông ra .

- Không . Anh nặng chết đi được !

- Được rồi

- Trời vẫn còn mưa à . Chán chết ! - nó quay người , lấy điện thoại của mình - Oái . Hết pin rồi . Mẹ ơi ! Lâm Hàn Thiên ,đưa cho cái điện thoại của anh

- Anh không phải mẹ em

- Tất nhiên . Anh mà sinh ra tôi sao ? Lúc 7 tháng tuổi sao ? Nực cười ha

Thiên cúi lại gần nhưng

- Á - cậu hét lên

Tình hình là thế này , Thiên chưa kịp cưỡng phạt thì một ai đó đã nhanh hơn một bước , cần lấy cánh tay cậu và cắn một phát

- Anh dám . Đùng đối đầu với Hoàng Ngọc Băng Nhi này . Rồi chưa ?

- Rồi thừa bà xã ! - hấn nhấn mặt nhìn dấu vết huy hoàng trên tay

- Đưa điện thoại đây

- No . Anh đau tay không thể lấy được - một lí do đúng nghĩa

- Anh chấn ngang lều thì làm sao mà lấy được

- Cứ tự nhiên . Anh thật sự không ngại

- Mặt dày đầu hiểu nghĩa từ ngại

Nó vươn người qua Thiên . Cậu không ngờ nó làm thật , tóc nó xoa xuống chạm vào vùng da nhạy cảm

- Em đang khiếu khích anh

- Cái gì ? Khuyến khích cái đầu anh ! Im đi . Anh có muốn chết không .

- Tất nhiên là không . Ít ra anh cũng phải có một đứa con

- Con cái đầu anh .

- Á . . . - hai chân nó trật từ trên tay hấn xuống và nằm ngang qua người cậu tạo thành một dấu thập xinh xắn

- Em đang lợi dụng để sàm sỡ anh !

- Cái gì ! Ai đang lợi dụng . Ai sàm sỡ ! Anh thì có ! - nó ngồi dậy nhìn Thiên .

Rồi , CHÁT . Một cái tát vào mặt Thiên

- Em dám đánh anh . Rồi là em đang lợi dụng còn gì nữa . Rồi muốn ngấm body của anh

- Body . Anh cũng có hả ? Đầu đầu - nó lật tung chăn

- Này ! Em đang làm cái gì vậy ?

- Tất nhiên là tìm body của anh

- Em quả thật đang sàm sỡ anh ?

- Không phải

- Vậy em quấy rối tình dục

- Anh dám Cái đẹp nên khoe ra cho người khác chiêm ngưỡng

- Không ngịch nữa .

- Không

- Hoàng Ngọc Băng Nhi

- Gì ?

- Em đang xâm hại anh

- Ai nói chứ ! Xâm hại khi nào . Mặc xác anh muốn xâm phạm hay xâm hại hoặc xâm lược mặc anh . Chẳng vui một chút nào ?

Nó lời bịch đồ ăn ra

- Mang nhiều vậy

- Không mang nhiều bây giờ nhai cò mà ăn chắc - nó bày đồ ăn ra - Anh dậy đi . Anh định vừa nằm vừa ăn như heo sao . Dậy . Dậy mau

- Em đúng là

- Là gì ?

- Là Dễ thương

- Khỏi nói . Ai cũng biết . Ăn đi

Ầm . Ầm ! Bầu trời đen mù kịt kinh khủng . Xuyên qua ô lều trong suốt , nó nhìn bầu trời bên ngoài . Giống như ngày tận thế vậy

- Lại mưa nữa rồi

- Có lẽ sẽ kéo dài !

Ầm . Ầm . Đòàng . Tiếng sét chói tai cộng thêm tiếng rạch ngang trời . Kinh hãi khiến nó hơi rùng mình

- Em sợ sao

- Không sợ . Đánh một phát vào đầu anh thì không biết anh sẽ thành ra như thế nào nữa . Đầu tóc thì dựng ngược , mặt mũi đen sì , mắt trợn ngược , người bốc khói . Đứng không ?

- Em dám

- Không . Dọn đồ đi

- Rộng lượng và tha thứ

- Anh tốt bụng quá

- Tha thứ là phẩm chất của kẻ mạnh

- Ý anh muốn nói em là kẻ yếu ! - nó trừng mắt nhìn hần

- Đó là em tự suy diễn - hần cười sau khi dọn sạch đồng đồ

- Anh đúng là Lạnh quá ! - nó kéo chân nhưng một bàn tay khác giữ lấy

- Anh dám giật đồ . Thật to gan

- Không lẽ là nhỏ . Em sống ích kỷ

- Anh sống tự kỷ .

- Một ván thắng thua

- Ok . FIFA

- Never . Liên minh

- Liên minh sao ? Chấp anh

* * *

- Lâm Hàn Thiên . Anh chơi gian . Ai cho anh dám giết tôi hả . Đồ đáng chết kia

- Không . Anh chơi đều . Không chơi nữa

Điện thoại Thiên lại một lần nữa rung lên

- Hi . Bé yêu giờ mới dậy àh

- Không !

- Em có mang theo dù không ?

- Dù àh ? Em không biết nữa . Mà sao vậy anh

- À . Nếu hai người mà mang tiền thì qua đây . Băng quên đem mất rồi !

- Bye anh .

- Bye bé . Chút - trước khi cúp máy không quên tặng một nụ hôn .

Nó ngay lập tức đảo tung lều

- Em đang tìm cái gì vậy ?

- Cây dù

- A . Đây rồi - nó reo lên và tiện tay lấy cái áo ném cho hần

- Anh mặc vào đi

- Chơi gì giữa trời mưa như thế này ?

- Dù này ! Anh mặc vào nhanh lên

Bạn đang đọc truyện *Bão Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Chiến Tranh Lạnh

Bước ra khỏi lều , nó cầm cây dù . Còn hần phải khom lưng chống gối vì Cây dù quá thấp - Này . Em không thể cao hơn được àh !

- Vậy anh không thể lùn hơn được sao ?

- Em dám nói với anh như vậy .

- Sao không dám . Anh nghĩ mình là ai ?

- Anh cao bằng anh trai em và bằng Lee Min Ho

- Ý anh muốn chê thần tượng của em

- Đầu ! Anh đầu có ý đó . Nhưng chỉ tiếc sự thật phũng phàng . Đáng lòng

- Anh dám . Anh mà còn nói nữa tôi sẽ tổng cổ anh ra khỏi cây dù này luôn mà tắm mưa đây

- Em giận àh . Đáng yêu nhỉ . Để xem nào . Lee Min Ho àh . Không giàu bằng anh , giỏi võ không bằng anh , body cũng không nổi

- Bực mình không chịu nổi . Buông ra tên khốn nạn kia . Sao anh dám lòi thần tượng của người khác ra hà ? Anh quá đáng vừa thôi . Buông ra , cái bàn tay dơ bẩn này

- Được rồi . Anh xin lỗi vợ yêu . Được chưa !

- Không . Anh đi đi . Tôi ghét anh

- Không . No Never . Anh đang cầm đủ

- Gì . Đưa đây - nó trùng mắt nắm lấy cán dù

- Không !

- Bỏ cái bàn tay dơ bẩn của anh ra . Mau

- Cái bàn tay dơ bẩn sao ? Hình như là đêm nào nó cũng ôm em ngủ thì phải . Đúng không . Nếu em còn quậy phá nữa anh sẽ lòi em về lầu . Với một ngày âm u và mưa rả rích như thế này anh không đảm bảo rằng mình sẽ làm gì đâu

- Anh - Nó cứng họng .

Chỉ tội nghiệp mấy em cô

Vào lầu , hai người kia đã cảm nhận được một nguồn âm khí đang cuộn lên trong nó . Không biết là anh trai Hoàng Minh Vũ không rành hay là có ý trêu người

- Bé yêu . Đến rồi àh . Đem qua vợ chồng ngủ ngon chứ !

- Anh cầm miệng lại nếu không thì đừng trách ! - nó nói với nguồn nội công it ỏi

- Mới sáng ra bạn yêu đã sao vậy . Ai đụng đến tổ kiến lửa vậy

- Cả cậu nữa . Muốn chết không thì bảo

- Được rồi ! Không dám nữa thưa quý cô

- Xi - nó nhìn Băng - Sang đây chơi gì ?

- Đây đây . Xem phim nhé

- Phim àh . Tùy

- Còn hai người kia ?

- Cậu quan tâm làm gì ?

Trong lầu hình thành 3 thái cực rõ rệt . Một bên thích thú xem phim , một bên lăm dụng laptop để xử lí công việc . Còn Vũ đang làm gì đó trong điện thoại

- Body đẹp nhì ? Nhìn thật quyền rũ ha ? - Băng nói trong khi mắt đang dán như in vào chiếc Ipad - Ủk - nó đáp có lẽ .

Trong đầu không hề quan tâm đến thú vị người ta vẫn nghĩ , trong bộ não cũng không có Thiên , Băng hay Vũ hoặc ông anh trai sao Hân và những vì sao khác mà về một mục đích của cuộc đời . Mục đích mà từ khi nào đã hình thành nên một thiên tài . Và thiên tài đó được tạo ra trên thế giới này , khác với lũ tiểu thư quyền quý khác để đến với thứ gì ? Đó là cả một ẩn số lớn . Chưa ai biết !!!

- Woa ! Thích thật thích thật

Thiên nhân này , nhưng đối với Vũ thì là quá quen với những lúc bấn loạn của Băng . Không hẹn cùng lúc cả hai con mắt cùng dán vào nó và Băng rồi lại nhìn nhau . Trong một vài giây , hai ánh mắt như trao đổi nhanh thứ gì đó . Chợt . Vũ lên tiếng

- Hai người trông có vẻ thích thú ?

- Miễn bàn - Băng hất hất tay

- Xem phim gì vậy ?

- Phim đen - Thiên cao giọng

Đường như đã có kịch bản được dựng trước giữa hai người đàn ông để dả kích hai cô gái . Nỗi bực tức trong nó khó kìm lại thêm nữa . Bình thường nó vô cùng vui vẻ vô lo vô nghĩ nhưng thật sự những ngày gần đây , công việc thật sự là quá nhiều và quá lớn , đầu óc nó phải liên tục căng ra suy nghĩ và thêm những điều khó chịu về phần tình cảm làm nó khó kìm chế được những xúc cảm của bản thân nhất thời . Nó ngồi bật dậy trước sự ngạc nhiên của Băng

- Lâm Hân Thiên ! Đủ rồi đấy , anh không chọc phá tôi là chết sao . Các người không cho tôi yên được một giây sao ?

Nó vùng đi dưới cái mưa . Thiên kinh ngạc vội cầm dù chạy theo

- Buông ra ! Mau buông ra tên kia - nó vùng vẫy . Nhưng Thiên không buông không buông mà có vẻ còn chặt hơn bao giờ hết

- Ngoan ! Mở cửa lầu đi

- Gì chứ ! Muốn vào thì mở đi ?

- Vậy cuối cùng em có mở không - cậu nhìn nó - một ánh mắt cường chế

- Anh . . .

Cúi xuống để mở khóa lầu . Chết tiệt . Tại sao hôm nay cái khóa chết tiệt này không thể mở nổi . Dù kéo đến thế nào cũng không thể . Thực sự nếu có thể nó đã đập nát tan cái lầu trước mặt . Rồi . Một bàn tay gờ ra phía trước , nhẹ nhàng kéo chiếc lầu . Nó sững người . Xoay người bắt ngờ ra phía sau . Nó mở căng mắt mình khi thấy tự bao giờ cậu đã ngồi xuống phía sau lưng nó . Cái tư thế : một nam một nữ ngồi dưới mưa , người con trai cầm lấy cây dù che đi những giọt mưa đang reo vui , còn người con gái - như đang nằm trọn trong vòng tay ấm áp . Thật lãng mạn . Và có lẽ Thiên cũng cảm nhận được . Ánh mắt dịu dàng nhìn khuôn khuôn mặt trước mặt . Ánh mắt dịu dàng khó tả và . . . Không ngăn ngại , cậu cúi xuống . . . Xóa tan tất cả

- Em còn giận àh ? - Thiên ngồi xuống bên cạnh nó khi thấy khuôn mặt chẳng mấy thánh thiện kia - Uớt - một từ thoát ra

- Hả ! ! - cậu nhăn mặt khó hiểu nhìn nó nhưng rồi cũng hiểu ra khi cảm thấy cái lạnh truyền qua lớp áo thấm vào da thịt .

Cậu nhanh chóng lột chiếc áo và lại treo lên . Có vẻ như đã có kinh nghiệm rồi .

- Này ! - nó vút lẹ gì đó vào người hắn

- Nước hoa ?

- Tôi không dùng - nó nói - Khừ cái áo đi ! - rồi bực dọc nằm xuống cuộn lấy cái chăn

Thiên hiểu ý rồi ngoan ngoãn tiến hành theo lời vợ yêu . Có lẽ là nước khừ mùi , nhìn xuống thấy nó đang quay lưng với mình , cậu khẽ lắc đầu . Hồi nãy vì dám trêu chọc phim đen cậu đã suýt lỉnh trọn cái gối và bây giờ là dùng độc chiêu chiến tranh lạnh . Nhìn nó nằm với cái tư thế cuộn tròn như mèo khiến người con của mảnh đất Hàn Quốc xinh đẹp nghĩ đến món ăn quê nhà - kim pác . Cậu cười vì ý nghĩ khá vui nhộn vừa rồi . Song thật sự tương tự nó và cái kim pác quả là phát minh vĩ đang trong công trình tưởng tượng của Lâm Hàn Thiên . Hắn đập nốt mảnh chân nhỏ bé sót lại . Bỗng . Một chiếc bóng đèn sáng lên trong đầu hắn . Hắn lật mình , vòng một tay ôm lấy nó . Còn cái chân " voi " bắc lên người nó

- Em còn giận anh sao ?

- Không - nó lại người

Thiên lật theo nằm đối diện

- Rõ ràng em còn giận anh - bộ mặt cún con

- Không - quay phắt sang bên kia

Đúng ý đồ , Thiên . Vèo . Phóng sang qua hàng rào mỏng manh dễ gãy chui nhanh vào chân tiện thể áp dụng chiêu thức trói người bằng da thịt cho nó khỏi quay qua quay lại như chong chóng không những làm nó chóng mặt mà còn mang lại hệ lụy lớn là - Thiên phải trườn qua trườn lại mất hết sức

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Lee Min Ho - Fan Fic

- Được rồi ! Anh xin lỗi - Xin lỗi gì ?

- Xin lỗi vì đã làm em giận

- Còn nữa ?

- Cái gì ? - Thiên nhăn mặt - Ruột cuộc là em muốn anh làm gì nữa chứ ! Đừng nói là xin lỗi mấy thần tượng quái quỷ của em

- Vậy anh không xin lỗi ?

- Không bao giờ ! - cậu khẳng định

- Á - Thiên hét lên .

Một lần nữa trên vai cậu in khắc một dấu tích về sự giận của một thiên thần

- Em . . . Học chiêu này ở đâu ra vậy . Đau chết đi được

- Mặc anh ! Ra . . a Ngoài oài . . .

- Trời đang mưa

- Đã nói là mặc anh mà !

- Anh Xin Lỗi Vì Vì

- Vì gì ?

- Vì Anh Đã xúc Phạm đến thần Tượng Của Em - Thiên khó khăn thoát từng từ một

- Còn

- Hà ? Còn gì nữa ? - hần bức xúc - Anh . . .

- Anh hứa là lần sau sẽ không dám như vậy nữa !

- Còn

- Anh Xin lỗi oppa Lee Min Ho đẹp trai nhất ! Em hứa sẽ không xin lỗi anh bởi vì anh mà suýt nữa hạnh phúc gia đình tan vỡ

- Được rồi !

Thiên cười hạnh phúc vì Vừa thoát nạn . . .

- Khoan ! Anh vừa nói gì cơ

Tìm Thiên xem chút nữa rút ra ngoài song với bộ não siêu việt

- Anh xin lỗi oppa Lee Min Ho đẹp trai

- Không - nó lắc đầu

- Không ! Không ! Cậu phía sau cơ

- À ! Em " rất vui " vì vợ mình có một thần tượng như anh . Đúng không - Thiên nhăn mặt

- Ủk ! Có lẽ là vậy ! Mà anh xưng họ đúng đấy . Hơn hẳn chúng ta tận 10 tuổi còn gì ? Đừng là người lịch sự , lễ phép

- Bây giờ em mới biết sao ? Nhưng chưa hơn tận những 10 tuổi đâu

- Ủk . Cứ cho là thế không được sao ? Anh bây giờ mới thấy nha . Anh ấy đẹp trai

- Chấp nhận - * miễn cưỡng *

- Có body

- Ủk - * khó chịu *

- Cao

- Nhưng mà anh cao bằng anh ta - * phản kháng *

- Sao ! Anh mà cao bằng anh ấy a ? - nó soi xét

- Không tin em có thể do - riêng về mặt này , cậu tự tin

- Tất nhiên - nó vung chân ra

- Nhưng không có thước ? - hẳn nhìn nó cười / Vợ ngốc ! Vì em anh nói đầu hàng nếu không thì sẽ không bao giờ cò trắng /

- A ! Anh nằm thẳng ra ! Cầm cổ làm tăng chiều cao

- Em định làm gì ?

- Anh nằm đi ! Tốt như vậy . Tôi bắt đầu

- Em bắt đầu . Dám nói là tôi . Em thật to gan

- Ok . Em bắt đầu nhé

- Không có thước em định làm gì ?

- Tay ? Con người của thời đại phải biết thích nghi với hoàn cảnh

- Cái gì ? - Thiên hét lên

- Nằm im . Đã nói là anh không được nhúc nhích

Thế là , cuộc đo chiều cao của thời hiện đại được bắt đầu . Thiên nhắm mắt . Cái kiểu đo chiều cao bằng thể xác này chỉ có thể vợ cậu mới có thể nghĩ ra . Chợt . Bàn tay Thiên nhanh chóng giữ lấy cái tay nhỏ bé kia đang tiến gần đến khu vực cấm . Mặt nó nghếch ra nhìn hẳn

- Anh đầu hàng !

- Như vậy sớm có phải hơn tốt không ? Làm em uống công em đo này giờ . Hay thôi đo tiếp

- Được rồi - Thiên nhăn mày

- Thiên !

- Gì nữa đây ! - Thiên nghiêng người nhìn nó

- Phải nói một cách công bằng rằng chân anh rất dài !

- Tất nhiên - Bàn mặt hãnh diện vì được khen trụng niêm tự hào là đôi chân

- Chỉ cần em béo thêm thì đi bên anh sẽ là chân dài đại gia ha

- Hà ? - hấn sốc (thuốc)

- Quên . Phải gọi là đại gia chân ngắn lùn béo ! Nhưng mà em cũng giàu

- Đứng là giàu trí tưởng tượng - Thiên gõ yêu vào đầu nó

- Oái ! Anh có biết việc mình vừa làm rất có hại không hả ? - nó ôm đầu

- Có hại . Anh chưa bao giờ biết

- Này . Nghe nhé . Việc anh cốc vào đầu em như vậy nhẹ sẽ làm em u đầu và hẳn sẽ đau . Nặng hơn có thể gây chấn động sọ não , tổn hại những dây thần kinh quanh đó . Và đặc biệt hơn có thể là nguyên nhân trực tiếp gây nên ung thư não , máu bị đông do vỡ động mạch cũng sẽ gây nguy hiểm . Song . Một điều đáng sợ hơn đó là nạn nhân có thể tử vong tại chỗ vì bị xuất huyết trong - nó chăm chú giảng giải trong khi một bộ mặt ngu ngơ đang tiếp thu kiến thức mới trong mà ngồ

- Em tìm ở đâu ra vậy ?

- Ở đâu chứ ! Đây nè ! - nó chỉ vào đầu mình

- Ai là tác giả của công trình kiến trúc nghiên cứu vĩ đại này ? Đáng lẽ ông ta nên đề xuất để nhận giải Nôben ?

- Ồ ! Xin giới thiệu với anh tiến sĩ kiêm giáo sư nổi tiếng hàng đầu thế giới Hoàng Ngọc tiểu thư - Hoàng Ngọc Băng Nhi

- Cái gì ???

- Sao ? - nó nhìn hẳn

- Em tự nghĩ ?

- Chứ còn ai !

- Sao em không đi làm diễn viên hài nhĩ ? Chắc là nhiều fan hâm mộ lắm đây

- Cũng được đấy nhĩ ! Này sao anh cứ cười vậy . Chỉ là nói đùa thôi mà ! - nó đánh vào người hẳn - À ! Bây giờ anh mới biết một tài năng mới của em . Nằm xuống đi , em ngồi như vậy làm anh nhìn em mỏi mắt

- Nằm làm gì chứ ? Ngồi cũng được

- Ruột cuộc em có nằm hay không - một giọng nói quyền lực

- Được rồi ! Anh lúc nào cũng như vậy - nó xeo mặt từ từ chậm chạp nằm xuống

Mất hết lòng kiên nhẫn , hẳn nhanh chóng kéo làm nó ngã nhào xuống

- Này ! Em vừa giải thích rồi . Anh lại muốn ám sát em à

- Anh chỉ muốn xem có đúng hay không thôi

- Ý anh là muốn lên kế hoạch sát hại vợ . Lâm Hân Thiên . Em không ngờ anh lại là người như vậy . - Đầu . Anh đầu dám sát hại vợ xinh đẹp

- Nịnh đầm

- Anh thế là anh không biết nịnh là gì

- Em có nói gì anh đâu . Anh tự nghĩ . Tiếp tục . Coi như từ hồi này đến giờ là quảng cáo ! Hân Thiên ! Anh còn điều gì phàn nàn nữa không ?

- Có ! Anh muốn nói là anh giàu hơn anh ta - đem lợi thế về kinh tế ra so sánh

- Ủk . Theo nguyên nhân khách quan ta thấy anh giàu hơn hẳn

- Anh mà lại . Chồng em sao có thể lép vế

- Khoan . Em muốn nói tiếp . Anh cứ xằng xặc cắt ngang là sao ?

- Được em nói đi . Anh hứa sẽ ngoan ngoãn

- Nhưng theo nguyên nhân chủ quan . JK là của nhà anh và hiện giờ người đang nắm quyền là ba mẹ anh ?

- Ủk

- Vậy anh là người thừa kế

- Ủk

- Có nghĩ là sau khi ba mẹ anh giao công ty cho anh thì anh mới là người đứng đầu

- Ok

- Vậy nên quyết định cuối cùng là Lee Min Ho giàu hơn anh

- Há ? Tại sao ? - hẳn ngạc nhiên tột độ . Đang đứng trên đỉnh vinh quang của chiến thắng bỗng dưng trượt chân rơi cái đập . Quà là đau

- Vì hiện tại anh không phải là người đứng đầu , anh chưa có thu nhập và anh chỉ xài tiền của ba mẹ anh . Còn oppa nhà em thì làm ra rất nhiều tiền . Chỉ có tính hiện tại thôi không tính tương lai

- Được rồi ! Còn về võ thì sao ? - niềm kiêu hãnh cuối cùng

- Anh ấy giỏi hơn anh là cái chắc ! Này trong city hunter thì miễn bàn nha . Anh còn thua xa . Trong Faith , anh càng kém cỏi , anh làm gì có nội công chứ

- Ai cho em so sánh đời thực với trong phim ảnh . Như vậy là bất công bằng - Thiên đứng lên đòi quyền công bằng

- Anh muốn công bằng gì chứ ?

- Được rồi ! Anh hỏi em một câu cuối cùng thôi

- Anh nói đi

- Vợ thần tượng em và vợ anh ai đẹp hơn ?

- Khó nha ! Vợ anh chẳng phải là em sao ! Thật là khó xử . Theo anh thì ai đẹp hơn

- Tất nhiên là em . Chẳng có ai đẹp bằng em cả

- Vậy thì Cứ cho là vậy ?

Thiên cười . Cuối cùng cậu cũng tìm ra một điều để thắng một người đàn ông xa lạ

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Tổ Tình

- Thích thật ! Bây giờ mới thấy tấm nệm này êm ! - nó thả người xuống giường Thiên bước ra với cái đầu còn vương nước , lướt qua rồi ngồi xuống

- Sexy

- Cái gì - nó vội bật dậy nhìn hẳn - Anh bảo ai sexy . Anh thì có . Lúc nào cũng không mặc áo lượn đi lượn lại thì không sexy chắc

- Đề cho em ngắm - hẳn đáp

- Nói kẻo ! Ai muốn ngắm ? - nó trừng mắt

- Vậy em toàn lên xem trên mạng còn gì ! Xem tận mắt có phải thích hơn không

- Xem khi nào ! Chỉ là nó tự lột vô ! Anh quá đáng - nó giờ tay định đánh cho hẳn một phát thì nhanh hơn nó một bước , cầm lấy tay nó và vận dụng chiêu thức trói buộc thân thể . Những giọt nước rơi đều từ tóc hẳn xuống mặt nó . Nó nhìn hẳn và hẳn cũng nhìn nó . Thật sâu

- Băng Nhi ! Anh yêu em rất nhiều

Một câu nói thốt ra , khiến lòng nó như được chiếu một luồng sáng của bình minh sau những đêm đen kịt song chẳng lâu sau đó , một nỗi bất an ập tới . Bên cạnh niềm vui bất tận con người luôn lo lắng niềm vui sẽ bị cướp mất trong chớp nhoáng . Và nó cũng vậy , nó sợ đây chỉ là một giấc mơ rồi khi tỉnh lại là một sự thật nghiệt ngã và oan trái - Vậy còn . . .

Nhi chưa kịp nói hết câu , chưa kịp diễn tả sự lo lắng trong lòng thì ánh mắt nhìn như muốn cho thấy tất cả sự quan tâm và tình yêu bất diệt

- Anh chỉ yêu em , một mình em thôi - Thiên chen ngang , cậu cúi xuống trao một nụ hôn ngọt ngào nhất như mình chứng rõ ràng cho những lời nói

- Em có yêu anh không ?

- Em - nó ấp úng

- Hãy nói theo con tim em ! - cậu nhẹ hôn lên đôi mắt đang nhắm nghiền

- Không biết nữa ! Nhưng có lẽ là như vậy

- Cảm ơn vì em đã lại yêu anh - Thiên thì thầm rồi lại một lần nữa phủ xuống đôi môi mê người

Tại bàn ăn trong phòng vip của khách sạn , Nhi và Thiên đang ngồi ăn trên bàn vô cùng lãng mạn . Cô khẽ liếc Thiên . Lúc cậu cô nhìn cũng đẹp trai và dễ thương nữa ! Oái ! Tại sao lại như vậy chứ ! Có lẽ là khi yêu người ta thấy cái gì cũng đẹp . Cái cách ăn thật khó mà diễn tả . Nhi chưa bao giờ thấy Thiên mặc đồ khác ăn với cô nên cô chưa bao giờ biết mà cũng chưa bao giờ để ý : trước khi ăn cậu luôn mở một cốc áo sơ mi trên rồi mở tiếp hai cốc ở tay và sẵn tay lên tận khuỷu tay rồi nói dùng bữa . Đang mải ngắm người yêu và chìm trong suy nghĩ miên man , cô không biết tự lúc nào Thiên đã nhìn mình

- Em đang ngắm anh đấy àh

- À Không - cô cúi xuống tiếp tục ăn

- Thiên ! - nó ngược mặt lên nhìn hần - Có phải lúc nào anh cũng có phong cách dùng bữa như vậy ?

- Chỉ có người trong gia đình , người quen và em . Có chuyện gì sao ?

- Không

Sau bữa tối hần và nó cùng đi dạo . Nhi chợt dừng lại khi cô thấy một đôi trai gái , người con trai đang công người con gái trên lưng . Thiên nhìn theo ánh mắt về - ngưỡng mộ của vợ mình . Cậu khẽ khàng

- Ánh mắt đầy sùng bái

- Gì chứ ! - nó giật mình

- Em việc gì phải ngưỡng mộ họ ? Anh và em cũng như vậy thôi . Đôi lúc còn hơn cả họ

- Sao chứ ! Anh đúng là quá đáng ! Anh không thấy rất đẹp sao ?

- Xấu ồm . Có ta chẳng đẹp bằng em và anh ta cũng xấu hơn anh

- Anh hết thuốc chữa - nó bó tay đi trước

- Em cứ nói thẳng ra là em muốn anh công . Việc gì mà phải ầm ý ! Nào lại đây - Thiên ôm chầm lấy nó

Dưới bầu trời đêm , ánh trăng buông xuống tắt thây . Cậu nhanh chóng kéo nó lại chiếc ghế đá dưới gốc cây . Nhi tựa vào lòng hần , chưa bao giờ cô cảm thấy ấm áp đến vậy , chẳng còn những toan tính , những công việc bừa bộn , những kế hoạch đau đầu . Chỉ còn vòng tay an toàn và vững chắc hoà cùng tình yêu mới chớm nở

- Anh muốn ôm em mãi như thế này !

- Ai cho chứ

- Em không muốn sao

- Nhưng em cũng cần phải làm việc khác . Không phải lúc nào cũng có thể ở bên anh

- Lạnh rồi - cậu bất ngờ đẩy nó ra làm nó thật hụt hẫng .

Nhưng ngay sau đó , cậu cời chiếc áo khoác ngoài khoác lên người nó

Trên lưng Thiên , vòng tay nó ôm chặt lấy cổ cậu , cảm nhận mùi bạc hà từ mái tóc đen và thân nhiệt ấm áp . Hơn bao giờ hết , cô cảm thấy lựa chọn ban đầu của mình đúng

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Anh Trai

Sáng hôm sau Cốc . Cốc . Cốc . Tiếng gõ cửa vang đều . Cả hai cùng nhú mảy khó chịu vì sự quấy rối vào buổi sáng . Nhi dụi sâu vào trong chăn như muốn tuyên bố với Thiên rằng cô không muốn dậy . Thiên buộc phải ra tay . Cảnh của vừa hè thì cái bàn mặt của Minh Vũ như được Zoom lên cộng với chất giọng oanh vàng

- Dậy nhanh lên ! Thu gom đồ đạc nữa , tụi này chờ dưới đại sảnh

Thiên bước vào , ngồi xuống bên giường cậu khẽ vỗ vào người nó

- Vợ ! Dậy đi

- Không ! Để cho em yên - nó giữ chặt lấy chăn hơn

- Dậy để cón thu dọn đồ

- Không buồn ngủ lắm ! Anh tự thu dọn đi

- Vợ . Cuối cùng em có chịu dậy hay không ?

- Không

- Không được hối hận đâu đấy ?

- Được rồi . Thì dậy - nó bật dậy , mắt vẫn nhắm .

Cái điệu bộ ngái ngủ thật dễ thương . Nhìn là muốn hôn chụt một cái . Thiên ôm nó vào lòng chiều nịnh

- Dậy dọn đồ rồi lát nữa trên xe em ngủ cũng được

- Không ! Không muốn một chút nào ! Ngủ trên xe khó chịu lắm

- Ai cho em ngủ trên xe chứ ! Vợ anh thì phải ngủ trong lòng anh

- Không . Cho em ngủ thêm 10 p' ! Không 30 p' ! Không 1 tiếng ! Không 2 tiếng nữa thôi

- Bão rồi ! Cuối cùng em có chịu dậy hay không ? - Thiên lạnh giọng

Nhì chọt rùng mình sợ hãi trước hân , ngoan ngoãn như một con cún con đi thu đồ đồ đạc . Về Thiên ! Dừng đừng ngoài vòng phạm tội khi dùng " bạo lực " với vợ con

- Xong chưa vợ

- Anh còn ngồi đó mà hỏi àh . Anh bóc lột quá lao động của trẻ em ! - nó lao lên giường và lại " bóp cổ " hân

- Em dám ám sát chồng

- Pháp luật đã cấm bạo lực gia mà anh dùng với vợ anh

- Anh thể là anh chưa bao giờ dùng bạo lực với em - hân thành thật khai báo

- Anh còn nói àh . Anh bắt em làm việc cật lực trong khi anh ung dung ngồi chơi ! Như vậy không gọi là bạo lực gia đình thì người ta sẽ gọi là bóc lột sức lao động - nó ghé sát vào gần mặt Thiên

Thiên nhìn nó , sự gần gũi này làm cậu bất ngờ . Còn Nhì thì vẫn hồn nhiên như vậy trước những suy nghĩ khó đoán của con sói ? Bàn tay cậu vòng ra sau gáy nó khiến nó thoát giát mình , cậu tha hồ ngấu nghiến đôi môi nhỏ . Cơ thể nó gần như là ngã vào lòng hân .

Cạch .

Tiếng cánh cửa mở đồng thời một cái đầu chui vào nhìn về phía giường . Nhận ra sự có mặt của kẻ phá đám , nó vội vàng đẩy hân ra . Trong bóng tối , khuôn mặt nó nóng lên

- Xin lỗi đã làm phiền . Bạn tốt xin tha thứ . Anh chỉ lên xem tại sao hai người lau như vậy thôi . Vậy thì hai người có thể tiếp tục - Vũ cười gian rồi đóng cửa Thiên đưa tay vuốt tóc nó ôn nhu

- Có tiếp tục hay không ?

- Tất cả là tại anh - nó đánh vào người hân rồi chạy nhanh về cuối phòng với những đồ đã được thu dọn

* **

- Anh ! Anh định về à - nó nhìn Minh Vũ

- Em nghĩ ông anh ham chơi của em rất thích học hành sao ? - Vũ đến bên nó , đang tay chuẩn bị ngã vào người nó để ôm em gái yêu quý như bao thời gian qua . Thiên với tốc độ cùng ý nghĩ khó đoán liền ôm eo nó kéo sát trước mặt mình .

RẦM .

Minh Vũ ôm sàn nhà ấm áp .

Tách . Tách . Tách .

Những tiếng liên tiếp vang lên . Bỗng sẫn máy chụp ảnh lia lịa . Trên khuôn mặt tất nụ cười , Vũ bọc mình " bỏ dẫy " nhìn Thiên với ánh mắt đe dọa từ một người anh vợ . Thiên hững hờ ôm nó

- Hoàng Minh Vũ . Hôm nay cậu thay công chúa sàn nhà lông lầy quá hay sao mà còn định cướp mất nụ hôn đầu đời của cô ấy vậy . Cậu đúng là kẻ tồi tệ mà

Nhì trong lòng Thiên cười ngắc nghẻo , Vũ giận mặt đỏ lên

- Lâm Hân Thiên ! Giỏi lắm ! - Vũ hét lên nhưng hết vốn ngôn ngữ

- Bỗng Nhì nhìn này , mình mới đăng ảnh lên mà mấy nghìn like ! Đúng là hot - Bỗng vui vẻ khoe với nó

- Gì vậy ? - Vũ chen vào

Ào . Như một xô nước dội vào đầu Vũ

- Bỗng Bỗng - Cậu hân giọng

- Không có ! Em thực lòng xin lỗi ! - Bỗng cười rồi chạy ra xe

Hàng loạt ảnh với những cú ngã đẹp mắt được chia sẻ rầm rầm trên Facebook , Weibo , ZinG , Hoàng Minh Vũ thật mất mặt

Lên xe mà cái mặt điển trai vẫn như khi ăn ột làm khổ thân bác lái xe

- Cậu đến kì àh !

Rồi chợt nhận ra đối tượng hỏi , bác ta lo lắng

- Xin lỗi cậu tôi nhầm với thằng phụ lái

Ba người còn lại tiếp tục nhận được một trận cười vỡ bụng . Chiếc xe dừng lại trước một ngôi nhà nhỏ ở một vùng quê nào đó mà chẳng biết tên . Ba người đứng trước cánh cổng tre đơn sơ mà nghếch mặt ra nhìn Minh Vũ . Cậu gắt lên

- Không vào sao ?

- Vào làm gì ? - nó khó hiểu nhìn anh

- Ruột cuộc là mấy người định đứng đây sao ? Được rồi ! Cứ đứng đi ! Tôi vào - Vũ hân học đá cửa đi vào . Từ phía sau là 3 vệ sĩ . F4 vừa vào đến sân đã có người chạy ra đón tiếp nồng nhiệt . Quả đúng là người nổi tiếng đi đâu làm gì cũng nổi tiếng

- Chào mấy anh chị ! Mấy anh chị đến rồi àh ! Em đợi từ sáng đến giờ

- Em biết bọn chị àh ? - Bỗng nhìn cậu nhóc

- Tất nhiên . Mấy anh chị đã thuê nhà để trọ trong thời gian ở đây mà . Em tên là Duy ! Chào mừng anh chị đến với nhà em !

- Thời gian ở đây ? Nhà trọ sao ?

- Vào nhà ! Anh sẽ nói sau - Vũ kéo vali vào sân

- Thế nào bây - giờ giải thích được rồi chứ !

- Chọn nhà đi ! - Vũ nhìn nó

- Em bảo là anh giải thích cơ mà - nó cúi

- Được rồi ! Anh sẽ chọn nhà bên phải ! Còn hai người nhà đối diện ! Ok . Soạn đồ đi - Vũ không rành nói thêm Băng lắc đầu đi theo sau , nó khó hiểu nhìn Thiên rồi cũng vào nhà mới . Trong lúc dọn đồ nó phàn nàn

- Thiên . Em nghĩ là anh Vũ còn giận chuyện hồi sáng

- Thì sao ?

- Sao anh đứng đưng vậy ! Tại anh chọc tức anh ấy còn gì !

- Anh không có ? - Thiên phủ nhận

- Nếu lúc đó anh không lôi em ra thì làm sao anh ấy ngã chứ ! Rõ ràng là tại anh - cô lên tiếng phán quyết - Chỉ là anh không muốn bắt kì một người đàn ông nào khác động vào em hay gần gũi với em ngoài anh - Thiên nhìn nó . Cái nhìn đầy yêu thương

- Anh đứng là . . . - cô đỏ mặt vội quay đi . Khuôn mặt ửng lên và cảm giác con tim đập nhanh hơn làm cho cô ngượng ngùng trước hắn - Lát nữa em sẽ phải xin lỗi anh ấy trước khi quá muộn

- Anh chị à ! Em có chuyện cần nói ! Mau ra tập trung - tiếng hét chấn động của Duy cắt đứt mạch cảm xúc của mỗi người

Ra sân , Vũ vẫn mang cái vẻ giận hờn trẻ con đó . Cậu không hiểu tại sao Lâm Hàn Thiên lại như vậy . Anh trai chỉ muốn ôm em gái thôi . Đâu có gì to tát . Nó nhìn ông anh , trong kí ức của nó , chưa bao giờ Vũ giận đến như vậy . Mà cái giận không phải là phong ba bão táp . Điều này mới làm cô lo sợ . Thà cứ một lần còn hơn là âm ỉ

- Nhà cửa của mấy anh chị đầy nhá . Còn giếng ở kia , cách giếng là nhà tắm . Em phải về ngoại du lịch nhưng trước tiên em phải giao cho anh chị một việc vô cùng hệ trọng đó là làm xong giúp em thừa ruộng - cái giọng đúng chất trẻ con của Duy , tay nhóc chỉ thừa ruộng trước nhà

- Ủk - nó đáp

- Anh chị sẽ phải trồng lúa trên đó . Ngôn ngữ địa phương là đi cấy . Hai anh này sẽ đi lấy giống . Xong rồi hai chị ra làm nha . Như trồng cây ấy mà . Dễ ẹch . . À ! Hai anh đi theo em - Duy nói rồi đi . Thiên nhìn Vũ rồi cũng đi theo . Chỉ còn Nhi và Băng tro troi . Nhi suy tư nhìn Băng . Ánh mắt đượm chút buồn

- Băng à ! Hình như anh Vũ giận rồi ! Tui thấy lo sợ làm sao ý ?

- Tất nhiên rồi ' hồi này đến giờ mình xin lỗi nhiều rồi nhưng vẫn không ăn thua gì ! - Băng lắc đầu ngăn ngăn Hai người cùng chìm vào dòng suy tư . Cái cảnh yên ắng này không thể kéo dài được lâu hơn khi

- Hai chị mau ra đây

Nó và Băng đi ra . Những tên đàn ông đang đợi . Nó nhìn Vũ , ánh mắt đượm chút buồn . Cô lại gần , Vũ cố né tránh đi ánh mắt của đứa em gái đang nhìn mình

- Anh Vũ - nó gọi

Vũ không biết mình bây giờ phải trả lời như thế nào hay ứng xử ra sao cho đúng . Trong tâm trí cậu rối bời

- Em xin lỗi nhưng anh đừng có giữ thái độ đó với em như vậy được không ! Xin anh hãy nhìn em đây này ! Em thật sự rất sợ ! Sợ cảm giác đó - nó nói , nước mắt ứa ra .

Nó chưa nghĩ đến cái việc như vậy nhưng thật sự trong lòng nó rất lo lắng . Thật sự . Thiên ngoài mặt đi hướng khác , cậu đang cố mạnh mẽ . Khi thấy nó như vậy , cậu thật sự muốn chạy đến ôm lấy nó . Băng bịt miệng , nước mắt giàn dụa . Nhỏ cũng đang cố kìm đi những tiếng nấc trong tim . Vũ nhìn nó , nhanh chóng cậu ôm lấy cô em bé bỏng vào lòng . Giọng cũng lạc hẳn đi

- Anh xin lỗi ! Nhưng anh không giận em ! Thật đấy !

- Thật sao ? - nó ngược mắt lên nhìn

- Thật ! Em không tin anh trai của em à ! Anh chỉ đang lo lắng về dự án mới của công ty mà ba giao cho anh thôi ! Bé ngốc này ! Em gái của anh không được khóc ! Chỉ được cười thôi - Vũ lấy tay lau đi những giọt nước mắt trên đôi má trắng hồng mịn màng

- Chỉ có anh thương em thôi ? Anh hai lúc nào cũng trêu chọc em !

- Hai người là kì phùng địch thủ bông gì ! Tất cả mọi người không định làm àh . Băng sao em khóc như chồng em sắp chết đến nơi rồi đấy - Vũ nheo mày nhìn Băng

- Không phải ! Tại bụi bay vào mắt em ấy mà ! - Băng phủ nhận

~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Bão Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 38: Trải Nghiệm

- Chúng ta làm nhé ! Phải đi xuống đây hà anh Vũ ? - nó hỏi - Tất nhiên rồi ! Gã google nói vậy , anh vừa lên tra !

Người ta nói ăn cỗ đi trước lội nước đi sau nhưng đằng này nó lại ung dung , hớn hờ lội trước . Theo bên cách một bước chân là Thiên - chỗ dựa vững chắc . Tiếp là Băng và Vũ cùng như vậy . Nó bước từng bước cẩn thận song chân sau của nó không tài nào nhắc nổi chân lên được ! Nó kinh hãi xoay người nhìn hắn , Thiên lại còn khó hiểu hơn vợ mình đang muốn gì rồi còn mở một nụ cười - chuẩn - mẽ - nam

- Á . . . - nó hét lên nứ vào điểm tựa vững chắc khi ngã , điểm tựa giữa ruộng là không một chút vững chắc là nguyên nhân kéo theo hai người phía sau cùng tằm bùn đen .

Cả bốn lấm lem bùn cùng chạy về nhà . Cùng lúc đó , bạn Duy đang hí hửng chạy ra , gặp 4 người nhóc hét lên

- Oái ! Má ơi . Ma . Ma - nhóc chạy toán loạn như gà gặp điều

- Im ! Là tui anh ! - Vũ nhăn mặt

- Hà ? Tại sao lại lấm lem như vậy chứ ! Ha . . . . Ha - Duy cười sặc sụa

- Ngã - Thiên lạnh lùng

- Em biết ngay mà ! Thấy ghê chết đi được ! Bye . Bye ! - Duy chạy đi

Băng ngồi trên ghế nhìn Vũ . Dường như cậu đang nghĩ về một nơi xa xôi nào đó . Ánh mắt đượm nỗi lòng , anh cũng không biết đến một cặp mắt đang nhìn mình không rời

- Hoàng Minh Vũ ! Anh có chuyện gì sao ?

- À không - Vũ phủ nhận

- Hoàng Minh Vũ ! Anh có coi em là vợ của anh không ?

- Tất nhiên là có

- Vậy tại sao anh lại không muốn chia sẻ với em !

- Không phải ! Anh . . . Anh chỉ hơi rối lòng thôi

- Nếu như vậy anh phải chia sẻ với em ! Anh thật ích kỷ - Băng ngồi xuống bên cạnh , siết chặt lấy tay anh - Anh có cảm giác mất một thứ gì đó ! Anh không thích khi biết gần như Băng Nhi có lẽ đang yêu Thiên mặc dù anh biết Thiên rất tốt . Cảm giác như cậu ấy cướp cái gì đó vậy ? Khó chịu lắm

- Đừng nói với em là anh đang ghen với Lâm Hàn Thiên !

- Em nghĩ anh là người như vậy àh ?

- Tất nhiên là không !

- Em nghĩ chồng em nhỏ mọn như vậy sao ?

- Lâm sao vợ đảm ! Anh phải lạc quan lên . Tin tưởng vào sự lựa chọn của em gái anh và vào người bạn của anh . Phải vui vì nó đã tìm được người nó yêu !

Vùi im lặng như chìm vào trong những dòng suy nghĩ mà Băng mang lại

Bên nó và hân

- Em gì mà cứ nhìn anh vậy ! - Thiên nói khi thấy nó cứ nhìn mình chằm chằm

- Đâu mắt !

- Em có biết đâu mắt là như thế nào không ? - cậu nghiêng người về phía nó

- Cứ nhìn nhau là được

- Ok ! Anh sẽ là đầu thủ đầu tiên của em

- Bắt đầu

Hân và nó trừng mắt nhìn nhau . Nhìn ! Nhìn ! Nhìn như muốn tóe lửa . Hai cái đầu chạm nhau , mắt nó long lanh nhìn thẳng vào mắt hân nhưng . Trong bộ não khó hiểu / Em có biểu mình đang bắt tôi giữ bản thân như thế nào không hả ! Chỉ cần em gần thêm ! Tôi nghĩ mình sẽ không giữ nổi nữa / . Song liệu hân có chịu nổi khi nó thì vẫn cứ tiến lại gần . Đến khi , cái mũi cao , mềm , làn da non nót như em bé , mịn như kem và trắng như tuyết chạm vào ! Tất cả mọi giác quan đều bị tê liệt hoàn toàn . Não chỉ huy theo bản năng phải mạnh . Nó vẫn ngây thơ đầu mất với con sói háo sắc vô cùng (tổ quốc ta ơi) trước mắt . Một tay vòng ra sau gáy nó , giữ lấy và trao cho nó một nụ hôn nhẹ kiểu cường bức . Mặc dù đây cũng chẳng phải là lần đầu tiên hay nó cũng đã dần quen với cái kiểu bá đạo chiếm đoạt này nhưng mỗi lần như vậy nó đều có những cảm giác như mới lần đầu .

- Băng ! Ra đây khẩn cấp

- Được rồi ! Oki . Cậu có chuyện gì mà làm om sòm như có siêu bão đổ bộ vậy

- Hân cũng sẽ có siêu bão đổ bộ . Cậu có định đi mua đồ không !

- Chẳng lẽ trưa nay nhịn đói tuyệt thực sao ?

- Ồ ! Sao hôm nay cậu chí lý vậy ! Tờ chờ cậu . Chuẩn bị đi

- Em định đi đâu àh ? - Thiên rời mắt khỏi màn tính đang đặt trên đùi

- Đi ngoại tình được chứ ?

- Em dám . Cứ thử đi . Anh sẽ cho em biết thế nào là mùi đời

- Anh ở nhà nhớ sạc điện Ipad

- Ủk

Băng tự bao giờ đã đợi nó . Ánh mắt đầy háo hức . Có lẽ vì cô nàng tiểu thư này lần đầu tiên biết tới khái niệm chợ hay là vì quá háo hức cho chuyện đi thực tế này . Nó nhìn Băng rồi ngược lên bầu trời

- Có lẽ trời sẽ mưa đấy . Tốt nhất là hỏi nữa mẹ mua một ô dù . Đẳng nào cũng phải mưa . Đi thôi . Xe đạp nhè - nó chỉ vào chiếc xe đạp cuối góc

- Ok . Nhưng mà tui không biết chở đâu nha ! - Băng dè chừng trong bộ dạng vầy ngắn

- Biết mà ! Tui chở . Nhớ trả tiền xe ôm đấy !

- - -

- Thiên ca ? - nó bước vào nhà với một đồng hồ trên tay

- Em nghĩ ra cái tên quái quỷ nào nữa đây - Thiên gãi đầu bước ra ngoài

- Xách dùm - nó xít mấy túi đồ cho hân

- Nhẹ mà - Thiên nói nhưng cậu vẫn ga lăng (xăng) xách dùm cho vợ yêu

- Anh đặt đồ vào tủ lạnh đi . Em còn phải chuẩn bị bữa trưa - nó nói rồi đưa đồ ra giếng . Còn Thiên đang sắp đồ vào tủ lạnh . Xong xuôi , Thiên bước ra sau giếng . Đôi chân dài bước đều trên những nền gạch màu rêu . Nhi ngồi trên nền giếng , cái thân hình nhỏ bé làm việc khiến cậu thật muốn ôm nó vào lòng ngay và mãi mãi . Hân đứng nhìn nó , cái nhìn ưa thích và triu mến . Nhi bắt ngờ ngẩng đầu lên , bắt gặp ánh nhìn yêu thích dành cho mình

- Anh nhìn gì vậy ?

- Không - Thiên ngồi xuống - Anh muốn giúp em

- Ủk

Bữa trưa dưới bàn tay khéo léo của nó , một bản ăn không coi là thịnh soạn nhưng phải gọi là rất hấp dẫn đang bày trước mắt hân . Không nhường nhịn , ắt hẳn nó sẽ thưởng thức những thành quả của mình . Thiên cũng ăn . Có lẽ , nó quên đi những gì trước mắt mà chỉ tập trung cho vào cái bụng rỗng từ sáng đến giờ . Cái cảm giác gì đó làm nó không thể nào ăn ngon như ban đầu . Nó chợt ngừng đầu lên nhìn Thiên . Cậu đang ăn song hình như có vẻ cậu không được ngon miệng cho lắm . Điều đó làm nó có chút lo lắng

- Thiên ! Anh không sao chứ !

Cậu nhìn nó . Cái nhìn như muốn nó an tâm về mình . Cậu cười .

- Anh thật sự không sao chứ ! Hình như anh ăn không ngon miệng ? - nó vẫn nghi hoặc

- Vậy em nghĩ chồng em phải ăn như heo nói ngôn miệng à ! - hân nhìn nó ! Gượng cười

- Thật sao ! Nhưng mà em thấy . . . - nó bỏ lửng

- Em đang lo cho anh sao ! Em không cần lo cho anh ! Em biết mà - hẳn nó

- Vậy sao ! Em mong là như vậy ! - nó lắc đầu rồi cúi xuống ăn tiếp

Thiên nhìn nó . Cậu chợt lắc đầu để xua đi cái gì đó

* * *

Cùng lúc đó , bên nhà hàng xóm. Bà xã Băng Băng đang ân cần sắp đồ ra cho ông xã Minh Vũ thưởng thức . Món ăn gồm toàn sơn hào hải vị : bím bím , bánh ngọt đủ loại , sữa tươi , ... Cái giọng ngọt ngào của Băng rót vào tai Vũ đang ngủ trên giường - Ông xã đẹp trai . Dậy ăn trưa nào !

- Đề anh ngủ - Vũ trằm chán qua mặt

- Anh yêu ! Ai đến nè ! - Băng lái giọng

- Cô em nào vậy ! - Anh lập tức bật dậy

- Hoàng Minh Vũ - Băng gần giọng

- Ôi ! Vợ yêu xinh đẹp tự tay chuẩn bị bữa trưa cho anh sao . Chồng phải thưởng thức ! - Vũ nhanh chóng giúp Băng hạ hỏa

- Há ! Cái gì đây ! Băng . Em định kinh doanh cửa hàng tạp hóa hả ! Hay định gả trẻ con - Vũ nhìn Băng . Đây ngay nhiên

- Bữa trưa của chúng ta . Chính tay em chuẩn bị ! Anh mau thưởng thức - Băng mau chóng đẩy Vũ xuống ghế

- Anh sợ ? - Vũ nhăn mặt

- Sợ gì ? - Băng ngây thơ

- Anh sợ sau khi ăn xong anh sẽ bị mờ Táo Tháo ruột !

- Không sao ? Nếu mờ ta rớt anh . Em sẽ đánh ông ta mà ! Anh đừng nghĩ là em yếu . Không được đâu ? - Băng giờ ngón tay trò khua khua trước mặt Vũ . Một cử chỉ quen thuộc

- Anh biết em rất giỏi mà . Chúng ta ra ngoài ăn nha ! Nên thưởng thức đặc sản ở đây - Anh giữ lấy tay nhỏ . Nỡ nụ cười quỳn rũ

- Sao ! Được - Băng luôn phải đầu hàng trước những chiêu thức này

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 39: Bị Ôm

Xế chiều , nó vào nhà sau khi cùng Băng đi chơi khắp nơi gần cả buổi chiều . Vũ thì bận rộn xử lý công việc gì gì đó . Còn Thiên . Nó không biết . Trong buồng tối chỉ có một thứ ánh sáng từ chiếc cửa sổ . Từ đó cũng đủ cho đôi mắt thói tưởng nhận ra hẳn đang nằm trên chiếc giường - đơn sơ . Hẳn đang ngủ ? ? Nhi ngờ vực ròn rén lại gần . Càng gần nó càng cảm thấy không ổn một chút nào . Kinh ngạc khi thấy trán hẳn đầy mồ hôi , bàn tay luống cuống đặt lên . Shock hơn khi thấy người cậu quá nóng , nóng hơn so với thân nhiệt bình thường . Giọng nó đầy lo lắng - Hân Thiên ! Anh không sao chứ ? - nó lay người cậu

- Không sao ? - Thiên khẽ đáp đầy khó nhọc sau một lúc im lặng . Nhưng cậu đâu biết . Khi đáp lại nó bằng sự im lặng đáng sợ ấy làm nó kinh hãi như thế nào . Nó lao nhanh đi , mặc cho bầu trời đen kịt đang có dấu hiệu đổ mưa . Chạy về với bao thuốc trên tay cũng là lúc mà bầu trời đổ mưa tầm tã . Xối xả . Từng cứ chỉ đây lung tung . Phải chăng nó đang sợ hãi . Có khi mồ hôi đang đổ trên gương mặt nó còn nhiều hơn cả người cậu . Chiếc cửa sổ gỗ đập liên hồi . Gió thổi vào từng đợt lạnh ngắt đến thấu xương thịt , trong màn đêm u tối , nó mò mẫn bước đi , ánh đèn neon xưa tan đi tắt cả rồi thật mau , nó đóng chiếc cửa sổ lại , bỏ rơi tiếng mưa vọng về . Thiên nhìn thật khác nghiệt . Và hẳn cũng thật quá đáng . Hẳn cứ giống như trẻ con vậy , lúc thì kêu oai oái lúc lại im lặng không nói . Hẳn lúc nào cũng làm nó lo lắng . Thật đáng ghét . Thiên thử tỉnh lại xem . Nó đau một tí đã kêu lên om sòm . Còn Thiên thì sao ? Dù có chết đến nơi vẫn cứ im và im . Cứ cho nó cười thoải mái . Vậy thôi ! Sao lúc nào Thiên cũng chịu đựng còn Nhi thì vô tâm đến vậy . Tên trời đánh . Thiên dù cơ thể vô cùng mệt mỏi nhưng cậu vẫn cố gượng dậy . Ánh đèn làm cho cậu phải nheo mày . Đặt tay lên trán , cậu nhận ra chiếc khăn ướt , khô khăn ngồi dậy với một cái đầu nặng trĩu , hẳn lúc đầu . Đồng thời nó bước vào , nhìn cậu , chỉ thêm sự trách móc . Tại sao cậu lại không nói ? Tại sao cứ giữ lấy một mình ? Hay là cậu không tìm tương vào nó ? Không coi nó như vợ mình ? Càng nghĩ càng giận ! Nó ngồi xuống bên Thiên . Ánh mắt quan tâm ẩn sau sự hờn dỗi trách móc

- Em sao lại nhìn anh với ánh mắt như vậy chứ ? Em lại giận nữa sao ? - Thiên hỏi . Giọng lạc hẳn . Hơi khản đặc

- Ai giận chứ ! - nó nói . Cái giọng cổ tò ra về bình thường làm cho cậu nhú này . Cậu muốn nó đau , vui , buồn , . . . Của việc bộc lộ ra bên ngoài

- Sao mồ hôi em lại ra nhiều như vậy chứ ! - Cậu đưa tay định lau đi nhưng

- Đầu có chứ - Nhi vội lau sạch . Cô giống như đang có giấu diếm cái gì đó

- Em bị ốm sao ? Lại đây nào ! - Cậu luôn giang rộng vòng tay với nó . Làm nào hay thậm chí là khi nào cũng vậy . Vòng tay cậu luôn ấm áp và vững chắc . Tại sao khi nào cũng là nghĩ đến nó trước . Đã bao giờ cậu thử nằm trong vòng tay nhỏ bé của nó chưa ? Dù nó có lẽ chưa đủ ấm áp và an toàn như vòng tay cậu ???

- Ôm ? ! Tại sao anh lại như vậy chứ ! Lúc nào cũng chỉ biết quan tâm . Tại sao ? Tại sao lại không tự lo cho bản thân mình chứ - Nhi gắt lên

- Anh . . . - Thiên không thể nói hết câu . Giọng cậu nghẹn lại . Người con gái trước mắt đang lo lắng cho cậu . Lòng cậu rất vui .

- Anh ! Anh ! Gì chứ ? Lúc nào cũng vậy ? Tại sao lại không nói chứ ! Ghét . Anh đáng ghét ! - cô đánh vào người cậu . Những cú đánh như mèo cào rồ như không muốn làm Thiên đau

- Anh xin lỗi ! - Thiên giữ lấy tay nó

- Anh không có lỗi là em sai mà - nước mắt không biết tự bao giờ đã trực trào

- Tại sao lại là em sai chứ ! Em đâu có lỗi - Thiên kéo nó vào lòng mình

Cô lắc đầu ngầy ngậy , nước mắt cứ tuôn ra ngày một nhiều hơn .

- Tại em làm anh phải chịu lạnh ! Làm anh bị ướt ! Không cho anh đắp chăn lúc ở trong lều nữa ! Hối sáng anh lại còn phải tắm sau nữa . Tắt cả là tại em ? Tại em mà ! Anh không được tha thứ cho em !

- Không sao mà ! Anh thật sự là không sao ? Không phải là lỗi của em - hẳn vuốt nhẹ tóc nó

- Anh lúc nào cũng như vậy ! - nó dụi sau vào ngực Thiên

- Con người cũng có lúc phải ốm chứ ! - Thiên ôn nhu

* * *

- Chồng à . Vợ thật sự là ăn rất no . Chồng đúng là thông minh số một ! - Băng nằm dài trên giường

- Băng ngốc ! Ăn xong nằm không tốt đâu - Vũ lại giường lôi Băng dậy

- Không ! Em không muốn dậy đâu ! - nhò nhảnh mày

- Nếu em cứ như vậy thì em sẽ biến thành một con heo đấy

- Á ! Anh đã bao giờ thấy một con heo nào xinh đẹp như em chưa - cô ngồi dậy , chu đôi môi xinh xắn

- Rồi ! Con heo Băng Băng vừa béo vừa lùn vừa ngốc nghếch

Vũ không biết sau câu nói này nhò sẽ như thế nào . Thật bất nhưng không ngờ , Nhò đứng thẳng trên giường ! Đánh bôm bốp vào người Vũ . Còn anh lại luôn thích thú với trò mèo vờn nên cô chạy . Kót két . Kót két . Tiếng hát của "em giường xinh đẹp " . Con mèo đang rượt con hơi trên thân thể " em " thì vẫn tiếp tục những pha rượt đuổi kinh hoàng . Rầm . Sức chịu đựng của thân thể em đã hết . Hai người nằm đè lên mảy " khúc xương " đáng thương của em giường đã tan tành từ bao giờ . Cả hai nhìn nhau

- Gãy giường rồi - đồng thanh

***

Trên giường

Nhì ngồi nhìn Thiên nhựt phạm trước vành móng ngựa . Dù đã hỏi cái kíp thời , chăm sóc chu đáo từng li từng tí một nhưng cô vẫn cảm thấy vô cùng có lỗi . Sự dằn vặt trong lòng không thể dứt . Cậu nhìn nó . Ánh mắt vô cùng khó hiểu . Dù sao . Trong lòng cậu chưa một lần nào trách hay để tâm những việc nó làm dù có lợi hay có hại cho cậu từ trước đến nay

- Băng Nhi ! Em làm sao vậy !

- Không - Nhi nhanh chóng phủ nhận . Cô biết Thiên sẽ chẳng bao giờ giận hay gầy thù oán với cô . Và không khéo bây giờ cô lại đánh cậu toi bởi rồi đuổi cậu ra khỏi nhà thì cũng như vậy . Để xem , cậu rộng lượng biết bao . Không như nó , lần bị ngã hành hạ cậu đến như vậy . Nó có phải quân tử không . Mà nó cũng không hiểu tại sao mình lại làm thế nữa . Nghĩ lại , nó thật sự thấy ghét bản thân

- Anh có cần thêm gối không ? - sau những suy nghĩ về sự quá đáng của bản thân , cô lên tiếng . Ít ra cô cũng nên quan tâm đến Thiên nhiều như cậu quan tâm đến cô dù rằng khó có thể sáng nổi . Bởi cô biết hay đang từng ngày hiểu được trái tim mình . Trái tim cô thuộc về một người mất rồi . Nó không còn là của cô nữa . Nó không nghe theo lời cô

- Chắc anh cần . Cái giường này không giống giường ở nhà hay khách sạn đâu . Nó khó nằm nên anh cố chịu nhè - cô nâng đầu Thiên lên , kê vào đó thêm chiếc gối còn lại và duy nhất cho cậu . Cô nhìn Thiên và đã nghĩ hẳn không thoải mái với tư thế như vậy . Hình như cô đã đứng

- Còn em ? - Thiên hỏi khi cậu nhận thấy chẳng còn cái gối nào nữa cho nó

- Không sao đâu - nó xua tay rồi kéo tấm chăn đắp lên người cậu - Anh đắp chăn vào đi . Anh đang ốm mà ! Em không cần đâu . Em lấy chiếc áo khoác của anh cũng không sao mà ? - cô chỉ tay rồi đứng dậy với ý định lấy chiếc áo khoác . Nhưng . Một bàn tay đã níu lấy tay cô rồi kéo cô vào lòng mình . Thiên đã đỡ hơn rất nhiều mà dùng hơn đối với cậu nó chẳng là gì cả . Quá bất ngờ . Không hề chóng cự . Cô mặc đã cho hẳn lời vào lòng ôm ấp . Cô rất thích như vậy . Cái cảm giác đó làm cô quên hết mọi thứ . Cô chỉ còn biết đến mùi hương nam tính trên cơ thể . Thật ấm áp và an toàn

- Ai cho em tự ý như vậy chứ ? Anh không sao nên em cũng không cần tự dấn vật bản thân mình như vậy - Thiên hôn nhẹ vào mái tóc mềm mại

- Anh . . . - Sao ? Em không tin anh - Thiên ngờ vực

Chợt . Nó xoay người và ôm lấy Thiên . Lại một lần nữa . Trong vòng tay cậu . Cô lại khóa ướn chiếc cao sơ mi tiên một lần

- Tại sao anh lại tốt với em như vậy . Giá mà anh ích kỷ như em . Anh sẽ đắp chăn một mình , sẽ hàng hạ em như em đã làm với anh có phải hơn không . Ít ra em còn thấy thoải mái hơn là như vậy . Anh trách móc em hay gì cũng được . Đùng lúc nào cũng cưng chiều em , em sợ . Sợ mình sẽ ngày càng quá đáng hơn và . . . . Và . . . . Anh sẽ ghét em ? Anh ghét em thì sao - nó nói trong tiếng nấc . Trong sự thật của trái tim . Sự thật của tình yêu

- Anh sẽ không ghét em . Không bao giờ . Bây giờ cũng vậy , sau này cũng vậy , mãi mãi sẽ vậy !

- Làm sao anh có thể khẳng định như thế ?

- Anh thế . Em không tin anh

- Không - Đùng khóc nữa . Anh không thích một chữ nào em khóc - Thiên chẳng biết phải đỡ giành nó như thế nào . Căn bản là chỉ biết vỗ nhẹ vào lưng . Ít nhất là trong hoàn cảnh này . Không như lúc trước , cậu toàn đe dọa nó . Cậu chợt nghĩ ra - Cứ khóc đi ! Khóc sẽ quên hết nỗi buồn ! - một câu nói mà cậu nghe được thoáng qua trong phim

- Hà ??? - nó ngạc nhiên nhìn Thiên . Ánh mắt to tròn còn long lanh nước .

- Sao ? Có vấn đề gì với em sao ? - Thiên nhìn

- Anh nói cái gì thế . Phi logic

- Em . . . - hẳn chỉ tay vào nó - Bần rồi !

Nó cười , bàn tay từ từ tháo bụi những chiếc khay áo , phần ngực còn ướt một số chỗ

- Em cười gì - Thiên nhủ mảy - Vừa mới khóc bây giờ đã cười . Thật khó hiểu ?

- Anh . . . - nó cầm chiếc áo . Tình đưa ra ngoài và lấy luôn chiếc áo mới vào cho cậu . Tất nhiên là cậu không giữ . Cô đứng dậy , bước chân đi . Song . Chưa thể đi được , bàn tay Thiên đã nắm lấy và lôi cô xuống nào cạnh mình . Không còn ngạc nhiên mảy vì đã quen . Cậu nhìn , tay còn lại cầm chiếc áo rồi vứt xuống giường trước đôi mắt trong veo đang nhìn . Cậu cười

- Anh không định mặc áo sao ?

- Nóng - hẳn ôm chặt lấy cơ thể nó - Ngủ đi ! Mai sẽ lại bình thường thôi - hôn nhẹ lên trán nó

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Cuộc Vui

Sáng Nó bụi một khay đồ ăn bước vào . Ánh nắng sau cơn mưa chiếu vào căn phòng . Đặt trên gương mặt Thiên đang ôm laptop làm việc . Nó đứng hình . Thiên quay lại , hướng ánh mắt đến cô đang đơ vài giây

- Em làm gì vậy ?

- À . . . Ồ ! Không có gì . Bữa sáng của anh - cô nhanh chóng đến bên giường . Đặt khay thức ăn lên chiếc tủ mây đầu giường . Ngồi xuống bên mép . Nhìn cậu một lần nữa gần hơn

- Mặc dù buổi sáng ăn bánh không tốt nhưng chịu khó nhé !

- Tại sao ? - Thiên hỏi

- Ồ . . . . . Thì là . . . Là ngu quên ! - nó đỏ mặt

Cậu cười, đưa tay nghịch mái tóc nó

- Anh quyền rũ đến như vậy sao ?

- Anh . . . Anh ăn đi - nó gượng nhất thời không tìm ra lý lẽ

- Anh cần bơ hay sữa ! - nó giơ miếng bánh mì trước mặt hắn . Thiên lại cười . Cậu nhìn nó ăn . Thật dễ thương và đáng yêu

- Sữa ! - Nhi giờ cóc sữa trước mặt Thiên trong khi cậu đang mải ngắm cô - Hàn Thiên . Sữa

Thiền giết mình. Cậu nhanh chóng nhận lấy lá sủ và uống. Nó uống hơn nửa rồi đặt bên chiếc cốc của cậu. Trên đôi môi mềm mại còn vương lại một ít. Cậu luồn tay vào mái tóc dài mềm, kéo nó lại gần. Đặt nhanh lên đó một nụ hôn nhẹ nhưng không kém phần đầy dục bất tận. Hai người chìm đắm mãnh liệt, nó như ngã vào lòng hắn trên giường. Thật đen tối.

- Ay da ! Thế này là không được đầu nhà . Trong nhà còn có trẻ nhỏ . Không thể được . Không thể được ! Vũ và Băng đang đứng trước cửa , chứng kiến vụ hôn của cặp đôi tình nhân . Nhì đó mặt . Có xô Thiên ra rồi rúc đầu sâu vào bờ ngực rộng của cậu . Cậu chưa đi cho ra mặt . Là như vậy ! Nếu như không có hai kẻ phá đám này . Có lẽ bây giờ cậu vẫn đang còn được thưởng thức đôi môi đó . Nhìn nó đó mặt trong lòng mình , cậu càng yêu hơn . Đem ánh sáng để đoạ hai kẻ đang nhìn : Có ra không thì báo . Vũ biết nhưng Băng thì không .

- Nụ hôn ngọt ngào còn ở một tư thế rất . . . - chưa để Bằng khen hết câu, Vũ đã lúi đi. Cậu không biết nếu mình còn ở lại sẽ bị xử trảm như thế nào

Ra đến ngoài sân

- Này ! Hoàng Minh Vũ ! Tại sao anh lại lời em xềnh xệch như vậy hả . Anh có biết là em đang rất hứng thú không . Đáng ghét . Đáng ghét - Nhỏ đánh liên hồi vào người cậu

- Vợ ! Phải để họ tự nhiên chứ . Em không thấy ánh mắt đe dọa của Hàn Thiên sao ! Em mà ở lại một chút nữa thì anh đảm bảo với em là chúng ta sẽ bay như chim trên trời - Vũ đe dọa

- Không ! Em muốn xem . Trong phim cũng vậy . Đến đoạn này là cắt . Em phải xem tiếp , ít nhất cũng phải biết chứ ? Anh quá đáng . Ai bảo anh nói lên , cứ thế mà xem ! - Bỗng định chạy vào

- Bắng ! - Vũ níu tay nhỏ lại - Em lại phá cuộc vui của em chồng vậy . Nếu không chừng mai một bỗng dưng mình có cháu . Cháu của bác Minh Vũ và Bắng Bắng ! Chà ! Nói nghe mà hấp dẫn - Vũ cổ thuyết phục

- Ủk ! Cũng hấp dẫn nha . Nhưng mà em muốn biết mà ? - Băng bắt lực nhìn Vũ

- Vậy thì vào phòng anh cho em biết - Mặt Vũ gian tà

- Anh . . . . Đen tối - Bể cứng họng

Trong phòng nó và hấn

Nó vẫn đang ngồi trên người hắn. Mặt úp vào ngực cậu. Hai tay vào lấy áo cậu. Sau đó là một khuôn mặt ửng đỏ. Hôm trước là Vũ thấy làm này thì cả Băng luôn. Quà thật xấu hổ. Quà xấu hổ. Thiên cười! Lúc nào cũng vậy. Cậu cứ cười, cười và cười! Cậu không thấy xấu hổ sao? Mặt dày

- Bǎng Nhi - Thiên ôn nhu

- Không. Không - nó càng chui sâu vào lòng cậu như trốn tránh một cái gì đó.

- BĂNG NHI ! ĐỪNG . . . - cậu đang nghĩ từ thích hợp cho hành động của nó trên người mình - nhảy nhót trên người anh !

- Không. Tại anh. Tất cả là tại anh - nó càng đi sâu hơn và vô tình những hành động lại càng nhanh hơn. Thiên chịu hết nổi. Thật sự cậu không biết tại sao con mèo nhỏ này lại làm dục vọng của cậu đang ngày càng nhiều. Bỗng lúc cậu bỗng không chịu đựng thêm được nữa. Còn nó. Cứ ngày thơ mà tiếp tục

- Báng Nhì ! Anh . . . . . Thật . . . . . Sự . . . . . Là . . . . . Không chịu được nữa ! - giọng cậu ngắt quãng bởi hơi thở dồn dập Nhì vội đẩy Thiên ra . Cô cảm thấy cái gì đó không ổn . Và điều cô nghĩ tốt nhất là nên tranh xa . Song không kịp . Có chi nhận thấy qua một lớp vảy , một quả nòng kinh khủng . Thiên nhận được xoay người dài cổ xuống giường . Ngạc nhiên . Là cảm xúc của nó lúc này . Thiên chồm hai tay lên . Đó người nhìn xuống người con gái nhỏ bé dưới chân . Cậu từ từ cúi xuống . Lại một lần nữa tiếp tục chiêm đoá đôi mắt đó . Cuồng nhiệt . Mang chut bàn năng . Tay Thiên lên trên đôi tay gầy . Cảm nhận được sự mát mệ từ xác thịt . Cậu càng bị kích thích . Bàn tay trượt theo đường cong của cơ thể . Từ từ rút nhẹ dài lại buộc ở eo trên chiếc váy ngủ mỏng . Mỗi cậu nhẹ nhàng rời khỏi mỗi cô một cách duyên tặc , chạm nhẹ lên làn da bên má , rồi trượt dài . Cậu cúi xuống , hôn nhẹ lên cổ và xuống xuống quai xanh . Con rối trong người cậu không ngừng động , cậu không thể từ chối vì con rối trước mặt rất khó bỏ qua . Cậu nhìn nó . Cái nhìn tà mị . Nhanh chóng cúi xuống phím lên đôi mắt thêm một lần nữa . Bàn tay không để yên , nhanh chóng chạm vào bờ tai và kéo một bên dây váy

- Lâm Hàn Thiên khốn nạn . Mau nghe điện thoại ! Tên khốn nạn . Mau nghe điện thoại . Nhanh lên tên tù bà - con Iphone bên giường kêu liên hồi . Thiên nhăn mặt . Chưa bao giờ đặt nhạc chuông đặc sắc như vậy . Mất hứng . Hắn bỏ mặc chiếc điện thoại . Cứ xuống tiếp tục . Nhưng . Nó đẩy hắn ra . Khuôn mặt dõng ủng

- Thiên ! Anh có điện thoại

Ruột cuộc . Thiên cũng phải cắt đứt . Cậu khó chịu lấy điện thoại . Còn nó . Nhanh chóng ngồi dậy chỉnh lại trang phục . Cậu đứng nhìn nó , tai vẫn áp điện thoại . Nó cười gượng , đến bên Thiên và đẩy nhanh cậu ra cửa rồi đóng lại . Dựa người vào thành cửa , Nhi lắc đầu . Khuôn mặt bối rối tột cùng . Thiên dậm vào tường

- Khốn nạn !

Cuối cùng, Nhi cũng chịu chui ra khỏi phòng. Bỏ qua sau lầu. Ngoài vườn. Thiên và Vũ đang ngồi trên võng lắc lư nói chuyện. Trong nhà. Nhi và Băng đang ăn bím bím tán gẫu. Trong cùng một nơi. Ta không thể không đối mặt nhau dù chỉ một lần. Và điều đó đã xảy ra. Sau khi chén hết, hai tiểu thư cũng phải ra khỏi bụi điện. Đang đi ra vườn, một nơi khá li tưởng. Nhi và Băng đều khá vui. Không khí thật trong lành sau cơn mưa tối qua. Rồi. Đập vào mắt hai cô nàng là hai chàng trai đang ngồi gò trên võng. Một giây liếc nhìn, hai người đã trao đổi xong kế hoạch tác chiến. Tiến nhanh lại phía sau lưng. Hai người ra sức đẩy mạnh. Võng đưa vèo vèo. Nhi và Vũ mất mặt. Vũ hét - Hai không dừng lại ngay!

Nhưng

- Không . Bay lên . Bay lên . Bay cao . Bay xa ! - Bỗng cuồng độ

Vèo ! Vèo ! Vèo ! Vèo ! Rọt rọt ! Rọt rọt ! Rọt rọt ! Phức ! Rầm ! Chiếc võng bay theo chiều gió kéo hai anh chàng cùng bay rồi tiếp đất vào giữa bầy gà đang kiếm ăn phía đối diện ! Chic . Chic . Oác . Oác . Cục tác . Cục tác . Bầy gà chạy toán loạn rồi con bay lên cao người hai nữ nam . Lòng gà nhẹ nhàng đáp lên đầu và thân thể . Nó và Băng cười không còn biết trăng sao trời đất . Thiên và Vũ nhìn . Ánh mắt toé lửa

- Hoàng Ngọc Băng Nhi Nguyễn Hàn Băng Băng - đồng thanh - Em chết với anh

- Hà ! - nó và Băng nhìn nhau. Chạy. Rượt đuổi. Hai từ có thể diễn tả lúc này. Nó và Băng chạy trước, đằng sau là hân và Vũ. Cái một đoạn khá xa. Nó chợt dừng lại. Băng đâm sầm vào người nó

- Oái ! Sao mày dùng vậy ! Nếu mà bị tóm thì too đấy ? - Bàng nói . Song rồi thì cũng nhận ra được vấn đề nan giải trước mắt . Một chiếc hồ nhỏ . Nếu không chạy qua sẽ bị bắt . Mà bị bắt thì không biết thân xác liệt có còn nguyên vẹn . Bắc ngang qua bờ bên kia là ba thân cây dừa làm thành một cây cầu nhỏ sang bờ bên . Từ xa truyền lại tiếng chạy . Nhìn nhìn Bàng . Bàng nhìn Nhi .

- Thế nào đây ?

- Chạy nếu không muốn chết - Nhi nói

Bảng phông trước, tiếp sau là nó . Hai đôi dép tông chạy trên cầu dừa khi trời vừa mới mưa xong . Trơn . Vèo . Ừm . Hai thân thể ngã xuống giờ uống nước . Thiên và Vũ đang chạy . Dừng lại ! Cần trọng trước sai lầm của hai người vợ . Thiên đứng bên Vũ, cùng nhau ngồi xuống . Không khỏi nhìn cười trước hoàn cảnh oái oăm

- VỢ . Em như thể này đến lần thứ mấy rồi - Thiên nhìn , bàn tay buông thõng

- Nhìn giống vịt đang bơi đứng không Thiên . Quắc . Quắc . Quắc . . . . - Vũ thông tay khuơ

Nó tức giận nhìn Thiên , Bỗng cũng chẳng kém cạnh . Nó với tay , cầm lấy tay Thiên . Cậu ngạc nhiên . Cầm cảm là không hiểu nó đang muốn gì . Chắc là muốn cậu kéo nó lên . Thiên cười dịu hiền quỳn rũ . Nhi cùng cười . Bàn tay tăng lực lôi tay Thiên xuống . Và thế là . Trong tư thế ngồi không mấy an toàn , Thiên ngã xuống . Bỗng nhanh chóng hiểu những hành động của bạn thân , nhò nhanh chóng lôi Vũ xuống trong khi anh chàng đang ngồi ngẩn ngơ nhìn chiến hữu bị tấn công . Quan điểm sống của nó và nhò luôn giống nhau . Sắp chết đến nơi sẽ kéo theo người cùng chết . Biết cùng chết . Sống cùng sống . Có lẽ hôm nay Minh Vũ không may mắn cho lắm khi quên mất triết lí này . Cuối cùng . Dưới ao . Cũng có những đôi vịt đang tung tăng với nhau . Không có đơn như lúc này

Bạn đang đọc truyện *Bão Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Cuộc Vui 2

Ngày thứ 3 tại đây Vào một trưa trời oi bức

Trong miệt vườn của F2 công chúa hoàng tử

Chiếc vòng phía trước nhà

Cặp đôi vợ chồng Vũ và Băng đang lắc lư nói chuyện sau một thời gian tu bổ lại hậu chiến trường hôm qua Phía sau

Một vườn cây um tùm tỏa bóng mát . Hoàng tử Lâm Hàn Thiên đang nằm vòng lỏi Iphone ra lướt lướt . Từ trong nhà , Nhi bước ra phía sau . Buổi trưa quá oi bức khiến cô không thể ngủ được và lựa chọn của cô là ra vườn đi dạo . Qua là sự lựa chọn không tồi . Không khí mát mẻ của vườn cây làm dịu bớt cái nóng của đất trời . Cô nghĩ mình sẽ tìm một nơi nào đó để an toàn cho giấc ngủ rồi cho đến khi bất gặp chiếc vòng . Một địa điểm tuyệt vời . Nhưng cậu đã chiếm mất . Phải làm sao ? ? Tốt nhất là nên cầu xin nhường chỗ . Chẳng lẽ Thiên lại nhỏ mọn đến không nhường

- Hàn Thiên ! Anh có thể nhường chỗ được không ! - hòng nhường nhện

- Hà ? ? - Thiên ngẩng đầu lên đồng thời tắt luôn chiếc điện thoại - Lại đây

- Làm gì ? - cô hỏi nhưng chân vẫn bước đến . Đứng trước mặt cậu . Thiên vòng bàn tay rắn chắc vào eo nó rồi nhanh chóng kéo nó người xuống trên người mình . Bàn tay lại tìm đến thói quen vuốt mái tóc

- Anh rất nhớ em ? Nhớ rất nhiều !

- Nhớ ! Anh nhớ về ai ? - nó nhìn hấn , ánh mắt khó hiểu

- Nhớ em ! Rất nhiều

- Tại sao lại . . . ! - nó chứ kịp nói hết câu

- Nếu em xa anh . Anh sẽ rất nhớ em ? Nhớ đến phát điên mất . Mới có chút xáu mà anh đã không chịu nổi rồi ! Bảo bối thiên tài , anh nhớ em !

- Bảo bối thiên tài là ai vậy ! - Nhi hỏi . Những vấn đề mà Thiên nói cô thật khó hiểu

- Là em . Anh yêu em rất nhiều ! - Thiên kéo cô xuống

- Sao !!! - nó ngớ người . Dù biết ! Câu nói này đã quá quen thuộc .

- Yêu em mãi mãi - bàn tay Thiên lườn nhanh vào tóc . Cẩn thận kéo sát xuống . Trong khoảng khắc vô cùng lãng mạn . Phục . Dây vòng đứt . Cả hai cùng tiếp đất , mỗi chạm mỗi . Nhưng ông trời thật vô duyên

* **

Chiều

Rằm . Rằm . Rằm .

- Hoàng Minh Vũ . Nguyễn Hàn Băng Băng . Hai người chết rồi àh . Mau ra đây - nó đập cửa sầm sầm

- Em cẩn thận làm sập nhà người ta bây giờ - hấn nói

- Có sập anh thì có ! Hừ - nó nhìn Thiên quay ngoắt qua tiếp tục đập cửa

- Gì vậy ? Anh vừa mới . Bộp . . - nó theo phản xạ đập luôn vào mặt Vũ đang ngái ngủ - Á ! Băng Nhi ! Em sao dám đánh vào mặt anh như vậy ! Thật là xác xược . Y chang thành chồng em . Đứng là chồng nào vợ mầy

- Cậu vừa nói gì ? - Thiên gằn giọng

- Thì đó ? Cậu không nghe thấy sao ! - Vũ xoa xoa cái mặt . Đồng thời Băng bước ra . Mặt nhò còn vẻ muốn ngủ hơn . Chắc vừa mới ngủ dậy

- Vợ tôi hơi bị ngoan . Lại xinh đẹp nữa . Học giỏi . Nấu ăn ngon - cậu ôm lấy nó . Còn nó . Cười trước những lời khen . Và . Vì một điều . Cậu đang xem nó như vợ mình . Những tại sao nó lại vui . Chẳng phải lúc trước cậu vẫn như vậy hay vì trái tim nó tình yêu đã và đang lớn lên từng ngày một ở bên Thiên .

- Cùng chiều vợ nhiều quá coi chừng vợ hư đấy ? - Vũ nói . Nhìn đứa em gái đang hạnh phúc trong lòng đứa bạn . Tim cậu như được nắnng chiều rọi . Cậu muốn nó có thể mãi hạnh phúc như vậy . Cậu sẵn sàng cho Thiên tất cả . Chỉ cần nó được hạnh phúc . Quá đủ rồi . Với một quả khứ đau khổ . Như vậy có thể là thiên đường

- Anh nghĩ em sẽ hư sao ? - nó cười . Hạnh phúc

- Tất nhìn là không . Em gái của anh rất ngoan . Lúc nào cũng vậy . Chúng ta chơi đá bóng . Lâu rồi đấy . Anh rất muốn đọ tài cùng em

- Được . Em muốn xem anh trai em giỏi với mức nào mà dám đọ tài với em

***

Trận đấu giữa Hoàng Nhò Vũ và Nguyễn Hàn Băng Băng đối đầu với Hoàng Ngọc Băng Nhi và Lâm Hàn Thiên - Anh trai . Anh làm tiền đạo àh . Băng làm thủ môn có an toàn không - Nhi dè chừng

- Ok mà - Băng ra hiệu - Còn bên đối thủ . Cậu làm tiền đạo còn Thiên làm thủ môn àh . Hơi bất cập

- Không . Vợ chồng phải bên nhau - Thiên nói

- Vậy hai người cùng làm tiền đạo - Vũ nghi hoặc

- Có thể

- Bắt đầu - nó hét. Rồi đôi chân nhanh nhẹn đưa quả bóng là trái bưởi rìa lia lia làm bụi bay mù mịt. Vũ cũng chẳng kém. Ông quần xắn bao đang rầm re cướp bóng. Chỉ có hai kẻ vô cùng nhàn rỗi là thủ môn Băng Băng đang vô cùng phấn khích, hò hét ầm ĩ. Thiên đứng nhìn. Khung thả của vợ chồng Thiên vô cùng rành rỏi. Chỉ mỗi em thủ môn gà oái cùng mấy cầu thủ nhĩ gà con. Là một cơ hội phản công hơi bị tốt cho Vũ và Băng nếu như Thiên không ra mặt. Song có người chồng nào để vợ mình bị bắt nạt trước mặt cơ chứ. Tất nhiên là không? Thêm Thiên làm cho tình hình thêm phức tạp. Và rồi. Cơ hội đã đến với Nhi. Cô đang giữ bóng. Cấp tốc phóng nhanh về phía khung thành của đối phương. Vũ nhìn

- Hàn Băng Băng - cậu hét lên trong khi Băng đang mài mề "mắc vòng ngũ"(ý nói chủ quan). Băng giật mình, nhìn thấy nó đang tiến lại rất nhanh.

- Ôi mẹ ời. Ám sát - nhỏ chạy. Khung thành trống không. Và tất yếu là vào rồi. Nhi chạy lại chỗ Thiên. Nhảy lên ôm lấy người cậu như để bày tỏ cách ăn mừng của một cầu thủ chuyên nghiệp. Thiên đứng im. Quá bất ngờ. Vũ và Băng đều nhìn thấy cảnh đó, tự động rút lui. Thiên nói

- Em vui đến như vậy sao?

- Ủk. Rất vui rất vui - nó nhảy xuống khỏi người Thiên mà hai chân cứ nhảy nhót như con sáo

Thiên phì cười. Cậu thấy vui trước những hành động trẻ con ấy

- Anh cười gì chứ? - Nhi đánh vào người Thiên - Rõ thật là... Ừa! Băng và Vũ trốn mất tiêu đâu rồi. Hay là xấu hổ quá mẹ tìm đại một cái lỗ chui xuống

- Em suy nghĩ thật cao? Đi thôi - Thiên khoác vai nó rồi lúi đi - Anh đúng là... . Nè. Hai người đang nhìn gì vậy. Ở bên đó có gì sao? - Không. Tất nhiên là có! - câu trai lúi của Vũ

- Phi logic - Thiên nói

- Vốn dĩ đã không logic rồi

- Băng. Bà làm gì mà ngăn ra thế. Anh chàng đẹp trai nào ở bên đó chẳng. Lee Min Ho à

- Không? Chẹp... Chẹp... Nhìn ngon thật - Băng nhìn miệt vườn bên kia - Tròi! - nó hét - Sang đi

- Làm sao? - Băng - Qua như hôm bữa?

- Sợ lắm nha. Ngã nữa là ăn giun đấy!

- Anh Vũ ầy dễ mà làm cảnh àh. Hai người sang trước đi - nó nói rồi xô Băng và Vũ lên cầu. Cô cười

- Em đang bầu mong cho họ té ngã đấy àh. Sao em thân thiện quá vậy. Nhìn nụ cười thật gian tà - Thiên chặc lưỡi - Này! - nó la toáng lên

Thật may vì Vũ và Băng đã đi được hơn phân nửa nếu không có lẽ cũng té tùm mịt

- Em sao vậy. Bị anh đoán trúng tìm đen chứ gì?

- Đen cái đầu anh. Anh làm như ai cũng đọc ác như anh vậy đó. Xứ. Có đi không. Không thì thôi nhá

- Chỉ đùa thôi mà. Em đúng là siêu giận dữ! - Thiên cười rồi bước lên trước. Chia tay ra - Nắm lấy tay anh. Cẩn thận ngã

Nhi đặt bàn tay mình vào tay Thiên, cậu nắm chặt lấy. Đôi môi nở nụ cười và mái tóc lãng tử đen mượt bay lên trong gió. Ánh nắng chiều và càng làm cho vẻ đẹp đó thêm phần mỹ lệ mà thôi. Trên cây cầu dừa lác lẻo, chông chênh như con đường tương lai phía trước của họ. Vô cùng gồ ghề và khó đoán nhưng người con trai vẫn nắm chặt tay người con gái cùng nhau đi tới cuối chân trời dưới ánh nắng tắt dần của hoàng hôn và gió vẫn thì nhau đùa bay những lọn tóc

* * *

Ngày thứ 4

Một buổi chiều tà thật đẹp

Trên chiếc cầu bình dị

Có bốn người đang ở bên nhau

- Sao cá lâu ăn vậy. Hay tại chúng chế thức ăn không ngon - Băng than thở

- Cá cá mà em làm như chạy maratông vậy - Vũ nói

- Tại sao anh không nói thẳng ra là anh bất tài. Xí. Nhìn Lâm Hàn Thiên và Băng Nhi xem. Họ đẩy cá rồi mà trong khi anh chỉ có mỗi con cua xấu xí đáng ghét này - nhỏ lấy que, bực mình hành hạ con cua

- Tại bên ấy nhiều cá hơn chứ bộ - Vũ thanh minh

- Từ lúc bắt đầu đến giờ anh đã đòi không biết bao nhiêu nơi. Họ chỉ ngồi một chỗ. Anh lúc nào cũng tìm lí do biện minh cho bản thân

- Anh... A. Cá ăn rồi - Vũ reo lên khe khẽ

- Đầu đầu - Băng nói

- Nhìn nhè. Anh mới giỏi. Hàn Thiên chỉ mới được một góc móng tay của anh thôi - Vũ hứng khởi giật cầu. Do ngã người phía sau quá đà. Ừm. Tiếng động chói tai vang lên. Nước bắn tung toé. Băng nhăn mặt. Còn Vũ thì đang bơi - Hoàng Minh Vũ. Anh câu cá hay cá câu anh vậy trời

* * *

Ngày cuối cùng

Sáng sớm

Nắng đẹp vô cùng

Và

Đó cũng là điều báo cho một con giống tổ lớn

Nó mở tung cánh cửa đơn sơ, hít những luồng không khí mát lạnh vào buổi sáng trong veo chia cho từng tẻ báo. Tâm trạng hôm nay khá tốt. Nụ cười luôn ngự trị trên môi

- Mới sáng ra em đã như vậy rồi không biết hôm nay trời có mưa gió bão bùng gì nữa! - Thiên bước ra

- Xí - nó lườm cậu

Một tiếng sau

- Lại chuẩn bị cúi đầu vào học hành! Thật chán quá! - Băng than thở

- Nếu không chơi lúc này thì chúng ta có thể chơi lúc khác ! Vì hôm nay là ngày cuối cùng nên em sẽ vào bếp

- Anh biết ngay mà ! Hôm nay kiểu gì cũng vậy ! - Thiên chẹp miệng

- A . Nếu anh không muốn ăn thì thôi

- Tất nhiên là không . Vì anh rất hiểu tâm lý của em . Có mấy người chồng nào được như an

h - A ! Anh Vũ ! Anh bị làm sao vậy ! - Băng chạy theo Minh Vũ

- Oẹ . . . . Oẹ . . . . Trời ơi ! Trong đó thật kinh . Anh mà ở một lát nữa chắc vợ yêu tội nghiệp thành góa phụ mất ! ! * * *

- Thiên ! Anh vào đây ! Còn anh Vũ và Băng nấu nước !

Thiên đi theo nó bởi cậu chẳng biết làm gì ngoài việc làm theo nó

- Cá ? ? ? - Thiên nheo mắt

- Ủk ! Anh bắt chúng ra đi ! - Nhi nói

- Anh sao ? Bắt chúng ! - Thiên chỉ tay vào mình rồi lại chỉ tay vào lũ cá

- Tất nhiên !

- Vợ àh ! Anh không làm được . Thật đấy ! Nếu bây giờ em bảo anh lấy súng ra và bắn chết chúng thì anh đảm bảo rằng sẽ làm được . Àh không . Rất tốt . Em bảo anh đánh với một đám mafia anh hẳn cũng sẵn sàng nhưng cái này anh xin đầu hàng

- Anh . . . . Đúng . . . . Là . . . - những âm thanh thật khó chịu vang lên . Nó và Thiên không hẹn mà cùng nhau quay ra phía cửa .

- Ma . . . . . !

- Không ! Là anh / tao đây - bộ dạng thân thương của Minh Vũ và Băng (mặt đầy nhọ + tóc hơi rối + áo quần tà tơi) - Ba người đứng là . . . - nó chán nản - Bây giờ ! Thiên ! Anh ra sau vườn hái rau . Còn hai người ra chuồng gà lấy trứng ! Ok - nó nói rồi trừng mắt đe dọa

* * *

Sau khi chuẩn bị gần như xong xuôi tất cả . Vội vàng đi ra phía sau chuồng gà . Ôi chúa ơi . Trước mắt nó là một bãi chiến trường trứng gà be bét . Vũ còn đang hứng khởi ném trứng vào trong rổ cho Băng . Nhìn hai người có vẻ vô cùng thích thú . Mặt nó đen sì ! Tức giận sống lên !

- Hai người đang làm gì vậy hả ?

- Hà ? Chơi ném trứng ! Vui thật ! Cậu có muốn chơi không . Đảm bảo với cậu sẽ rất thích ! - Băng cười

- Thôi ! Hai người ra ngoài Lâm Hàn Thiên đi . Nếu ở đây chắc lúc nữa lông gà cũng không có đâu !

- Hà ? - Vũ ngớ người

- Gọi chung là hai người đi đi . Trước khi em không giữ được bình tĩnh

- Ok ! Ok - vèo

* * *

Ra thị sát tiếp vườn sau

- Lạy chúa ! - nó hét lên

- Gì vậy ! - cả ba người nhìn nó

- Ba người . . . Ba người đang tàn phá của công !

- Này ! Chính em bảo anh ra hái rau vậy mà em nói với anh tàn phá của công ! Nếu vậy thì em là chủ mưu - Thiên nói

- Đúng . Đúng . Quá chuẩn xác luôn ! - Vũ và Băng hùa theo - Stóp . Ba người . . . . VÀO NHÀ NGAY - nó tức giận gầm lên

. . . . . Biến mất không một dấu vết . . . .

Vài phút trước

- Thiên . Ông đang làm gì mà dán mắt vào cái điện thoại vậy ! Làm như chỉ mình ông có ! - Vũ đập tay vào vai cậu Cậu nhanh chóng tắt điện thoại . Quay sang thắc mắc với hai người kia . Chẳng qua là cậu đang ngắm ảnh vợ mình thôi

- Có tắt giết mình . Cậu đang xem phim " mát mẻ " phải không ? Nhìn trình độ của cậu cũng không tồi ! Chắc vậy ! Này ! Phải phát biểu cảm xúc chứ !

- Điện - Thiên hững hờ

- Này - Băng không biết đã đứng phía sau Thiên từ lúc nào . Cô hét lên làm cho Thiên giật cả mình . Vợ chồng nhà này xuất hiện như ma . Hẳn nếu cậu yếu tim chắc đã vào viện từ lâu

- Gì ! - Thiên nhẩn mặt

- Anh vừa nói cái gì hả ! Đảm bảo chồng tôi điên sao . Anh khủng thì có . Đừng tưởng đẹp trai mà làm càn . Không được đâu nha - Băng lắc đầu , ngón tay ve vẩy tò vè gáo sụ

- Vợ là số một - Vũ tán thưởng

- Cô . . . - Cô gì chứ ! - Băng trừng mắt

- Phải gọi là chị vợ ! - Vũ chen ngang

- Im - Thiên nói Cả hai im lặng khi nhận ra Thiên đang lạnh đến cực độ . Ánh mắt cậu phủ một lớp băng dày - Ok . Ok . Tôi sẽ không nói nữa . Sao cậu chưa làm cái gì cả , vợ mà ra chắc nó xé xác cậu luôn quá !

- Không biết

- Nghĩa là cậu không biết làm sao ? Tôi cũng vậy - Vũ tiếc nuôi

- Vô dụng . Chi bàn nhỏ lên thôi ! ! - Băng chỉ đạo Vả thể là cả vườn rau bị ba kẻ tàn phá

* * *

Hiện tại . Băng và Vũ mỗi người một con đề yêu . Trong phòng bếp . Thiên ngồi trên ghế bắt chéo chân nhìn cô làm việc

- Vợ ! Lại đây !

- Gì ! - cô gắt lên . Mọi việc đều do cô làm vậy mà còn làm phiền cô . Song chẳng hiểu tại sao cô vẫn cứ đi đến bên cậu vô điều kiện

- Em không mệt sao . Làm nhiều như thế ? - Thiên kéo nó ngồi xuống lòng mình !

- Nếu không thì anh làm đi !

- Em đúng là thiên tài ?

- Thiên tài ! Cha anh tên là Tài àh

- Em . . . .

* * *

Tối !

Nhi ngồi trên giường lướt Ipad . Còn Thiên . Cậu đang nhủu mày nhìn cô chăm chăm

- Anh nhìn gì thế ?

- Không !

- Không là sao . Anh dám nói dối sao . Nhìn mặt anh kia . Anh muốn mượn Ipad để xem phim nóng àh . Anh cứ nói đi . Không sao đâu . Nhu cầu của đàn ông mà ! Em rất thông cảm ?

- Sao ? - Thiên nhăn mặt

- Anh Vũ nói hết rồi . Không sao đâu

- Em nghĩ là anh xem mấy cái đó sao ? - Thiên gằn giọng

- Đây là anh tự khai đấy nhè . Không thể trách ai vu không

- Anh không thích xem

- Ủk

- Anh thích thực hành , như vậy cảm giác sẽ chân thật hơn ! - cậu nói

- Ủk . Thì anh cứ làm đi . Đầu ai . . . Hà ? Anh nói cái gì ? Thật là trơ trẽn

- Trơ trẽn thì cũng là chồng em !

- Anh . . .

Thiên từ từ leo lên giường . Một tay chạm rãi tháo bung những khuy áo

- Này ! Anh không được . Ai cho anh chứ . Như vậy là anh phạm tội hình sự . Cường bức trẻ vị thành niên . Không được - nó la toáng lên

- Em đồng ý . Anh cũng chấp nhận

- Ai nói chứ . Khi nào ? - nó trừng mắt

- Buổi sáng hôm đó . Chẳng phải em chính là người đã . . . - Thiên bò lưng cầu

- Anh . . . Gọi chung là không được . Chưa đủ tuổi !

- Đủ rồi . Em 20 . Anh 21

- Không - nó hét lên

- Được rồi ! - Thiên bịt miệng nó lại - Em cứ làm như anh chọc tiết em vậy . Anh chỉ đùa thôi

Bạn đang đọc truyện *Bão Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 42: Phạm Thiên Di

Buổi sáng đầu tiên sau những ngày nghỉ dài bất tận . Trong đây bàn cuối lớp , bốn người nói chuyện vui vẻ nhưng chủ yếu là Băng và Nhi đang tán đủ chuyện trên trời dưới đất . Thịnh thoảng là vài câu chen ngang của Vũ . Còn Thiên chỉ nhìn nó và đôi lúc lại chăm chú vào đồng giấy tờ trên bàn Tùng . . . . . Tùng . . . . . Tùng . . . . .

Tiếng trống báo hiệu giờ học . Cô chủ nhiệm bước vào

- Cả lớp ! Hôm nay lớp ta sẽ đón một học sinh mới

- Ủa ! Lại học sinh mới àh ! Là ai vậy . . . .

Cả lớp nhao lên . Riêng bốn người vẫn bình thản

- Em vào đi ! Một cô gái mái tóc đen ngang vai , khuôn mặt khá xinh mang đậm phong cách Hàn Quốc

- Em giới thiệu về mình đi !

- Chào các bạn ! Mình tên là Phạm Thiên Di . Mình vừa từ Hàn Quốc chuyển về . Là con gái của tập đoàn AG - Thiên Di khá hạnh diện

Tất nhiên là khá nhiều boy chết mệt

- Trời ơi ! Cô ấy xinh thật - boy 1

- Là tiểu thư nhà AG cơ đấy ! - boy 2

V . . . . . V V

Nụ cười trên môi Thiên Di càng mở rộng

Còn mấy girl có vẻ dường như không vừa lòng

- Gì chứ ! Con gái AG thì sao chứ !

- Còn thua xa The ROSE ?

- Đúng rồi . Nghe nói là tiểu thư nhà The ROSE và SW là bạn thân !

- Họ rất đẹp . Tiểu thư nhà Hoàng Ngọc đẹp như thiên thần luôn . Ai cũng bảo thế !

- Chuẩn ! Cô ấy đẹp tuyệt vời . Ngưỡng mộ thật đấy !

- Chưa hết đâu ! Cô ấy học cực giỏi . Người ta hay gọi là thiên tài !

V . . . . . V V

Tất cả girl trong lớp đều khen nó tội tận trời xanh . Thiên Di đơ mặt . Còn nó . Miệng cười suốt . Thiên phá

- Em cười giống con đuôi uoi !

- Anh . . . - Nhi quay sang , trừng mắt nhìn Thiên . Đây là thành quả học tập Hoàng Minh Vũ về cách ăn nói . Nhưng có lẽ là khi học có chút sơ suất

- Em xuống ngồi chỗ đó - cô giáo chỉ về cái bàn khá gần bàn Thiên . Chỉ hơi nhếch về phía trên . Thiên Di đi xuống , nở mở nụ cười không rõ là dành cho Thiên hay cho nó . Nó khó hiểu quay sang nhìn thấy hân đang nghịch điện thoại của mình

- Anh đưa đây ! Tự động đụng vào đồ của người khác vậy !

- Em có bí mật gì àh !

- Không

- Nói dối - Thiên đáng giá

- Đưa ! Không thì tôi về ra khách sạn mà ngủ !

- Được rồi !

* **

Giờ ra chơi ! !

Không biết nó và Băng đã chạy đi đâu đó , bỏ mặc lại hai prince một mình

- Lâm Hàn Thiên - một giọng nói vang lên

Thiên khó chịu nhìn lên thấy Thiên Di đang đứng trước mặt mình

- Cậu cũng học ở đây sao ? Rất vui được gặp lại ! - Thiên Di cười

- Có . . . . ! - Thiên nghi vấn - Cậu không nhớ mình sao ! - nhỏ có chút thất vọng - Cô học sinh ngồi cuối lớp

- À - Thiên ngỡ hiểu

- Rất vui ! - Thiên Di giờ tay ra

Thiên không ngần ngại bắt tay . Cái cảnh đó lọt vào mắt của một người . Bàn tay Nhi siết chặt . Rồi . Cô cũng lấy lại bình tĩnh trong cơn ghen tức nhất thời . Bước lại giữa hai người đang tay trong tay như tình nhân . Rầm . Nó đặt mạnh chai nước xuống bàn , ngồi vào chỗ . Lấy điện thoại ra nhắn tin mà còn có tình dè cho hân đọc . Một độc chiêu đánh ghen cho kẻ này , để xem hân sẽ như thế nào khi đọc được những tin nhắn tình tứ này ?

" Anh yêu à - Băng Nhi

Em yêu ! Chụt chụt ! - Đối phương

- Anh đang làm gì vậy ?

ANH NGỦ . Đang ngủ

Bên anh có cô chân dài nào không đấy ?

Tất nhiên là không có rồi ! Anh mà có là chỉ em thôi

Em nhớ anh nhiều lắm

Anh cũng vậy

Yêu anh nhiều nữa

Anh yêu em nhiều hơn bất cứ ai !

Đêm nào trước khi đi ngủ em cũng nghĩ về anh

Anh thì luôn nghĩ em Gửi anh một nụ hôn nè

Gửi em một nụ hôn nè . Bye . Bye . Chụt "

Kết thúc tin nhắn . Nó quay qua thấy ngay gương mặt đẹp trai của Thiên đang được phóng to lên - Anh làm gì vậy ! Như ma ! - nó nói , lời sách vở ra

Còn Thiên thì . . . . Vô cùng khó chịu

* * *

Vừa nói về đến nhà , Nhi đã lao nhanh vào phòng tắm rồi lập tức tấp tốc lên giường đánh một giấc tới tối , không hề một lần Thiên kịp mở miệng . Thiên hẳn sẽ không chịu đầu hàng trong cảnh huống như thế này . Bởi vì một điều đơn giản . . . . Cậu là Lâm Hàn Thiên

Tối !

Dù không muốn nhìn mặt nhau thì cuối cùng cũng phải chạm . Thiên ngồi trên ghế sofa trắng . Cậu đang đợi tội phạm ra xử tử hình vì phạm tội ngoại tình . Hồi nãy cậu đã giả tử ra ngoài và chắc bây giờ thì nó đang ung dung và vui vẻ . Lâm này nó sẽ chết với hắn .

Cạch

Nó bước ra ngoài , trên người quấn độc một chiếc khăn tắm màu trắng . Trên làn da mềm mại còn vương nước , bàn chân trần khẽ bước ra . Khuôn miệng nhỏ khẽ ngân nga bài hát

- A . . . . A . . . . - nó hét lên

Thật kinh khủng . Mắt mở to hết cỡ . Miệng lắp bắp

- Anh . . . . Anh . . . . Lâm . . . . Lâm . . . . Gì . . ?

- Anh về , Em đang giấu điểm ai sao ?

- A ! Xì ! Anh nói dễ nghe thật . Chi cô anh mới cần dấu điểm thôi ? - nó nhìn hắn . Tay giữ chặt lấy khăn tắm

- Anh sao ! Tại sao lại phải như vậy chứ ! Em rất quyền rũ em có biết không ! Hình như là chỉ những lúc anh không ở nhà ! - Thiên ghé sát vào tai cô . Rót từng chữ một

- Anh . . . .

- Em nên như vậy khi anh ở nhà . Anh sẽ rất thích - Tránh ra ? - nó lấy vai đánh vào người hắn

- Lâm gì ? - Thiên lấy tay chặn lại

- Ra ! Anh định bắt em mặc như thế này sao ?

- Đẹp . Dễ . . .

- Ra ! - nó hét lên

- Ok . Ok

* * *

Nhi hẳn học bước ra ngoài ! Cô nhìn Thiên đang ngồi trên giường nhìn mình

- Nhìn gì ! Nhìn gì ! Đáng ghét . Quay sang chỗ khác !

- Em . . .

Nhi nằm xuống . Lườm Thiên một phát

- Anh đi tắm . Lát sau sẽ xử tội em

- Ai cần anh thông báo chứ ! - nói nói nhưng có vẻ là Thiên không nghe được bởi cậu đã đi khuất - Tên này ! Cô vờn tay lên đầu giường , lấy chiếc điện thoại . Đạo này cô thường dán mắt chủ yếu vào điện thoại và Ipad làm cậu khó chịu . Và hiện tại cũng vậy . Vừa ra đến nơi đã thấy nó ôm khư khư lấy điện thoại . Cậu tức giận đến gần và giật phăng chiếc điện thoại . Nhi giật mình - Anh . . .

Thật may vì cô đã kịp tắt . Thiên vứt điện thoại vào đầu giường . Nhanh như cắt , Nhi với tay lấy nhưng có một người còn nhanh hơn cô . Thiên nhanh chóng lấy thân mình để áp đảo thân thể bé nhỏ phía dưới. Đối với cậu , cậu rất thích kiểu ép cung này

- Em đạo này không quan tâm đến anh !

- Gì chứ ?

- Em dám nhả tin những lời ngọt với người đàn ông khác . Ngoài anh!

- Anh . . .

- Em chưa bao giờ nói với anh như vậy ! Thử nói với anh xem

- Không . Không bao giờ

- Em dám không nghe lời !

- Thì sao ? - Nhi cãi bướng

- Anh sẽ trị tội em ! - Thiên nhìn mặt

- Anh không được . Anh ghen àh

- Ủk . Anh ghen . Vậy thì sao ?

- Thiên cúi

- Anh muốn làm gì thì đi mà tìm cô người tình bí mật ấy ! Đừng có nhìn ? - nó hét thẳng vào mặt cậu

- Người tình bí mật - Thiên nhắc lại

- Anh đừng có mà giả vờ ! Phạm Thiên Di và anh chẳng phải vô vô cùng yêu nhau sao ? Đi đi . Đi đến nhà cô ta rồi ôm cô ta mà ngủ . Nhanh lên - Nhi dùng lực xô vào bờ ngực vùng chãi - Em đang ghen !

- Không ? - nó phủ nhận

- Đúng rồi ? Lúc em đánh ghen em rất dễ thương

! - Dễ thương cái gì chứ . Dậy

- Không - Thiên nói rồi cúi xuống , phủ lên đôi môi đó một nụ hôn mãnh liệt

- Hãy nghe rõ những điều anh sắp nói đây . Anh chỉ yêu một mình em và em cũng đừng hòng ảo tưởng bất kỳ một người đàn ông nào khác ngoài anh ?

Nhi vô thức gật đầu

Bạn đang đọc truyện *Bão Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Kẻ Phá Đám

- chiều nay anh sẽ cho em đi chơi ! - Thiên nói- Thật sao ?? - nó sấn đến

- anh chưa bao giờ nói dối em

-E hèm! - một âm thanh lạ lẫn xen vào

- hà !!! - nó giật mình

- định đi tình ái một mình kia! Nhưng xin lỗi ! Anh buộc phải đi theo để bảo vệ em trước một con sói ! - Vũ nói

- không phải ! Là tại em không thấy hai người đầu cả ? Và lại em cũng tính rủ hai người đi chứ bộ - nó nhìn Vũ

- anh biết em luôn nhớ tới anh ! sữa của em - Vũ đặt hộp sữa trên bàn

*****

Chiều !!!!

Tại khu giải trí angel

- chà ! nơi này tuyệt thật đấy !!!- Băng reo lên - tuy nhiên không bằng everland ! nhưng dù sao cũng quá đủ rồi

- Lâm Hàn Thiên- một giọng nói nhẹ vang lên nhưng không phải của Nhi

Cả 4 người đồng thời quay lại song trong lòng 1 người lại có những khó chịu trước lời kêu gọi đầy thân mật ấy. Thiên Di tiến lại , nở ra một nụ cười thân thiện đến tất cả

- Thật trùng hợp ! Các cậu cũng đến đây sao 1 Rất vui !

- Ủk - Vũ đáp

Băng lôi nó đi trước sự khó hiểu của Vũ và Thiên

-mày làm gì vậy ? - nó giằng tay ra

- Mày không lẽ đứng đó sao ???

- Cô ta đúng là kẻ bám đuôi .Không biết cô ta có tình ý với ai nữa

-Sao mày lại nghĩ như vậy???

_ Mày thực sự không hiểu hay giả vờ không hiểu

-Mày không thể cứ cho người khác như vậy ! Cũng có thể là trùng hợp thật

-Chẳng có gì trên đời này lại có một sự trùng hợp nào như vậy ! Vô lý

_ Tại sao mày luôn cho là vậy????

-Nếu cô ta có tình ý với Minh Vũ thì tao sẽ không phải lo ngại nhưng nếu với Hàn Thiên thì lại là cả một vấn đề !

- Cậu đứng suy nghĩ lung tung

Chợt điện thoại nó vang lên . Nó nhanh chóng bắt máy

Từ đó , ngoài 4 người còn có thêm một người thừa thãi luôn bám theo . và từ đó có một cặp mắt luôn theo dõi đến Thiên và nó . Vào trong , dường như Băng đã quên đi nó và sự lo lắng lúc nãy mà nài cuốn theo những trò chơi . nó bị bỏ rơi đi cùng thiên và đi . dù rằng nó tin vào thiên 100% nhưng không thể là không có một chút giao động khi cậu và nó quen biết nhau từ trước . nó không thể biết được hai người đó như thế nào trước đó nhưng cô tin cậu là người đàn ông đầu tiên làm nó gần như bị khuất phục . cuối cùng thì vũ và băng cũng chịu lộ mặt ra . vừa thấy cô , băng đã sấn đến

- cậu hồi này giờ có đi chơi ở đâu . mình thích thật , chơi vui ghê

- không đi đâu cả - nó đáp

- cái gì . cậu không đi chơi

- ưk - nó cười

- vậy cậu đến đây làm gì trong kì thiên bảo là dành cho cậu . là tại con hồ li tình đó có phải không . tớ sẽ cho nó biết tay

- không băng , thật sự là không phải như vậy . chỉ là tớ hơi mệt thôi - nhi nhanh chóng giữ lấy tay băng trước khi nó gây ra chuyện gì đó

- cậu . tớ sẽ bỏ qua nhưng sẽ không có lần sau đâu bởi tớ và cậu tồn tại hai mối quan hệ

- cảm ơn cậu

bây giờ nó , thiên , vũ , băng và đi đang ở trong trung tâm giải trí . trước mặt tất cả là một quầy đồ chơi . lọt vào mắt nó một chiếc móc rất đẹp . một hình trái tim bằng thủy tinh trong suốt , luôn vào giữa là một cặp nhẫn bạc đơn giản được đan vào nhau . đó chính là biểu tượng của tình yêu bất diệt

- th..

Nhi chưa kịp gọi tên thiên thì một bàn tay khác đã giờ tay lên và nhắm thẳng vào thứ mà cô đang muốn có được

- hân thiên . cậu có thể lấy cho mình cái đó được không - dĩ nãi , quay sang cười với thiên

Bàn tay nó vội thu lại . trong lòng dấy lên một nỗi bất an

Vội tài năng của Thiên , cậu nhanh chóng lấy nó cho nhỏ . dĩ vui mừng nhận lấy , miệng cười tươi như hoa

- Thiên . cảm ơn cậu nha . yêu cậu nhất

Câu nói đó nhanh chóng lọt vào tai nhi , không số một chữ nào . hàng mi cong khẽ sụp xuống . chân bước nhanh quay đi một nơi nào đó . Một góc trong trái tim sụp đổ . cô cứ bước đi mãi trong dòng người xô đẩy cười vui . riêng nó , mang trong lòng mình một nỗi buồn

- ằng ..... ằng .....- tiếng sủa còn bị thấm gấp ngàn lần cô

-nhi cúi xuống . cô nhận thấy trong lòng , một chú chó con dễ thương đang nhìn mình . ánh mắt vô vàn những bí ẩn nhìn cô hư muốn chính cô đem mình ra khỏi thế giới mất tự do .Nhi ngồi bên cạnh . ánh mắt nhìn con vật

- cô gái . cô rất biết nhìn vật . đây là chú chó còn lại của chúng tôi...vv.....

cô không muốn nói nhiều , ngược mắt lên nhìn người trước mặt

- tôi sẽ mua nó

chú chó vừa được thả ra liền chạy đến bên nó . cọ bộ lông trắng như tuyết và mềm mại như bông vào chân cô . nhi mỉm cười . bàn tay thon vuốt ve cái đầu nhỏ xù . chú chó ghénh cái đầu lên . và giờ . cô không còn cô đơn như lúc trước đó . bởi cô đã có một niềm vui

ôm chú chó ngoan ngoãn trên người , bàn tay không ngừng vuốt ve bộ lông tuyết mịn . cái miệng thì nhô cười . còn chú chó . nằm trong vòng tay của người đẹp . cái lưỡi hồng đỏ lúc lại khẽ lướt qua da tay mịn màng . đôi mắt long lanh như hòn bi nhìn mọi vật xung quanh một cách xa lạ . nó không biết rằng đang có 3 người đứng ngồi không yên và 1 người hạnh phúc

- HNBN .em đi đâu vậy . tại sao anh gọi không trả lời - thiên ép cung

Nhưng nó chỉ cười . song không phải nụ cười dành cho thiên mà là cho sủng vật trong tay

- em loí đầu ra cái thứ lông lá đó vậy - thiên nhìn vào chú cún

- ại . anh sao dám bảo nó là lông lá . đẹp và dễ thương -nhi không ngừng vuốt ve nó

- ại cho nó động vào em chứ . em còn chẳng ôm anh hay vuốt ve anh như vậy mà em đối với nó như thế .. bắt công bằng

- a.... chú cún con đẹp quá- băng nhảy cẫng lên chạy lại bên nó . sờ tay vào chú cún . nhỏ rất thích thú

- cậu mua nó ở đâu vậy . dễ thương thật đấy - hỏ cười - tên nó là gì vậy

nhi lắc đầu . cô chưa nghĩ ra tên cho thú cưng của mình

- cậu chưa nghĩ ra àh. hay là prince . hoàng tử .tên nó sẽ là hoàng tử

- ừ . cũng được

- cho tôi bế nó mau lên- băng thúc dục

nhi nhanh chóng trao cho nhỏ . còn hai người kia khó chịu

- phim ma . phim ma kia- băng hét lên

có lẽ trong cuộc đi chơi này , nhỏ là người vui nhất

- xem đi .xem đi. mình vũ mua vé đi

vào trong . một màu đen bao phủ mù mịt . nó trên ay vẫn ôm sủng vật. điều đó làm thiên thấy mình như bị mất giá trị . tất cả mọi người đều ngồi vào chỗ . lần này băng lại tiếp tục bỏ rơi nó một mình . nhưng nó sẽ vui nếu không có sự xuất hiện của thiên đi. nhỏ ngồi bên cạnh cậu . nhìn tình hình oái oắn này . thiên giống như đang đứng giữa sự lựa chọn bắt buộc . và nó đang lo sợ cậu nghiêng về phía bên kia . bộ phim thật rùng rợn . tất cả mọi người. đặc biệt là các cô gái cứ thì thào la hét và ôm lấy người bạn trai của mình . song nhi lại không , cô chỉ lo vuốt ve con prince và đôi lúc lại ăn một ít gì đó cho đỡ chán . ngược lại với cô , thiên đi cứ hét lên liên tục rồi ôm lấy cậu và đôi lúc như muốn nhảy vào lòng cậu . nó biết và cũng chẳng gì cô không biết nhưng chỉ làm nger tất cả rồi cố gắng loại bỏ nó ra khỏi não . liệu cô có làm được hay chỉ là tạm gác ở một nơi nào đó . chú chó trong lòng ngoan ngoãn dụi dụi cái đầu bé nhỏ vào người nó . thiên đôi lúc liếc qua chỉ thấy nó đang vuốt ve con vật nhè nhẹ

- bye . bye - băng từ trong xe mỉm cười với nó

chiếc xe cũng nhanh chóng rời đi

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Prince

Trước khi ra đi , nhỏ vẫn không quên làm những thứ tình cảm bình thường với Thiên như bạn thân . Thiên lên xe , cô không hề nói gì với cậu và đối với Thiên điều đó như cực hình . Sự im lặng lạ thường này làm cậu không thích mặc dù người ta hay nói cậu là lạnh lùng nhưng khi ở cùng cô cái lạnh lẽo đáng sợ và khó thở ấy làm cậu muốn nó tung ngay tức khắc - Em tại sao lại im lặng như vậy ! - Thiên cất lời

- Không muốn nói !

- Em rất thích vuốt ve nó thì phải !

- Tùy - Thật khó chịu ! - Thiên bực dọc thẳng xe lại

- Anh . . . - Cô nhìn Thiên Thiên lập tức quay sang , ánh mắt nhìn nó

- Hôm nay em có chuyện gì vậy ! Hà ! - Thiên cau

- Không

- Em không hài lòng chỗ nào hay sao ?

- Không

- Em không thể trả lời khác được ngoài chữ không sao ? - Thiên gật lên

- Không

- Anh muốn nói với em nữa ! - Thiên xoay người, cậu đánh mạnh vào vô lăng rồi ngã người về phía sau . Nhắm mắt lại

Nhi xoay người đẩy cánh cửa đã hé mở từ lúc Thiên đột ngột dừng xe . Không khí trong xe quá ngột ngạt .

- Em . . . . - Thiên mở mắt và chưa kịp nói

- Prince ! Prince ! Máy ở đâu - cô đảo tung mọi cửa xe

Thiên nhắm mắt , cô đang đảo tung xe rồi chạy ra ngoài , vô cùng lo lắng chạy xung quanh . Thiên miễn cưỡng , cậu không thích con vật đó một chút nào ! Nó như một kẻ đã chiếm đi tình cảm của Nhi dành cho cậu . Và cả những cử chỉ quan tâm nữa . Rồi đến cả cái tên mà một bộ phận không nhỏ gọi cậu Prince , Prince ! Mặc dù nó không phải là chủ ý tưởng đặt tên cho con vật như vậy . Song nếu như thế thì cậu và con Prince kia chẳng khác nhau là mấy . Nó còn nhận được sự ưu ái hơn từ vợ cậu . Trong lúc Thiên đang " iểu diệu " bước từ từ ra thì nó đang lũng sục từng góc ngách nhỏ , Chọt . Vồng mạc Nhi in hình một chú chó trắng đang đi ung dung như một ông hoàng giữa đường . Cô nhắm mắt vội và đi ra với ý định lờ nó lại . Lòng đường chứ không phải nơi trình diễn thời trang , sẽ ảnh hưởng tới nhiều người . Chưa kể con Prince sẽ có thể bay lên lúc nào . Cô lao xuống đường . Một chiếc xe đen BMW đang lao tới . Kết . Chiếc xe phanh gấp làm trên đường in hai vạch đen rõ ràng . Đồng thời , cô ngã sang một bên . Thiên vội và chạy lại . Ôm lấy cô

- Em không sao chứ ?

- Không

Con Prince ngoe ngậy cái đuôi bông xù chạy đến bên chủ . Thiên nhắm mắt

- Em lúc nào cũng chỉ nói được chữ không . Anh sẽ mua cho em con lớn hơn , đẹp hơn nó ! Tìm chỉ mắt công ! - cậu quay sang thấy Prince đang dụi vào người - Máy cút đi ! Chỉ gọi hại người khác !

- Không phải tại nó ! Em không bị thương ! Thật đấy ! - nó nói

- Không bị thương mà người trầy xước như thế này sao ? Cả cái tên lái xe kia nữa ! - Thiên đứng dậy . Cậu tính lại chiếc xe

- Không - nhưng Nhi đã kịp níu lấy tay cậu - Là em sai luật giao thông ! Không phải người ta . Và lại họ cũng chưa hề đụng vào em !

- Khốn nạn ! - Thiên chửi thề rồi xoay người bế nó đặt vào xe và mình cũng nhanh chóng vào chỗ . Bỏ mặc chủ nhân của chiếc xe kia đang đứng nhìn hai người

- Máy ngồi yên đó . Nếu không thì bộ lông kiểu hãnh đó sẽ bị nhuộm đủ màu ! - Thiên gương ánh mắt quyền lực nhìn chú cún hàng ghế sau !

Prince ngồi gương mặt nhìn lại Thiên . Tô vẽ mặt khuất phục . Ánh mắt long lanh như muốn nói " Em không vi phạm luật giao thông ! Tại họ chứ . Em chưa được học ! ! ! Anh đúng là bắt nạt người quá đáng ! "

Thiên lái xe đi . Trong suốt quãng đường cậu luôn nhìn sang bên nó ! Đôi lúc lại phàn nàn về những vết thương bắt đầu rỉ máu trên tay và chân

- Em thấy chưa ! Chân tay đầy vết thương như vậy lỡ để lại sẹo thì sao ? Nếu mà để lại sẹo anh tuyệt đối sẽ không tha cho con chó kia đâu . Dù em ngăn cản !

Chiếc xe nhanh chóng dừng lại trước sân của biệt thự , Thiên xuống xe , cậu bế nó lên phòng . Còn Prince đang yêu đời ngắm nhìn nhà mới . Nó cứ nhảy lên nhảy xuống , chạy lòng vòng quanh chân Thiên làm cậu gắt lên - Tránh ra nhanh đồ chúng vương chân tay !

* * *

Được đặt nhẹ lên giường . Nỗi đau thể xác tiêu tan . Thiên bê khay thuốc trên tay , quỳ xuống bên giường . Cậu nhẹ nhàng nâng chân nó lên . Vết thương không quá nặng đến nỗi Thiên không thể xử lý nhưng mà nó sẽ rất rất . Cậu ngược lên - Sẽ đau đấy . nhưng anh k biết mình có nhẹ tay được hay k . anh sẽ cố gắng

Thiên xúc thuốc , chốc chốc lại nhìn xem cô có đau hay k . mỗi lần như vậy . cô chỉ mỉm cười . chẳng có gì là đau đớn hay tê tái cả . dù đau đến mấy cũng vui , dù chết cũng hạnh phúc đó chính là tình yêu . Thiên đã cố gắng rất nhẹ tay , cậu biết nó đau . nuốt cuộc nó cũng chỉ gắng gượng cho cậu vui

cuối cùng , kẻ phá đám cũng xuất hiện . sau một hồi tham quan tổng thể khu biệt thự . prince chạy lon ton vào phòng . nó chạy ra sau lưng thiên , lấy hàm răng nghịch với lưng cậu . cào cào cấn xé .

thiên bực mình . đang trong khung cảnh lãng mạn hơn phim hàn quốc lại xuất hiện kẻ phá đám . số phận hai người thật hẩm hiu . cậu quay lại hất thẳng con chó ra . sự bực tức trong lòng làm cậu mù mắt . cậu quên hẳn luôn bản chân ngọc ngà mà mình đang nâng niu trên tay , k thương tiếc vứt thẳng . quay sang gắt gỏng với con chó

- Cút ra! Tao sẽ thịt mày - chưa nói hết câu

Cộp . chân nó va vào tủ kêu lên một tiếng . thiên giật mình

- a . - cô hét lên

- anh xin lỗi ! anh quên . nhưng k phải tại anh mà là tại nó - thiên luống cuống

- kh...không sao - nó nhắm mắt

đưa cho thiên chữa trị quá là một sai lầm trầm trọng . cậu đã chữa cô thành tàn phế . prince k yên ổn . nó đang có ý định leo lên giường để được rúc mình trong vòng tay Nhi Song ý định đó đã sớm bị Thiên phát hiện.

-Lông xù kia! Mày mà leo 4 cái chân bản thù kia lên sau khi chạy khắp nơi tao sẽ cho mày vào máy giặt cho sạch đấy!

*****

-Em thật sự không sao chứ? - Thiên đến bên giường

-Không

Cậu kéo chăn ra rồi nằm xuống bên cạnh. Nhi quay sang nhìn cậu:

-Tại sao anh lại không mặc áo ?

-Không thích!

-Sẽ bị cảm lạnh đấy! Nó quan tâm.

-Anh bị cảm lạnh 2 lần trong đời là do em! Cậu ngắm nhìn khuôn mặt nghiêng thiên thần dưới ánh đèn ngủ mờ ảo.

-Thế lực tốt!

-cảm ơn, em không cần phải khen anh! theo tình hình như vậy thì ngày mai anh sẽ phải chở em đi! Đi xe buýt không ổn đâu! - Thiên nói, bàn tay vuốt tóc nó.

-Ừ!

-Em ngủ đi,lại đây!

Thiên ôm cô vào lòng thật chặt, chọt 1 vật phóng nhanh lên giường rồi leo vào giữa 2 người.

-Prince! Nó nói.

-Lông xù! xuống mau! Lúc nào cũng là kẻ phá đám, nhanh! - Thiên quát.

Cậu ít có cảm tình với prince, chú chó cô đơn đi xuống và chui vào 1 góc nào đó.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 45: Sự Ra Đi Bất Ngờ

Hôm nay tại trường Royal, có 1 sự khác lạ. Ngoài con siêu xe đồ nực còn có 1 chiếc Lambori màu đen bóng lộn. Từ trong xe, Thiên bước ra làm bao trái tim rơi. Tất cả các nữ sinh nói riêng và cả trường nói chung đều biết Thiên là 1 hotboy nhưng không ai biết gia thế cậu thế nào vì tất cả chỉ thấy cậu đi bộ và xe buýt là đa phần. Song hôm nay, hoàng tử đích thị là thật. Nhìn con siêu xe là quá lóa mắt. Thiên nhanh bước sang bên kia, mở cửa ra. Mọi người hồi hộp chờ đợi xem năng công chúa của hoàng tử. Từng giây, từng phút 1 Nhi bước ra. Mọi hi vọng dâng cao bấy giờ sụp đổ. Tất cả bắt đầu bàn tán ra vào:-Con nhỏ đó sao lại được đi với hoàng tử chứ!

-không biết cô ta bắt được điểm yếu gì của hoàng tử mà được như vậy chứ!

-Bị thương à, chắc cô ta già bộ đấy! Thiên tài xấu xí đáng ghét!

-Tướng học giỏi là muốn ve vãn ai cũng được sao!

-Hay cô ta gái bấy nhĩ?

.....V.....V.....V.....V.....V.....

Những lời đó ắt hẳn lọt vào tai hần và nó. Thiên nhăn mặt

-Em thấy chưa! Em không nên làm xấu mình như vậy!

-Mặc kệ họ-Nó tiếp tục đi bên sự giúp đỡ của cậu

-Sao hôm nay ba lô em nặng thế! Thiên than.

-không biết!

*****

-Chào! Hai người hôm nay chung diện độ giàu à!-Băng cười

-Băng Nhi! Em làm sao vậy?-Vũ nhanh chóng chạy lại bên nó.-Sao lại?.....

-Em không sao đâu! Chỉ là bị ngã thôi!-Nó nói.

-Ngã mà em thành ra như vậy sao?- Vũ khẳng khái.

-Cậu có tránh ra không?-Thiên nhìn Vũ

-Được rồi!

Nó vào chỗ ngồi, Thiên trút được gánh nặng. Cậu vào chỗ ngồi.

-Gi mà nặng chứ! Sao anh sức yếu vậy! - Nó mở ba lô ra- Gâu!

Prince ngẩng đầu lên nhìn nó.

-Á! Sao mầy lại ở đây!

-Chà! Prince! Cậu đưa nó đến đây à? -Băng xoa đầu con Prince.

-Không! Tớ không biết làm sao nó đến được đây nữa! Nó thú nhận.

-Có lẽ nó chui vào toilet qua! thật là phiền phức!-Thiên nói

-Chắc nó chưa ăn, may mà khi nãy trời mưa rất nhiều thức ăn- Băng reo lên và ôm luôn Prince xuống dưới.

Suốt giờ học, nó cười suốt. Sự bất an trong lòng nó chợt biến mất. Một lần nữa, hần và nó lại bên nhau. Rồi từ đó trong lớp học luôn xuất hiện 1 thành viên mới.

*****

Cho đến một ngày.

-Băng! Prince đâu rồi! - Nó hỏi Băng.

-Tớ không biết! Hồi nãy tớ còn thấy nó ở đó mà! - Băng nhìn nó.

-Không biết nữa! Tớ chẳng thấy đâu cả! - nó lo lắng.

-Hay là Vũ và Thiên giấu đâu đó cũng nên! Băng cười.

-Hai đứa đang nói xấu gì sao? - Vũ nói.

-Anh!-nó vội chạy lại - Anh có thấy Prince của em ở đâu không?

-Làm sao anh biết được!

-Hàn Thiên! Là anh phải không?- Nhi quay sang chất vấn cậu.

-Anh sao! Anh mà thêm lông xù à!-Thiên nhìn nó.

-Vậy rồi cuộc nó ở đâu chứ!-nó cuống lên.

Cứ thế cả 4 người bỏ luôn tiết học mà đi tìm. Thời gian càng lâu thì sự lo lắng càng lớn. Cả ngôi trường gần như bị đảo tung.Nó vừa đi vừa nghĩ những nơi con Prince có thể đến. Cô đã tìm tất cả mọi nơi song tất cả đều vô vọng. Có nơi nào cô chưa đến.Đứng rồi! Vườn sau của trường! Nó chưa hề tìm ở đó. Nhi chạy vội. Cô cầu mong là nó ở đó. Cô thở dốc, đôi mắt nhìn xung quanh tìm kiếm. Rơi vào vũng mực cô, phía xa kia,dưới ánh nắng,bộ lông trắng nổi bật trên nền xanh của cỏ. Cuối cùng trên môi cô cũng có thể nở được một nụ cười:

-Prince! Máy thật nghịch ngợm! Máy có biết là tao tìm mày lâu lắm rồi không hả!

-Mày đang làm gì mà chăm chú vậy!

-Prince! Prince!

Cô tiến lại gần, rồi rất gần.

-A .....-nhi hét lên kinh hãi.

Còn 3 người kia, sau khi lục tung tất cả đều không thấy thì cả 3 không hẹn mà cùng tới vườn sau. Vừa mới đặt chân, tiếng hét thấu động không gian của nó vang lên, tất cả lo sợ. Thiên nhanh chóng chạy thật nhanh so với 2 người kia. Trên thảm cỏ xanh, nó ngồi bệt xuống. Kinh hoàng nhìn thảm họa trước mắt khó tin. Tầm lưng thon che đi khung cảnh trước mắt. Khuôn mặt khó tin với sự thật. Thiên đến gần. Cậu đứng lại, đến 1 người con trai lạnh lùng và vững chắc như thiên còn rừng mình trước cảnh này. Thiên lo lắng nhìn xuống nó, cậu ngồi xuống ôm lấy nó:

-Không sao! có anh ở đây rồi!

Nhi khóc òa lên và ôm lấy cậu. Còn Băng, nhỏ hét lên và ôm lấy Vũ không dám nhìn. Vũ biết thật là 1 cú sốc tâm lý không nhẹ. Vũ nhìn Thiên ra hiệu.

Nhi khóc,khóc cho đến khi kiệt sức,cho đến khi thiếp đi trong lòng Thiên mà nước mắt vẫn rơi.

*****

Thiên ngồi bên giường. Tay cậu vuốt nhẹ tóc nó.Rồi cúi xuống hôn nhẹ lên trán nó:

-ngủ đi và quên hết tất cả!

*****

Đêm! Đôi lúc nó lại bấu lấy tay cậu. Và gần như suốt đêm cậu không ngủ.Cậu ôm nó thật chặt vào lòng mình, thật chặt!

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full** - Net.

Chương 46

Nỗi đau nào rồi cũng sẽ qua đi. Nhưng vết thương đó có còn đau hay không là phụ thuộc vào người chữa trị

Một buổi chiều. Bầu trời nặng nề vô cùng, như muốn sụp xuống vậy. Từ trong phòng bếp. Mùi thức ăn bay lên thơm phức. Nhu đang chuẩn bị bữa tối. Cô vô cùng ít vào bếp. Không phải ít mà cực kì hạn chế. Với ba mẹ hay hai anh trai thì số lần được nếm thử chỉ đếm trên đầu ngón tay vậy mà Thiên , cậu thật sự có điểm phức. Gần như thời gian này, hẳn luôn được nó phục vụ và bữa ăn tối nay cũng không ngoại trừ

Thiên lái con xe đen. Trên đường,, Thiên cười suốt. Cậu rất vui và hạnh phúc. Có lẽ, đôi lúc hẳn đã từng nghĩ cậu là người đàn ông có gần được cả thế giới. Kết. Cậu phanh gấp khi thấy một thân hình chắn trước xe mình. Người đó ngã xuống lòng đường. Thiên vội mở cửa ra, cậu nhanh chóng đến trước đầu xe. Nhìn người con gái sống soài dưới đất

- cô có sao không?

- không - người con gái đáp - xin lỗi anh - nói rồi cô ta gắng gượng dậy - á....

- cô bị thương rồi - Cô có Thiên đỡ cô ta dậy

- Hân Thiên - cô ta ngạc nhiên

- Thiên Di, cậu làm gì ở đây - Thiên nghi hoặc

- tớ đang cố tìm đường về nhà khi bị lạc. Trời sắp mưa rồi. Tớ phải về nhanh- cô đẩy người hẳn

Nhìn bóng dáng khập khiễng đến đi còn không nổi

- cậu như vậy thì làm sao có thể về nhà chứ- Thiên lôi tay cô ta và vô tình ngã vào lòng cậu

- nhà tớ ở gần đây thôi - Thiên nói rồi xoay người bế cô ta lại xe

Đối với cậu thì mối quan hệ giữa hai người chẳng có gì khác ngoài hai chữ bạn bè

Vừa nghe thấy tiếng động cơ xe, nó đã nhanh chóng chạy ra cửa. Nụ cười trên môi nó vụt tắt khi thấy Thiên bế Thiên Di trên tay

- Hân Thiên! Anh...

- Anh xin lỗi nhưng anh đã đâm vào cô ấy

- Há... cô có làm sao không? - nó lo lắng

- không, chỉ một chút xù ah- nhỏ cười

Nói nhìn nhỏ rồi tiếp tục vào bếp. Di nhắc từng bước chân khó nhọc vào bếp khi Thiên lên lầu. Nhỏ ngồi vào bàn ăn một cách tự nhiên và nhìn nó đang chăm chỉ với công việc bếp núc. Thiên bước xuống nhà, đầu cậu còn vương nước. Di ngăn người nhìn về đẹp của người đàn ông

Thiên lắc đầu đến bên nó

- Em dạo này chăm chỉ thật

- Không phải! Chỉ là tùy thuộc vào tâm trạng có tốt hay không? - nó đáp

- Vậy là hôm nay tâm trạng em tốt

- Có thể có mà cũng có thể không. Mau ra chỗ khác - nó câu lên

- Ok- Thiên lại phía bàn bắt gặp Di đang nhìn mình

- Cậu nên thay đồ đi! Nó bẩn rồi- hần nói - ở trên tầng 2 đấy

Di đứng dậy. Nhỏ khó khăn lê từng bước một như muốn chờ Thiên giúp nhưng Thiên thì vô tâm chỉ mãi ngắm nó. Cô đơn bước đi, nhỏ thoát khỏi phòng bếp rồi nghiêng răng bước thật nhanh lên tầng 2. Di đứng trước cửa gỗ đen, bàn tay đẩy cửa bước vào. Giữa phòng là một chiếc giường lớn với ga màu trắng được sắp xếp ngay ngắn. Trên tường là đèn ngủ màu vàng tinh xảo, tấm rèm màu sữa được vén sang hai bên để lộ những ô cửa sổ. Gần đó là một chiếc bàn làm việc, sang bên này, một chiếc tủ tường lớn màu trắng mới, cách đó không xa là bộ sofa màu sữa thuận mắt. Bàn chân nhỏ bước nhanh trên sàn gỗ cao cấp đến gần chiếc tủ, tay nhỏ chạm vào, mùi gỗ thơm tho

- cậu đang làm gì vậy - nó nhìn Di

- Thực ra Hần Thiên báo tố thay đồ?

Nhì tiến lại gần. Mở một cánh cửa và lấy từ trong đó ra một bộ váy màu tím đưa cho nhỏ. Nó còn mới tinh và cô chưa từng đụng vào vì một lý do hết sức bình thường là cô không thích những màu sắc sặc sỡ mặc dù nó vô cùng quyến rũ

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 47

Sáng

Nhì tỉnh dậy. Cô nhìn mình trong gương, đôi môi nhỏ hơi sưng lên. Cô nhăn mày. Thật là quá đáng. Đêm qua cô đã tưởng như mình không còn thở nổi nữa. Mỗi cô đâu phải là cái kẹo mút để hần mặc sức tung hoành! Đúng là một con sói háo sắc. Cô nhanh chóng thay đồ và bước xuống nhà, bữa sáng đã chuẩn bị xong. Chiếc điện thoại của cô sáng lên. Tin nhắn từ Thiên. Cô nhanh chóng đọc. Cậu rất ít khi nhắn tin, đa phần cậu thường gọi điện

"Anh sáng nay đã đưa Thiên Di về. Cô ấy nói là muốn về sớm"

Chỉ vèn vèn từng đó chữ. Thiên đã thông báo. Nhì chưa bao giờ ăn sáng mà không có Thiên. Hôm nay chỉ một mình. Thật là buồn. Chẳng muốn động đũa, cô vác balo rời khỏi nhà. Ngồi trên xe bus. Cô tựa đầu vào cửa sổ. Mọi người xung quanh nói chuyện rất nhiều mà đa số cũng là học sinh. Dù không muốn nghe nhưng cứ lọt vào tai cô

-Cậu biết không?

-gi

- tôi hôm trước tớ đi qua sân sau vườn trường Royal. Cậu biết có gì không?

- làm sao mà biết được

- nơi đó từng có một con chó bị giết chết. Nó phát lên ánh sáng màu đỏ ghê lắm

Hai cô gái phía sau nói chuyện với nhau

- thật sao??

- tất nhiên

Trên con đường vào trường, cô không ngừng thắc mắc:" tại sao lại như vậy. Trừ phi có chất phát quang nhưng mình không đeo cái gì trên người prince"

Mãi nghĩ. Không biết tự bao giờ cô đã đến cổng trường

Chợt. Một con Lamborghini màu đen quen thuộc tiến vào. Nhì cau mày quay lại. Cô biết đó là xe của Thiên nhưng cô lại ngạc nhiên tột độ khi thấy rõ người ngồi cạnh là Thiên Di. Nhìn nhỏ vẻ rất vui. Trong khi nó nhìn bữa sáng và lội trên mấy vùng nước thì chẳng cô đang chờ người phụ nữ khác trên chiếc xe sang trọng. Cô ta chắc chắn chẳng bị dính một chút nước nào còn nhìn chân cô xem, dầy nước lại còn bị trôi mất lớp phấn màu. Ai mà nhìn chân cô đã thì quả thật đáng ngờ. Tức giận. Một mạch cô bỏ vào canteen, mua một đồng hồ ăn vặt ôm vào dầy víp, mở balo ra lấy chiếc chìa khóa và mở một phòng. Cô vứt balo vào một góc rồi bầy tất cả lên giường lớn rồi ngồi xuống giữa ăn ngấu nghiến, bỏ luôn cả học. Hần bước vào lớp nhìn quanh nhưng không thấy cô đâu

- cậu tìm ai ? Tại sao báo bối của tôi chưa đi học - Vũ nói

- chưa đi sao- Thiên hỏi

- tất nhiên. Hay là tôi qua mất ngủ vì xem phim- Băng cười

Thiên lấy điện thoại ra gọi cho cô nhưng kết quả là những tiếng tút dài vô vọng. Ngủ chẳng? Hần nghiêng đầu. Thật may cho cậu khi đêm qua cậu vừa cài đặt thiết bị định vị toàn cầu vào máy cô. Màn hình hiển thị. Hần bắt được tín hiệu của nó. Cô đang ở trong canteen của trường. Hần rời khỏi lớp, theo màn hình dẫn cậu đến trước một căn phòng, nhẹ nhàng đẩy cửa bước vào. Trong phòng là .... một bãi chiến trường. Trên giường, nó đang ôm gối ngủ, phía dưới, vô bánh kẹo là lết. Chiếc điện thoại vút một góc. Hần tiến lại. Hôm nay học sinh xuất sắc nhất trường bỏ học để ngủ nướng. Thiên nằm xuống bên cạnh, lấy tay vuốt tóc cô. Bàn thân tự mím cười

Bộp. Cô nhắc chân lên người cậu rồi lăn qua lăn lại và từ từ mở mắt

- anh làm gì ở đây

- còn em??

- không biết nữa - nói rồi cô vác balo lên lớp

Ngồi trong lớp, cô càng không thể tập trung. Phát sáng vào ban đêm. Chỉ chờ ra chơi, cô lao nhanh ra vườn sau, đến gần nơi con chó chết, máu vẫn còn đọng lại sau con mưa đêm qua nhưng hình như cô không còn đau nữa, không đau bởi vì tình yêu đã xóa bớt đi, làm nó đau nhẹ hơn. Và cô cũng vững vàng hơn khi đối mặt với sự thật trong quá khứ. Cố gắng nhìn thật kỹ song cũng không có thứ gì có thể phát quang. Đúng hơn là chẳng có gì khác ngoài cô và máu. Cũng có thể là do cô bạn kia bịa ra. Thất vọng. Nó nghĩ rằngmình sẽ tìm ra thứ gì đó để bắt được kẻ đã làm ra cái việc tàn nhẫn như thế. Và có đáng lẽ không nên hi vọng nhiều để thất vọng tràn trề. Đôi chân đang đi thì dừng lại. Bàn chân cô và phải cái gì đó. Cô nhìn xuống. Chỉ là cỏ và... bàn tay cô bởi cô ra ánh mắt ngạc nhiên tột độ

Nhì bước vào lớp, đến trước bàn Thiên Di và nhìn nhỏ

- tôi muốn gặp cô ở sân thượng

Rời quay đi

Di bước lên sân thượng, nhỏ nhìn cô đã đứng sẵn ở đó

- đóng cửa lại - nó nói

Di nhang chóng làm theo

- cậu muốn gấp tờ làm gì

- tôi không bạn với cô

- vậy cậu...

- lột ngay cái bộ mặt giả dối đó xuống

- cậu đang nói gì vậy - nhỏ thanh minh

- Lâm Hàn Thiên không có ở đây vì vậy cô không cần phải lo. Tháo ra đi dù gì cô như thế nào tôi cũng quá rõ rồi

- được thôi. Đeo kính cũng mệt. Hoàng Ngọc Băng Nhi. Cô muốn nói gì

- nói gì! Cô xem tôi muốn nói gì với cô

- được thôi! Cũng chẳng cần gì phải nói

- cô yêu Lâm Hàn Thiên ???

- tôi đã nói với cô tối hôm qua

- cô biết mà vẫn đâm đầu vào

- vì đó là tình yêu. Không phải sao. Hay là cô không biết như thế nào là tình yêu

- tình yêu của cô thật cao thượng nhưng cô đã đánh mất một thứ quan trọng. Phải làm thế nào để lấy lại được

- cô đang nói gì vậy??

-cô không nhận ra sao - cô lấy chiếc móc chìa khóa dính đầy máu - cái mà cô đã cố cướp của tôi và cô đã cướp được nhưng giờ chính nó đã tố cáo cô. Tại sao cô lại giết nó. Nó có làm gì cô đâu

- thì sao. Ruột cuộc nó cũng chỉ là một con chó. Giết nó thì sao. Cô xót thương sao. Thật giàu cảm xúc - nhỏ mỉa mai

- còn cô thì sao. Quá tốt đẹp rồi - nó không thể đầu hàng

- cứ như vậy đi. Tôi sẽ khiến cho cô phải khóc. Khóc cho đến khi không còn nước mắt rồi cho đến lúc kiệt quệ. Cuộc sống của cô là địa ngục, phải hơn cả địa ngục

- cô có làm được không hay chính cô là người hứng chịu tất cả

- tôi sao. Cô nằm mơ. Cuối cùng thì tôi cũng nói cho cô biết. Cô và Thiên. Tất cả những gì liên quan đến hai người tôi đều biết và tất cả nằm trong sự sắp xếp của tôi. Cô biết khi tôi ở nhà cô , tôi đã nghĩ gì không

- thì sao

- cô không muốn biết hay là rất tò mò nhưng lại không muốn biết những điều tôi sắp nói nhưng tôi sẽ nói cho cô biết dù cô có muốn nghe hay không. Căn phòng đó rất đẹp và tôi rất thích nó. Tôi hứa với cô rằng mình sẽ sử dụng nó cẩn thận. Cô biết mà. Dục là thứ đàn ông cần hơn cả tình - Di nói rồi bước đi

Nhĩ đứng trân. Cô không ngờ nhỏ lại như vậy. Quá độc ác và thâm hiểm. Nhưng cô tin vào hấn... vào tình yêu cô dành cho hấn

Bạn đang đọc truyện *Bão Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Lâm Hàn Thiên ! Anh Ruột Cuộc Cũng Như Những Người Đàn Ông Khác

Từ cái ngày mà Di đe dọa , nó đã thật cố gắng đẩy hấn ra xa thật xa rồi khỏi cô ta , không phải chỉ mình tay cô có thể che được bầu trời rộng lớn phía trên . Thiên Di thì vẫn không ngừng tiếp cận hấn và điều gì đáng xảy đến cũng sẽ đến bởi vì đó đã là định mệnh 10 h Nhĩ ra khỏi nhà .

Cô cảm thấy khá thoải mái . Hôm nay hấn ra ngoài để đi xử lý công việc gì đó đến tối mới về cho nên cô quyết định cho mình một ngày đi chơi với bạn tri kỉ . Cô không phải lo đẩy Thiên ra khỏi nhà nữa , ít nhất là từ giờ cho đến tối . Nhĩ nhanh chóng thay đồ rồi lái con BMW đen bóng sang nhà Minh Vũ rồi cả ba cùng hẹn nhau đi đáp phá tung bụng coi như ôn lại kỉ niệm xưa . Tối hơn 1 giờ chiều , ba người mới lại phóng xe về nhà .

Lúc về , chẳng hiểu tại sao cô lại có hứng thú ngắm nhìn những ngõ ngách trong hẻm nhà mình . Cô đang rất vui , lâu rồi ba người mới lại vui như thế này . Chợt , cô lướt qua một con hẻm nhỏ và khuất . Một đôi nam nữ đang quấn quýt nồng nhiệt với nhau . Cô cười . Thời đại bây giờ thật là . Ở đâu cũng có thể , rồi đặt tay lên môi mình và nghĩ . Cô và Thiên cùng thật lịch sự so với những người khác .

- em ghé qua nhà làm gì vậy

- Vũ hỏi - chỉ lượn một chút thôi

- nó cười - sắp đến sinh nhật bà rồi đấy ! Chừng hơn hai tuần nữa

- Vậy là mình 20 tuổi rồi . Cuối cùng cũng đến

- nó hét lên đầy phấn khích - trong lúc 3 người đã 21 tuổi còn em bây giờ mới 20 mà còn reo tung tung vậy đó

- Vũ nhăn mày

- tất nhiên rồi 4 giờ chiều . Nó vui vì xách một túi thực phẩm tươi ngon vào nhà bếp. Tối hôm nay , nó sẽ làm một bữa ăn dành riêng cho Thiên . Nhưng . Vừa chỉ mới đặt đồ xuống bàn , ông quản gia đã bước vào , y nhìn nó

- tiểu thư ! Lúc trưa thiếu gia có về cùng một cô gái nhìn hai người rất thân thiết

- sao

- cô ngạc nhiên

- cậu Thiên đã đưa một người phụ nữ vào nhà

- ông quản gia nhắc lại Một quy nghĩ thoáng qua đầu nó . Cô đơ người vài giây rồi lí trí cũng nhanh được lấy lại . Nụ cười trên môi cô cứng ngắt

- à . . . .

Hồi này cháu nhờ nhỏ bạn về lấy chút đồ . Có lẽ nhờ gặp Thiên Ông quản gia quay đi . Bộ ngồi bệt xuống ghế . Khuôn mặt nhẵn lại . Biểu lộ không rõ cảm xúc . Cô biết quản gia Kim chẳng khác gì là cái máy quay truyền hình trực tiếp của bà mẹ cô . Chỉ cần một tí , ông ta đã alo sang bên kia . Thật là rắc rối . Vì vậy , Thiên không cho bất kì một ai bên mảng đến biệt thự khi hai người ở nhà . Chắc lão quản gia không nghĩ ngờ nhưng có thật là hần đã về nhà . Đúng là khó xử Nó lên phòng . Cô còn có thể tập trung vào bữa tối nay hay sao . Bước vào phòng . Kinh khủng . Chưa thể diễn đạt nổi . Chiếc giường lớn chấn gối xộc xệch , nhàu nát giống như vừa có đánh nhau vậy .

Cô tin chắc rằng hần sẽ lại nhắm mặt cho mà xem khi thấy cảnh tượng này vì hần siêu khó tính mà . Và thế là . . . Cô sắp xếp thật gọn gàng rồi ngã mình xuống giường ngắm chiếc nhẫn trong tay . Chưa bao giờ cô ngắm chiếc nhẫn mà Thiên đeo vào tay cô gần cả mấy tháng liền . Vậy mà bây giờ đây cô mới biết nó đẹp như thế nào . Nhỉ rút nó ra , giờ lên cao , nhìn hai chữ khắc sâu phía bên trong mà cảm thấy mình thật hạnh phúc . Leng keng . Chiếc nhẫn rơi xuống sàn , Nhỉ vội và bật dậy . Cô xoay người tìm chiếc nhẫn , nó lăn xuống gầm giường mất rồi . Cô cúi người lấy tay cô vươn lấy chiếc nhẫn và rồi cô cũng lấy được nó sống cô lại vừa chạm vào thứ gì đó giống như là thuốc .

Cô chạy đi lấy điện thoại , từ ánh sáng hắt hui của màn hình , bộ thấy lẩn lóc những viên thuốc màu trắng đủ lấy được chúng ra nhưng cô vẫn chưa thể xác minh được đó là thứ thuốc gì cho đến khi cô phát hiện ra chiếc lọ lẩn lóc núp dưới góc tủ .

Cô kinh hoàng bật miệng mình lại để không hét lên . Tại sao lại có những thứ dơ bẩn nhưng thể ở trong căn phòng của cô . Không lẽ nào . Không thể . Không cao giờ có thể xảy ra như vậy . Cô lẩn nhanh vào phòng tắm . Sẽ không tin đâu .

Không bao giờ tin thiên phản bội cô nhưng tất cả những gì cho với giờ cô thấy đều như vừa tổ cáo điều gì đó đã xảy ra khi cô không ở nhà . Rồi như tất cả cũng tổ cáo Thiên , cuối góc phòng , trong sọt rác , một bộ váy bị xé thô bạo và còn có quần áo của Thiên mặc cuối sáng . Cô lẩn nhanh ra phòng tắm . Tại sao tất cả cứ làm hao mòn đi niềm tin mà cô dành cho hần . Có ôm đầu , mắt cô nhắm tịt như không muốn chấp nhận sự thật . Đường như cô đang muốn khi tỉnh lại tất cả sẽ như cũ ,

Và rồi hần đang ở trước mặt cô , ôm cô vào lòng thật chặt . Chỉ thế thôi . Mọi ngõ vực trong lòng cô sẽ tiêu tan thế chỗ cho niềm tin chiếm hữu . Chỉ như vậy thôi . Nhưng sao khó quá . Cô không dám mở mắt vì sợ khi mình mở mắt ra mình vẫn sẽ thấy hần nhưng cậu đang ôm ai đó không phải cô . Họ đánh như thế nào . Họ đang làm gì thật rõ nét . Có chắc hần biết người đó .

Đôi mắt nhắm tịt kia cuối cùng cũng chịu mở ra long lại đầy nước chỉ trực chờ trào ra không chịu ngưng lại song vẫn bị ngăn lại vì niềm tin cuối cùng dành cho cậu . Cô ngược mặt xuống bàn . Một li nước chông chênh cô độc , cũng tàn nhẫn đâm vào trái tim cô mảnh thủy tinh sắc nhọn . Đau thật . Vết son môi đôi còn dính lại như một chất độc làm người ta tức thờ . Có vội ra ngoài . Chỉ cần một chút nữa thờ cô sẽ biết ở trong đó .

Ngay trong cái phòng đã từng chứa đầy yêu thương của hai người . Nhỉ gục xuống cửa . Khóc . Khóc thật bi ai . Bức tường thành về niềm tin cuối cùng cũng sụp đổ thật rồi . Cô sẽ phải làm sao trong những ngày tới .

Tại sao cô lại bị trừng phạt như vậy ? Cô đã yêu ? Yêu hần thật rồi . Rất nhiều nữa . Nhiều đến nỗi bây giờ cô đau đến thế này đây . Đau đến không thờ nổi , không sống nổi mất .

Cứ thế . Cô khóc quên đi cả thời gian và tất cả bước vào vô hướng .

Leo lên tầng ba , ông mà cô vẫn thi thoảng ghé thăm . Đôi mắt đỏ lên . Vậy thôi . Tình yêu của hai người đến đây đã kết thúc rồi . À không . Vốn dĩ nó đã chưa bắt đầu . Tại sao lại kết thúc cơ chứ , có thể , hần chỉ anh cô như một thứ đồ chơi thú vị và khi hết thú tin rồi sẽ vứt vào đâu đó để mặc bụi bám vào . Và cũng có lẽ Thiên Di đã mới đúng .

Chẳng có cuộc tình nào mà không có dục . Với hần , dục vọng của bạo hần lớn lắm . Có thứ thật rồi . Trách ai khi chính cô là người đã tin vào tình yêu mù quang này .

Thôi . Bộ sẽ chấp nhận vì chính cô là kẻ ảo tưởng và bám víu lấy những thứ vốn không thuộc về mình bây giờ và mãi mãi . Bước chân bộ dừng lại trước một cánh cửa đôi , cô nhìn , ánh mắt vô vọng . Nếu cô nhớ không nhầm thì cao phòng này là mô hình quán bar thu nhỏ trong tổng thể khu biệt thự . Nụ cười chua xót và tự giễu .

Mượn rượu giải sầu . Bầu trời thật tối , tối như có lúc này . Một bàn toàn những chai rượu mạnh bày ra trước mặt cô .

Hình như vì thất tình , Hoàng Ngọc Băng Nhi cũng có thể tha hóa như thế .

Kể cả mơ có cũng không nghĩ rằng một ngày nào đó mình sẽ tìm sẽ tìm rượu để quên tình . Nhưng tối nay cô sẽ thử . Đau . Tim cô nhói lên .

Nó còn đau hơn nỗi mỗi đau trong quá khứ mà cô từng trải qua . Một quá khứ màu đỏ . Một nỗi đau gầy xéo cô trong suốt 12 năm qua , bắt cô sống , bắt cô tồn tại và bây giờ còn thêm nữa , gầy xéo thêm tương lai và là nó dần nhuộm màu máu .

Nhưng đừng thêm máu của người đàn ông này , người đàn ông cô vừa hận vừa yêu . Nếu được hãy để có khi tỉnh lại sẽ quên đi mọi thứ vì quên sẽ giúp tìm cô bớt đau đi và sống tiếp

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham).Net**.

Chương 49: Đau ! Đau Thật Đây !

Sáng hôm sau , cô ôm cái đầu nặng trĩu ngồi dậy trên ghế sofa . Có đang cố hình dung ra đêm qua mình đã như thế nào khi trên bàn dưới đất đều toàn vỏ rượu . Mà cũng chẳng nhiều lắm . Chỉ là số cốc hơi lớn so với cô tương thôi . Đêm qua cô đã ở đây suốt đêm . Lê tâm thần mệt rã rồi , Cô vẫn cố giữ khuôn mặt vui nhất có thể . Có ngồi vào bàn ăn . Ông quản gia tiến đến bên nó , cúi đầu:

- tiểu thư ! Tối qua thiếu gia không về nhà

- cái gì cũng cần nói với tôi sao ? - nó gất lên rồi cầm balo đi Cô bước vào trường , khuôn mặt lạnh lùng vô cảm đến bất ngờ . Rồi . Cũng một chiếc xe đen lướt qua cô . Lần này . Cô lại thấy hần và nhỏ đi cùng nhau . Dù đã biết . Đã đau . Đã mất hết từ hôm qua . Kim nén sự tức giận vào trong lòng . Nó bước nhanh vào lớp rồi kéo Băng đi xuống căn tin

- này ! Này ! Hôm nay bỏ làm sao vậy

- đối ! - nó nói rồi tiếp tục kéo Băng xuống

- sao vậy ? Có chuyện gì vậy - Băng hỏi

- không . Hồi sáng không ăn

- vậy à

Nó và Băng bước vào lớp . Trên tay hai đứa mỗi túi đồ ăn vặt khiến Vũ nhấm nháy

- hai đức định mở cửa hàng bán đồ ăn nhanh trong lớp hay sao

Băng nhìn Vũ , lờm một phát là im luôn . Một người đàn ông sợ vợ . Nó cũng vào chỗ . Thiên đã ngồi sẵn ở đó từ bao giờ , thái độ không khác Vũ là bao

- em đang làm gì vậy

Nhỉ không mới gì . Cô ngồi xuống bô vào ô bàn , một tay cầm cây kẹo mút , tay kia lôi nhanh quyển sách . . Cái vị ngọt thanh của kẹo hoà vào khoang miệng ngấm vào cơ thể ngọt nhưng không thể xua đi cái đắng . Song , nhất thời có thể làm ngọt đi một chút . Chợt .

Ai đó giật phăng que kẹo từ miệng cô . Nó giật mình , cô quay sang nhìn hần đang ngấm thanh kẹo của mình một cách hiếu kì , như soi vũng con vi rút vi khuẩn . Bất ngờ bỏ vào miệng mình từ từ thưởng thức đưa ra trước miệng nó

- thật khó ăn

Nó cầm lấy và vút thẳng vào sọt rác , quay mặt tiếp tục đọc sách . Thiên khó chịu

- em

Giờ ra chơi . Nó đi lại thanh trên dãy hành lang và thấy từ phía trước nhỏ đang đi đến . Nhỏ mở một nụ cười vui mừng khôn tả . Đi tiến gần bên nó , ghé sát vào tai nó

- tôi muốn gặp cô ở sân thượng .

Cô siết chặt từng ngón tay , kìm nén những cảm giác uất hận trong tâm hồn . Muốn tát thẳng vào bộ mặt kia .

Cạch .

Cánh cửa sân thượng được mở ra , cô bước vào và nhận thấy Di đã ở đó mang bộ dạng kiêu căng của kẻ thắng cuộc

- Hoàng Ngọc Băng Nhi . Hiện tại cô đang cảm thấy như thế nào . Hạnh phúc hay đau đớn

- cô chỉ muốn hỏi như vậy thôi sao ? - nó bình thản vì phần nào cô cũng đoán được mục đích ghê tởm của nhỏ

- làm sao có thể chỉ hỏi như vậy chứ ! Có nghĩ tôi là trẻ con lên ba à

- là cô tự nhận

- cô . . . - nhỏ chỉ tay vào mặt nó đầy phẫn nộ

- được thôi ! Dù sao tôi cũng không chấp kẻ thua cuộc

- cô cũng chưa thắng

- vậy cô giải thích như thế nào khi tâm trạng của cô - một -kẻ- thua - cuộc - nhỏ nhấn mạnh từng chữ như muốn xé tan con tim nó

- cảm giác sao ? Thật bình thường

- Bình thường hay bất bình thường . Chẳng phải lúc trước cô đã đứng đây kiêu ngạo như thế nào . Tôi rất nhớ nhưng hôm nay tôi thấy cô thảm bại hơn tôi rất nhiều lần

Nó không nói gì . Đứng yên nghe những nhỏ nói . Lời nói cay nghiệt như gậy xéo con tim nó . Từng đợt . Từng đợt . Tưởng chừng như có thể chết ngay lúc này

- cảm ơn cô nhé . Căn phòng đó rất sạch sẽ . Giường cũng khá tốt . Chẳng lẽ cô không nhớ , tôi Phạm Thiên Di đã nói tôi sẽ sử dụng căn phòng đó của cô . Không phải sao . Cũng với chồng của cô . Cảm ơn cô . Vì cô đã giữ Thiên trong sạch cho đến khi này . Tốt thôi . Cô chỉ là kẻ đi sau thu dọn tất cả - nhỏ đi qua cô ghé rất rồi lướt qua .

Ngạo nghễ . Không quên cười hạnh phúc .

Rầm .

Cánh cửa sân thượng đóng sầm lại . Nó ngồi xuống gục xuống , tay bấu lấy ngực , mắt nhòe đi - Đau . Đau thật đấy Và như thế nó ngồi co ro một góc trên sân thượng mà khóc , khóc cho đến khi không còn biết gì nữa . Khóc cho quên đi , cho xóa đi tất cả

Khi mở mắt , một ánh sáng mờ ảo quen thuộc dội vào . Cô xoay đầu . Gương mặt quen thuộc thật gần gũi nhưng sao hôm nay cô chán ghét đến kinh tởm . Thiên ôm chặt lấy nó . Đôi mắt cũng từ từ mờ ra khi nhận thấy người bên cạnh đã tỉnh . Hắn cả tuần qua cậu chẳng ngủ ngon cho đến hôm nay , khi cậu thấy nó gục trên sân thượng cậu đã nghĩ thế giới sụp đổ . Hắn chống tay ngồi dậy , xoa xoa mái tóc làm nó bông , cậu quay sang

- em không sao chứ ! Từ trưa đến giờ em chưa ăn , anh sẽ . . .

Chưa để hắn nói hết câu quan tâm cô nhanh chóng ngồi dậy

- xin anh đừng thương hại tôi !

Nói rồi nó chạy ra ngoài trước mặt Thiên và biến mất trong sự ngỡ ngàng và ngạc nhiên của cậu . Tay hắn nắm lại , miệng mấp máy không rõ

- em

Nhi chạy lên tầng 3 , cô nhanh chóng vào một phòng và đóng sầm cửa lại . Tựa người vào cửa gỗ rắn chắc , môi nở nụ cười đau khổ

- Hoàng Ngọc Băng Nhi . Cuối cùng mày cũng làm được rồi

Sau đó bước nhanh lại bàn làm việc trống . Mặt thù tình lạnh ngắt và cô đơn . Như chính cô lúc này vậy . Đã qua lâu rồi . Cô đã chìm đắm trong thứ tình yêu ảo tưởng đó . Thực sự đã quá lâu . Bây giờ cô đã quay về thực tại của cuộc sống , đủ màu sắc , không chỉ còn là màu hồng đáng yêu lạnh mạn nữa . Sao cô thấy nó cay nghiệt thật . Làm sao con người tồn tại được ? Công việc đã quá nhiều rồi . Cô dạy thái dương và trong thời gian qua cô đã quên mất việc mình sinh ra để làm gì , tồn tại vì mục đích gì . Sẽ tốt thôi . Vì từ hôm nay cô sẽ lại nhớ . Lại tiếp tục vào vòng quay bất tận của Hoàng Ngọc Băng Nhi lúc trước . Không , Cô sẽ khác trước . Bởi cô vừa nhận được một nỗi đau quá lớn . Đau rất lớn . Hơn tất cả . Bàn tay cô kéo ngăn tủ gỗ , lôi lên bản chiếc laptop màu đen . Chiếc màn hình thủy tinh mỏng , đen một màu chưa được khởi động . Cô lầm bầm

- Như trái tim mình lúc này . Đen như một con ác quỷ

Rồi nhanh chóng khởi động màn hình làm việc .

Chợt .

Bàn tay cô vừa chạm vào một thứ gì đó . Lạnh . Như kim loại . Nhi nhoè mảy . Cô nhìn sang , đôi mắt mờ to ra , bàn tay nhẹ nâng nó lên trước mặt . Nét mặt tỏ rõ vẻ bi ai vô tận . Sợi dây chuyền lắc lư giữa không trung , dưới ánh đèn vàng và bóng vội trong phòng làm việc kéo cô về một kỉ niệm khó quên về một người con trai không phải hắn - kẻ đã vừa gây tổn thương cho cô ,kẻ đã bóp nghẹn quả tim vừa mới sống dậy của cô . Chẳng khác nào hắn vừa giết chết cô vậy . Thật tàn nhẫn

- anh chắc đang rất vui về ư nhỉ ? Khi thấy em đau khổ như thế này đúng không ? Anh đang trừng phạt em vì em đã trao trái tim cho kẻ khác à . Một kẻ xem em như món đồ chơi không hơn không kém

Chiếc dây chuyền ngừng lại , thôi không lắc nữa giống như nó đang nghe lời tâm sự của cô

- xin lỗi anh nhé ! Vì thời gian qua đã để một mình cô đơn . Nhưng không sao nữa rồi vì hôm nay , anh lại có thêm một người bạn cô đơn giống mình

Về hắn , cậu cũng chẳng tài nào ngủ được khi không có nó rồi cậu cũng lên tầng 3 , bước vào một căn phòng khác làm việc

. . . . Đêm đó . . Cả hai người cùng thức . . . Cùng đau . . . Cùng thay đổi .

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Con Người Mới

Sáng hôm sau

Tại sân trường Royal

Tất cả học sinh náo loạn cả lên . Không phải vì Thiên hay vì Vũ . Một con xe đen Lambori đen bóng và đắt đỏ vừa lao vào sân trường . Xe của Vũ và hẳn đều đã có mặt ! Vậy là ai ? Hẳn tất cả đều tò mò về người chủ của chiếc xe ngoại này . Học sinh trong trường luôn biết tới mức độ giàu có của Băng và Vũ khi cả hai gần như thay xe như thay áo . Còn về hẳn , dạo gần đây cậu hay đi xe riêng tới trường nên do đó phần nào lũ học sinh cũng hiểu hẳn không phải là một người vừa vặn . Chỉ có điều họ không biết Thiên chính là hoàng tử thừa kế tài sản kếch xù nhà JK và là bảo bối độc tôn của Lâm gia . Nếu đến hẳn họ còn không biết thì chẳng lý nào họ biết được nó ? Cảnh của xe bật mở . Mọi ánh nhìn đều đổ dồn vào đó .

Rồi .

Nhí bước ra . Hàng ngàn đôi mắt mở căng . Dưới ánh nắng , mái tóc màu hạt dẻ dài bóng mượt , làn da trắng như tuyết đông , đôi môi tươi như anh đào giữa mùa . Cô bước đi . Lạnh lùng và vô cảm . Tất cả đều chết trân vì nó . Vì vẻ đẹp và sức cuốn hút khó tả này . Cô đi qua . Như một cơn gió lạnh qua miền địa cực . Đối với mức độ lạnh lùng của Thiên và nó bây giờ thì cậu . . . - còn - thua - xa

Vào lớp

Ngỡ tưởng như mọi người đã thấy hết . Song chưa . Tất cả con mắt trong lớp đều nhìn nó hiểu kì . Nhưng chẳng một ai dám đến gần bởi mức độ nguy hiểm rất cao đang bao quanh cô . Thiên chau mày nhìn nó . Có lẽ , hình ảnh của hẳn hay thậm chí là cái nhìn của cậu cũng chẳng được mắt cô lọt vào dù là một tia nhỏ . Băng và Vũ suýt hét lên kinh hoàng trước cô , nếu đại náo họ không kịp kìm chế được thì chắc cả một ngôi trường sẽ sập ngay và báo chia sẻ đưa tin là : Ngôi trường Royal đã bị sập bởi hai giọng hét siêu nhiên . Cả ba người kia phải chẳng đang nghĩ cô sẽ ngồi vào chỗ quen thuộc có Thiên và họ đang chờ để thăm vấn và tra tấn cô . Thế nhưng . Nhi đi thẳng , cô không có dấu hiệu nào như là ba người kia muốn vì cô ghé tòm cái chỗ ngồi như vết xe đổ của cô . Băng và Vũ khó hiểu , cả hai cứ nhìn theo cô , chắc hai người đó đang muốn biết cô muốn làm gì . Rất náy cho họ bởi còn được vòng mạc cô tiếp thu , không như hẳn . . . Cô ngồi xuống , lúi trong balo ra laptop . Muốn người đều ngạc nhiên , riêng ba người trở mặt . Một học sinh gương mẫu là đây . Chắc nhìn nhầm . Bởi trong balo có chẳng có sách vở hay bút thước . Đó cũng là những suy nghĩ riêng của ba người còn những người kia đang trên đỉnh cao của sự tò mò với cô - một người lạ . Thiên không thể chịu nổi , cậu rời khỏi bàn , xách balo xuống bàn sau Băng và Vũ - nơi cô đang ngự trị . Cậu cứ nhìn nó . Thiên thật sự không biết là nó có laptop . Rõ ràng đây không phải là kinh thường mà là cậu thực sự chỉ thấy nó luôn ôm Ipad và lúc nào cũng thế . Trong phòng của hai người cũng hẳn là chưa có nửa trử của cậu . Thiên nghĩ hoặc . Cũng có thể là mới mua . Loại này khá đắt đỏ trên thị trường nên ít ai dùng đến , xử lý thông tin thuộc loại siêu nhanh , tốc độ lưu trữ cũng rất hẳn . . . Nhưng vấn đề là cô cần dùng đến nó để làm gì ?

Thiên cũng dùng loại này song cậu vẫn chưa lý giải nổi được việc nó cần dùng laptop để làm gì trong khi suốt ngày ôm ipad , điện thoại , tivi . . . Và rồi cả thái độ hôm nay nữa ? Tất cả đối với cậu là một ẩn số?

- Em vừa mới mua nó à ? - hẳn hỏi

Đáp lại câu hỏi đó chỉ là một sự thờ ơ vô cảm . Cô đang tập trung cao vào màn hình máy tính . Đôi lúc mày khẽ nhăn lại . Cậu không thể biết cô đang làm gì vì màn hình bị quay đối lmg với cậu

- Em đang làm gì vậy ?

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 51: Jun

Lại một đêm mà cô thức trắng đêm , dường như cô xem Thiên không tồn tại trong căn biệt thự . Cậu cũng có vẻ khó chịu . Gần như ở trường , mấy hôm nay quá nhộn nhịp . Thiên và cô sau khi mọi mối quan hệ đã sáng tỏ cậu lại phải nhận thêm cái mắc ngoại tình với Thiên Di . Lúc trước là đào hoa , bây giờ là ngoại tình , không biết sau này sẽ là gì nữa . Ngày hôm nay cũng thế , đến lớp luôn là hai mảng địa cực băng lãnh , lại còn ngồi chung một chỗ

Ting

Tiếng chuông điện thoại kéo cô thoát ra khỏi công việc . Cô nhăn mặt khó chịu . Thật đáng ghét khi có kẻ làm phiền trong lúc đang tập trung cao độ nhất . Cô lấy điện thoại . Màn hình hiển thị tin nhắn từ hẳn . Tay cô nhưng lại . Trong đầu đang quyết định có nên mở hay không . Cuối cùng thì cô cũng chọn mở . Dòng tin nhắn ngắn thật ngắn " Anh muốn gặp em tại phòng xx căn tin bây giờ " . Cô rời khỏi lớp . Chưa thể hiểu được trái tim mình muốn gì . Muốn xa cậu hay muốn cho cậu một lời giải thích cuối cùng . Có lẽ là cô vẫn còn chút lưu luyến với mối tình này thì phải . Chấn cô đứng lại trước cửa phòng không biết nên vào hay không . Chợt . Cảnh cửa mở . Thiên đứng trước mặt cô . Bờ ngực rắn chắc tạo cảm giác an toàn nhưng giờ đã mất

- em định không vào sao !

- ưk - nó bước vào

Thiên ngồi trên giường lớn nhìn cô đang đứng trước mặt mình

- anh có việc gì cần nói sao

- gặp em cũng không thể được

- không . Tôi không muốn

- tại sao ? - lòng hẳn đau như cắt

- chẳng sao cả . Anh muốn gặp tôi làm gì !

- anh . .

- không nói được thì đừng làm lãng phí thời gian của tôi

Cô toang quay đi nhưng chưa bước nổi hai bước , một bàn tay âm từ phía sau níu lấy tay cô và kéo về phía sau . Theo lực đà đó , cô chúi người người . Khuôn mặt đập vào bờ ngực rắn chắc với mùi hương quen thuộc ấy

- anh rất nhớ em . Em đã làm gì trong những ngày qua . Anh nhớ em đến phát điên - hẳn ôm chặt lấy cô , không cho cơ hội thoát

Cô vùng vẫy . Mặc dù bản thân biết chẳng thể thoát khỏi cái ôm ấy . Rõ là không thể nhưng vẫn cứ làm . Cô thật sự rất sợ . Sợ một khi cô đứng yên , cảm nhận tất cả thực tại hẳn đang bên cô thì cô lại bị chìm vào ảo tưởng của tình yêu mù quàng do cô tự nguyện nhận . Càng ra sức thì hẳn càng siết chặt hơn và đối với một đứa bướng bỉnh như cô thì Thiên khó thuần phục . Điều đó cũng đã được kiểm nghiệm . Cậu từ nói lỏng tay và nó thì đập mạnh về phía sau làm Thiên chao đảo . Cậu ngã xuống giường phía sau . Ôm luôn cô ngã xuống . Hai khuôn mặt đối diện nhau thật gần , thân thể cũng vậy . Hai đôi mắt nhìn sâu vào trong nhau . Thiên khó kìm chế được một sức cuốn hút ở cự ly gần như thế này . Hẳn luôn những ngón tay mình vào mái tóc mềm . Kéo khuôn mặt cô xuống , áp môi cô vào môi mình . Cậu rất nhớ . Nhớ cảm giác ăn ái này . Nhớ đến đến đại và bây giờ nó như thứ thuốc kích thích mọi giác quan của cậu . Về cô , phải chăng những ngày trốn tránh kia làm cô yêu hẳn nhiều hơn . Cái hẳn chỉ là vỏ bọc bên ngoài của một tình yêu bất diệt . Cô không chống trả , lý trí gần như tiêu tan khi đôi môi đó đặt nhẹ lên môi cô . Cậu chưa muốn dừng lại ở đó . Điều mà cậu muốn nhiều hơn như thế . Gần như cảm nhận sự đáp trả của cô , Thiên càng hưng hăng hơn . Cậu lật người đè cô xuống dưới , bàn tay không vì thế mà dễ yên . Từ từ rời khỏi mái tóc mềm , mu bàn tay trượt dài xuống cổ . Rồi lần trên cổ áo sơ mi trắng cứng , luyên tặc rồi khỏi mái tóc mềm , môi hẳn trượt dài xuống má , Hôn nhẹ . Từ từ . Xuống chiếc cổ . Rồi bất ngờ , cậu áp sát vào cổ . Đôi môi không chút dịu dàng , tay tháo bung hai cúc áo sơ mi trên người , tay luồn sâu vào trong gáy . Da thịt bên trong mịn màng như lụa , tay hẳn nóng rực như lửa chạm vào làn da mát mẻ . Tay cậu chợt dừng lại khi sờ vào thứ gì đó lạnh ngắt như kim loại song hooc môn trong cơ thể không ngừng tiết ra làm cậu khó lòng kìm chế nổi . Bỗng . Có dây mạnh hẳn sang một bên . Bàn tay luống cuống gài lại hai khuy áo . Thiên sững người . Cậu không biết mình vừa làm cái trò quái quỷ gì nữa . Lý trí tìm về . Cô lao ra khỏi phòng . Bỏ mặc Thiên . Cậu đảm mạnh xuống giường chửi tục

- Mẹ kiếp . Lâm Hân Thiên . Mấy càng ngày càng khôn nạn

Nó không về lớp mà chạy thẳng lên sân thượng . Nơi mà thật ít ai đến và nó có thể tự bộc lộ chính bản thân mình ở nơi yên tĩnh đó . Cô ngồi thụp xuống , một lần nữa cô lại khóc dù đã hứa với bản thân rằng mình không được khóc nữa . Cô thật sự không chịu nổi nữa . Giá như có một phép màu nào đó xóa Thiên ra khỏi trí não cô , cho cô thôi không nhớ về cậu . Cô sẽ sẵn sàng mua nó càng bất cứ giá nào . Một chiếc khăn tay chia ra trước mặt cô . Trong làn nước mắt nhận chất bao phủ đôi mắt thiên thần nhưng cô vẫn nhận ra chiếc khăn màu ghi thanh cao - Đứng khóc - một giọng nam trầm ấm vang lên giữa không gian bí ai của tình yêu Và cô đã ngỡ

đó là hân. Uớc gì đó là cậu chứ không phải là một người khác. Cô đứng dậy, lấy tay lau nước mắt. Khoác lại tấm áo lạnh lũng như bình thường - tôi... Cần cậu? Rồi xoay người bước xuống Bàn tay kia cầm chiếc khăn nắm chặt lại lộ rõ vẻ giận dữ đến đỉnh điểm. Khuôn mặt anh tú bóng chốc biến sắc đi - Hoàng Ngọc Băng Nhi. Em phải là của tôi bằng mọi giá. Cô vào lớp. Tâm trạng đã bình ổn hơn so lúc trước. Thiên chưa về lớp. Chắc như vậy cô sẽ thấy thật thoải mái hơn so với việc cậu ở trong lớp nhưng rồi cái gì đến cũng phải đến. Hai người chẳng thể cứ trốn tránh nhau mãi. Thiên vào lớp. Mặt cậu thật lạnh - anh xin lỗi - cậu nói Thật sự từ trong cổ họng cô muốn phát ra hai từ không sao song như có cái thứ gì đó nghẹn lại.

Thời gian không chờ cô, cơ hội chỉ đến một lần, đã qua hân không thể níu lại. Tiếng trống vào học vang lên. Chẳng biết khi nào cô mới có đủ bản lĩnh đối mặt với hân

- chào các em.

Hôm nay lớp ta tiếp tục đón một học sinh mới

- cô giáo nhẹ giọng

- em có thể vào Lại một hotboy chuyển vào lớp này. Sẽ như thế nào trong tương lai? Bị kịch liệu có lại tiếp diễn

- Minh tên là Jun. Rất vui được gặp các bạn

- Jun cười, một nụ cười kiểu play boy

- Em có thể về chỗ

- giáo viên nhìn cậu Cậu khoác balo xuống bàn

- vị trí mà nó và Thiên đã vùng ngồi. Quay xuống và cười. Băng nhìn Jun. Ánh mắt nhỏ thực khó hiểu

- Vũ! Hân đang cười với ai đó?

- không phải với em đâu

- Vũ nói. Mắt vẫn chăm chú vào vào màn hình laptop. Hôm nay cậu cũng phải đưa đi để xử lý

- vậy không lẽ là...

- Băng ngờ vực

- đúng Nhi nheo mày. Cô hân biết nụ cười đó dành cho ai. Thiên không nói gì. Chỉ lặng lẽ nhìn cô như... Người thua cuộc. Thua cuộc bởi hân nghĩ cô đang đáp trả nụ cười của tên đàn ông kia. Cô thậm chí còn không thêm nhìn hân dù hai người thường gặp nhau thì cô cũng không chú ý cậu đến thế kể từ khi cô đi từ nhà Minh Vũ về. Mặc dù cậu đã hỏi Vũ có xảy ra chuyện gì với cô không nhưng câu trả lời là không. Cậu thật sự không hiểu giữa hai người bắt đầu rạn nứt từ khi nào. Từ khi cô bắt đầu mang cái thái độ lạnh nhạt kia khiến cậu như bị chết dần chết mòn. Nếu có thể hân muốn có nói cho hân tất cả mọi thứ mà cô đang đầu hân để hân có thể hiểu cô hơn nữa, để yêu cô nhiều hơn nữa, nhiều hơn cả những gì hân có thể

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Tai Nạn

Một ngày nữa. Thật đẹp Sáng sớm tại sân trường Royal. Chiếc siêu xe Lambori vừa dừng lại. Nhi bước ra. Học sinh cũng chẳng còn mấy ngạc nhiên, cũng không mấy tò mò. Nhưng sức cuốn hút là tăng lên. Mái tóc nâu hạt dẻ buông thả tự nhiên ăn dưới chiếc mũ lưới trai màu trắng.

Lũ con trai luôn muốn gần cô, ai mà không muốn là con rể The Rose nhưng vì khí chất lạnh lũng khiến họ phải tránh xa cộng thêm người chồng tương lai Lâm Hàn Thiên khiến họ chỉ dám nhìn từ xa. Thiên đứng đó. Hân nói bật không chỉ với chiều cao mà còn là vẻ đẹp. Hôm nay, hân không vận trên người bộ đồng phục lịch lãm mà thay bằng bộ đồ đơn giản.

Quần jean và áo sơ mi trắng. Có phải rất quen! Cô lướt qua Thiên, vẫn lạnh như vậy đối với cậu. Chợt. Leng keng... Keng... Tiếng gì đó vừa rơi xuống. Ánh mắt cô đưa nhanh xuống đất tìm kiếm.

Cô chỉ thấy đôi dây thể thao của ai đó. Và nhận ra, người đó là ai, cô không quan tâm đi thẳng vào lớp.

Nụ cười trên môi Thiên cứng ngắc, rõ vẻ gượng gạo. Đám đông dần dần tản ra. Thiên vội cúi xuống nhặt lên rồi đi nhanh về phía nhà vệ sinh. Đối với cậu. Ngày hôm nay là ngày của định mệnh. Lấy tất cả dũng cảm, cậu đã quyết định làm một việc để níu giữ tất cả. Liệu cậu có thành công? Giờ thể dục Cả lớp đã dần rời đi, chỉ còn kác đặc tại người đang cố nán lại. Có lời một tập hồ sơ. Đây là đồng rắc rồi còn lại sau những đêm nào nó căng như dây đàn làm việc. Một tờ giấy trong tập rơi ra, cô cúi xuống nhặt lên.

Giữa mặt giấy A4 trắng tinh như tuyết, mịn màng, từng đường chỉ nhẹ xám hân lên.

Đơn sơ một sợi dây chuyền khó quên trong phần kí ức mà bao lâu nay vẫn chờ đợi gần 10 năm. Màu xám chỉ hiện lên thật tang thương như màu kí ức rồi cô nhớ đến. Định mệnh kéo cô ra khỏi địa ngục trước đây đã mất. Cô mở balo, định thần sẽ lấy sợi dây chuyền. Bởi vì cô đã quyết định sẽ luôn mang theo nó bên mình. Tìm mãi song vẫn không kết quả, cô nhớ rất kĩ. Không thể có chuyện nhầm lẫn

- cậu có chuyện gì sao?

- Mi hỏi- sợi dây chuyền- nó đáp ngắn gọn ba từ

- làm sao như vậy được. Hân cậu quên ở nhà - Lam cười - không bao giờ - cậu có quy nghĩ lại xem, bọn tớ sẽ tìm giúp cậu

- Lan Anh nói Cô giặt mình.

Đầu óc nhớ lại từng chút một, không dễ thiếu một chi tiết nào. Và. Nụ cười của Thiên Di khác sâu.

Cô mở căng mắt như phát hiện ra thứ gì đó vội lao nhanh ra sân thể dục. Đôi bàn tay nắm lại thành quyền tò mò về tức giận " Phạm Thiên Di. Cô giỏi lắm.

Lâm Hàn Thiên, tôi không quan tâm những gì anh gây ra với tôi nhưng một khi đã động vào thứ mà tôi coi trọng thì sẽ không có kết cục tốt đẹp đâu dù đó là người phụ nữ của anh. " Cuối cùng, cô cũng đã có hết sức chạy đến nơi cần chạy. Thân thể gần như không còn đủ sức đứng vững song cô vẫn đi. Băng lãnh bao phủ sự nguy hiểm và đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(chấm)Net**.

Chương 53: Tiếp

Thực tại

Trên người Thiên, chiếc áo sơ mi dính đầy máu . Cậu vẫn vậy , im lặng nhưng đau khổ tột cùng

- Lâm Hàn Thiên . Ruột cuộc đã xảy ra chuyện quái quỷ gì thế ? - Vũ chạy đến . Cậu bỏ dở cuộc họp khi nhận được tin

-Lâm Hàn Thiên , vẫn chưa ra sao ? Sẽ ổn chứ ! - Băng hơi run . Giọng nhỏ chất đầy vẻ lo lắng

- không biết nữa - hần nói . Bất lực

-cậu điên sao . Tôi đã bỏ cả cuộc họp đến đây . Tại sao ? Tại sao hả ! Cuối cùng là cậu đã làm gì với con bé

- tớ . . . - hần nhìn sâu vào đôi mắt đầy cảm phẫn của Vũ rồi kể toàn bộ . Càng kể lòng cậu càng đau . Mắt Vũ đỏ lên . Chẳng hiểu cậu đang tức giận hay đau buồn thay cho cô . Có lẽ là cả hai . Băng đã khóc tự bao giờ . Nhờ ngồi gác xuống trước phòng phẫu thuật . Vũ xách cổ áo sơ mi Thiên lên , tính cho cậu một cú đấm

- tao đã tin mày vô điều kiện và nghĩ rằng mày sẽ đem lại hạnh phúc cho nó . Nhưng tao đã sai

Bỗng . Cửa phòng phẫu thuật kịp mở . Chiếc giường trắng được bác sĩ đẩy ra . Thoảng qua trên giường , gương mặt đang ngủ yên lờ mờ về một mối . Thiên nhìn . Người con gái chỉ mấy phút trước đang nói những lời như dao đâm vào tim cậu giờ đây tại sao lại không nói gì

- bác sĩ . Cô ấy có bị làm sao không

- ca phẫu thuật khá thành công

***

- cậu nên về - Vũ nói

- không !

- cậu nghĩ con bé tỉnh lại muốn thấy cậu trong hình ảnh như thế này sao ?

- thế nào cũng được . Chỉ cần được ở bên cô ấy

- được rồi . Tớ sẽ lấy đồ cho cậu . Dù gì đây cũng là phòng vip nhưng tao sẽ không tha thứ cho cậu dễ như vậy - cảm ơn

Vũ và Băng rời khỏi phòng . Cánh cửa khép lại trả cho hần sự tĩnh lặng đáng sợ . Cậu ngồi bên nó . Bàn tay cảm lấy những ngón tay bất động

- đứng tha thứ cho anh Rồi cậu hôn nhẹ lên bàn tay trắng , một giọt nước mắt khẽ đáp xuống . Nóng và đau khổ . Là cậu đã nghĩ rằng nếu như mình không nói cho cô biết mình là đứa bé trai lúc trước thì thứ tình cảm giữa hai người sẽ tốt hơn so với cái khuôn đã làm sẵn . Khi ở bên cô , hần nghĩ cô đã không còn nhớ về đứa bé trai khi ấy , không một lần hi vọng đứa bé đó sẽ tìm mình . Nhưng thật không ngờ cô lại cắt đứt kín như vậy . Thật không nghĩ cô coi trọng đến thế . Bấy giờ hần mới biết cô đã yêu hần cùng nhiều như hần yêu cô song hần rất sợ . Sợ bây giờ cô đã không còn yêu hần nữa , bởi hần đã làm tổn thương cô , làm cô đau . Nếu có thể cho hần quay lại thời gian thì hần sẽ nói với cô ngay từ ngày đầu tiên để cô không nghĩ đứa bé trai đó đã chết vì tai nạn mà đó chỉ là một sự trùng hợp . Hần sẽ không phải để cô khóc khi nghĩ mình đã chết trong buổi tối hôm đó . Thật sự hần muốn cô nhận ra hần bởi hần cho rằng một thiên tài như cô sẽ giải ra câu đố của hần kết quả là cô không những không nghĩ đến mà còn im lặng . Từ mãi mãi liệu cô còn hiệu lực với cô . Hần sợ , hơn 10 năm qua hần đã dùng câu nói để chiếm hữu cô vậy cô mai này tỉnh lại có vùng ra khỏi sự chiếm hữu đó ?

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Sự Thật

- cậu về đi . Tối nay tôi sẽ ở lại - Vũ ngược mặt lên nhìn Thiên - không ? - cậu về . Nên là như vậy , trông cậu quá mệt mỏi - Băng nhìn Thiên , cô nói - tôi đầu hàng - Vũ nói Cứ như thế , những ngày sau đó cậu luôn ở bên cô và gần như được xem là sống hần trong bệnh viện Cuối năm , trường học không có bất cứ thứ gì để phải lo . Tất cả cũng chỉ đợi chờ kết thúc khóa học đại học năm nhất .

Nhanh thật đấy , hần ở bên cô hai năm nhưng ruột cuộc thời gian chỉ tính được là trong một năm . Cuối 18 tuổi sắp đầu 19 cô chuyển về đây . Vậy mà chuẩn bị là sinh nhật 20 tuổi của cô . Vũ quần quật với công việc ở chi nhánh tổng JW ở đây , Thiên càng bận gấp vạn lần , cậu suốt ngày ôm laptop làm việc .

Trong khi Thiên gần như phát điên lên thì cô vẫn im lặng như đang thử thách lòng kiên nhẫn của cậu . Liệu cô có đủ can đảm để đối mặt với mọi việc cách Cánh cửa phòng bệnh bất mở . Một thân hình nhỏ khẽ lách vào rồi tiến nhanh về phía giường bệnh - xin chào . Bấy giờ cô biết ai thua rồi chứ . Sao cô im lặng vậy . Chẳng phải lúc trước cô còn kiêu ngạo đứng trước mặt tôi và khẳng định mình chiến thắng mà . Hoàng Ngọc Băng Nhi cuối cùng thì kết quả là thế này Không gian im lặng - ít ra cô cũng nên vùng dậy . Tôi thắng như vậy thật sự làm tôi không vui . Cô thật ngây thơ . Cô nghĩ chỉ những thứ tôi bày ra trong phòng ngủ của cô đã vội và ép cho Hần Thiên tội ngoại tình . Tôi không hiểu bộ não thiên tài của cô ở đâu rồi . Tôi khuyên cô dù có đã muộn .

Lâm Hàn Thiên anh ấy dù tôi ép vào đến đường cùng thì cũng vô nghĩa mà thôi nhưng tôi vẫn thắng khi về ra một cái bẫy hoàn hảo đứng không Bỗng Cửa lại mở , hần bước vào , ánh mắt thoảng vẻ ngạc nhiên - cậu . . . - Hần Thiên . Minh đến thăm bạn ấy nhưng có lẽ mình phải về rồi . Hẹn hôm khác - không có gì Nhỏ bước ra ngoài . Cười trong hạnh phúc .

Bên trong , Thiên tiến lại phía giường , ngồi xuống bên cạnh cô - anh không hiểu sao em lại nghĩ có ấy là người như vậy ? Cậu đặt nhẹ lên vầng trán một nụ hôn nhẹ . Bên giường , chiếc điện thoại đã bị vỡ màn hình do tai nạn vò tình lọt dưới gối ***- Lâm Hàn Thiên ! Xin lỗi vì mấy hôm nay tôi không đến được . Công việc công ty có qua nhiều việc bận - Vũ bước vào - không sao - hần rời khỏi màn hình laptop - cậu không quá sức đấy chứ . Trông cậu có vẻ ốm đi nhiều - Băng hỏi , nhỏ tiến lại bên giường - xứng đáng - hần nhắm mắt lại , ngả người về phía sau - sao chiếc điện thoại này lại ở đây - nhỏ nhăn mày Bàn tay thon nhẹ ần mở - chưa tắt sao . Ủa . Ai lại mở chế độ ghi âm à .

Còn có cả bản đang ghi Vũ và hần đồng thời khó hiểu nhìn về phía Băng " xin chào . Bấy giờ cô biết ai thắng ai thua rồi chứ . . . - không có gì " Ánh mắt hần hần lên những tia giận dữ . Vũ nhanh chóng đến bên nhỏ , giật lấy chiếc điện thoại . Một file tiếp lại được mở

" Hoàng Ngọc Băng Nhi . Hiện tại cô đang cảm thấy . . . . .

Tốt thôi . Cô chỉ là kẻ đi sau thủ dạn tất cả "

" đóng cửa lại . . . . .

Dục vọng là thứ mà đàn ông cần nhất . Và sẽ sớm thôi , cô sẽ biết "

Đến đây , gần như tất cả đã sáng rõ . Thật không ngờ cảm bấy của Thiên Di hoàn hảo nhưng việc cô lợi dụng sự hoàn hảo đó lại càng khiến người ta nề phục .

Cô đã thu âm toàn bộ cuộc nói chuyện với nhỏ ở sân thượng và hồi sáng lại với tình ghi âm lại nhưng một sự thật không thể thay đổi là cô đã mất niềm tin ở hần - khôn nạn - Vũ chửi thề - tao sẽ không để cho cô ta sống - Minh Vũ .

Bình tĩnh lại - Băng lên tiếng dù rằng hiện tại nhỏ chỉ muốn chạy đến và xé xác cô ta Trước cửa phòng , một cô gái đứng như trời trồng , bàn tay cầm ô khóa run lên , gương mặt như không còn giọt máu . Nhỏ vội vã đi ra , tay run run cầm không chắc chiếc điện thoại trong tay - anh đang ở đâu . Tất cả chăm hết rồi . Hần Thiên đã biết tất cả - . . . - cái gì . Anh định dối hết tội lỗi cho tôi . Nếu tôi có chuyện gì thì anh cũng đừng hòng thoát Nói rồi cô ta lại lướt nhanh màn hình - đặt tôi về máy bay về Hàn Quốc ngay bây giờ ***- shit .

Cô ta về rồi - Vũ vồ đầu - chui ngay vào trong cánh AG . Thật an toàn - kế hoạch hoàn hảo không lỗ hổng - Băng lấy hộp kem dưỡng nhẹ xoa lên làn da trắng hơi khô của cô - tại sao lại như vậy - hần nhăn mày -cậu ruột cuộc vẫn không hiểu . Thiên tài trước tình cảm thì vẫn bẻ tác - Vũ nhìn Thiên - muộn rồi hai người về đi - vẫn ở lại - hai người nhìn hần - 3 ngày rồi - ừ - bỏ tay - Vũ đi ra ngoài ----- em chịu tổn thương nhiều lắm phải không ? Tại sao em không nói cho anh biết tất cả . Em ghét anh mất rồi à .

Xin em hãy tỉnh lại . Một lần thôi , cho dù em ghét anh . Ba ngày rồi , anh sẽ không sống nổi nữa . Ba ngày như ba thế kỉ vậy . Sao em cứ ngủ mãi thế Nói rồi hần gọi hai sợi dây chuyền lên trước khuôn mặt đang ngủ yên của cô - anh trở về tìm em rồi . Nếu em không tỉnh anh sẽ lại bỏ đi đấy . Em có biết là hơn 10 năm qua anh đã phải nhớ em nhiều đến thế nào không . Anh không nghĩ là em lại ngốc ngếch đến thế bảo bối thiên tài . Hần

ngưng lại đôi chút , khẽ nhìn về đồng công việc trên bàn rồi khẽ thở dài nhìn cô - phải làm sao đây bảo bối , anh phải làm xong đồng công việc kia trước cuộc họp ngày mai .

Anh muốn ôm em ngủ nhưng anh sợ sẽ quấy rầy em , anh muốn gần em nhưng sợ em sẽ chạy khỏi anh . Anh sẽ tin vào em , tin vào thời gian hơn 10 năm anh chờ và yêu em Nói rồi hấn cúi đầu như một lời chúc ngủ ngon trước khi đi ngủ và cũng như một hành động thân mật trước khi đi ngủ của cô và hấn trước đây .

Dù cô đang hôn mê bất tỉnh nhưng hấn vẫn muốn cho cô cảm nhận hấn đang ở bên cô từng giờ , từng phút , từng giây , không một khi nào biến mất khỏi cô .

Hấn muốn khi cô mở mắt người đầu tiên cô thấy sẽ là hấn mà không phải là người khác và muốn ánh nhìn đầu tiên sau giấc ngủ dài sẽ dành cho hấn . Dù cô hận hấn nhưng hấn vẫn muốn ở bên cô , nếu cô xua đuổi hấn , hấn sẽ đứng phía sau nhìn cô , không cần cô biết hấn làm gì cho cô chỉ cần cô vui .

Bối

Yêu là cảm giác được trở về với chính mình khi ở bên người mình yêu

Và tìm thấy hạnh phúc của mình trong hạnh phúc của người mình yêu

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Mở Mắt ! Không Thấy Anh !

Ngày thứ 4

Căn phòng vẫn im lặng như tờ

- Hoàng Ngọc Băng Nhi . Em vẫn ngủ à - một giọng nói nam vang lên không phải Thiên- tôi mong sao khi em tỉnh lại sẽ quên hết tất cả . Có phải sẽ tốt hơn không

Jun nhìn nó . Ánh nắng vàng chiếu vào phòng , đậu lên khuôn mặt đẹp như tạc tượng . Hàng mi cong vút vẫn khép kín che đi đôi mắt hút hồn . Như một điều diệu kì . Hàng mi cong khẽ động . Đồng tử khó khăn tiếp nhận những ánh sáng không mấy dễ chịu sau những ngày ngủ quên trong bóng tối . Hình ảnh mờ rồi rõ dần . Chàng trai với nụ cười trên môi nhìn nó thỏa mãn

- em đã tỉnh dậy

- sao cậu lại ở đây ? - nó nhìn mặt

- em còn chưa khỏe . Đừng vội ngồi dậy như vậy - Jun chạy lại bên cô

- tránh ra - nó nhìn cậu

- em đang tìm Lâm Hàn Thiên sao ?

- anh . . .

- cậu ta không ở đây ?

- tôi hỏi cậu !

- em không hỏi nhưng tôi hiểu . Cậu ta đang cùng vợ tương lai đi chơi . Em cần biết . Tôi không nói dối . Đối với em cậu ta là gì ? Cậu ta thì chẳng coi em là gì cả- Jun nhìn vào mắt cô và cậu nhận thấy bàn tay cô nắm chặt lấy chân - em không tin tôi . Có cần tôi gọi hai người đó đến đây . Họ có vẻ sống với nhau như vợ chồng thật

- anh nghĩ tôi không biết anh và Phạm Thiên Di như thế nào sao ?

- anh . . Không phủ nhận nhưng anh không lừa dối em như Lâm Hàn Thiên . Không phải là một kẻ ngấp trăn thú tính

-anh cứ đi

- anh sẽ đi nhưng sự thật không thay đổi

Jun ra khỏi phòng . Mắt cô như nôi lửa . Tức giận . Giận dữ hay ghen tuông . Cô giật phăng ống chuyền cầm nơi cổ tay , máu chảy dài trên cánh tay trắng , lật tung chăn , cô lao vào nhà tắm . Trong gương lớn không còn là gương mặt của cô mà là Thiên nhưng không phải chỉ có cậu mà bên cạnh là Thiên Di . Hai người đang vui vẻ như một cặp tình nhân thật sự . Choang . Tay cô lấy hộp đồ vứt thẳng , tấm gương vỡ ra ngàn mảnh . Có điện thật rồi . Tại sao ? Tại sao ?

Thiên vào phòng . Cậu vừa rời khỏi cuộc họp đã vội tới đây . Cậu luôn lo lắng khi không ở bên cô . Vừa vào . Những tiếng đập phá làm cậu khổ hải . Nhìn về phía giường trống không , nỗi bất an xâm chiếm . Hấn chạy vào phòng tắm . Tất cả gần như bị tàn phá vô hại . Mảnh gương sắc nhọn bắn tung toé khắp nơi . Cô ngồi giữa đất . Tay máu tươi ri rều thấm lên cả bộ áo bệnh nhân . Thiên tiến lại , ôm chặt lấy cô . Nhưng không . Cô xô hấn ra . Quá bất ngờ . Hấn ngã xuống sàn . Cô lao nhanh ra ngoài

- em sao vậy . Sao lại như thế này - Vũ nắm lấy tay cô

Nhĩ gục vào lòng Vũ và khóc

- cô ấy đã phải chịu nhiều cú sock liên tiếp . Chúng tôi đã tiêm thuốc an thần - bác sĩ nói

- cảm ơn - Vũ thở dài . Cậu nhìn về phía giường lớn , nơi đứa em gái đang ngủ say bởi tác dụng của thuốc an thần

- Thiên . Cậu chưa hiểu hết về nó - Băng tựa đầu vào vai Vũ

- có lẽ là vậy

- dài lắm - Vũ nói - đau nữa

***

" Từ nhỏ con bé là một đứa vô tư , suốt ngày chỉ cười thậm chí là nếu bị mắng cũng cười . Tổ và anh cả đã nghĩ sẽ không bao giờ làm nó khóc , không bao giờ . Sinh ra con bé đã được bao bọc như vật quý và nếu nhận xét đúng là còn hơn thế nữa . Năm 8 tuổi , con bé đã trải qua một cú sock rất lớn mà không chỉ là con bé chịu . Ba mẹ tổ chết trước mặt con bé trong một vụ tai nạn . Đôi khi mọi người nhìn vào còn nghĩ nó là con ba mẹ tổ là con của ba mẹ ruột khi suốt ngày con bé luôn ở bên nhà tổ nhiều hơn là ở nhà nó . Suốt một tháng sau đám tang , con bé đã tự giam mình trong phòng không chịu ăn uống , ai cũng lo lắng , bác sĩ chẩn đoán rằng con bé mang khả năng lớn sẽ bị trầm cảm nếu như tình trạng như thế tiếp diễn . Dù sau đó nó vẫn chơi với mọi người nhưng việc nó cười và nói là rất hiếm . Gần một năm nó đã mang tình trạng đó cho đến một ngày nếu không gặp được đứa bé đó , nó đã thoát ra khỏi địa ngục mà nó tự tạo ra . Đùng chạm vào quá khứ của nó "

Thiên ngả đầu vào ghế , ánh đèn yếu ớt sáng trong bóng tối . Hấn tiến lại phía giường , lấy tay vuốt về mặt nó

- em mệt lắm à . Ngủ đi . Tỉnh dậy hãy cười với anh nhé . Anh nhớ lắm

Gần sáng

Cô mở mắt . Màu của bóng đêm dịu hơn so với ánh sáng của ban ngày . Đôi mắt cô nhìn trong màu đen của căn phòng . Chợt . Dừng lại tại bộ salong cuối góc . Trên bàn kính , ánh sáng từ màn hình laptop yếu đuối chiến đấu với màu đen bủa vây . Người con trai trên ghế , ngả đầu tựa vào bức tường phía sau vừa thực vừa ảo . Khó đoán . Do dự chốc lát . Cô bước xuống giường , nhẹ nhàng tiến đến , đẩy chiếc laptop sang một phía , cô ngồi lên bàn kính Đối diện với hắn . Dù hắn có ngồi thì tại sao cậu vẫn cao và vĩ đại đến thế . Rất lâu , cô ngồi nhìn hắn nhưng cậu vẫn không có phản ứng . Tại sao bây giờ lại như thế . Chẳng phải lúc trước hắn còn nhay cảm hơn cả phụ nữ sao . Chẳng bù cho lúc trước , chỉ một ánh nhìn cậu cũng nhận ra . Vậy mà giờ đây . . . Chợt , Cô thấy bàn tay cậu , mầu đã khô lại nhưng không có nghĩa là an toàn . Nâng bàn tay ấy lên , cô cũng nhận thấy bàn tay ấm áp ngày nào đã gãy đi , ốm đi nhường nào . Lối hợp y tế từ dưới bàn lên , cô mới hay tay mình vẫn còn cuộn một lớp băng trắng . Muốn khóc cũng không thể khóc . Những đoạn kí ức hồi chiều được tua đi tua lại một cách chậm rãi , rõ ràng . Như vậy lại càng đau hơn . Trái tim yêu nhiều thì hận nhiều , đó là quy luật tự nhiên

-Hân Thiên

Vẫn im lặng . Có lẽ hắn mệt lắm rồi . Cậu còn chẳng nghe cô gọi nữa là . Tim cô nhói lên . Đây có còn là người đàn ông lúc trước

-xin lỗi . Hồi chiều làm anh đau

Nói rồi cô vươn tay tháo từng chiếc khuy áo trên người hắn . Cơ bắp rắn chắc dần lộ ra . Không quan tâm . Với quá lực của một bệnh nhân vừa nói ra khỏi giường nhưng không biết thế nào cô dường như có một sức mạnh phi thường nào đó . Nhẹ nhàng nâng đầu cậu lên rồi để cho cậu tựa vào bờ vai chẳng có gì là rắn chắc hay vững chãi của cô . Vứt chiếc áo sơ về một góc nào đó . Trên tâm lưng , mắt vẫn không ngừng rì ra , những vết thương do ngã hồi chiều . Trái tim cô thất lại . Tại sao cô lại có thể gây ra cho con người này nỗi đau về thể chất . Bản thân cô sẽ không tha thứ cho mình nếu như hắn đau . Hồi thờ cậu phả đều lên da thịt cô như đang mệt mỏi . Dù bờ vai có như muốn rời ra hay hãy xuống thì cô vẫn sẽ yêu những giây phút trong bóng đêm . Cô thật sự rất sợ khi cậu tỉnh dậy cậu sẽ ruồng rẫy cô . Sợ cậu sẽ nói - tôi ghét cô . Cô hãy tránh xa khỏi cuộc sống của tôi . Cút đi . Chính cô đã làm xáo động cuộc sống của tôi . Nếu không phải vì thứ hỗn trược quái quỷ kia tôi đã bỏ quách cô rồi Xin đừng như vậy . Nếu đi , cậu hãy lặng lẽ mà ra đi , đừng bắt cô đau . Xin cậu!!! Lúc trước cô có thể tự tin trước Phạm Thiên Di , dám kiêu ngạo nói Lâm Hân Thiên yêu cô rất nhiều và không có cô gái nào có thể cướp được trái tim đó . Có thể từ nhỏ sinh ra cô đã có được mọi thứ mà mình muốn nên cô mới có thể dám kiêu ngạo . Bây giờ , sau những sự việc xảy ra , cô chắc không còn kiêu ngạo nổi Lấy chiếc gối đặt vào đầu ghế , cô ôm lấy cơ thể hắn to lớn cậu ngã xuống . Tuồng chừng như cô ngã vào lòng cậu . Đắp chiếc chăn mỏng qua người hắn rồi lên giường và trùm chăn lại . Đôi mắt Thiên từ từ mờ , cậu nhìn về phía cô , phủ một nỗi đau vô tận

-anh không biết phải làm sao nữa

>>> gió lạnh : xin mời các bạn đọc cập nhật lịch post , chia sẻ truyện tại trang face Bảo bối thiên tài, anh nhớ em

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 56: Tiếp

' Ngày . . . Tháng . . . Năm . . . "

Đau . . .đau . . . Đau . . . Đau . . . Đau . . . Đau . .

Phản bội . . Phản bội . . . Phản bội . . . Phản bội . .

Chăm dứt . . . Chăm dứt . . Chăm dứt . . .

Hận . . . Hận . . . Hận . . .

Cuốn nhật ký kết thúc từ cái ngày cậu ra vào lưới hoàn hảo . Hết . Tất cả những gì mà người con gái cậu yêu phải chịu đựng suốt thời gian qua . Hân hận cảm thân hơn bao giờ hết . Hắn là người đàn ông tồi tệ nhất . Quên đi nỗi đau , cậu phải mạnh mẽ lên . Yêu đuối chỉ là sự thương hại . Cửa phòng mở , cậu bước vào . Đôi mày ríu lại . Cô ngồi trên ghế , chưa hề động đũa , cô chỉ nhìn . Nghe động , cô hướng về phía cửa nhìn ai đó . Từ khuôn miệng xinh đẹp thốt ra giọng nói trong và nhẹ như gió xuân

- ăn

- em chưa ăn sao ? Hãy ăn đi - Thiên tính bước ra để có thể ăn một cách tự nhiên hơn

Cheng

- không

Hắn quay lại rồi vội chạy đến bên cô , đáng vẻ hấp tấp lối cô vào lòng mình

- em điên sao . Lỡ bị thương thì sao . Hôm qua vẫn chưa đủ hay sao

Nhưng . Có đây hắn . Cậu khựng lại , vòng tay lạc lõng . Cô nâng một chiếc bát lên , đặt trước mặt hắn

- ăn

Rồi cô cúi xuống ăn bữa sáng muộn của mình . Tim hắn như càng đau hơn . Cậu nhìn cô , ánh nhìn của kẻ tội đồ . Liệu hắn có biết đằng sau mái tóc đang che đi là một khuôn mặt đang khóc . Hàng nước mắt nóng hổi , lăn trên làn da mịn màng . Mịn và chất

Chiều . Bầu trời chuyển mây đen . Đạo này thời tiết khá thất thường . Tiêu biểu như hôm nay . Có thể lúc sáng Thiên đang ngồi dưới hàng ghế , trời đẹp đến mức khó có thể đẹp hơn , vậy mà chiều đã xối nước như muốn nhấn chìm tất cả đau thương . Hắn bước ra ngoài từ phòng tắm , cậu cố gắng đóng cửa thật nhẹ . Với hắn , từ trước đến nay cậu chưa từng như vậy . Nhìn về phía giường bệnh , cô đã ngủ từ lúc nào . Nhìn cô như vậy , hắn cảm thấy đỡ hơn so với những cử chỉ lạnh lùng xa cách . Thế này cậu có thể nhìn cô mà không phải lo sợ cô quay lại nhìn mình với kiểu lạnh hơn băng , cậu có thể cầm tay nó mà không sợ cô vùng vẫy ghệt bỏ . Chỉ vậy thôi . Thiên chỉ có thể làm được như vậy bởi cậu . . Chẳng . . . Là . . . Ai . Hắn kéo tấm rèm cửa mang theo chút mùi thuốc khử trùng che đi cơn mưa tâm tã bên ngoài , trả lại không gian mờ nhạt như cô như không . Thiên tiến đến bên giường , bàn tay hững hờ , do dự không biết có nên chạm vào hay không . Cậu sợ cô tỉnh lại sẽ càng ghệt bỏ mình thêm nhưng con tim cậu rất cứng đầu , nó không chịu nghe lời cậu bao giờ . Vả . Cậu cúi xuống , hôn nhẹ lên đôi môi mềm . Cậu nhanh chóng quay đi , không để cho mình có cơ hội chìm đắm trong bàn năng . Trên gương mặt cô , gương mặt tuyệt đẹp , từ khoé mắt , một giọt nước chảy dài

Tối . Cơn mưa tầm tã vẫn chưa dứt , cứ kéo dài âm ỉ . Hắn ngồi trên ghế , nom có vẻ chăm chưa đọc tờ báo nhưng tâm hồn lại đang treo trên ngọn cây . Đôi lúc , ánh mắt khẽ liếc về phía trước . Cô ngồi trên giường . Tay ôm một cuốn tiểu thuyết dày cộp trong số những cuốn mà Băng đưa đến với ý định bồi dưỡng kiến thức tình yêu cho cô . Dù có vẻ khá chăm chưa nhưng cô vẫn biết có một kẻ luôn nhìn trộm . Thực sự rất buồn cười khi Thiên đang cầm báo ngược mà vẫn đọc rất chăm chú . Chợt . Có gấp cuốn tiểu thuyết rồi tiện tay vứt sang bên bàn . Hắn thì vẫn to vẻ không quan tâm

- không ngủ sao

- hà - hắn nhìn cô - em ngủ trước đi

Cô không nói gì , chỉ xê về một phía , với tay đến công tắc điện và tắt

- Ngủ !!

Thiên nhắm mắt . Đây là hành động kiểu gì ?

- em làm gì vậy

- ngủ . Không ngủ sao . Tính ngủ ở đó . Lên đi

Đầu Thiên phải căng như dây đàn nói có thể hiểu hết thông tin. Cậu tiến lại bên giường, nhẹ nhàng ngả tấm lưng đau ề ảm xuống nệm mềm . Cậu rất vui vì cô đã nói chuyện với cậu nhiều hơn

- em ngủ rồi sao ?

Không có tiếng trả lời. Thiên lật người, vòng tay lưng dưới chân trắng và ôm lấy cơ thể cô. Cảm nhận mùi gương từ mái tóc nâu, hẳn muốn vùi mình vào đó mãi mà không muốn thoát ra

- anh xin lỗi

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Tiếp

- em ăn nhè

- tùy em

Vài phút sau

Vũ lick vào trong web của tập đoàn. Cậu chợt lạnh người khi nhìn thấy ảnh của ' mẹ yêu ' . Hình như từ khi về nước cậu quên mất một cái gì đó khá quan trọng? Là cái gì nhỉ! Vũ vò đầu bứt tai. Bỗng. Màn hình điện thoại cậu sáng lên dòng chữ Mẹ . Vũ nhanh chóng áp tai

- alo. Con chào mẹ

- dạ vâng. Vẫn tốt

- hà. So. . . .la. . . ? - khoẻ miệng Vũ giật giật nhìn về phía Băng

- . . .

- à không. Con nhớ mà . Chào mẹ

Vừa cúp máy , cậu đã nhanh chóng phóng thẳng lại chỗ Băng

- Băng . Đừng nói với anh là em đã xử hết chúng đấy

- không . Khó ăn chết đi được. Sao sao ấy. Em nói ăn hai thanh, nóng chết đi được. Khó chịu thật - Băng nhăn mặt

- sao . Trời lạnh như vậy mà . . . Cái gì . Em bảo nóng sao- Vũ ngạc nhiên. Cậu bắt đầu để ý đến những biểu hiện lạ thường của Băng. Ví dụ như da cô ngày một ửng lên khác thường , hai má hồng phấn . Đôi mắt thì . . . thật khó nhìn. Rồi mắt khỏi Băng , cậu nhìn uống hộp sôcôla trên giường . Hàng lông mày cậu dần ra, khuôn miệng cậu mở một nụ cười tà mị. Cậu mau chóng cất hộp sôcôla vào tủ rồi nhìn Băng

- em nóng thật sao ?

- ừ . Nóng thật

Băng luôn trái ngược với cô. Diện hình như màu sắc tranh phục, nếu cô luôn chọn những bộ cánh màu nhẹ thì Băng luôn lựa chọn những bộ màu sắc sặc sỡ. Như hôm nay , trong bộ đồ ngủ bằng lụa màu đỏ thì lòng kim chề được thứ gì đó. Lại thêm vào tình trạng bị bỏ lộn thuốc thì . . . Khó đoán điều gì sẽ xảy ra . Vũ nhìn Băng rồi lại nhìn chiếc máy tính phía bàn . Cậu bước về phía bàn, gấp máy tính dù công việc đang dờ dang vô cùng. Cậu xoay người tiến về phía giường, cặp mắt ánh lên vẻ căm độ chết người. Nếu đêm nay Hoàng Minh Vũ không phải đàn ông thì ngày mai cậu lập tức sang Thái Lan chuyển giới

***

Trên giường, hần nhẹ nâng cánh tay bị thương lên, mắt vẫn rì ra trên vết thương. Một màu đỏ róm trên làn da trắng tuyết. Tim hần xót lên như vị mặn của muối chà. Cậu xúc thuốc lên vết thương. Cái cách mà cậu làm khiến người khác phải chạnh lòng. Một người lạnh lùng khô khốc như vậy có thể nhẹ nhàng được như thế đã là quá tốt và nếu nói quá hơn là trên cả tuyệt vời. Ai đó quay mặt đi hướng khác để tránh nước mắt rơi xuống vết thương làm nó đau thêm , rất thêm bởi thứ dung dịch mặn và nóng hay không nở để người ấy thấy mình yếu đuối, thấy mình khóc. Thiên bước xuống giường, cậu quỳ một chân trên sàn gỗ để cất hộp đồ y tế vào tủ. Cô cảm thấy khó chịu, không khí vô cùng ngột ngạt tự nhiên nhưng không chỉ nỗi sự ngột ngạt mà dường như còn có cả một nỗi đau, sự hiểu lầm đang đè xuống hai người. Muốn nói với nhau cũng không được , muốn cầm tay cũng khó, . . . Và đến muốn nhìn nhau cũng không dám. Tại sao lại oái oăm như vậy ! Làm sao để nỗi đau mất đi thực sự. Bên cửa sổ màu tối, kính cũng hòa vào màu đen kịt của bầu trời đầy mây mù. Những rạch trắng ngang trời, ánh sáng lại loé lẹt, tạt vào trong, phủ lên thân hình bé nhỏ đang đứng trong căn phòng chỉ một màu hắt hui của đèn ngủ đang đầu vào với sầm chớp bên ngoài như nỗi đau của cô , sự hiểu lầm của cô đang chống trọi với tình yêu mãnh liệt trong tim. Tất cả giống như đã quá mệt mỏi với cuộc sống bộn bề này , không muốn rực rỡ mà chỉ muốn chìm trong màu ký ức. Thiên đứng phía sau, cậu nhìn người con gái trước mặt, muốn với tới mà khó, muốn bước đến mà không bước nổi. Chìm trong biển đen kịt với vãi ánh sáng chiếu vào như đáy vực sâu thăm khó thoát

- anh sẽ đi

Đáp lại vẫn là sự tĩnh lặng , cậu chỉ thấy người con gái đó đứng yên, không nhúc nhích di chuyển. Dãy ngoài trời, mưa mạnh hơn, rơi tàn nhẫn hơn, tạt thẳng vào cửa kính, đập lên như muốn xuyên vào trong rồi lại đập vào đó , lần dài theo mặt kính và trở lại với đất mẹ. Như ánh sáng cô bước chân dài khám phá đang đương bao la, vực thăm sâu kịt , như đêm đen chưa ai biết đến

- anh sẽ về Hàn Quốc vào ngày mai. Giấy tờ li hôn anh đã kí rồi, ở phòng làm việc của anh , anh không muốn em phải chịu tổn thương. Anh chúc em sẽ hạnh phúc. Anh cũng sẽ thu dọn hàng lý. Nhanh thôi, hai năm anh không thể khiến em yêu anh nhưng hai năm sau anh tin chắc sẽ có người yêu em nhiều hơn anh

Thiên nói. Để nói được những câu như vậy không biết cậu đã phải tập biết bao nhiêu lần và cũng chẳng biết cậu đã đau mấy ngàn lần . Cậu chẳng còn hi vọng mà đứng hơn cậu cũng không hi vọng về một việc mà mãi mãi đối với cậu là không bao giờ xảy ra . .

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Đùng . . . Đi

Nó sẽ níu giữ cậu. Cậu quay đi. Và tất cả trong lòng cậu đã vỡ vụn

Nhưng !!

Một vòng tay ôm lấy cậu từ phía sau. Cậu sững lại . Rồi. Khuôn mặt mịn áp vào tấm lưng trần. Những giọt nước nóng hồi hần , lần dài trên má, thấm vào ga thật. Và . . . Vào tim cậu

- đừng . . . Đi

- anh . . - Thiên giữ lấy bàn tay đang vòng trước người cậu

- đừng đi mà. Xin anh đấy. Xin anh . . Lâm Hàn Thiên . . . Đùng đi . Xin anh đừng bỏ . . . em

Vòng tay cô chặt thêm, chặt đến nỗi nếu cậu là một con gấu bông thì có lẽ số bông ở bên trong đã dồn vào hai nửa còn lại. Cậu chỉ định quay người lại nhưng không thể gỡ nổi vòng tay đó. Hành động của cậu đã làm ai đó hiểu lầm, hiểu như cậu không muốn và . . . Vòng tay cô chợt buông thõng khiến Thiên tụt hững

- anh đi đi. Em sẽ không níu giữ anh. Em . . . Em xin lỗi

Cô lùi dần, lùi dần, cúi mặt xuống nhà mà nước mắt cứ thi nhau chảy ra rơi xuống nền gỗ bóng mịn , mái tóc xoả xuống trước mặt, áp lên cả chiếc áo sơ mi trắng quên thuộc. Thiên không thể ngờ trước được. Cậu chỉ nghĩ hôm nay cậu sẽ nói với nó, sẽ ra đi trong sự dũng dũng tới tận cùng của sự đau đớn , nhưng không. Cậu chưa bao giờ nghĩ đến trong những ngày qua một tình huống như vậy. Chưa bao giờ. Không biết giờ này tâm trạng của cậu vui đến như thế nào

- anh sẽ không bao giờ từ bỏ em trừ phi em rời bỏ anh

Cậu bước lại gần, ôm lấy cơ thể cô

- thật sao

- tất nhiên . Em không tin anh

Ánh mắt hân xoáy sâu vào đôi mắt hút hồn đầy nước đối diện, ngón tay miết những giọt nước thi nhau chảy kia

- không được khóc

Cô khẽ lắc đầu, cậu luồn tay vào tóc cô, giữ lấy không cho phản kháng rồi cúi xuống. Quả thật rất lâu rồi cậu không gần gũi cô đến như vậy . Điều đó chỉ làm cậu thêm đòi hỏi và thô bạo. Rồi khỏi làn môi mềm hoặc, Thiên cũng chiều vuốt ve khuôn mặt trước mắt

- em yêu anh

Không. Cô không đáp theo lời hân , không đáp lại bằng lời nói hay những hành động sến súa, mặt ai kia thoáng chút đỏ, chỉ khẽ gật đầu. Khoé miệng hân vẽ nụ cười sung sướng, từ lúc chào đời cho đến nay, chưa bao giờ Lâm Hân Thiên hạnh phúc đến như vậy còn tương lai thì chưa tính

- anh muốn nghe em nói

- em . . .

- Không nói sao

Trước uy quyền của người đàn ông bạn yêu thì dù bạn là ai vẫn sẽ bị khuất phục bởi đơn giản đó là tình yêu

- i love you

- không

- oppa sangrahe

vẫn lắc đầu

- vậy . . Em yêu anh

Chỉ chờ có vậy, hân cúi xuống, ngấu ngiến đôi môi cô thêm một lần nữa. Đến khi không thể chịu nổi sự bức hôn quá đáng, cô nhẹ đẩy lồng ngực Thiên đang áp gần mình. Nhưng đối với Thiên thì như thể chưa thể coi là đủ để bù đắp đi những sự kìm chế tình cảm gần tháng qua. Cậu vòng tay giữa lấy tấm lưng nhỏ không cho thoát ra. Dù môi lưỡi không còn quần quýt , cậu cũng không nỡ cách xa, cô tựa vào ngực hân, thờ dốc, những hơi thổi nóng phả lên da thịt trần trụi, hân vuốt mái tóc dài, từ một nơi sâu thẳm bùng lên những khát vọng chiếm hữu

- bảo bối . Anh muốn

Giương mặt cô trong bóng với ửng đỏ lên, không cần chờ đợi câu trả lời của cô, hân tự mình hành động , trực tiếp đẩy nhẹ cô xuống giường lớn, trên nền thảm mềm hoặc , thân hình cô trong chiếc áo sơ mi càng mềm người, câu dẫn dục vọng. Cô chưa thể chấp nhận nổi kiểu hành động đầy thú tính của Thiên, mắt mở căng nhìn cậu

- hai năm trước em chưa đủ tuổi, trong hai năm qua anh đã phải ép mình trong khuôn khổ, nhưng bây giờ thì em không cấm được anh nữa. Hai năm sau và cả tương lai

Một câu tuyên bố thật sự là đầy bá đạo. Thiên lên giường, cô nhanh chóng lật người để tránh hân nhưng dường như cậu đã biến thành một con thú đích thực

- anh . .

Hân giữa lấy tay cô, ấn xuống giường . Mỗi cậu một lần nữa tìm đến đôi môi quên thuộc. Nó dường như một chất gây nghiện làm cậu không thể cai nổi. Một tay hân dới xuống, men theo đường ven áo , rồi khỏi làm môi mềm, Thiên thờ dốc , những hơi thổi nóng và dồn dập phả xuống cơ thể phía dưới. Có lẽ, thân hình nhỏ bé phía dưới cũng chẳng khác con thú đang ở phía trên là mấy. Mái tóc nâu xoả ra trên gối mềm trắng tinh , khuôn mặt ửng lên như bông hồng e thẹn dưới nắng mai trong trẻo. Hàng mi đen khép hờ. Những hơi thổi thom tho hoà quyện cùng thứ khí nóng rực đang lên men khắp phòng, lồng ngực phập phồng khiến nơi mềm mại nữ tính ần hiện dưới lớp áo sơ mi nhấp nhô lên xuống, làn da trắng dưới những khe hở trên đường ven áo chi càng thêm tà mị. Tất cả và nhiều hơn đều thu vào đôi mắt đã nhuộm màu bản năng

Một đêm chỉ có tình yêu

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 59: Biến Chất Hay Biến Thái !

Sáng. Bầu trời vẫn đen như mực, âm u như ngày tận thế, trên giường lớn, một mớ hỗn độn, dưới ánh đèn vàng hắt hiu, giữa mớ hỗn độn ngổn ngang, trong vòng tay ấm áp nhất, cô khép hàng mi cong sau một đêm mất ngủ. Nhưng. Chiếc điện thoại bên bàn vang lên, nó lười nhác dụi đầu sâu vào lòng Thiên. Cậu nhăn mày , đôi mắt từ từ mờ. Cậu vươn tay lấy chiếc điện thoại, ngón tay khẽ lướt

- alo

- xin chào quý khách. Chúng tôi gọi từ sân bay. Vào lúc 7h30 chuyến bay Hà Nội- Incheon sẽ cất cánh, mong quý khách lưu ý. Chỗ quý khách ở khoang đặc biệt xin cảm ơn quý khách đã tin tưởng dùng dịch vụ bay quốc tế của chúng tôi

Giọng nói dịu nhẹ, ngọt như sữa , mềm mại như bơ quện vào một buổi sáng âm u và giá lạnh như thế này. Bàn tay hân vẫn lúc vuốt, lúc hững hờ với mái tóc hơi rối. Cái giọng nói đó rót vào tai cô như một con sông thần dữ dội, cô cố gắng mở mắt dù toàn thân vô cùng mệt mỏi đến mức không muốn nhúc nhích cơ thể. Kết thúc cuộc gọi vô nghĩa, hân cúi xuống , cậu bắt gặp một đôi mắt đang nhìn mình với vẻ hờn dỗi. Cậu nheo mày

- em sao vậy

- anh đi

- có lẽ là vậy

- anh dám làm như vậy ?

- tại sao anh lại không dám chứ. Tại em mà đêm qua anh chưa thu dọn được hành lý
- anh dám chối bỏ trách nhiệm với em. Anh sau khi đã ăn no nê xong thì bỏ trốn sao?
- sửa lại. Em phải chịu trách nhiệm với anh sau khi đã cướp đi cuộc đời trong trắng của anh
- Lâm Hàn Thiên. Sao anh dám trắng trợn lật mặt như thế
- không. Anh đùa thôi. Em giận à- hần cười, ôm lấy cô- còn mệt không

Mặt cô thoáng đỏ, cổ khẽ gật đầu. Nhưng

- Đáng lẽ anh phải mệt . Tại sao lại là em. Em chẳng làm gì cả

Hàng mày cao rõ vẻ thách thức, khoẻ môi vẽ lên một nụ cười- đều- trả. Cô thật sự muốn đi tẩy trắng não của hắn. Chỉ sau một đêm, tư chất trong não Lâm Hàn Thiên đã bị biến chất hoàn toàn. Nếu bây giờ cô đi dày thể thao hoặc dày cao gót sẽ không ngần ngại thương hoa tiếc ngọc mà đập một phát vào đầu cho cái dòng máu đen trong kia ra hết. Cô như vậy thì quãng đời sau này cô coi như đã làm một việc tốt trong tất cả những việc với nhất

- anh . .
- em thật biết cách làm người khác mệt . Bây giờ mới 5h30 , còn hai tiếng nữa anh mới bay vậy chúng ta có nên ' mệt' thêm một chút nữa
- Lâm Hàn Thiên- cô ôm chần ngồi dậy, hét lên

Trong khi đó, một kẻ đang vui vẻ mỉm cười khoe răng đẹp.

- ít ra trước khi ra đi chúng ta cũng nên có những khoảng khắc đẹp
- anh ruốt cuộc bên kia có bao nhiêu phụ nữ hả
- anh chưa đếm nhưng mà em là đầu tiên. Anh là người rất công tư, ưu ái cho vợ trước còn tình nhân tương lai sẽ tính

Sau câu nói đó, cô nắm chặt tấm chăn đã nhăn nheo , tung một cú đập đúng chất karatedo làm hắn sẵn đã nằm gần mép giường cộng với việc mới thay tấm nệm cao lùn như quả bóng xuống sàn gỗ. Rầm. Trên giường, một người vẫn hần học nhìn cậu như muốn thiếu rụi. Còn người phía dưới sàn nhà, cuộn tấm chăn làm tấm chăn căng lên như muốn phóng hết số bóng bên trong ra, mái tóc đen đã rồi nay còn rối hơn, cậu nhăn mày nhìn cô với ánh mắt kiểu dạy dỗ. Nó nuốt nước bọt nhưng vẫn mạnh mẽ

- tại anh
- em chết với anh

Trưa. Những cơn mưa âm ỉ đã dứt , bầu trời thì chẳng khá hơn. Trong nhà bếp, một bàn ăn thịnh soạn với những đĩa thức ăn được rải khắp trên mặt kính bóng loáng. Một ông hoàng đang ngự trị

- em sao vậy - Thiên nhìn cô- vừa bước vào, với ánh mắt khó hiểu

Bên ngoài chiếc váy lụa bằng satanh mềm mại là chiếc áo khoác mỏng được kéo khóa cẩn thận, đã thế, bàn tay nửa ần nửa hiện trong ống tay còn khur khur giữ lấy. Vẻ như cảnh giác rất cao, như là ánh mắt cậu nhìn cô là một tia X có thể xuyên suốt tất cả vậy. Nhưng mà những thứ cần nhìn cũng đã nhìn rồi, không cần đến nỗi như thế chứ

- không sao
- Cô cảnh giác đến gần hắn, Thiên thật sự khá hiếu kỳ. Tay cậu cảm mạnh vật áo, cô vội giữ chặt nhưng rất khó. Xoẹt. Chiếc xentuya chạy dài xuống dưới tận cùng, chiếc áo tan ra hai mảnh. Cậu nhìn. Trên da thịt trắng nõn, những dấu hôn đỏ còn đọng lại trên làn da trắng mịn như mỡ đông, như những bông hoa tuyết đỏ. Hắn chột cười
- vì vậy mà em ăn mặc như vậy sao ?

- đương nhiên. Anh định không cho em ra đường sao. Chưa hết đâu,còn ở đây nữa- nói rồi cô kéo ống tay áo lên, vẫn vậy, hàng những dấu hôn đỏ còn chưa tan song thêm vào đó một dấu răng màu đỏ máu như chứng tích của quá khứ, của nỗi đau .

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60

Trong bộ đồ công sở đen bó rất người, cô đứng trước gương, mái tóc dài búi cao tôn thêm vẻ tao nhã và lịch thiệp

- Hàn Thiên. Anh thấy ổn chứ
- ok. Nếu anh đưa em đi thì chỉ làm mấy tên đàn ông trong công ty anh không làm việc được rồi kiểu gì cũng có ngày phá sản
- em thì lại sợ mấy cô nhân viên của anh mài ngắm ai đó mà gõ lộn hợp đồng
- già như thế. Mẹ kiếp. Thất mãi không xong
- anh sao vậy. Đừng nói với em là từ nãy đến giờ anh đang vật lộn với cái caravat này đây
- không lẽ em nghĩ anh đang vật lộn với em sao

Cô nhin Thiên nghi hoặc

- anh không biết thất
- có bao giờ em thấy anh mang không
- ừ . Cũng đúng
- Cô tiến lại gần, lấy chiếc caravat trên cổ Thiên
- anh có thể cúi xuống . Anh cao quá
- em nhón lên được mà. Rõ là vậy
- thế lúc trước anh đi làm ai thất cho anh
- lúc em đang gần anh sao

- ừ - cô đỏ mặt , những ngón tay thon vắn nhẹ nhàng từng bước .

- ở công ty có rất nhiều cô gái. Họ đua nhau đòi thất cho anh. Đây và như vậy một ngày một cô , họ đương nhiên đẹp, cao , 3 vòng cũng chuẩn lại còn dùng nước hoa Pháp nữa . Thật là . . .ẶC. . . Ặc . . . Ặc . . . - hấn nhăn mặt

Cô im lặng , lạnh lùng như sắt thủ bóng đêm bất ngờ kéo mạnh sợi dây từ thần mạng tên caravat. Và kết quả . . Hấn suýt chết

- em định giết anh sao ?

- không - cô sửa lại chiếc caravat mà mấy phút trước cô dùng nó để giết người , bẻ lại cổ áo sơ mi thẳng thớm

- em đang ghen

- nếu em khen một người đàn ông khác trước mặt anh thì anh có ghen không - cô hững hờ

- không

- sao

- anh sẽ một phát tiến hấn lên thiên đường rồi lôi em về phòng dạy dỗ - hấn yêu chiều vuốt má cô

***

- Lâm Hàn Thiên . Đừng ép người quá đáng. Anh tổng cho em một núi hợp đồng và kế hoạch như vậy để bóc lột sức lao động của em sao . Sao anh không đưa cho lũ rảnh công buồn đưa lễ bán đưa hấu ngoài kia đi - cô nhìn hấn, ánh mắt giận dữ

- chẳng phải hồi sáng em nói sợ mấy cô nhân viên mài ngắm anh mà gõ lộn hợp đồng sao - hấn rời mắt khỏi tập giấy khô cằn trước mặt

- vậy đề cho lũ đàn mờ lăm ?

- anh nói rồi họ mài ngắm em nên anh cũng sợ họ lăm sai. Nếu công ty phá sản , đời sau của chúng ta sẽ phải sống như thế nào ?

- nên em bắt anh làm sao ?

- chẳng phải em nói muốn làm việc sao ?

- anh bắt bộ óc thiên tài của em làm việc cật lực như thế . Nó sẽ sớm thoái hóa mất

Cốc . . . Cốc . . . Cốc

Tiếng gõ cửa truyền đến cắt ngang cuộc nói chuyện gay cấn

- vào đi

Một cô gái bước vào , mái tóc đen uốn xoắn, son phấn lờ lẹt, mặc một bộ đồ theo phong cách sexy . Chiếc váy ngắn cùng cỡ với chiếc áo sơ ở mớ phăng hai cúc đầu. Nếu cô không làm việc cùng hấn thì đôi lúc cô sẽ lầm tưởng rằng đây là một cô gái trong vũ trường nào đó. Những bước đi trên đôi giày cao gót ca chực phẫn làm người ta thấy vô cùng chóng mặt và tưởng chừng như chỉ cần có một cây quạt và quạt một phát thì cô ta sẽ bay dính vào tường. Cô ta càng tiến gần thì điệu bộ càng thêm sến súa

- giám đốc

- sao - Thiên ngẩng đầu lên, nhìn cô thư ký trẻ trước mặt

- em . . . Mang cà phê cho giám đốc . Em nghĩ là anh cần - cô ta nâng cốc cà phê đang bốc khói mờ mờ, ảo ảo nhìn hấn với ánh mắt đầy tình ý. Còn ai đó vẫn ngây thơ nhìn lại. Tất cả đều được thu vào một đôi mắt sắc bén đối diện

- cảm ơn

Hấn cầm lấy cốc cà phê bằng men sứ trắng bóng nóng bỏng. Bàn tay cô ta lưu luyến không muốn rời, những ngón tay giữ lấy cái cốc, lưu luyến những ngón tay rần rần. Tất nhiên là hấn ngẩng đầu lên và nở một nụ cười mê hoặc của- một kẻ ngây thơ, cho nên hấn luôn rơi vào bẫy của phụ nữ hay không một chút hoài nghi về họ. Cô thư ký dơ ra vài giấy, hấn nhanh lẹ lấy cốc cà phê trong tay cô ta. Đúng là biết tranh thủ chiều thức mĩ nam kế. Thiên lại tiếp cúi xuống tiếp tục làm việc.

- em . . . Anh đang làm việc sao? Công việc có vẻ nhiều nhì !

Cô ta cúi xuống, sát gần nom nom về đang quan tâm đến công việc của xếp. Nếu cuối năm có giải thưởng về nhân viên tận lực cho công ty thì cô trên chức vị là phu nhân sẽ đề cử cô ta ngay lập tức. Nhưng đó là vô bực bên ngoài hoàn hảo nhất của hồ ly tinh. Thiên rời mắt khỏi máy tính, đưa mắt nhìn cô thư ký ở một cự ly gần gửi trên mức bình thường. Thoảng qua hấn là như một mối tình công sở nhưng trong một hoàn cảnh éo le như thế này : boss lớn đã có vợ lại còn trẻ đẹp, tài giỏi đang sừng sững xem tình nhân trong công sở của ông xã như xem một bộ phim hàn live

Bạn đang đọc truyện *Bão Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 61: Yêu Và Ghen

Hai cái đầu chuẩn bị chạm vào nhau, cô tình nhân công sở đang như ở trên 9 tầng mây. Song. Một chiếc bút lao trong không khí, xé tan khoảng không ám muội và hạ cánh an toàn

Cốp

Chiếc bút đập vào đầu Thiên làm hai kẻ từ cõi mơ mộng trở về hiện thực. Hấn quay nhìn cô đang về ' thần nhiên' làm việc rất chăm chỉ

- cô có thể ra ngoài! - Thiên hừ lạnh

Cánh cửa vừa đóng lại, hấn xoay ghế về phía vợ yêu kiểm thư ký đặc biệt kia

- vợ

- ừ

- em vừa làm gì vậy

- công việc rất nhiều. Đúng là thật mệt

- anh đang hỏi em

- anh sao luôn làm việc rồi hơi vậy. Nếu anh không có việc gì làm thì có thể xử lý hết đồng hợp đồng khó ưa này. Ok

- em vừa phi chiếc bút vào đầu anh

- bút nào- cô ngáy thơ nhìn hấn

- bút đây- Thiên giờ cây bút lên và phóng thẳng về phía cô

Nhưng nội công của ai đó cao hơn, chỉ cần một cú xoay chân điệu nghệ đá vào cạnh bàn, chiếc ghế xoay đi một đoạn và thế, chiếc bút bay thẳng vào tường. Chính thức hỏng

- không tồi

- đương nhiên . Hai người làm việc mờ ám trong phòng làm việc nên trời phạt . Có đúng không?

- anh không có

- có

- không

- có

- không

- có

- không

- không cần nữa. Một lần- cô nói

- tất nhiên - hấn mới lòng caravat, cái thứ ràng buộc khiến cậu khó chịu

- anh lấy nước nhanh lên

- em nên lấy cho anh

- never- cô nhìn Thiên rồi từ từ tiến lại bàn

- em dám- hấn trừng mắt nhìn cô- đe - dọa

- sao không dám- cô tiến lại gần Thiên , nở một nụ cười nguy hiểm

Bộp. Kết. Vèo. Rầm

Hàng ngàn cuốn sách từ giá rơi xuống nền như một cơn động đất dữ dội. Có cười ngặt nghẽo sau cú đập của mình. Thiên ngồi bệt xuống nền nhà, giữ mở hỗn độn . Chiếc ghế thì vẫn quay với tốc độ không ngừng nghỉ

- Hoàng . . . Ngọc . . . Băng . . . Nhi

- Sao

Sau sự kiện quan trọng đó, cô phải sắp lại tất cả sổ sách. Một quyển! Hai quyển! Ba quyển! . .

- Lâm . . . Hàn . . . Thiên

- sao ! Em cứ làm việc đi. Đồng công việc này sẽ tính vào giờ tăng ca

- anh . . .

***

Giờ tan ca

- giám đốc. Giám đốc

Thiên chau mày nhìn sang mấy cô nhân viên gần phòng làm việc. Tiếp đó, cánh cửa cũng lần nữa được đẩy ra. Cô nhìn Thiên rồi chợt nhận ra một lũ tắc kè đang tụ tập. Cô chịu khó một chút nán lại mặc dù chỉ muốn về nhà vì quá mệt

- giám đốc. Chúng em muốn mời giám đốc đi chơi với nay. Được chứ ạ- một cô bẽn lễn lên phía trước nhìn Thiên, khuôn mặt đỏ ửng lên. Vài cô phía sau cười khúc khích

- tôi - Thiên nhìn sang cô song đáp lại cái nhìn của hấn là một ánh mắt bình thản đến vô cảm của cô

- xếp đồng ý rồi, chúng ta đi thôi!

Chưa để hấn đồng ý hoặc từ chối và cũng chẳng một giây suy nghĩ, tất cả bao lấy Thiên và lôi hấn vào thang máy. Cô chết trân tại chỗ. Tại sao trên đời này lại có những kẻ trắng trợn như vậy. Như bị cướp tro trên một món đồ của sở hữu cảm thân. Cuối cùng cô cũng chỉ bước theo sau vô lực. Chiếc thang máy hình hộp chất cả một đồng người, nổi bật lên là anh boss lớn được vây quanh bởi những mỹ nhân trẻ đẹp. Cũng vậy, trong một không gian , thời gian chung, ở cuối góc cô đơn, một cô gái đẹp trong bộ tranh phục công sở- đội lốt của thiên thần , ấn đầu của ác quỷ- đang im lặng. Và đôi lúc bị những kẻ kia ép ta vào cạnh kim loại đau với tiếng người và con tim thì đang nghẹn lại. Quà đúng như hấn nói, mùi nước hoa nồng nặc như muốn bóp chết cô ngay tức khắc. Tất cả vẫn nói cười, bàn tán rào là boss đẹp trai, ga lăng. . . Và cô cũng chỉ nghe những lời tán thưởng của những cô gái đang ' quá' tuổi mộng mơ nâng hình ảnh của chồng mình lên. Một chút xiu khó chịu. À. Không . Phải nói chính xác là một nỗi khó chịu rất lớn. Đường như một sức mạnh nào đó đè ép lên người cô, buộc cô phải suy nghĩ hay tự cho rằng hấn chưa hề nhìn cô từ khi lũ ong bướm bao quanh lấy cậu mặc cho sự thật là không phải thế. Đó ca chẳng chính là lực hút mạnh mẽ của sự ghen tuông khi tình yêu quá lớn

Ting

Cửa thang máy bật mở. Đại sảnh rộng lớn đầy người trong giờ tan ca. Cô lách người lên trước, bước đi của cô trở nên vội vã khó tả giống như đang trốn tránh thứ gì đó. Thà không thấy còn hơn thấy rồi dễ nghi ngại ngờ. Thiên sững người trước những bước đi như chạy của cô. Vượt nhanh qua cánh cửa, cô nhìn những vòm mái thiết kế tinh tế. Cũng chẳng có gì đặc biệt khi cô nhìn chúng mà thay vào đó là kim đi những thứ đang trực trào trong hốc mắt.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 62: Bí Mật Mang Tên Queen

Nắng chiều. Hắt hiu bao trùm lên tất thảy. Mặt trời vừa ló dạng sau những ngày âm u , mệt mỏi. Bên hè phố, trước quán cà phê, cây phong đứng im và bắt đầu rụng những chiếc lá đỏ. Một làn gió nhẹ, khẽ thổi qua làm một vài chiếc lá rơi xuống. Cánh cửa xe cách mờ. Một đôi dầy đen bóng , đôi chân trắng nõn nổi bật. Người con gái bước ra, dưới cái nắng nhẹ, khuôn mặt ẩn dưới vành mũ đen. Bước trên thảm lá phong đỏ rực, đỏ như màu

máu tươi. Quán cà phê khá vắng khách. Từ một góc bên cửa sổ, một cô gái khác với mái tóc dài , khuôn mặt nhỏ nhắn, làn da hơi rám nắng. Phong cách ăn mặc với quần bò bụi và áo phông. Dáng vẻ bất cần. Vừa thấy người con gái bên ngoài bước vào, cô gái tóc dài đã vội vàng đứng dậy , im như tượng. Cho đến khi cô gái đội mũ kia bước đến, không nói, dáng vẻ của một bậc nữ vương. Chẳng cần phép lịch sự với người đối diện, cô gái đội mũ ngồi xuống. Cô gái tóc dài khẽ cúi đầu rồi cũng ngồi xuống

- người - cô gái tóc dài lên tiếng

Song, Người đối diện lại không một lời đáp lại, ánh mắt ẩn dưới vành mũ lưỡi trai đen khẽ xuyên qua thủy tinh trong suốt, nhìn những chiếc lá rơi xuống, kết thúc của một cuộc đời. Chợt. Tiếng nói lạnh băng, cao như gió và lạnh như băng tuyết

- Diệp Vy

- xin lỗi người- cô gái tên Diệp Vy vội im lặng

Một ngón tay giơ lên. Ngón trỏ thon dài và chứa đầy sức mạnh. Mọi thứ dường như im bất. Im đến nỗi chiếc lá phong ngoài kia cũng chẳng dám rơi, mà rơi cũng phải đáp khẽ. Tất cả như hiểu, như rùng mình trước một sức mạnh. Ngay sau đó, một ly cà phê được mang tới, khói bốc lên, mùi hương đặc trưng. Màu nâu sồng sánh hoà với màu men sứ trắng như làn da kia. Đôi môi hồng nhấp từng ngúm rồi đặt xuống chiếc đĩa nhỏ , hoa văn nổi bật. Những ngón tay vẫn thích thú với thức ăn nóng

- nói đi

- thực ra kế hoạch đang đến giai đoạn được xúc tiến cao nhất. Nếu người không trực tiếp ra mặt thì e rất khó

- đến vậy sao?- cô gái nhẹ lấy chiếc muỗng, khuấy tan cà phê trong cốc thành xoáy

- vâng

cô gái đội mũ có vẻ trầm tư, bàn tay khuấy cà phê cũng dừng hẳn, để mặc nước tự xô lẫn nhau trong cốc

- ngài Lâm Hàn Thiên có vẻ rất hạnh phúc- Diệp Vy dè chừng

- hạnh phúc- cô gái chợt cười- cà phê đắng bỏ đường thì ngọt nhưng nếu bỏ nhiều quá sẽ chán

- ý người là ?

- Hoàng Ngọc Băng Nhi tốt nhất nên biến mất một thời gian. Chưa hiểu được lòng dạ của đàn ông như thế nào nhưng mọi việc cần xúc tiến kế hoạch. Một thiên thần biến mất và sự bắt đầu đặt chân của một ác quỷ. Hẳn sẽ khó sống đây. Khi không có một thứ thuốc mang tên Hoàng Ngọc. Xúc tiến

- vâng

- huấn luyện Trần Minh Quân trở thành một sát thủ. Hẳn rất có tiềm năng

- Queen. Làm ơn người cũng không nên ép tôi đến như vậy chứ. Tên đó có thể cho người khác huấn luyện mà- Vy nhấn mặt khi nhắc tới ba chữ Trần Minh Quân

- cũng có thể là tác hợp cho một nói tình

- người . .

- thể đi- người đối diện chợt đổi giọng, như không còn muốn tiếp tục đùa giỡn . Diệp Vy nhanh chóng đứng dậy cúi đầu như lệ nhìn Queen bước ra

Bầu trời như u ám hơn. Đổ lên một người con gái được gọi là Queen. Và một nỗi đau dài bất tận. . . Sắp bắt đầu

- - -

- bảo bối. Còn chưa đây sao?- hẳn nói vào điện thoại

- . . .

- có vẻ em vẫn còn một

- . . .

- anh muốn với nay chúng ta ra ngoài ăn, anh đã đặt phòng tại nhà hàng Z . Anh đợi em

Thiên đặt điện thoại xuống bàn, xoay ghế về phía cửa kính, nhìn thành phố từ trên cao. Hắn chợt cười khi nghĩ tới một điều gì đó. Nụ cười rõ vẻ không trong sáng lắm . Dù trong lòng có chút bất an nhưng khi nghĩ về hình ảnh ai đó, lập tức tất cả đều bay đi , để lại mùi vị ngọt ngào như sữa tươi. Sáng nay, dù đêm qua boss đã trải qua một vài vận động vô cùng mệt mỏi và sung sức tới tận sáng nhưng ngay khi tỉnh dậy vừa hay bắt gặp một cảnh còn nóng hơn cả nóng. Lâm hại Thiên ca dù quả khứ có mảnh liệt đến đâu thì hiện tại cũng không thể kim được thủ lĩnh. Chỉ thương cô gái ngay thơ vừa bước ra khỏi phòng tắm đã bị con sói ép vào tội câu dẫn. Chẳng qua cũng chỉ là một cảnh đối với người đời quá đối bình thường, vì quên mang đồ vào nên lúc bước ra trên người cô chỉ quấn độc một chiếc khăn tắm, da dẻ mịn màng đập vào mắt của tên sắc lang khiến hắn khó lòng mà giữ thân, trực tiếp lôi lên giường, bỏ mặc công việc mà ân ái đến tận trưa mới bị tổng cô ra khỏi nhà . Bảo hại mấy nghìn cô em gái trẻ trong công ty không được gặp

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Sói Già

Lâm Hàn Thiên quả thực ngày một trở thành một cao thủ. Mà cao thủ theo cô nhận thấy là cao thủ của cao thủ. Có lẽ ông anh Hoàng Minh Vũ của cô dù cao tay đến nấy cũng phải bái phục kẻ nói nhập môn này. Gần như hẳn vô cùng ' biến thái ' , luôn tìm mọi cách để làm những việc ' biến chất ' , ' bệnh hoạn ' để ép cô . . . Lên . . . Giường . . . Nhưng cũng chẳng hiểu tại sao một thiên tài như cô lại dè cho một tên như hắn tìm được mọi kẽ hở trong lời nói. Lý do của hắn đưa ra quả thật . . . Khó . . . Đoán . Cứ cho là vậy, một thiên tài như Hoàng Ngọc Băng Nhi bây giờ phải chịu thua Lâm Hàn Thiên trong lĩnh vực này thì hơi khó nghe song hẳn quả logic, logic đến kẻ hồ cho con muỗi bay qua cũng bị triệt tiêu. Ở công ty, chỉ cần bắt gặp ánh mắt của cô nhìn hắn, lập tức liền bị ép vào tội danh liếc mắt đưa tình, dẫn dụ xếp vào môi tình công sở rồi thần nhiên nhưm mây nói :

" anh không ngại đâu, ít nhất em nên cho em thấy thành ý của mình "

Trắng trợn đến nỗi đối phương muốn sọc máu tươi ngay tại chỗ. Đã thế lại còn chưa để hồi âm mà trực tiếp bẻ vào phòng nghỉ mà chứng minh thành ý, thiết lập mối quan hệ công sở của vợ chồng boss. Hại cô hôm sau không dám nhìn hắn một giây nhưng lại càng thêm phẫn hận hơn , bị ép vào tội

" Cố ý kìm nén dục vọng với xếp "

Kết quả vẫn vậy !

Đến cả việc đi lại, uống nước , thậm chí là nằm xuống bàn hay đánh văn bản chuẩn bị cho cuộc họp đều bị ép vào mức án " quấy rối tình dục " và cuối cùng vẫn là kẻ bị hại được lợi. Vậy chẳng há ra Lâm Hàn Thiên đưa bảo bối thiên tài đến trụ sở làm việc để yêu đương gần gũi bất cứ khi nào. Đến khi nhận ra ' một triết lý sống cao cả ' mà chồng yêu đang thực hiện thì vào một đêm, vợ xinh đẹp đã đập tung cửa phòng làm việc trừng mắt tố cáo tội ác nhưng đáp lại là

" Như vậy chẳng phải tốt hơn sao. Ít ra là vào buổi trưa anh tiết kiệm được rất nhiều thời gian đi về để chúng ta ân ái bồi đắp tình cảm đời sống vợ chồng , tiện thể tạo ra một sinh linh bé bỏng "

Cô từng mất với hân

- Đầu óc anh có vấn đề chắc. Sinh linh bé bỏng cái quái gì. Nếu em không dùng biện pháp an toàn thì bây giờ không biết bao nhiêu sinh linh bé nhỏ của anh đã ra đời

Và sau đó, quyển sách trên tay cô bay thẳng về hướng hân . Dám nói ra những lời như thế, hân đúng là siêu biến thái

- thì ra là vậy. Thảo nào. Anh không tin mình như vậy mà mãi chưa thấy báo bối con xuất hiện . Thì ra là do em

- không lẽ em lại phải làm mẹ sớm như vậy. Không bao giờ- cô đi lại, đập tay chống xuống bàn làm việc, đối diện hân, vẻ mặt thách thức nhưng đồng thời cũng tạo ra một dáng vẻ vô cùng khó cưỡng đối với đám người hành động bằng thân dưới. Hân nắm lấy tay cô

- những hàng động này giờ của nên suy cho cùng đều muốn yêu cầu anh. Báo bối. Xin lỗi đã để em đợi lâu

- không . Không bao giờ- cô vùng tay ra nhưng quá khó đối với người đàn ông đang chuẩn bị phát tiết- anh không được động tới em. Buông ra

Thiên xoay người bế cô vào lòng mặc cô đang đầm đã loạn xạ. Gần đến cửa . Bỗng. Rầm. Chân cô vô ý đập mạnh vào cánh cửa làm nó đóng sầm lại một cách thô bạo rồi chính thức khóa trái . Quà là uy lực mạnh. Hân rheo mảy mà mị nhìn cô

- em có ý gì đây. Cũng đúng thôi. Quà là em hiểu tâm lý. Ở trong phòng ngủ lâu quá cũng chán, chúng ta chính xác là nên đổi địa điểm để thứ vị hơn và chất lượng hơn. Hoàng Ngọc Băng Nhi . Anh ngày càng yêu em đến chết mất

- anh ảo tưởng

Một mình cô chân yếu tay mềm suốt cuộc cũng phải quy phục vô điều kiện mặc cho người ở phía trên hoành hành. Song cứ tưởng chỉ vậy là kết thúc nhưng ai dè nửa đêm gần sáng liền bị lôi về phòng ngủ tiếp tục hoan ái. Lâm Hàn Thiên nếu lúc trước quả thực được xem là bằng thì bây giờ đỉnh cao của nhan thạch trong núi lửa. Kết quả cuối cùng, một ngày cuối tuần với ý định tươi đẹp đã nhanh chóng bị đập vỡ bởi sự thật phùng phàng khi cả ngày chỉ bị con rối hành hạ trong phòng ngủ. Lại còn biện minh một lý do vô cùng không đáng khâm phục

" Anh phải rất mệt và tổn nhiều tình lực nói thỏa mãn được em . Nhưng không sao . Anh tình nguyện "

Ruột cục cựa này nên em ai phát ngôn thì đúng hơn. Và cũng trong ngày hôm đó, một loạt đồ được xem là không cần thiết được vứt đi. Khiến chỉ cần gặp cô , mấy người giúp đã tùm tùm cười. Hân bộ não thiên tài của cô đủ hiểu nhưng khi hỏi tội thì

- thế cũng tốt. Ít ra họ sẽ không làm phiền chúng ta

Quả trắng trợn.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Điên Cuồng

Và cuộc sống sẽ vẫn cứ hạnh phúc như vậy nếu không có một thứ gì xảy đến . Vô cùng bất ngờ

Tối

Thiên vừa bước ra từ phòng tắm, hân nhìn cô đang ngồi trên giường, đôi chân thon khẽ đung đưa, hàng mi rũ xuống . Cậu tiến lại gần, ôn như quỳ xuống sàn gỗ, nâng mặt cô lên , xoáy sâu vào mắt cô

- em có chuyện gì sao?

Cô nhìn hân, rõ không muốn nói, chỉ gượng cười với cậu

- em thấy khó chịu sao. Anh hứa nếu em không muốn, anh sẽ không bắt em đâu. Em đừng lo

- không - cô lắc đầu

- vậy có việc gì sao

- em . . . Muốn . . - cô nói, giọng lý nhí như tiếng rên nghẹn lại ở cổ họng, mặt cô ửng lên

Hân sững lại, cậu không ngờ , lần đầu tiên Hoàng Ngọc Băng Nhi chủ động đòi hỏi cậu cho nên hân khó tránh khỏi sự phấn khích và cậu cũng không biết đến một tai họa đang giáng xuống hai người

Sáng

Thiên rheo mảy mồ mồ mắt. Theo thói quen, hân lật người muốn tìm kiếm tấm thân quen thuộc nhưng phía bên cạnh đã trống từ lúc nào. Cậu nhún này ngồi dậy, rồi nghĩ đến chuyện tối qua, trên môi lại nở nụ cười. Bước ra khỏi phòng tắm, nước trên tóc hân rơi xuống mặt, vai tạo nên vẻ đẹp hút hồn. Cậu ngồi xuống trên ghế, một khay thức ăn đã được chuẩn bị sẵn song ánh mắt cậu chợt dịch sang chiếc phong bì màu vàng sậm. Tô mờ, cậu mờ ra nhưng nó đã mờ sẵn từ bao giờ, lấy làm ngạc nhiên, Thiên đổ chuông ra bàn. Những bức ảnh với nội dung 18+ khiến cậu bất an, ly sữa trên tay rơi xuống. Không lẽ cô đã xem những thứ này, những thứ mà hân là trung tâm. Chắc không phải trò đùa vào buổi sáng đây chứ. Thiên cau mày, cậu mau chóng gọi cho cô nhưng hỏi âm chỉ là tiếng tút dài vô tận. Thật kỳ lạ, hân vội lại phía tủ, mờ toang ra tất cả. Đồ của cô đều đã biến mất . Không lẽ là

- Lâm Hàn Thiên

Tiếng Hoàng Minh Vũ vọng vào, sau đó là tiếng mở cửa. Vũ nhìn hân- đang sững sờ

- Băng Nhi đâu rồi

- cái gì. Ấy không ở nhà các cậu - Thiên kinh ngạc , cậu đã nghĩ hai người kia đến đây để hỏi tội mình

- không. Đến làm gì- Băng nói, rồi tiến đến bàn, ngồi xuống và đập vào mắt nhỏ là cái thứ không mấy hay ho . Nhỏ hết lên

- ngoại tình

Vũ vội đi lại, nhìn đóng ảnh rồi quay sang gần đứ với hân trên cương vị là một người anh

- Lâm Hàn Thiên. Cái gì thế này

- không biết nữa

- con bé đâu rồi

- không liên lạc được

- nếu nó có chuyện gì tôi tuyệt đối không tha cho cậu - Vũ lôi tay Băng tỉnh rồi đi

- từ đã- Băng nói- là ảnh ghép

Tất cả mọi sự chú ý đều hướng tới tập ảnh trong tay Băng

- Với trình độ của con bé không thể không biết đây là ảnh ghép - Vũ khẳng định

- Vậy tại sao ?

- phụ nữ khi ghen cũng có thể quên mất lý trí. Không phải sao - Băng nhìn hần

- rút ra ngoài - Thiên gằm lên giận dữ

Và tất nhiên , Vũ và Băng vô cùng sung sướng . Cuối cùng chỉ còn hần cô độc như một con sói chính hiệu giữa thế gian này. Lại cứ thế, hai năm tìm hần đầy nắng và gò thi tương lại lại tiếp tục đóng băng. Ruột cuộc thì người hần yêu nhất cũng bỏ hần mà đi

- Hoàng Ngọc Băng Nhi. Bỏ đi có chủ đích. Tốt nhất nếu trốn thì hãy trốn kỹ vào, đừng để anh tìm được

Cậu rít lên rồi lao ra khỏi phòng

- - -

Một đêm. Lâm Hàn Thiên ngập chìm trong rượu để quên đi nỗi đau và sự cô đơn. Suốt cả ngày, hần điên cuồng phái người lùng sục từng góc ngách, tìm tất cả các chuyến bay, tàu, xe nhưng đều vô vọng. Sự thật đúng rồi, cậu bị bỏ rơi. Lâm sao cậu có thể sống thiếu cô dù chỉ một ngày. Cậu sẽ chết mất. Một ngày tỉnh lại trên giường. Đầu cậu đau như búa bổ, sàn nhà vương vãi đủ mọi vỏ các loại rượu. Và cậu còn nhận thấy . . Cuốn sổ với nét chữ quen thuộc. Quen thuộc làm cậu đến phát diện

- - - quá khứ - -

- em đang làm gì vậy? - Thiên ngồi xuống bên giường

Cậu vừa tắm xong, cơ thể còn thơm mùi nam tinh

- quá nhớ anh sao. Em tiết nhiều tên anh như vậy trên giấy

- không phải- cô quay đầu nhìn hần

- vậy em đang làm thứ gì kia

- nếu chúng ta có con thì sao?

- có con thì tất nhiên phải có - Thiên chợt cười, cung chiều ôm lấy bảo bối

- nhưng em chưa hề nghĩ ra tên . Khó quá- cô giờ tập giấy lên trước mặt hần

- vì thế nên em viết tên anh sao

- dĩ nhiên. Nếu không là tên anh thì là tên đàn ông khác sao?

- em vẫn chưa nghĩ ra. Nhưng là con gái hay con trai

- làm sao em biết được . Cái đó phải hỏi anh chứ

- cũng đúng. Anh là người tạo ra mà. Anh nghĩ sẽ là con trai

- con trai- cô nhắc lại

- ừ. Lâm Hàn Phong

- Lâm Hàn Phong. Nó nghe rất hay. Nhưng nếu là con gái thì sao.

-Để hôm sau tỉnh. Tốt nhất là chúng ta mau chóng tạo ra một bảo bối-hần ép cô xuống giường -a . . Không. Em chỉ nghĩ . . - cô kinh ngạc nhìn hần nhưng không -anh không dùng biện pháp an toàn em cũng vậy. Sẽ mau chóng ra đời một bảo bối mới thôi - a. . . Không. . . - những từ chuẩn bị nói đều bị nuốt trôi vào trong bởi một nụ hôn mãnh liệt - - - hiện tại Thiên chợt cười chưa chút -em còn chưa nghĩ tên con gái Sáng. Thiên vẫn đến công ty . Giương mặt như phi môi lóp bắng dày ngăn năm. Mấy cô nhân viên cũng giật mình trước sự biến đổi của boss. Cả công ty chìm trong một không khí nặng nề . Vào phòng , Lâm Hàn Thiên khẽ liếc sang chiếc bàn trống rồi quay mặt sang hướng khác Cốc . . Cốc . . Cốc -giảm tốc. Có ngài Hoàng Minh Vũ muốn gặp người -vào đi Hoàng Minh Vũ bước vào , gương mặt cũng có chút hốc hác nhưng so với hần thì còn quá béo tốt - cậu không sao chứ -cậu thấy tôi sắp chết đến nơi sao ! -trông cậu như thể tôi cảm thấy có lỗi . Con bé đối với cậu như thế là sai . Dù cậu có quyết định yêu ghét như thế nào thì gia đình chúng tôi cũng sẽ chấp nhận . Ba mẹ cũng biết hết chuyện vì cậu công khai tìm con bé -tôi chưa lên tiếng. Cậu có quyền sao -tôi không có quyền nhưng . . . -cầm miệng lại. Cô ấy có gọi thì trốn đi nhưng khi tôi tìm được tôi sẽ tự mình giải quyết . Không đến lượt cậu ra mặt -tớ sẽ về nước vào hôm nay. Cậu nên về -tôi sẽ ở đây. Nếu cậu về hãy chuyển lời với ba mẹ nói họ đừng can dự vào cuộc hôn nhân của tôi . Không tiến - được. Hãy sống tốt vào Lâm Hàn Thiên nở nụ cười nhạt nhẽo nhìn Hoàng Minh Vũ đang dần ra khỏi phòng Một lúc sau, hần nhìn chiếc nhẫn trên tay , vuốt ve như sung vật . Không biết cậu sẽ phải chờ đợi bao lâu nhưng cô đang thách thức tính kiên nhẫn của hần . Vậy thì hần sẽ đấu với cô đến cùng Vài phút sau, cô thư ký bước vào trên tay cầm tập tài liệu liên quan đến vụ đầu tư xây dựng chung cư cao cấp. - Xếp. Đây là chiến lược quảng cáo , chiến lược kinh doanh và bản được các phòng ban bên dưới sau khi đã xem xét cụ thể - cô ra ngoài đi - vắng. Cô thư kí đặc biệt kia không đi làm sao a - cô ấy nghỉ việc rồi -vắng Cô thư ký kia rời đi , Lâm Hàn Thiên nhìn tập tài liệu trong tay . Cậu đưa tay vào túi áo , lấy ra một hộp thuốc lá cao cấp , rút ra một điếu song một câu nói vang lên ' Lâm Hàn Thiên. Em ghét nhất là đàn ông hút thuốc . Chẳng tốt cho sức khoẻ một chút nào . Anh cứ thử hút đi, em sẽ lập tức đuổi anh ra khỏi nhà 'Lâm Hàn Thiên lập tức cất đi. Cũng từ khi cô rời đi hần mới hút thuốc nhưng bây giờ hần sẽ bỏ . . . Vì hần sẽ chờ cô trở về bên cậu - - - Gió lạnh : mình xin lưu ý với các bạn một chút. Do việc post lên có sai sót ở tên chương và việc chia sẻ ra các trang khác nên mình không thể sửa được . Nhưng mà các chương sau đều là tiếp của các chương trước nên mong các bạn thông cảm. Mình sẽ cố gắng khắc phục. Trong tuần này mình sẽ cố đăng xong truyện . Xin cảm ơn các bạn đã theo dõi

20) { content.eq(midLength).after(""); }]>

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tài miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 65: Lâm Hàn Phong

Gần 5 năm sau

Tại bar Devil , Trần Minh Quân ngồi bên một đứa bé tầm 5 tuổi. Ánh mắt thẳng bé nhìn phía chiếc bàn gần góc , một người đàn ông đang tích cực uống rượu

- chú kia uống rượu như uống nước ngọt vậy

Trần Minh Quân nhìn theo hướng , mặt đanh lại

- mặt chú viết rõ hai chữ thù địch kia

- thì sao ?

- quân tử có thù nên trả không nên để trong lòng như nữ nhi
- thôi đi. Cháu không thể xâm soi người khác . Hắn ta đứng thứ hai thế giới ngầm đấy. Thân thủ không tồi. Chú mày từng bị thảm bại vì gái đấy
- thế càng phải phục thù. Không trả thù là thú bốn chân canh nhà
- thăm hiem. Cháu quả không cho kẻ khác đường lùi . Sợ gì chứ

Nói rồi Trần Minh Quân hùng hổ tiến lại. Khiêu khích người đàn ông kia . Và người đàn ông kia chẳng ai khác chính là Lâm Hàn Thiên. Kết quả khi chọc giận một tổ đang muốn phát điên, Trần Minh Quân bị đánh toi tã toi. Phía kia, đứa bé khẽ chép miệng

- cháu xin lỗi. Cháu biết kiểu gì chú cũng thua và lại người ta đang muốn đánh người giải sầu cháu cũng muốn giúp người ta. Thôi . Chuẩn là thượng sách

Nói rồi đứa bé mau chạy đi để tránh ai kia phát hiện ra kế hoạch hại người

Sáng, trong thang máy, Lâm Hàn Thiên lạnh lùng nhìn hai cửa đang dần khép lại. Chợt. Một bóng hình nhỏ bé lướt qua. Một giây, hắn vội mở lại nhưng bóng hình kia đã biến mất . Có một cảm giác vô cùng lạ lẫm đang xâm chiếm hắn. Khu đô thị phát triển bậc nhất, nơi phồn thịnh được phát triển bởi một thiên tài- Lâm Hàn Thiên. Một tháng. Nỗi đau chưa lành khiến con người đó trở nên lạnh nhạt và tàn độc. 5 năm đủ thấy bộ óc không tầm thường đó đã lao vào guồng quay công việc như thế nào. Tất cả là tại ai. Chiều. Ánh dương đỏ xuống khu chung cư cao cấp Hurt. Nỗi đau. Lâm đau. Cái tên quá đặc biệt và nó cũng quá nổi tiếng trên thị trường bất động sản. Đề sở hữu một căn hộ cao cấp ở đây không phải là chuyện dễ dàng. Số tiền đó có thể gấp 5, 10 lần sơ với những khu chung cư cao cấp khác nhưng khi tung ra thị trường thì nó chính là món hàng hot nhất. Tại đại sảnh rộng lộng lẫy đúng phong cách quý tộc trong khu đô thị. Khi thấy người đàn ông trẻ tuổi bước vào, tất cả các nhân viên đều cúi đầu. Quyền lực là vinh cửu và nổi bật lên hết. Còn khá sớm nhưng hắn vẫn quyết định về căn hộ của giống như có cái gì đó thôi thúc. Một năm sau khi cô rời bỏ hắn, hắn đã quyết định chuyển ra bên ngoài ngay khi hoàn thành xong khu chung cư này. Ở lại khu biệt thự đó làm cậu không thể thờ nổi , mỗi đêm đều mơ về người ấy, đều thấy người ấy cười, gọi tên cậu. Tất cả cứ hiện lên làm cậu điên cuồng và bên cạnh cậu những đêm đó là rượu, là say để không mơ về cô. Thiên bước vào thang máy, ngón tay vừa bấm nút lên tầng và hai cánh cửa thì chuẩn bị đóng lại, ngăn cách với thế giới bên ngoài thì

- chú . . - tiếng gọi vội lại khiến hắn cuộc phải dừng, cánh cửa lạnh lẽo mở ra và một thân hình nhỏ bé nhanh chóng vào. Thiên ngạc nhiên nhìn cậu nhóc. Hắn đứng trước khuôn mặt đang nhìn mình

- cảm ơn- nhóc cười, nụ cười đẹp như một thiên thần nhỏ rồi cậu nhóc tiến lại gần cạnh điều khiển cảm ứng chép miệng

- chú ở tầng 68 sao. Chỗ đó rất đắt. Cháu ở tầng 67- nói rồi cậu nhóc nhanh chóng lướt nhanh. Cánh cửa lại đóng lại. Bên trong chiếc hộp kín. Chỉ còn hai người một lớn một nhỏ. Không gian im lặng đến đáng sợ. Cậu nhóc tựa vào tường kính , tay đút vào túi quần, mái tóc đen rũ xuống khuôn mặt trắng, hàng mày rậm. Và đôi mắt đó thật . . . Bàng lãnh. Từ lúc bước vào, hắn luôn chú ý vào cậu bé này. Đúng hơn là đôi mắt cậu không thể rời khỏi . Quái thật . . . Rất . . . Giống cậu. Không. Phải nói quá giống

- cháu bao nhiêu tuổi - hắn cất lời, bên trong như có một sức mạnh thôi thúc cậu hàng động

- gần 5 tuổi- cậu nhóc ngẩng đầu lên nhìn hắn- chưa rất trai. Giống người Hàn Quốc

- chú là người Hàn Quốc - Thiên ngồi xuống trước mặt cậu nhóc, như để nhìn rõ hơn gương mặt baby cũng là để dễ giao tiếp

- ừ . . Ba cháu . . - thành bé định nói tiếp nhưng tiếng chuông tai ác vang lên . Thăng bé mau chóng bắt máy

- . .

- vâng

Duy chỉ có một câu vâng suốt cả cuộc nói chuyện. Và khi kết thúc, đôi mắt đó lại nhìn hắn khiến cậu thoáng giật mình vì ánh mắt đó

- ai gọi cháu vậy

- mẹ

- cháu có về lạnh lùng

- có thể. Họ hay nói như vậy. Chú cũng thế. - thăng bé đã thôi nhìn hắn, chỉ tập trung vào điện thoại trong tay

- cháu đang làm gì vậy - liên quan đến chú- thăng bé ngẩng đầu nhìn cậu về thờ ơ - cũng đúng

- cháu phải xuống tầng 10 - thăng bé đến gần bảng điều khiển

- làm gì?

- mẹ cháu không về nhà

- vậy sao. Chú mời cháu ăn được không?

- chú không sợ người yêu chú giận ghen lung tung - nhóc giương đôi mắt thách thức . Cái kiểu này. Sao quen đến vậy

- chưa không có người yêu

- thảo nào

- nhưng chú đã có vợ

- chưa có con sao

- không biết

- cũng tốt. Chú còn trẻ

- cháu tên gì ? Chú bỏ chưa biết tên cháu- hắn cảm thấy đứa bé này vô cùng thú vị . Làm hắn không muốn rời như có một cảm giác thần thuộc. Cái kiểu nói không đầu cụt đuôi , xoáy người và bản tính cụt non này

- Lâm Hàn Phong

- sao? - hắn kinh ngạc

- chuyện gì sao? - Phong nhìn mày trước thái độ phản ứng của hắn

- tên con chú sau này cũng là Lâm Hàn Phong

- nhưng cháu đâu phải con chú- thăng bé bước ra khỏi thang máy. Hắn đứng hình vì câu nói đó : cháu đâu phải con chú. Cháu đâu phải con chú. Và nếu không có ai nhắc thì không biết cậu sẽ cứ đứng thế cho đến khi nào

- chú không đi sao

- hà. Tất nhiên là có- hắn tới bước chân theo

Việc hai mỹ nam một lớn một nhỏ vào khu nhà hàng - khách sạn và đặc biệt là chuỗi hàng ăn nhanh. Mấy cô nhân viên cần bản là đang tò mò mong thấy trai đẹp liền mắt sáng như đèn pha ô tô . Phong khẽ nhún mày

- chết tiệt. Chưa không sợ vợ mình ghen à

Thiên muốn nói nhưng không thể nói. Cậu chỉ biết bước theo đứa bé mang tên con trai cậu. Thăng bé kéo ghế ngồi vào một bàn bên cửa sổ, đôi mắt vô hồn nhìn xuống khung cảnh phía dưới. Đường như nó đã quá quen thuộc với nơi này, cái nơi mà nó vẫn hay lui với với mẹ nó thường xuyên

- chỗ đó của ba cháu - Phong nghiêng người nhìn hần

Thoáng chút giật mình, hần nhìn nhóc về có lỗi và cậu đang định đứng dậy

- không cần. Mẹ hay dẫn cháu với đây và cháu thường cho đó là vị trí của ba

- chưa xin lỗi. Chú đi lấy đồ cho cháu nhé

- không cần- nhóc gõ ngón tay vào bàn, ánh lên vẻ quyền lực chẳng kém hần là bao. Đối với Lâm Hàn Phong, nơi này như một chỗ quen thuộc trong lộ trình từ khi chào đời. Ở đây, Lâm Hàn Phong được đối xử như một mớ hoang và trở thành bảo bối yêu nghiệt hàng ngày lướt qua để mấy bà cô hãm trai ngấm gương mặt nam thần ngay từ nhỏ của bé . Làn da trắng mịn, mái tóc đen nhánh, đáng vẻ lạnh băng. Ai mà không công nhận vẻ đẹp đó. Khiến con gái bị hút hồn. Bản thân bé hần cũng ý thức được vẻ handsome của mình nên mỗi lần đi cùng mẹ bé đều tự tin về vẻ đẹp của mình. Cái biệt hiệu mà nhóc được gọi ở đây là Hoàng Tử Lạnh Lùng. Dù ở trường hay ở đâu nhóc cũng chói sáng chói như mặt trời. Vì vậy đẹp trai quả cũng có tội khiến nhóc luôn bị mấy bà cô hơn tuổi cưỡng hôn, ôm lấy má rồi hôn chụt một phát , lại còn bị làm công cụ tự sướng nữa của. Mỗi lần như thế bé đều vô cùng bức mình muốn tung cước với họ nhưng mẫu thân đại nhân đã ban chỉ không được lấy mạnh hiếp yếu, bắt mặt phụ nữ là hèn nhưng bé vẫn ngoan ngoãn tuân thủ mặc dù bé còn là trẻ con. Những lần cực mình như thế. Bé đều ôm gối vào phòng mẹ, nằm trong vòng tay mẹ và nghe mẹ kể chuyện về ba

- Hoàng tử lạnh lùng. Cửa bảo bảo đây - cô nhân viên nhìn Phong nhưng cũng đa phần là nhìn hần nhưng rồi cũng buộc phải rời đi trong luyến tiếc

- cô ta có vẻ thích chú đây

- sao

Phong không nói gì thêm, trực tiếp đẩy ghế

- cháu . .

Nhưng suốt cuộc cậu cũng chỉ nhìn những hàng động của thăng bé. Phong như đã quen, lập tức cởi comple đồng phục để sang ghế bên cạnh rồi lần lượt tháo hai cúc áo rồi cò tay xấn ồng tay đến khuỷu, mở một cúc áo sơ mi trên cùng rồi lại ngồi xuống ghế

- cháu . . Về những việc hồi này - Thiên nhìn Phong, tay cuộn thành nắm đấm

- không biết. Là do bẩm sinh. Mẹ không dạy. Có lẽ là di truyền từ ba

- cháu như vậy với mọi người sao - lần đầu tiên hần hỏi lại câu hỏi mà cô đã hỏi cậu với một thăng nhóc gần mà ý này

- không. Chỉ với mẹ cháu và bây giờ là chú. Cháu cũng không biết nữa

Nói rồi thăng bé cúi xuống ăn, với hần, cậu cũng chỉ nhìn thăng bé một cách thất thần. Nhìn và nhìn. Một tha lướt qua vòng mặc cậu, từ trong cổ áo rơi ra làm trái tim cậu bị bóp nghẹn lại

- sợi dây chuyền ấy

- ừ. Của mẹ . Mẹ nói là ba đã tặng mẹ

- mẹ cháu tên gì? - Hoàng Ngọc Băng Nhi

Cheng. Cái cốc trên tay hần rơi xuống, Lâm Hàn Phong nhăn mày

- chú sao vậy

- ba cháu

- không biết. Mẹ chỉ nói ba cháu tên Lâm Hàn chứ không nói tiếp - cháu có ảnh của mẹ chứ - có . Trong điện thoại, mặt khẩu là ngày tháng năm sinh của mẹ- Phong đẩy chiếc điện thoại đến trước mặt hần

Con tìm hần đang đập điên cuồng. Hoàng Ngọc Băng Nhi. Lâm Hàn Phong. Tất cả là như thế nào? Cuối cùng đứa bé trước mặt cậu có phải là đứa con trai của cậu không. Những tấm hình trong điện thoại tổ cáo lên tất cả. Có rồi ý hần gần 5 năm, bấy giờ hần gặp lại bảo bảo của mình. Năm năm cô không hề thay đổi mà càng xinh đẹp hơn, bảo bảo trước mặt và hần như hai giọt nước. Nữ nhân đáng chết này. Bỏ hần đi rồi tự mình sinh ra bảo bối con. Thiên cười, nụ cười xuất hiện cách đây năm năm. Từ sau trong đôi mắt còn lại ánh lên tia quyết đoán, Lâm Hàn Phong nhếch môi tạo nên một nụ cười nửa có nửa không

" cả đã lọt lưới. Papa đại nhân, người như thể thảo nào bị mẫu thân lừa quả là đáng đời "

- cháu có hận ba cháu không

- không. Ba không sai mà là mẹ sai. Mẹ tự bỏ ba đi . Ba rất yêu mẹ

' vợ yêu, em vẫn còn hãy biết điều đây ' . Hần nghĩ, gương mặt không dấu nổi niềm vui

- mẹ cháu đi làm chưa về đâu. Muộn lắm. Chú vào nhà cháu

- được thôi. Nếu cháu muốn

- - -

Thiên bước vào nhà. Nếu cậu nhớ không nhầm thì theo kiến trúc khu căn hộ phía trên là nhà cậu. Vậy thì

- mẹ cháu chuyển đến đây lâu rồi. Khi sinh ra cháu đã thấy mình ở đây

Hần chết lặng. Vậy là ba nắm cậu và cô sống gần nhau đến không tưởng. Chỉ cách một bức tường, gần mà xa

- chú có thể tham quan - Phong đi vào phòng của nhóc, để lại hần đứng trơ ra

Hần đi về phòng vợ mình. Căn phòng với chiếc giường đôi màu trắng, tủ màu trắng, rèm ngủ màu vàng nhạt. Cậu ngồi xuống giường, chợt nhận thấy phía dưới gối một bức ảnh, là của cậu cậu . Phía sau là dòng chữ mềm mại. Em thuộc về một bầu trời lạnh. Hần cười

Cheng. Tiếng động đồ vỡ vang lên, cậu vội chạy ra ngoài. Hàn Phong đang đứng bên bếp, chiếc cốc sứ vỡ tung, sữa chảy lênh láng, mảnh vỡ bắn ra tung toé. Riêng mặt thăng bé vẫn vô cảm nhìn những mảnh vỡ. Hần cau mày lời Phong ra khỏi bếp đặt nhóc xuống ghế sofa, trừng mắt quát lớn

- con có biết như thế sẽ nguy hiểm lắm không hà. Ruột cuộc là mẹ con làm cái gì mà phải để con tự làm như thế. Nếu sợ thì lúc đó đừng có ra đi

- Lâm Hàn Thiên - Phong nói

Hần giật mình, hồi nãy cậu trong cơn nóng giận mà quát mắng nhóc như một người cha và liệu thăng bé có bị sock về mặt tâm lý hay không. Dù gì nó cũng chỉ là một đứa bé

- Lâm Hàn Thiên . Ba đừng có làm loạn lên như thế

- con

- ba nghĩ sao. Em thuộc về một bầu trời lạnh

- không rồi - hân ôm lấy Lâm Hàn Phong - bảo bối quả thật rất thiên tài
- ba thiên tài, mẹ thiên tài không lẽ con sinh ra là kẻ dần độn

Thiên nín bật. Đứa con gần năm tuổi của cậu quả thật làm người ta chết đứng. Sở hữu toàn bộ gen tốt nhất đúng là không hổ danh

- Thiên tài trong tất cả thiên tài- hân vuốt tóc Phong
- bởi vì sinh ra từ hai thiên tài

Điều nay cũng chẳng có gì khó với Phong, từ nhỏ đã chịu sự giáo dục khắc khe của mẫu thân khiến nhóc luôn khác người bởi bộ não. Căn bản là từ thế hệ P đã hoàn hảo trên cả sự hoàn hảo với sự kết hợp giữa hai bộ óc không tầm thường là Hoàng Ngọc tiêu thư và Lâm thiếu nên F1 Lâm Hàn Phong là sản phẩm hoàn hảo nhất . Từ khi gặp hân, Phong bắt đầu ngờ vực về người cha mà mẹ hay kể và người này quả thật có nhiều điểm tương đồng. Từ người Hàn Quốc , tên con trai và cả cái nhìn khi nhóc ăn, sợi dây chuyền cho đến việc nhóc cô tình đưa điện thoại mà không cho mặt khẫu thì người đó vẫn mờ được. Tôn nổi tiếng băng lãnh thì Hàn Phong cũng sẽ không bao giờ tự dưng cho một người đàn ông khác vào nhà trừ phi đó là ba cậu. Và để xác thực hơn cậu đã mở hân file mà mẹ đau bảo mật . Quả đúng không sai

- - -

Trên giường, Phong nằm trong vòng tay của ba mình, nhóc cứ nhoè miệng cười

- con cười gì vậy
- không
- phong. Tại sao giá sách của con toàn sách kinh tế và an ninh mạng
- không. Là của mẹ. Mẹ hay sang đây
- vậy sao- hân nghi hoặc
- vâng - Phong rúc vào lòng Thiên tò về buồn ngủ. Chiều thức lần trốn câu hỏi của đối phương được thiết lập
- con ngủ đi 20) { content.eq(midLength).after(""); }]>

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Gặp Lại

Khuya . Cô lết tấm thân mệt mỏi sau một đồng công việc chất nứi. Chân đó lên vì đi lại trên dầy cao gót nhiều, cô nhận ra trước cửa có một đôi dây đàn ông. Nhưng đàn ông ở đâu ra trong nhà cô chứ, Hàn phong còn nhỏ tuổi nên không thể tính là đàn ông. Không lẽ có trộm. Cánh đèn sáng, quả là một bãi chiến trường. Phòng khách đầy vỏ kẹo bánh, nhà bếp thì mảnh vỡ và sữa tung toé khắp nơi. Không sai rồi. Có trộm đột nhập. Cô tiến nhanh về phòng mình. Căn phòng lại không có vấn đề gì. Cô bật đèn. Tấm nệm chi hơi nhăn lại nhưng điều cô quan tâm là tấm ảnh của hân ở dưới gối đã ở trên gối. Hàn phong đã thấy sao? Với trình độ của nhóc sẽ mau chóng biết được nhanh thôi. Không phải gọi là chỉ cần mấy bước sẽ tìm ra trong chưa đầy nửa tiếng. Khôn nạn thật. Cô vội lao sang phòng nhóc. Dưới ánh đèn ngủ, trên giường cộm lên lạ thường. Cô nheo đôi mắt tỉnh tú nghĩ nghĩ

' chẳng lẽ ngày nay có những tên trộm biến thái như vậy. Đã vào ăn trộm lại còn dám chui vào dầy ôm bảo bảo của cô ngủ. Dám đột nhập đã đủ xử tội trăm nay lại còn làm thế, cô sẽ không thể tha thứ

Cô tiến lại, nhẹ như một con mèo. Cánh tay ghì lấy cổ đối phương

- tên biến thái. Dám đột nhập nhà ta

Thiên gần năm năm nay mới ngủ được một giấc ngon lành thì lại bị cô vợ quậy phá đánh thức. Cậu nheo mày nhìn cô. Phản ứng của cô đầu tiên là mở căng mắt, lắp bắp

- anh . . .
- em nhớ anh đến thế sao
- cái gì - cô hét lên

Mấy hân càng nhúu lại, hân kéo cô xuống và phủ xuống đôi môi màu anh đào một nụ hôn nhẹ rồi hững hồ buông ra như trêu ghẹo cảm xúc của cô

- bảo bối đang ngủ- hân nhẹ nhàng xuống giường, quay lại chỉnh chăn cho Phong

- - -

- em sao vậy. Đừng nói là giận anh - hân bước theo cô về phòng
- không- cô ngồi xuống giường
- em không có gì để nói với anh sao- Thiên tựa người vào tủ gỗ
- một lát- cô nói rồi đi vào phòng tắm, để hân lại một mình.

Sau một lúc, cô bước ra. Thiên ngồi bên mép giường, mặt danh lại nhìn cô. Cô nhăn mày

- em một lát. Để mai nói chuyện- nói rồi cô kéo một nửa chăn

Thiên giữ lấy tay cô, gặm lên gặm dứ

- Hoàng Ngọc Băng Nhi !

- Đã nói là em mệt

- tại sao mệt. Tại sao. Em nghỉ TN vất kiệt hết sức lực đến như vậy sao. Ruột cuộc là em đã đi đâu đến bây giờ. Không lẽ lúc nào em cũng như hôm nay, để con một mình như thế. Nếu em đã không giữ nổi bản thân mình thì đừng có tự ý ra đi. Em nghỉ là em hay lắm sao. Giây vỏ anh năm năm bấy giờ gặp lại em định thêm cho anh một cái rùng. Ruột cuộc là anh có cái gì thua kém tên đàn ông kia. Anh chưa đủ thoải mãn em trên giường hay sao - hân nắm chặt tay, chặt đến nỗi như muốn bẻ gãy tay cô. Tức giận. Còn nói cô như thế. Có thật sự không chịu nổi

' chất '

Một cái tát vào mặt hân, cậu im, im như băng, đôi mắt nhìn cô vô hồn, băng lãnh

- anh ruột cuộc đang làm cái quái gì vậy hả. Anh điên sao - cô xoa xoa cổ tay đang ửng lên

Nhưng. Điện thoại giữa giường sáng lên.

- em nghĩ anh như thế nào- nói rồi cậu cầm lấy điện thoại

- anh làm gì vậy. Điện thoại của em

- anh biết - hẳn cười nhạt nhẽo- người đàn ông của em gọi điện đấy. Hẳn là chủ nhân của những tin nhắn sến súa năm năm trước nhỉ- ngón tay cậu gạt trên màn hình và nhanh chóng mở chế độ loa ngoài

Cô nhìn hẳn, cắn chặt môi dưới, bàn tay nắm chặt lấy ga giường

- xin lỗi. Hồi nãy thực sự là tôi nhầm số. Mong cô thứ lỗi

Cuộc điện thoại kết thúc. Cờ mặt hẳn dần ra, còn cô cau lại

- anh là vì như thế nên ghen tuông mù quáng sao

- anh xin lỗi. Anh về nhà. Em nghỉ đi

Hắn xoay người xuống giường, song một bàn tay giữ lấy tay cậu. Cậu quay đầu nhìn cô, chỉ thoáng thấy một nụ cười ma quái

- anh định về sao ?

- há?

Sau đó cô đặt lên môi hẳn một nụ hôn mang tính chủ động cao. Cho đến khi hẳn bắt đầu mãnh liệt chiếm thế thượng phong thì cô đẩy hẳn ra, liếm quanh môi mình

- chưa có mùi của người đàn bà khác. Anh đúng là người biết giữ mình. Thôi. Anh về đi- cô quay người

song Thiên đã nhanh hơn nắm lấy tay cô, mặt dán lại vì vừa bị chọc ghẹo

- anh chưa biết em có mùi đàn ông khác hay không

- anh . .

Hắn ôm cô vào lòng, cúi xuống phủ lên đôi môi kia một nụ hôn mang đầy nhung nhớ Sáng. Khi trời chuyển mùa se lạnh. Thật sự là với tiết trời này thì chẳng ai muốn rời khỏi giường, đặc biệt là một người đêm qua vừa bị dày vò quá sức lại càng không muốn. Vì một bảo bối đang đợi cô cuộc bản năng làm mẹ trời dậy mãnh liệt. Cô kéo tay hẳn ra khỏi người mình, chống tay bước xuống giường nhưng ai đó đã níu lại. Cô quay lại, bộ dạng nhái ngủ của hẳn

-đậy sớm vậy sao

- bữa sáng

- không. Nếu em chịu hôn anh thì anh sẽ buông ra. Bằng không thì đừng mong bước xuống giường

- không - cô giằng tay

- vậy thì anh cũng sẽ dậy

- - -

- từ khi nào em trở nên thực nữ như vậy

- trong mắt anh , em không thực nữ khi nào- cô vẫn tập trung vào bữa sáng

- quả thật là em chưa bao giờ chuẩn bị những bữa sáng này cho anh- hẳn gõ đều lên laptop của cô. Vì tối qua không về nhà nên cuộc phải dừng tạm laptop của cô để xem qua một số công việc

- anh dám nói là em chưa từng làm vậy với anh

- là em tự nhận. Anh vào phòng con - nói rồi hẳn đóng máy, hướng thẳng vào phòng cậu con trai 5 tuổi

- - -

- em chuẩn bị đồ cho anh dù anh không có ở bên - hẳn mở tủ lấy đồ

- có nghĩ là khi em bỏ đi, những thứ liên quan đến em anh đều vứt đi rồi

- tất nhiên là . . . Không . . - hẳn cười - hôm qua vừa vận anh dùng hết số caravat mà em đã thất cho anh, phiền em

- gần năm năm anh vẫn không biết thất nổi - cô cầm chiếc caravat

- chờ em

- anh . .

- hôm nay anh sẽ đưa con đi học

- không đưa em đi làm sao- cô bấu môi

- gần năm năm em vẫn tự đi làm không cần phải như lúc trước . Có con tất nhiên anh sẽ yêu con hơn

- anh . . Có mới nói cũ

- là em do sinh ra

- anh không làm chắc- cô đẩy hẳn ra , trải lại ga giường

- tất nhiên là phải do anh. Em yêu, em nên ra dáng một đôi vợ chồng son. Hay xem phim như thế hẳn em có kinh nghiệm nhiều hơn anh

- anh đừng mơ giữa ban ngày

- ba- Hàn Phong đứng trước cửa nhìn ba mẹ đang nói những lời sến chuỗi

- bảo bố. Chờ ba . Vợ yêu anh đi làm - Thiên kéo cô, hôn nhẹ lên má cô

- hai người không thấy là con đang đứng ở đây à. Không cần phải thể hiện tình cảm thái quá như thế

- - - -

hơn 7 giờ sáng. . Cô bước vào công ty. TN là một trong những công ty lớn, dù vừa mới được thành lập không lâu nhưng sự nổi tiếng của nó trong giới kinh doanh quả thực là rất lớn. Còn nghe nó, tổng giám đốc ở đây rất tài giỏi còn vô cùng đẹp trai, lạnh lùng và căn bản là vẫn độc thân. Song theo cô thì chẳng là vậy. Vào công ty hai tháng, cô luôn lấy trường phòng thư ký- Phạm Thiên Ân hàng ngày vẫn chuyên cần qua lại, còn cấm kỵ các nữ nhân viên khác với gần tổng giám đốc. Nhìn qua vẻ quyền lực vô cùng to lớn dù chỉ là một nhân viên làm công ăn lương. Hẳn là có hậu thuẫn. Mà theo 'giang hồ' đồn đại thì cô ta và boss rất thân thiết và còn trên cả mức thân thiết. Nhưng đó cũng chỉ là lời đồn, cô chưa có dịp xác minh. Văn phòng thư ký là nơi gần boss nhất nhưng cô cũng chưa một lần chạm mặt bởi lẽ 'vợ tương lai'- cái mác mà mọi người gán cho Phạm Thiên Ân gần như cách ly mọi nữ nhân đến gần boss. Có lẽ cô ta sợ boss sẽ có bạn gái mới, tại lại thì trong phòng cũng mấy ai đẹp hơn mỹ nữ đao kéo và người đẹp hơn cô ta lại có gia đình và ở công ty thì việc make up của Hoàng Ngọc Băng Nhi quả đúng đắn, nhìn thật trưởng thành và tránh được tia lửa điện. Nếu không sử dụng thủ thuật như vậy thì cô hẳn bị Lâm Hàn Thiên bắt về từ lâu

Cô đẩy cửa gỗ, một cảnh quen thuộc. Phạm Thiên Ân đang chửa ngoa giáo huấn một tràng đối với những người phía dưới rồi bắt ngờ hắt cằm ra cửa, trừng mắt với cô

- Hoàng Ngọc Băng Nhi. Cô làm xong chưa. Hay là lại quên này quên nọ. Tôi không chấp nhận bất cứ lý em nào hết. Nộp ngay

- tôi vô trách nhiệm đến vậy sao- cô ném tập tài liệu xuống bàn cô ta rồi đi về chỗ

- cô . .

Reng. . Reng. . Reng

Điện thoại trong phòng chợt reo lên. Phạm Thiên Di tạm ngừng tức giận, bình tĩnh nhấc ông nghe lên

- alo

- . . .

- vắng thừa xếp - cô cười, một nụ cười giả tạo. Rồi phóng ngay ánh mắt cảnh cáo tới cô

- cô mang cà phê vào cho xếp. Cấm cô lai vãng lâu nếu không cô biết đấy

- tôi thêm chút- cô thầm nghĩ rồi đi ra khỏi phòng

Thật sự là lạ. Hôm qua vừa nói gặp Lâm Hàn Thiên bây giờ lại bị boss lớn gọi vào. Nhưng ít nhất cô cũng phải biết mặt tổng giám đốc

Cốc . . Cốc . . Cốc

- vào đi - một giọng nói lãnh khốc vọng ra. Cô chợt rùng mình. Căn phòng được bày trí quá sang trọng và làm cô giật mình vì nó được bày trí rất giống. À không. Quá giống với phòng làm việc của hần. Chiếc ghế quay lại với cô, che đi người đàn ông cô đang nổi hứng tò mò

'quái dị'- cô thầm nghĩ rồi từ từ tiến lại

- cà phê của xếp- cô ân cần đặt ly cà phê xuống và định quay đi . . . Nhưng chiếc ghế da quay lại. Người ngồi kia mỉm cười ủy mị với cô, cái gương mặt được điểm thêm cặp kính làm cô . . . Chết lặng. . . Mắt mở căng miệng lắp bắp

- anh . .

- đừng nói với anh là em vì cặp kính này mà chết trước vẻ đẹp trai của anh

- quả là đẹp - cô nuốt nước bọt

- tất nhiên. Anh là chồng em- hần cười, rất nhanh cất cặp kính và lấy lại vẻ mặt bình thường - lại đây

- không

- một . . Hai . . - tay hần gõ đều lên mặt bàn, mắt thách thức nhìn cô

- ba bốn năm sáu bảy tám chín mười. Hai mươi sáu tuổi rồi còn chưa biết đếm. Anh thua xa Hàn Phong lúc chưa đầy hai tuổi, nó còn giỏi hơn anh

- em . . - hần cứng họng, đập bàn trừng mắt nhìn cô

- chị - cô quay người đi đến bên hần, lấy tay đập xuống bàn. Bây giờ đã biết boss là ai. Cô không việc gì phải sợ.

- không cãi với em - hần ngồi xuống

- ai muốn bàn cãi với anh, là anh gây chuyện trước - cô ngồi bên thành cửa kính

- em

- em cái gì. Anh là tổng giám đốc vậy mà em vào làm thư ký hai tháng trời cũng không biết. Suốt cuộc là anh là kiểu gì mà nơi gần nhất cũng không nhòm ngó

- anh quả thực không hay biết việc thay thư ký - Thiên cần ly cà phê lên- trình độ pha cà phê của em tăng lên rồi đấy .

- là do anh giao quyền cho vợ tương lai phạm thiên ân - cô nhấn mạnh, cặp mắt tình nghịch chứa thẳng vào thiên

- anh không . .

- tổng giám đốc - một giọng nói từ bên ngoài xen ngang vào

- phạm thiên ân- cô nhếch môi, mau chóng tìm một chỗ ẩn nấp, trốn thật kỹ là dưới gầm bàn và cũng kỳ lạ thay. Cô đường đường chính chính là vợ của lâm hàn thiên vậy mà lại phải trốn. Quả là nực cười. Thiên ngây ngô trước những hành động khó hiểu vô cùng tận của cô, ánh mắt dần xuống gầm bàn làm việc

- nhanh. Kéo ghế lại!

- sao. Anh. . - dù rất muốn phản kháng nhưng cuối cùng hần cuộc phải làm theo

Thiên ân bước vào, mắt quét 25/24 quanh căn phòng rồi mỉm cười đến gần bàn làm việc của hần

- anh

- sao ? - hần lạnh giọng

- cô thư ký hồi nãy vào đây đâu rồi

- cô ấy . .

- em biết. Cô ta vô cùng xấu xí, da già mà chẳng đẹp, lại còn bị cận nữa chứ. Xấu kinh người anh nhỉ

- à. Da mịn mà

- sao - thiên ân khó hiểu

cô ngồi dưới bàn, sắc mặt đen dần, tay không ngừng hành hạ chân hân bằng cách cẩu véo da thịt cậu. Bên trên, hân nhần mảy khiến thiên ăn nghi ngờ

- anh không khỏe sao. Anh không khỏe ở chỗ nào để em xem

- không cần

Một tay thiên luôn xuống dưới bàn với mục đích giữ lấy tay cô nhưng

- còn nữa em còn chưa kể với anh là cô ta đã có con , hạnh phúc cũng không trọn vẹn, cô ta vô cùng lằng lờ còn con thì dần dần. Quả là tai kiếp mà anh. Vì thương xót mẹ em mới nhận cô ta thôi

bàn tay hân phía dưới ngay lập tức đau điếng. Cậu muốn hét lên nhưng không thể

- ra ngoài

- sao ?

- cô ra ngoài. Khóa cửa lại

- vắng

cánh cửa vừa đóng lại,thiên lập ức cực mình nhìn ngón tay hân dấu răng

- em không nên hành hạ anh như vậy chứ

- nên- cô cúi người chui ra khỏi gầm bàn - a . . - cô bỗng hét lên, ily cà phê đổ lên lưng cô khiến cô giật mình

- em không sao chứ- hân vội đỡ cô dậy

- không biết- cô nhìn cà phê chảy trên cánh tay mình

- vào trong- thiên quay người bế cô vào phòng nghỉ

- - -

cửa kính mờ, hơi nước thi nhau ù ra ngoài như mây mờ. Hiện lên trong làn mây mờ, một cô gái đẹp đến mê hoặc, những ngón tay giữ lấy khăn tắm quấn quanh người, mái tóc dài áp vào da thịt mịn màng. Phía bên giường, hân im lặng ngồi, áo comple và caravat đã vứt xuống bộ sofa, mắt nhìn cảnh tiền phía trước

- em ổn chứ

- không biết- cô đi về phía tủ

đáng vẻ khó cưỡng khiến thú tính từ một nơi gần bất ngờ bộc phát. Thiên tiến lại , ôm cô từ phía sau, nhẹ đặt đôi môi nóng nực lên bờ vai mịn. Cô giật mình, xoay người xô hân ra nhưng hành động ấy vô tình làm chiếc khăn bị xô dịch, càng làm ham muốn của ai đó càng tăng lên. Hân cúi xuống. Ngấu nguyền đôi môi nhỏ

- - -

cô nghiêng người. Cảm giác có thứ gì đó đang chạm vào da mình. Từ phía sau, hân nhìn làn da hơi đỏ lên, cà phê thật may không quá nóng nên vết thương của cô rất rất nhẹ. Cậu ôm lấy cô, vùi mặt vào hương thơm của mái tóc. Đã lâu lắm rồi, cậu không cảm thấy mình thoải mái như vậy 20) { content.eq(midLength).after(""); }]]>

Bạn đang đọc truyện *Báo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: Gia Đình

Chiếc xe dừng lại giữa sân trường. Thật không hổ danh là trường chuyên giành cho con các nhà tài phiệt. Nhìn bãi xe là đủ biết nhưng nổi trội hơn cả vẫn là chiếc xe ngoại đắt tiền của hân.

Hân phong xuống xe, từ tối hôm qua cho đến bữa sáng và bây giờ , thằng bé không hề nói một câu gì. Chỉ như thế, im lặng tựa tằm băng cũng đủ khiến thiên thấy không ổn một chút nào

- con không sao chứ làm hân phong không nói gì, chỉ cầm tay thiên và lôi đi vào một nơi đông đúc đầy những con người xa lạ mà hân không biết hoặc biết mà lười nhác không chịu gì vào bộ nhớ của mình chột. Phong rời tay thiên.

Đề hân giữa một biển người khác lạ. Hân nhìn quanh, khó hiểu với những biểu tình của con trai. Sân trường được trang trí giống như một lễ hội. Lễ hội mà hân chưa bao giờ đến và cho đến khi cậu nghe thoang thoang qua một vài tiếng cười nói về hôm nay.

Lễ hội gia đình. Cậu chưa từng nghĩ tới. Con trai của hân muốn gia đình đến đây, muốn một tay nắm tay ba một tay nắm tay mẹ như bao đứa trẻ khác gần năm năm trời. Đến con cậu sinh ra vào ngày tháng năm nào, tiếng khóc ra sao, tiếng nói đầu tiên là ba hay mẹ .

Bước đi đầu tiên như thế nào, ai đã nắm lấy đôi tay nhỏ bé ấy. Cậu cũng đâu biết làm hân phong đã hỏi cô về ba trong cái nhìn đổ kỵ được ba bế bồng, đưa đi chơi. Cậu nhìn quanh tất cả đều là một gia đình chỉ trừ con trai cậu. Lòng hân quặn lại, cậu nhanh chóng lấy điện thoại gọi cho cô nhưng quả thực là không liên lạc - - -bật thử gần năm năm cô chưa đặt chân. Có vẻ nơi đây, cây cối đã lớn hơn một chút, cũng đẹp hơn một tí. Tất cả đều thay đổi nồng tình cảm và những nỗi đau đều nhạt dần trong biển hạnh phúc . Cô lái xe trực tiếp vào sân, những người giúp việc có mặt đều khá ngạc nhiên nhưng cô chỉ đáp lại bằng một nụ cười có lệ rồi đi lên tầng.

Căn phòng vẫn như cũ, chỉ có không còn người ở, lạnh lẽo và thiếu hơi ấm. Nhưng hôm nay trở đi, căn phòng sẽ lại trở nên ấm áp bởi vì cô đã quay về . Điện thoại trong túi cô chột rung lên làm cô nhăn mày , màn hình hiển thị có thông báo. Hôm nay là ngày lễ gia đình mà hằng năm trường của phong vẫn tổ chức, có lẽ những hành hồi tồi của hân phong, thằng bé . .

Cô lao nhanh xuống xe và phóng đi với tốc độ cao. Từ khi hân phong được cô cho đi học ở trường, những ngày hội như vậy chưa đếm hết trên bàn tay nhưng thử hỏi cô đã cùng con trai đến được mấy lần. Hình như là chưa lần nào bởi nếu không vì cô bận thì thằng bé cũng ở nhà.

Cho đến ngày hôm nay, khi có cả ba và mẹ thì cô cũng tiếp tục trốn tránh đi trách nhiệm này. Cuối cùng cô chẳng có lấy một điểm xứng đáng để làm mẹ. Khi phong hỏi về ba, lúc đó còn chưa đầy hai tuổi liền thấy cô buồn mà sau này không một lần hỏi vởi, khi cô khóc liền lấy khăn lau nước mắt . . . Dù bạn chất được xem là lạnh lùng trên cả lạnh lùng nhưng với cô, làm hân phong là ngọn gió ấm áp hơn tất thảy, nhóc chính là nguồn sống của cô trong năm năm không có hân. Vậy cô đã từng nghĩ đối với hân phong cô chính là người mẹ tuyệt vời nhất mà thằng bé không muốn làm cô khóc

Trong lúc đó ở trường, sự xuất hiện của vị giám đốc trẻ tuổi của TN khiến nhiều người tò mò. Giương mặt đã làm mưa làm gió trên giới kinh doanh gần năm năm. - giám đốc làm hân thiên- một người đàn mở chủ động thiên rồi đôi mắt đang tìm kiếm bóng hình nhỏ dần lên người đối phương, chán mày cau lại - cậu hân không nhớ tôi. Tôi là giám đốc kinh doanh công ty A

- chào ông- thiên bắt tay lấy lệ - không biết cậu đến đây có việc gì - tôi . . .

- ba. Tên đó đánh con- một thân hình bồm bồm bám lấy thân người đàn ông-thấp-lùn-béo - con trai. Kề nào dám đánh con trai quý tử của giám đốc kinh doanh này chứ - thằng bé mở còi hôm bữa con kể với ba - thì ra là vậy- ông ta xoa đầu cậu bé

- Trẻ con bây giờ thế đấy. Kề cũng lạ, thằng bé ấy làm sao có chân vào trong trường này chứ. Cậu có thấy thế không.

- ông đang nói chuyện với ai đấy - một người phụ nữ tiến lại

- ồ. Đây chẳng phải là giám đốc lâm hàn thiên sao. Rất hân hạnh.

- mẹ. . .

- đưa bé nhõng nhẽo

- sao. Đừng nói với mẹ là con lại bị tên đó đánh. Thắng bé vô giáo dục đó, ruốt cuộc mẹ nó dạy nó kiểu gì. Cậu hàn thiên chưa có con nên cậu không biết đấy thôi, thắng bé đó vô cùng vô giáo dục, mẹ nó là mẹ độc thân, con trẻ gồm, con gái thời nay cũng thật là.

Mà kể cả tên cha nữa. Cũng dạng tặn cùng xã hội thất học cả cậu nhi- bà ta như vừa làm được điều gì sung sướng lắm

- bêu-xấu-người-khác Từ phía xa, hàn phong tiến lại, thắng bé nọ lập tức giật tay mẹ

- thắng đó đẩy mẹ

- mẹ phải cho nó ra không cái trường này. Gì mà thiên tài được học lớp đặc biệt chứ. Chỉ là loại đầu đường xó chợ mặt thiên danh lại, mắt phủ đầy băng, khi phong gần tiến lại

- lâm hàn phong phong không nói gì, chỉ im lặng đi trước mặt mọi người cùng tất cả kinh ngạc xung quanh.

Nhóc nắm lấy tay hắn, kéo đi. Nhưng, thiên ngồi xuống, kéo con vào lòng

- ba xin lỗi

- không- thắng bé dúi đầu vào lòng cậu Những người xung quanh bắt đầu bàn tán, cặp vợ chồng kia mặt biến sắc kết. Chiếc xe phanh gấp vào bãi đỗ làm thu hút mọi sự chú ý. Đáng về vội vã làm thu hút ánh nhìn - lâm hàn phong nhìn cô, sự tui hờn trong lòng của một đứa bé dâng lên, nhóc xô hắn rồi chạy đi

- con. .

- em không nên. Để anh đi- thiên giữ lấy tay cô - - trên bãi cỏ sân sau. Phong ngồi trên cỏ. Im lặng - con giận mẹ sao - không - mẹ không có ý quên đâu.

Là vì mẹ hơi mệt thôi - con biết phong ngồi im nhìn thiên - con rất yêu mẹ - ba cũng thế - ba làm mẹ khóc chưa. Con làm mẹ khóc rồi. Con rất giận mình .

Lúc đó con hỏi về ba , mẹ đã xoa lưng khóc nhưng con biết. Con đã ôm mẹ - ba cũng làm mẹ khóc rồi. Còn khóc nhiều hơn cả con làm mẹ khóc - ba không được làm mẹ khóc nữa. Con không muốn thấy mẹ khóc - ba hứa. Ba sẽ không làm mẹ khóc.

Vì vậy con hãy tha thứ cho mẹ - con chưa bao giờ nói không tha thứ cho mẹ phía sau gốc cây đó, một cô gái bị miệng, kìm đi tiếng khóc - mẹ rất yêu con. Lâm hàn phong , mẹ xin lỗi, là mẹ đã nọ con. Cả đời này mẹ có cố gắng bao nhiêu cũng không thể bù đắp nổi

20) { content.eq(midLength).after(""); }]>

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Con Quậy Phá . . . Mẹ Gánh Chịu

Nếu không phải một lần lâm hàn phong thử gõ tên mẹ yêu lên ông chú google thì nhóc quả không biết mình lại có một gia thế đáng tự hào như thế. Ngay lập tức nèo papa cho chuyển sang trường royal với điều kiện sẽ không làm phiền ba mẹ. Đương nhiên hắn được đóng dấu thông qua mượt mà. Chà. Nhìn trường mà lâm hàn phong không ngờ mình lại là một tỷ phú trẻ như thế. Một tối, phong ngồi trên giường. Papa đại nhân đang ở trong phòng còn mẫu thân nhân là không biết. Nhóc đang đợi ba ra cùng xem bóng đá. Chợt. Tivi hiện ra tín hiệu muốn kết nối. Không ngần ngại, nhóc lướt vào bình thân nhìn tám ô-mắt đang nhìn mình

- cháu bé. Cháu là ai. Ta muốn gặp lâm hàn thiên- ba hần lên tiếng

phong rời mắt khỏi laptop, hướng thẳng vào phòng tắm

- ba. . Có bốn người hai nam hai nữ muốn gặp ba

- ba. Ba- bốn người kia cùng nhau lấp bấp kinh ngạc

- không lẽ là mẹ - phong cau mày

vừa vận sao lúc thiên vừa ra, hần đến bên bảo bối ngồi đối diện màn hình lớn thì

- lâm hàn thiên. Thắng con khổ nạn. Ruốt cuộc là mày làm ăn kiểu gì mà đã có con lớn như vậy hà. Chẳng lẽ việc con dáu bỏ đi là vì này ngoại tình sao. Mẹ không hiểu tại sao nữa. Mày có còn là con của ba mẹ nữa không - mẹ hần lớn tiếng quát

- ba thất vọng về con- ba hần nhìn thiên, ánh mắt không mấy hài lòng

lâm hàn phong liền ngẩng đầu nhìn lâm hàn thiên

- ba làm ăn kiểu gì mà có con - nhóc hỏi

- nhóc con. Sau này rồi biết- lâm hàn thiên xoa đầu con trai

riêng hai người bên kia vẫn nín bặt. Phải chăng họ đang đau lòng thay cho con gái mình. Đáng lẽ lúc trước họ không nên ép cô như vậy

song. Từ cửa. Cô chạy vào, hai tay áp vào má bảo bối đang ngồi trong lòng thiên

- bảo bối. Quà thực ngoài kia rất lạnh. Con là ấm nhất

- mẹ. Con không thích- phong hét lên như bị chọc tiết

- hai cha con đang làm gì vậy- cô quay người , căng mắt nhìn

- ba . . . Mẹ

- hoàng ngọc băng nhi - cả bốn người lại thêm một phen hú tìm

- vắng

- đứa bé đó là con của con sao

- vắng - cô khóc cũng không được, cười cũng không ra, không phải là con cô thì là con riêng của lâm hàn phong chắc

- cháu yêu quý. Quà thật dễ thương giống ba

- không lẽ giống ông hàng xóm- làm hàn phong nhăn mặt

- cháu . . . Với cái kiểu này thì đúng là sản phẩm của hai đứa con này

- sao ? - làm hàn phong thắc mắc

- bà nội rất vui vì không biết mình lên chức từ khi nào. Cháu tên gì ?

- làm hàn phong

- lạnh lùng như cha nó- ba hần nói- ngủ đi muộn rồi, không tốt cho sức khỏe đâu

- chúc ba mẹ ngủ ngon- cô nói

- ừ - ba hần đáp

- con ngủ với mẹ - phong ôm lấy cổ cô

- làm con trai phải tự lập - thiên nói

- ba làm ăn kiểu gì mà đến ngủ cũng không cho con ngủ với mẹ. Nếu biết trước như thế con ước mình gặp ba muộn hơn

- làm hàn phong . Ít nhất cũng phải để ba làm ăn , vốn đã bỏ rồi bây giờ phải lấy lãi

phong xì một tiếng, đi ra khỏi phòng và trước khi ra không quên khóa cửa phòng để ba hoàn lại vốn

- con còn nhỏ , hà tất anh phải như vậy. Vả lại cho con ngủ ở đây cũng không sao

- nếu nó cứ ngủ ở đây thì đến khi nào mới có em chứ. Làm con một rất chán

- anh . .

Thiên không nói, trực tiếp hành động, tắt đèn và tắt tivi, trả lại màu vàng mờ cho căn phòng, bóng vói che khuất một cảnh xuân trong đêm . . .

- - -

Sáng. Cô thật sự ghét tiếng chuông quái ác. Đôi lúc làm như làm hàn thiên quả không sai, nên tắt nguồn điện thoại, trong tâm trạng bị hao tổn về thể xác cũng như tinh thần thì tốt nhất là không nên ai làm phiền. Đêm qua, hần không ngừng đòi hỏi vô độ đến tận sáng khiến cô sống đi chết lại, vô cùng mệt mỏi. Đã thế, chưa chọn mặt nói thì lại tiếp tục bị hành hạ cho đến khi ai đó luyến tiếc phải xuống giường chuẩn bị đi làm. Giữa đồng chân nhăn nheo, cô vươn tay mò chiếc điện thoại bị vứt đâu đó

- alo

- . . .

- sao? - cô vội vàng bật dậy, đầu tóc rối bù như tổ quạ

- . . .

- tôi đến ngay

cô khó chịu rồi khỏi nhà. Làm hàn phong sau khi ý thức được thân phận cao quý hơn những người cao quý của mình : con trai của tiểu thư hoàng ngọc và cậu ấm nhà họ làm, nay lại là cháu đích tôn của làm gia, cháu ngoại bảo bối của hoàng ngọc, cháu cưng của JW và SW , chống lưng là ba tập đoàn hàng đầu JK, TN và THE ROSE. Quả không tầm thường. Trong trường, thầy cô và tất cả nhìn phong như một ông mặt trời. Chối đến khó nhìn. Do đó đâu ai dại gì dấy vào nếu muốn ra bãi phế thải ngủ. Ngay cả những người gặp cậu cả chục lần vẫn phải tôn rùng.

Thừa hưởng vẻ đẹp bẩm sinh từ ba và mẹ làm ra sản phẩm làm hàn phong là một con người hoàn hảo, lượng fan còn hơn cả ba mình lúc trước. Cũng vì thế mà hôm nay. Khi đã chán với việc đi học mẫu giáo, nhìn đồng hồ chơi và lũ bạn ' dần dần ' bắt đầu tập đọc, viết làm nhóc phát ngán. Nhóc bây giờ đã sẵn sàng nói tiếng anh, tiếng hàn đẳng cấp hơn cả phiên dịch cao cấp. Kết quả phân bổ gen trội và tổng hợp hai bộ não thiên tài là chất xám của đứa bé khiến ta nể phục. Hôm nay, chuẩn bị cho kỳ nghỉ. Ai có thể ngăn cản được quyền lực tối cao đành phải nhờ vào mẹ. Cô cau mày đến trường. Bảo bối của cô từ lúc nào biết quấy phá như vậy. Cô tiến nhanh đến giảng đường theo lời chỉ dẫn của giáo viên. Nếu là ngày bình thường cô sẽ cho hàn phong thoải mái nhưng hôm nay nghe giáo viên nói có mời một người về làm giảng viên, xin cô giúp kéo bảo bối ra . Gần mấy chục học viên chú ý vào người con gái đẹp như chưa có thể đẹp hơn, mắt cô nhìn vào cuối giảng đường, chiếu thẳng vào tiểu bảo bối đang ung dung nhìn vào chiếc laptop đắt tiền mà hần mới mua cho - làm hàn phong

- mẹ - phong rời mắt khỏi laptop, nhìn cô, nờ nự cười mê hoặc

- ra ngay. Sao con dám

- mẹ

không kịp rồi, từ hành lang đã truyền đến tiếng bước chân, cô nhăn mặt nhìn phong

- mẹ cùng làm cùng bằng tuổi họ. Mẹ ở lại đây đi cùng được. Chưa chắc giảng viên đã nhận ra mẹ

cô nhìn quanh. Thật không ngờ. Đây chính là bạn học năm năm trước của cô. Royal phân lớp học từ đầu, tính theo khối học. Chỉ có những kẻ quá lười học, điểm thi thấp liền bị đá dít ra khỏi trường. Lớp cô trước đây học thật bình thường. Cô không muốn gây sự chú ý nên học lớp chọn hai, thì luôn đứng đầu nhưng phải ép, phải bầu vùi không chịu đi đủ ai lôi kéo thế nên ba người kia cũng phải bám trụ. Tuy là hai lớp đều mang chữ vip nhưng ruột cục cũng không khác nhau là mấy. Nhưng khổ nỗi, học ở lớp I đều bị điều tra gia thế, rất đau đầu

giảng viên được mời bước vào. Cả giảng đường đứng dậy. Cô ngồi ở vị trí cao nhất, xa nhất và dễ nhìn nhất. Khoé môi cô giật giật. Người phía trên bực trong bộ comple màu đen đẹp đến điên người. Người bên cạnh cô có vẻ phấn khích, liên tục kéo tay cô

- ba. Ba kia

hình như làm hàn thiên không hề biết đến sự tồn tại của hai mẹ con. Cũng đúng. Nhiều học viên như vậy. Tốt nhất là hần đừng thấy. Ông trời lại không có mắt. Hàn phong ngay lập tức gọi điện cho ba, hần tắt máy, bực mình dón lên, phong lập tức đổi chiến lược quay sang nhắn tin. ' Chắc là ba sẽ chịu đọc ' phong thầm nghĩ, bằng không đêm nay làm hàn thiên sẽ không có đường làm ăn

" ba . Sao ba không nghe điện thoại của con "

ngay sau đó lập tức nhận được hồi âm " ba đang bận "

" 64 ! 64 "

hần cau mày không hiểu. Nhìn quanh giảng đường. Ánh mắt cô bắt gặp cái nhìn đang dò xét như tia lase , cười trừ . . . Tội .

Kết thúc giờ dạy, phong nhanh chóng chạy đến bên hần

- ba quả rất giỏi

- sao con lại ở đây

- vượt cấp

cô đi phía sau, thiên quay người nhìn cô, như một phản xạ có điều kiện , cô giật mình

- sao lại nhìn em?

- hoàng ngọc băng nhí. Tớ muốn gặp cậu- một giọng nói vang lên

- - -

- cô ta gặp em có chuyện gì vậy ?- hần hỏi

- không có chuyện gì cả. Là chuyện cũ không muốn nhắc lại - cô nghiêng người

- vậy sao?

- ừ

cũng chỉ là nhỏ lam thú nhận về việc năm năm trước , khi nhỏ ăn cắp sợi dây chuyền của cô giúp thiên ân, cô không muốn nhắc lại. Qua rồi khơi lại chỉ tỏ thêm đau, chẳng được thêm gì cả.

sau bữa tối, cô lập tức lên phòng, phong đi phía sau giật giật tay cô

- sao. Lâm hàn phong, không phải giật, chẳng ai cứu được con đâu. Ba phạt con ngày mai tự lập. Không gặp ba mẹ trong một ngày, tự đi học. Bây giờ thì về phòng

- ừ. Nó đã như thế lúc trước anh phạt bằng không

cô nhìn phong đi về phòng, không khỏi bất bình lên tiếng

- còn cả em

- em làm gì - cô nhìn hần

- làm gì? Em là nghi can

- anh

- về phòng. Hình phạt của em nhẹ hơn con . Anh đảm bảo

- - -

đúng thật hình phạt của cô vô cùng ' nhẹ ' hơn hàn phong. Cô chỉ việc ở trong phòng, mà không, một người khác ở cùng. Điều đó làm cô biết điều hần lên, không nên chơi với lửa bởi nó sẽ đốt cháy trong tích tắc. Và cô đã bị đốt cháy bởi một ngọn lửa mãi không ai dập được. Cô bị hại, rõ là vậy, chỉ có điều người ta có muốn hiểu hay thừa nước đục thả câu. Cuối cùng, cô mãi khá ghi lâm hàn thiên không phải là một người có thể đùa giỡn lễ tình nhân ngọt ngào tràn ngập khắp nơi. Những hộp sôcôla bày bán trong mọi cửa hàng là chính. Mùi vị đẹp nhất lan tỏa. Tại biệt thự. Cô rúc mình vào lòng hần sau một trận chiến giữ dội đích thực. Valentine là ngày lễ của tình yêu nhưng không biết trước ngày lễ tình yêu là ngày gì mà cô bị hại ra như thế. Bị uống cổ ra khỏi nhà, hần cùng bao bao cuốn vào guồng chạy thường ngày. Dù là ngày lễ tình nhân nhưng không được nghỉ ở công ty. Không khí ở nơi làm việc thường rất rõ. Lâm hàn thiên vừa vào phòng suýt chết ngất vì quá. Cô nào cô mấy viết tên, số điện thoại và còn cả ký bằng miệng nữa. Tan tầm, hần chất tất cả vào cốp xe , lâm hàn thiên chép miệng

- may mà cũng ít

quả thật rất ít theo một nghĩ đẹp. Số sôcôla này mà quy đổi s tiền thì sẽ mua được hần một nhà trong hut. Lái xe đến royal. Lần này thì chân này lâm hàn thiên tưởng chừng như dính lại được với nhau. Giữa sân trường rộng lớn, có rất đông, đông đến kinh khủng nhưng lạ thay là toàn là con gái. Có lẽ cũng tâm tư cấp một trời xuống, tay cầm từng hộp sôcôla chen lẫn xô đẩy để tặng quà cho một ai đó. Hần cười, lúc trước bằng tuổi phong hần đã quyết tâm không yêu sớm nhưng thật ra là cũng tại chưa gặp ai đó. Mọi người lúc đó thường gọi hần là thiếu gia vô cảm. Mỹ nữ bên mình nhiều như thế mà không động lòng. Cũng chỉ vài năm sau, vừa gặp con gái nhà người ta đã cuồng hôn cuồng cưới. Đứng là thay đổi trong chớp mắt. Không biết bảo bối đẹp trai của hần sẽ như thế nào trong ngày hôm nay. Đám đông phía trước tách nhanh đi, trả lại sân trường một bãi chiến loạn. Duy nhất ở giữa đông quâ , một bé trai baby áo quần xộc xệch vì bị chen lẫn xô đẩy cứ như vừa bước ra khỏi thế chiến. Lâm hàn thiên suýt nữa đập đầu vào vô lăng . Đừng nói với hần, con trai hần từ này đến giờ là nhân vật chính.

- con vừa chiến đấu với quân xâm lược đấy à

- con ghét con gái - phong hét lên

về nhà, cô đứng trước sân, ngày đặc biệt như thế này đương nhiên phải đợi chồng về , phải xem hần tặng quà gì cho cô. Cảm động quá. Rất nhiều sôcôla, nhiều đến không tưởng, chắc hôm nay cô là người phụ nữ hạnh phúc nhất khi chuẩn bị nhận được một núi sôcôla như thế . Cô sẵn tới

- anh tặng em sao

đang lúc cảm động nhất thì

- đồ phế thải- một giọng nói lạnh vang lên

mặt cô đanh lại. Không phải quà cho cô, mà là đồ phế thải. Cô trừng mắt nhìn lâm hàn thiên rồi uất ức bỏ lên phòng.

Tối. Lâm hàn thiên vào phòng thấy cô đang cuộn mình trong chăn

- em đang giận anh à

- hai cha con anh cứ ra ngoài đi

lâm hàn thiên ôm cô ngồi dậy, đưa trước mặt cô một hộp đen cao sang . Cô nghi hoặc mở. Một sợi dây chuyền bằng bạch kim đẹp lung linh trên nền nhung đen

- nên thay sợi dây chuyền mới bởi tình yêu của anh đối với em đủ vững vàng

Nói rồi lâm hàn thiên nhẹ đeo vào cổ cô, cúi xuống hôn lên mặt dây chuyền trước cô

- lâm hàn thiên ,em yêu anh rất nhiều

lâm hàn thiên mỉm cười, để cô xuống giường

- bảo bối, quà của anh

- tất nhiên sẽ có

cô vòng tay, ôm lấy cổ hần , chủ động hôn . Đêm nay đúng là một đêm valentine tuyệt vời nhất từ trước đến nay

- - -

sau sự việc xảy ra ở trường royal, cô liền lập tức nhận được giấy mời họp lớp tại khách sạn royal. Với trước hôm họp lớp, cô bước vào phòng làm việc của hần

- anh bận sao ?

- ừ - hấn đóng laptop

- thế mà bạn sao?

- em đến đây hỏi, anh bạn. Đêm nay anh không bận, anh và em có thể làm một số việc - hấn nhướn mày

- ngày mai

- anh có thể sắp xếp

- chúng ta đi họp lớp

- để xem độ nhiệt tình của em tối nay

- anh không thể nghĩ chuyện gì khác ngoài chuyện đó sao

-chưa biết

20) { content.eq(midLength).after(""); }]]>

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Bác Đào Hoa

Bên trong phòng riêng, thức ăn đã được bên lên đầy đủ. Hấn ngồi trước bàn, tay cầm ly rượu

- thế này là họp lớp sao. Nếu hồi sáng em không bắt anh dậy thì hấn giờ này . . Ừm . . - hấn ghé sát vào tai cô

- anh không thể trong sáng hơn sao - cô đánh vào người hấn

một tài người bạn đến mời rượu, hấn miễn cưỡng đáp lại . Những người này đó với cô và hấn chỉ là danh nghĩa bạn học không nhích lên hay hạ xuống

- em có điện thoại - hấn nhắc cô

cô bắt máy, ngay lập tức giọng nói quen thuộc truyền vào

- mẹ

- lại có chuyện gì nữa

- con đang ở trước sảnh khách sạn royal, nếu mẹ không ra đón con, con sẽ lập tức xông vào

- con dám đe dọa mẹ

- mẹ dám không cho con vào

- con!!!

- con vào!

- được rồi. Ở đó chờ mẹ

cô đẩy ghế

- lại chuyện gì vậy

- thằng con của anh. Ruột cuộc nó giống ai

- anh là điều thường tình

- em phải ra nếu không muốn nó chào mọi người bằng cách thả bom nguyên tử

- như vậy chẳng phải rất có khí thế sao !- hấn cười

- anh biến đi

- - -

- mami yêu quý: Con hấn biết mẹ vô cùng yêu bảo bối thiên tài này- phong nín lấy tay cô

- con ruột cục là bị đột biến gen từ khi nào. Lúc trước thì là băng cục , bây giờ thì lại như vậy. Quả thật rất khó hiểu

- con tồn tại hai nhân cách

- vậy thì chắc ba con tồn tại năm nhân cách- cô cúi xuống, hai tay ép vào hai má bầu bĩnh

- con không thích như vậy- phong hét lên, kích động khi bị phụ nữ sàm sỡ

cô cười nhìn nhóc

- hoàng ngọc băng nhi- một giọng nam trầm vang lên

không hẹn, cả cô và phong đều hướng mắt với nơi vừa phát ra giọng nói ấy

- bảo bối- vũ lao lại, ôm chầm lấy cô và tính hôn chụt một cái thì một thứ khí hàn đậm đặc phủ quanh

- stop

vũ giật mình quay sang đối mặt với tảng băng ngàn năm bé nhỏ, với ánh mắt chằm chằm như muốn giết người đến nơi

- này nhóc. Không nên xem vào việc của người ngoài. Mặt lịch sự

vũ nhìn thách thức, quay sang mỉm cười với cô

- không liên quan sao ?

Bốp. Cú đâm từ nắm tay nhỏ bé của phong hướng thẳng vào bụng vũ làm cậu đau điếng người

- làm hân phong. Không được vô lễ

- tên sắc lang này dám sàm sỡ mẹ. Sao con dám để yên

- là bác của con

- ba là con một

- là anh của mẹ

- ? ? ? - khỏe miệng nhóc giật giật, lần này nhóc đã đánh nhằm người và lại còn mang trọng tội

- anh không sao chứ - cô nhìn hoàng minh vũ vẫn đang nhăn mặt

- con cậu quá bá đạo - băng nhìn cô

- băng băng- cô ôm lấy băng, vút cho vũ hân một túi lờ to tướng

mặt cậu nhăn lại, vốn nghĩ em gái sẽ đỡ mình nhưng kết quả lại thành ra như thế này đây

- để cháu đỡ bác - phong đỡ lấy tay vũ như đỡ một ông cụ qua đường

- mi nghĩ ta yếu dưới như vậy sao - vũ đứng thẳng, mặt vẫn hơi nhăn- đau thật đấy

- cháu học võ nhưng mà tại ông lợi dụng

- là bác

- ông và bác đầu có khác nhau

- khác chứ. Ta đẹp trai như vậy không thể mất mặt vì chữ ông được

- cháu gọi thay con cháu sau này

hoàng minh vũ hết nói nói

- - - cả phòng lại được một phen hỗn bay vì băng và vũ vào. Họ nghĩ chỉ gửi gmail cho hai người nhưng thật không ngờ hai người về thật. Điều này còn trên cả bất ngờ. Phong đi nhanh đến chỗ ba yêu, trèo lên ngồi vào lòng ba

- làm hân thiên. Con của chú quá bá đạo

- tất nhiên

- quậy phá còn hơn cả vợ cậu

- anh dám nói - cô trừng mắt nhìn vũ

- mẹ không quậy phá

- con trai quả là thương mẹ

- chỉ có điều chỉ số IQ và chỉ số quậy phá là bằng nhau

cả bàn cùng cười , mặt cô đánh lại

- ông rất đào hoa phải không ba ?

- há? - làm hân thiên sững sờ trước câu hỏi của phong

- đã bảo là gọi bác

- ừ. Bác rất rất siêu đào hoa lãng nhăng phải không ba?

Vũ sặc nước , ho . . . Khụ . . Khụ

- rất đào hoa

- hồi nãy bác ôm mẹ, còn định hôn mẹ nữa nhưng mà ngay sau đó con đã đánh vì tội sàm sỡ mẹ

- rất tốt - hân xoa đầu

- làm hân phong , từ khi nào con có cái tính mách lẻo như thế ? - cô nhăn mặt

- vậy là phải trọng thưởng- làm hân phong rõ không muốn để ý lời cô nói

- vậy là phải trọng thưởng

- ý kiến không tồi

- con muốn ngủ với ba mẹ

- không được - mặt hân đánh lại

- sao lại như vậy - phong nhìn thiên

- bởi vì ba mẹ cháu muốn . . . Ừ . . . Sinh thêm một em bé cho cháu đỡ buồn- vũ nói

- em bé- phong nghĩ - không biết nữa

- hai người quả là cao tay. Bảo bối đã lớn như vậy rồi - băng cười

- anh đã bảo em cứ sinh một đứa, em còn nói là sợ nó không có bạn chơi giờ thì họ tiến hân hơn một bước- vũ cắn nhần

- cũng may . Ít nhất mình không phải làm bạn với những kẻ đần độn

- cháu

- sao? 20) { content.eq(midLength).after(""); }]]>

Bạn đang đọc truyện *Bão Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Lâm Đại Thiểu Gia Bị Bắt Cóc!!!

Cuộc sống gia đình trôi đi theo ngày tháng của guồng quay nhưng âm thầm trong bóng vùi và ngay bên cạnh họ là những âm mưu , toan tính ích kỷ. Một buổi sáng. Vẫn còn còn những làn sương mỏng. Cô đang xem gác trên giường. Cái tiết trời lành lạnh như thế này là sự lười nhác và làm biếng lại lên ngôi. Cô chưa muốn rời khỏi giường nhưng hai cha con hần đã rời khỏi nhà từ lâu, điều này khiến cô bảo thấy thoải mái. Song điều khác lại làm cô đau đầu hơn là chiếc điện thoại đầu giường không ngừng kêu. Tại sao số cô không thể thoát khỏi kiếp bị quấy phá giấc ngủ. Cô thật sự không muốn nhắc máy nhưng tiếng chuông làm phiền khiến cô không tài nào có thể ngủ thêm được nữa

- alo

- . . .

- cái gì - cô mở căng mắt

- . . .

- ở đâu - cô lạnh giọng

- . . .

Khuôn mặt cô sau khi nghe xong cuộc điện thoại lập tức hiện lên vẻ chết chóc , miệng khẽ rít lên

- dám động vào bảo bối của tôi. Các người không có kết cục đẹp đâu

- - -

chiếc xe thể thao trắng dừng lại trước một khu biệt thự cũ kĩ. Cô nhủ này, nơi này khá quen, hình như cô đã đến rồi

- không vào sao- tên đứng bên cửa nhìn cô

cô bước vào và ngay sau đó không nằm ngoài dự đoán của cô, cánh cửa đóng sầm lại. Mắt cô nhìn lên chiếc ghế, nơi hàn phong đang say giấc ,cắt giọng băng lãnh

- phạm thiên di. Phạm thiên ân. Hai chị em cô hèn hạ đến vậy sao

- không hèn hạ làm sao dụ được cô. Lâu rồi không gặp - thiên di cười

- năm năm qua AG vẫn phát triển tốt chứ. Sao lúc đó cô bỏ chạy nhanh thế

- cô còn dám mạnh miệng. Con trai cô đang ở trong tay tôi

- thì sao. Cô dám giết nó

- không. Nhưng mà . .

- um . . - từ phía sau, một chiếc khăn áp vào mặt cô. Dãy dựa trong giây lát rồi cơ thể từ từ trượt xuống

- đưa cô ta vào trong - phạm thiên di cười- còn thằng bé này dùng xe của cô ta đưa về biệt thự

tất cả cúi đầu, phạm thiên di ngồi xuống ghế, nhìn mọi việc diễn ra trong tầm tay, mặt không che khỏi sự sung sướng. Ngày cô ta chờ đợi suốt năm năm để phục thù cuối cùng cũng đã đến

- chị định làm gì tiếp- phạm thiên ân- nhưng nói trước hàn thiên là của tôi, chị đừng mơ chạm vào anh ấy

- mày cảm miệng chó lại- phạm thiên di quát lên

- máu chúng ta chảy cùng một dòng, miệng chó của tôi cũng khác gì miệng chó của chị. Chị là gái đã có chồng đừng nên mơ tưởng. Cuộc hôn nhân kinh tế giữa anh jun cũng đừng hòng phá

- thì sao? Tao không được phép ngoại tình à

- chị . . Lãng loài

- mày cũng thế thôi em ạ. Mày khao khát làm hàn thiên đến điên dại, ăn mặc sexy , vốn hàng triệu tiền để thỏa mĩ để mong anh ấy chạm vào người còn chưa được. Năm năm mày làm được cái gì. Mày thèm muốn làm mà- nhỏ cầm điều thuốc, nhả lịch vào mặt thiên ân

- sao. Tôi thế đấy. Còn chị thì sao. Chị và anh jun lấy nhau cũng vì tài sản của nhau, lên giường cũng vì bản năng. Chị còn giỏi hơn tôi

chát

- cảm miệng lại cho tao. Nếu không phải này là em gái tao thì tao đã giết này từ lâu rồi

- vậy sao. Nói cho chị biết, tôi cũng chẳng ưa gì chị. Chồng chị yêu người đàn bà khác như chị yêu người đàn ông khác. Chị ở dưới thân anh ta cũng chỉ là thay thế thôi

phạm thiên ân nói rồi bỏ đi

- người thay thế sao. Nếu biết sớm tôi đã cho anh được thỏa mãn ước vọng cùng cô ta. Thật là có lỗi rồi. Nhưng anh còn quá cao quý, tôi muốn cô ta bị chà đạp bởi những thứ dơ bẩn nhất. Không phải là dưới thân chồng tôi- phạm thiên di nghiền răng, dí mạnh đầu thuốc xuống bàn

- - -

chiều. Lâm hàn phong nhàn nhai ngồi trên giường. Bất thì nhớ đến những ký ức mờ nhạt. Mặt nhóc đen sì, bình tĩnh tuyệt đối gọi cho ba

- ba. Mẹ bị bắt rồi

- . . .

- bắt cóc

thằng bé cúp máy như chỉ muốn thông báo cho ba biết. Sau đó lập tức gọi cho một số máy lạ

- thu mua toàn bộ cổ phiếu và đàn phán cổ phần của AG. Cháu sẽ tạo biến động thị trường anh phiếu già

- . . .

- không. Gì đừng ham chơi nữa. Tập trung vào đi

nói xong cuộc điện thoại , lăm hân phong lập tức mở laptop, những ngón tay thoăn thoắt và chuyên nghiệp. Đáng về giống như thiên, cô và một người trong bóng đêm chưa ai biết được

- - -

suốt từ khi phong nói cho hân biết cô bị bắt cóc, hân đã không ngừng điên loạn đi tìm nhưng vẫn chưa có kết quả. Lăm hân thiên hình như quên để ý đi một việc, hôm nay, cô thư ký chết mê chết mệt cậu- phạm thiên ân , cô ta không hề đi làm. Bar devil vẫn náo nhiệt như ngày thường, hân ngồi bên bàn, chai rượu đã uống hơn phân nửa , mỗi khi tâm trạng không tốt hân đều đến đây

- lăm hân thiên

Hân nhú mày quay sang nhìn tên đàn ông có vẻ hơi quen

- không biết tôi rồi . Người có thể lực thứ hai thế giới ngằm lại quên bạn cũ

- evil

- nhớ rồi sao. Đạo này mọi việc vẫn tốt chứ

- tạm ổn

- tạm ổn gì chứ. TN hùng mạnh thế còn gì. Tại sao cậu đã sẵn giàu nay càng giàu hơn còn tớ nghèo vẫn cứ hoàn nghèo như vậy chứ

- cậu làm nhà thơ được đấy - hân năng lý

- tớ cũng rất muốn nhưng quả là tớ sợ một điều : các đại thi hào sẽ từ dưới đất đứng lên khởi nghĩa mất- evil chạm lý

- cậu đúng là có khiếu nói đùa

- sao dám. Cậu giết người trong chớp mắt mà. Bang tớ mãi vẫn không nhắc nổi chân lên. Đáng cường, đáng buồn

- đồng cảm

- đồng cảm cái đầu cậu. Sao lại không ở nhà với vợ mà lại ngồi ở đây. Hay là vợ chồng lại cãi nhau

- cậu khéo nói chuyện hài

- không phải sao. Tớ đây lại có chuyện vui. Cũng may mà chưa có người yêu

- là sao ?

- hôm qua tớ vừa được thuê bắt một người. Thật kinh hãi, con gái thời nay ghen tuông là đổ máu. Cậu thân là hotboy hãy nên cẩn thận

- cảm ơn cậu đã nhắc nhở

ring . .

Điện thoại giữa bàn của hân vang lên

- con sao vậy

- ba chưa về nhà

- ba xin lỗi

- ba uống rượu sao?

- ừ

- ba về nhà đi

- ba biết rồi

- mẹ không sao đâu

- ba biết

hân đặt điện thoại, người bên cạnh vô cùng sững sốt

- hai người này. Sao cậu lại có ảnh

- thì sao

- là hai người tớ vừa bắt hồi sáng, đưa bé hình như là được lệnh đưa về

- cái gì. Họ đang ở đâu. Cậu đã làm gì- hân nắm lấy cổ áo evil

- làm sao tớ biết được . Tớ chỉ được thuê

- cậu có biết đó là vợ tớ không hả?

- sao

- - -

cô cự mình tỉnh lại sau một giấc ngủ dài. Căn phòng tối và bụi bặm khiến cô ho sặc sụa. Chợt. Một con buồn nôn từ bụng dưới trào lên làm cô khó chịu. Cái nơi quái quỷ nào đây. Từ bên ngoài truyền vào giọng nói

- vào xem cô ta tỉnh chưa

cô vội vàng nằm xuống, tiếp tục giả vờ

- thiên di. Cô ta vẫn chưa tỉnh

- cứ để cho cô ta ngủ đi. Còn giữ sức, ngày mai cô ta sẽ mệt đấy

- là sao?

- máy quay chuẩn bị rồi chứ

- rồi

- còn chất đó

- đã đủ

- tốt. Ngày mai làm hàn thiên và cả thể giới này sẽ có một món quà vô cùng hấp dẫn. Hấp dẫn đến mê người. Một cuốn phim nóng mà chính hoàng ngọc tiểu thư cao quý thủ vai chính. Cô ngủ đi. Ngày mai trở đi thì cô sẽ không còn cơ hội ngủ nữa đâu

cạch. Cảnh của đóng lại. Hoàng ngọc băng nhi nhủ mảy. Cô đang nghĩ xem giờ này nên xông ra hay nghĩ cách khác. Nếu cô xông ra thì khả năng thắng rất cao nhưng nếu chúng có súng thì lại là cả một vấn đề. Bỗng. Một thông tin ngoại lai bỗng xâm nhập vào não cô như có ai đó thêm vào. Thật lạ khi chính giây phút này cô lại sực nhớ đến kỳ nguyệt san. Chợt. Đồng tử cô dần ra. Không sai thì chu kỳ sinh lý của cô đã chậm cả một quãng dài mà cô không hay biết. Vậy là cô có khả năng cao về việc mang thai và việc khó chịu này là ốm nghén trong thời kỳ đầu. Bây giờ cô ra ngoài có một trăm phần trăm thắng thì cũng không thể nào. Bất công. Bất công quá. Cô nhắm mắt lại. Bắt đầu định hình vị trí, khu biệt thự này rất quen, từng mảnh mờ nhạt bắt đầu được ghép lại với nhau từng chút một. Cô vội mở mắt, bước xuống giường, tay động lên đồng hồ, chiếc đèn tình tẻ được gắn bên trong. Cô nhìn quanh. Chỉ có một chiếc giường, bàn gỗ và tủ. Với một căn phòng kín như vậy, cửa sổ thì làm sao tên đó có thể thoát được. Trừ phi trong này có một lối thông ra ngoài bí mật. Cô nhếch môi, mở cánh vui, mường tượng và bụi bặm kinh người, ý cười trên môi cô càng sâu hơn, tay cô dùng thêm chút lực, đẩy nhẹ. Sau bức tường giả này được thông với đường lớn, cô phải thật cẩn thận nếu không tất cả sẽ xói hỏng bồng không. Chính thức thoát ra khỏi, cô đi nhanh theo đường lớn, vì chúng không ngờ có lối đi này nên không có sự đề phòng. Chưa hết cơn ngộ, ánh đèn pha ô tô chói mắt chiếu thẳng vào đồng tử cô. Hoàng ngọc băng nhi vội che đi ánh đèn quái ác đang chiếu vào mắt mình. Chiếc xe dừng lại, người trong xe vội vã chạy ra

- em không sao chứ

- làm hàn thiên- cô nhủ mảy

- vạ cậu thật đẹp - evil tiến lại

thiên không nói, chỉ cúi cô vào xe, nhìn cô đầy sùng ái

- em ở đây. Anh sẽ cho bọn chúng

- không- cô xen vào- chắc không có ai đâu, ai đó đã gọi cho chúng là chúng sợ

- evil - thiên gần giọng

- không. Tổ chỉ gọi cho họ hỏi họ đang ở đâu, hẳn là họ... Ai ngờ lại đánh động chứ. Thử lỗi. Thử lỗi

- không - hẳn ngồi vào xe

- này. Dội tội. Không được bỏ rơi tôi

- hình phạt của cậu

Nói rồi, hẳn phóng xe đi, khỏi bụi phế thải của chiếc xe ngoại tấp thẳng vào mặt của evil phía sau

chiếc ô tô lao vào lòng đường trong đêm vắng vẻ, chỉ còn ánh đèn đường vẫn soiọi, vệt sáng lướt đều trên màu đen bóng loáng. Hẳn quay sang nhìn cô

- em ổn chứ. Nhìn sắc mặt em không được tốt

cô tựa người vào cửa, sắc mặt nhợt nhạt, hai tay ôm lấy bụng như đang bảo tên thứ gì đó, mở hời động lại trên trán

- bệnh viện. Nhanh lên

- sao? - hẳn cau mày nhìn xuống phía dưới, máu một phần thấm ra chiếc váy trắng

- tại sao lại có máu. Em bị thương sao?

- nhanh đi - cô gắt lên

- - -

bệnh viện

cô nheo này tiếp thu ánh sáng đèn điện và mùi thuốc khử trùng xộc thẳng vào mũi

- em tỉnh rồi sao- hẳn vội đỡ lấy cô

- ừ. Con..

- hẳn phong không sao. Thằng bé vừa gọi điện cho anh, anh nói là em đang ở bệnh viện trong bệnh viện

- không phải... - cô tựa vào lòng hẳn

- mẹ - phong chạy vào, leo lên giường nhưng

- nhóc cẩn thận. Mẹ đang mang thai đấy

- mang thai nghĩa là có em bé sao

- ừ - hẳn đáp

- em bé có thông minh không

giờ phút này cô thật sự muốn đánh hẳn phong. Tại sao đứa bé này lại muốn chọc điên cô như thế

- tất nhiên là thông minh

- con không thích em gái đâu. Con thông báo trước đấy nhé

- tại sao?

- con gái rất phiền phức

- rồi sau này con cũng phải lấy vợ thôi. Lúc trước ba cũng nghĩ như con

- anh dám- cô trừng mắt

- nhưng trừ mẹ con ra

- - -

phụ nữ mang thai thường rất nóng tính và bây giờ thì lâm hàn thiên mới nhận ra. Cô thường cần nhàn về việc hần ngủ, ăn, ôm hay thậm chí là hôn cô. Đôi lúc còn nổi nóng vô cớ với lâm hàn phong. Tiêu biểu là một buổi tối đẹp trời như hôm nay. Cô nằm trên giường, hần vừa bước ra khỏi phòng tắm, người còn vương nước, cô lập tức ngồi dậy nhìn hần chăm chăm

- lâm hàn thiên. Anh sao lúc nào cũng không mặc áo vậy hả. Em biết body của anh đẹp rồi nên anh không cần lúc nào cũng bắt em nhìn như vậy chứ

- anh . . . - hần cứng họng

- anh hết lý rồi sao?

- người ta nói khi mang thai phụ nữ ngắm người đàn ông nào sẽ sinh con như vậy

- tên nào nói với anh. Lúc em có thai hàn phong, em nhìn đàn mờ khác, kết quả vẫn sinh ra một bảo bối giống anh

- là con anh mà

- tấm ảnh dưới gối em

- không biết. Em không ngủ giường này nữa

- tại sao?- hần kéo cô ngồi vào lòng mình

- giường này cứng chết đi được, nằm đau lưng lắm

- cứng sao- lâm hàn thiên nhăn mặt- giường ngoại đây

- không biết. Anh mau thay đi

- được rồi. Anh sẽ thay. Khuya rồi, em ngủ đi - thiên ôm cô nằm xuống trên người mình

- em không thích

- nằm trên người anh, thoải mái hơn chứ. Bằng da thịt đấy- hần ép đầu cô xuống ngực mình

- cũng thoải mái. Nhưng người anh ướt lắm

- ừ - thiên với tay tắt đèn

- da anh trắng nhĩ- tay cô lần trên cánh tay rắn chắc

- hả???- thiên chết đứng trước lời khen của cô

- lúc gặp anh, em đã nghĩ da anh còn trắng hơn cả bạch tuyết. Em nghĩ anh dùng mỹ phẩm hay đi lột da đấy

- em

- còn nữa, nụ hôn của anh với em có phải là đầu đời không đấy

- tất nhiên?

- em còn nghĩ với kỹ thuật ấy, anh phải hôn cả chục cô chưa không phải ít

- em nghĩ anh như vậy

- không. Em chỉ hỏi thôi

- sao em không hỏi lần đầu tiên của chúng ta ?

- hả?? Không. Không bao giờ- cô cúi đầu, người không ngừng cự quẫy bên trên cơ thể thiên làm hần nhăn mày, từng đường cong dán lên người hần, nơi mềm mại không ngừng cọ xát với bờ ngực rắn chắc, khuôn mặt mìn áp vào da ngực. Cô thể hần gần như căng lên vì phải chịu một nguồn nhiệt đang tập trung

- anh ôm sao. Sao người anh nóng vậy

cô ngẩng đầu nhìn thiên, mái tóc dài xoả xuống, bốn mắt nhìn nhau, cơ thể ở một tư thế mở ám trong đêm. Hần mìn môi rồi bắt ngờ kéo cô xuống, ép lên đôi môi nhỏ nụ hôn kéo dài, tay còn lại lần theo từng đường cong. Hần bắt ngờ ép cô xuống dưới, chống tay thôi dốc

- anh thật sự là không thể nào kiềm chế được nữa

giọng nói đục đi vì dục tình làm cậu thêm yêu nghiệt

- - -

sau một hồi ân ái không ngừng nghỉ, thiên kéo cô vào lòng mình

- em mệt không- hần vén những lọn tóc xoả trước mặt

- em thấy cái giường này cũng không khó nằm lắm

- có lẽ tại vì lần lộn nhiều quá

- tại anh lộn lộn nhiều quá

- ừ. Anh xin lỗi. Anh khó kiềm chế được - thiên đặt môi lên trán cô

- không sao. Anh cũng mệt mà. Em rất khó kiềm chế được cảm xúc, anh còn phải đi làm nữa

- anh biết. Em nghỉ đi- hần ôm lấy cô

Hai cha con nhà lâm hàn thiên đi vào siêu thị ngay sau giờ làm. Cụ thể là khu sửa và gian hàng dành cho phụ nữ mang thai. Cô nhân viên không ngừng nhìn hần cười tủm tỉm

- này cô kia. Ba tôi có vợ rồi. Còn đẹp hơn hai người. Đứng nhìn nữa- phong gật lên rồi quay sang thiên

- ba mua nhanh lên nếu không mẹ sẽ lại mắng đấy

- ừ

- - - -

- cái gì. Lại có thai sao- băng hết lên

- ừ

- suốt cuộc làm hàn thiên có phải người không vậy. Làm sao có thể nhanh vậy chứ

- làm sao tớ biết được

- lấy chúa

cùng lúc đó, hai cha con làm hàn thiên và làm hàn phong vừa hay về, tay đang cầm rất nhiều đồ, làm hàn phong còn ôm một hộp sữa cho thai nhi phát triển trí não toàn diện nhờ miệng cười với cô

- hai cha con anh làm gì vậy

- sữa cho mẹ và em bé. Cần phải chăm sóc và nâng cao chỉ số IQ ngay trong bụng mẹ

- con biến đi - cô hét lên

- tối về. Tối rồi - băng nhìn cô, chưa hết kinh ngạc

- em cũng lên phòng. Bữa tối em không muốn ăn

- - -

sau khi hai cha con cô đơn dùng bữa tối, hấn và làm hàn phong đang đứng trước một hộp sữa và một cái ly. Hai cha con đang trong tình trạng bótay.com với việc này

- ba tự làm đi. Con còn có việc

thế là, làm hàn phong bỏ mặc ba mình và chuẩn đi. Cuối cùng thì công việc cũng miễn cưỡng được coi là hoàn thành, để lại bãi chiến trường ở nhà bếp cho mấy cô giúp việc

- gì vậy ?- cô chau mày nhìn hấn

- sữa- thiên ngồi xuống bên giường

- sữa sao?- cô chợt liếc li sữa trong tay thiên- nhìn giống sữa chua hơn

- ???- khoé miệng thiên giật giật

song. Cô bịt miệng, mũi sữa xộc vào mũi khiến con buồn nôn lại trào lên. Thiên nhìn cô vội đi theo vào nhà vệ sinh

- em không sao chứ

- anh đi ra đi. Sang phòng hàn phong mà ngủ

- khuya. Cô trở mình tìm một vòng tay quen thuộc nhưng bên cạnh trống không. Cô khó chịu mở mắt. Muốn như vậy rồi mà hấn còn chưa đi ngủ sao? Cô xuống giường, không nhớ việc mình vừa đuổi thiên sang phòng nhóc phong. Ngoài hành lang lạnh hơn so với trong phòng ngủ. Cô đứng lại trước cửa phòng hàn phong, lâu rồi cô chưa hề nhìn con ngủ. Hoàng ngọc băng nhi đây nhẹ cửa như sợ làm con dậy, nhưng trên giường, hai cha con, một lớn một bé quay lưng vào nhau kiểu chiến tranh lạnh. Cô đến gần, sửa chân cho thẳng bé, phong khẽ tựa mình. Cô cười rồi lại đi sang phía hấn, thiên đang ngủ, chân này đôi lúc chau lại. Cô gạt đi những sợi tóc đen nhánh phủ xuống mặt, áo sơ mi nhăn nhúm. Lâm hàn thiên còn chưa thay đồ, vừa bị cô đuổi đã sang phòng bảo bảo ngủ. Thiên nhủ này khi nhận ra sự xuất hiện của ai đó

- em . .

Suýt. Cô làm hiệu im lặng rồi đứng dậy, tiếp sau đó, thiên từ từ rời khỏi giường, đắp lại chăn một lần nữa cho bảo bảo. Lâm hàn thiên ôm lấy cô, sát cánh bên đi về phòng, như cảm nhận được sự không thoải mái của cô, hấn cau mày

- em sao vậy ?

- lạnh

hấn ngơ người, nhìn xuống chân cô. Quả là cô không hề đi dép trong nhà. Chân co lại, hấn lắc đầu

- em không biết lo cho bản thân

cô tựa đầu vào ngực cậu, im lặng nghe tiếng bước chân vang dài trong đêm thanh vắng. Chợt. Cô lên tiếng

- em có nặng không

- không nặng một chút nào

- vậy sao

cậu mở cửa phòng rồi chu đáo đặt cô xuống sàn. Cô nhìn hấn, nhoẻn cặp mắt lại

- anh đi tắm đi

- anh thật sự không hiểu- hấn ôm lấy cô

- hiểu gì?- cô cười, tháo từng chiếc khuy áo

- bọn đàn ông thường nói, sau khi kết hôn là một cuộc sống cực hình với người vợ nhưng anh lại thấy anh ngày càng nghiện em- hấn nhìn sát vào tai cô, thì thầm đủ tính khiêu khích

- anh . .

- em rất biết cạnh khời dậy anh- giọng nói của làm hàn thiên khàn đục

và sau đó, cậu trực tiếp ôm người nào lại giường, xem như thử chất lượng giường mới

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 71: Lộ Tẩy

Cái ngày phải họp lại trật tự thế giới ngầm đến, hẳn ra khỏi biệt thự và lao thẳng đến nơi đây quyền lực. Đạo gần đây, thế giới đen đều dồn thổi về người kẻ nghiệp của queen. Điều đó làm người ta tò mò. Hình như là còn rất nhỏ nhưng quả thật là siêu thiên tài. Những việc xảy ra trong bóng tối đạo gần đây đều do cậu ta chỉ đạo. Không những thế, hệ thống an ninh mạnh siêu cấp và vai trò hack cơ mảy tính. Nhưng chưa ai thấy mặt cậu ta. Hẳn ngồi bên bàn, vẫn một phong thái độc lập và thoáng qua thỉnh giác là những lời ca ngợi về tài năng thiên bẩm. Nào cậu chợt hiện ra hình ảnh của cậu con trai làm hàn phong

- - - quá khứ - -

buổi với hôm hẳn bị đuổi sang phòng làm hàn phong tá túc. Trong phòng không có ai. Cậu đến ngồi bên bàn, nhìn một lượt quanh phòng. Cậu không ngờ dù chỉ bằng tuổi lũ trẻ ở trường, lũ trẻ con còn ham mê đồ chơi đến si dại thì trong phòng làm hàn phong lại không hề có lấy một món. Giá sách chất đầy sách, những cuốn sách dày cộp, đôi khi còn dày hơn cả sách trong phòng làm việc của hẳn, nhưng cũng toàn là sách kinh tế, mạng, . .

Chiếc máy tính mà cậu mới mua cho nhóc cũng chạy toàn thông số làm hoa hết cả mắt. Bên cạnh là tập giấy với những chữ, đường chỉ dẫn, ký tự chuyên môn và lẫn lóc bên cạnh là chiếc bút còn chưa nắp

- ba- thẳng bẻ vừa bước ra khỏi phòng tắm, ngay lập tức hét lên, giữ lấy khăn tắm

- đàn ông với nhau. Khác gì chứ

phong cười nhạt rồi đi lại rúc vào lòng hẳn, để khăn cho hẳn lau đầu

- con mua những sách này sao?

- học để thêm tri thức

cậu nói này làm hẳn vô cùng cảm động, liền ôm chặt lấy làm hàn phong nhưng tiếp theo là một sự phùng phàng của đối phương

- ba đừng ôm. Ghê lắm

- - - hiện tại - -

người từ phía trời bước ra khiến tất cả im bật không tiếng động. Phong thái như vậy đã rất quen rồi. Và cũng một tên vệ sĩ ngay lập tức mang máy tính lại. Chắc có lẽ lại là một nào khỏi động ngoại mục. Nhưng không. Tất cả đều nhìn vào hẳn khi thấy trên màn tính thế, những tấm hình tình cảm giữa hai người là thiếu gia họ làm và tiểu thư hoàng ngọc. Từ trước đến giờ hẳn và bang phái chưa bao giờ gây sự chú ý đến thế. Không lẽ hôm nay hẳn thật sự nằm trong danh sách đen đuôi sao. Người phía trên cùng ánh mắt có chút giao động. Ngay lúc đó, ngay cái lúc ánh mắt hẳn đang nhìn vào người con gái phía trước thì tên vệ sĩ vội chạy vào, đôi chiếc laptop như có gì sai sót trầm trọng. Thiên vẫn im, tóa ra khi chất lãnh huyết, nhưng trong lòng lại như mắc ma phun trào. Ruột cuộc người phía trên tại sao lại có những tấm hình về gia đình hẳn. Bất ngờ, một làn gió từ cửa sổ, thổi bay làn tóc dài ấy sang một bên, là người ngồi gần nhất, làm hàn thiên lạnh toát sống lưng vì một dấu hỏn đỏ như khóm mầu đơn trên cổ. Những hình ảnh đêm qua ủa về, vì hoàng ngọc băng nhi mang thai nên cậu bị cấm vận. Điều này rất là cực hình với thiên và làm lúc cậu cũng buộc phải phá lệ. Cũng như vậy, đêm qua, vì không đủ thỏa mãn, làm hàn thiên hôn cô vô cùng mãnh liệt như đã thú nhưng kết quả vẫn là không ôn khi cậu chống tay thờ đốc thì người kia đáp lại bằng một câu lạnh lùng

- em không muốn

hắn như chết đứng

và bây giờ khi cậu nhìn vào người phụ nữ này, cậu tại sao lại ngu dốt mà không nhận ra chứ. Chắc vì cậu chưa một lần tưởng đến

khí tất cả rồi đi, đồng nghĩa với việc kết thúc cuộc họp, người kia cũng đi vào. Queen đi trong hành lang tối như mực, bàn tay nắm lại. Điều vừa rồi chắc chắn sẽ khiến hẳn nghi ngờ. Ánh đèn sáng phía cuối xua tan đi bóng tối

- mẹ. Con vừa hoàn thành xong hệ thống an . . . - phong căng mắt nhìn cô

điều này càng làm cô lo lắng. Từ khoé miệng thẳng bẻ lấp bắp

- ba

cô kinh người quay lại thì làm hàn thiên lập tức giắt phăng chiếc mặt nạ, mặt phủ một lớp khí lạnh

- anh

- về - hẳn gập dừ nắm lấy tay cô

trong xe, mùi thuốc súng nồng nặc. Chưa bao giờ cô thấy hẳn tức giận đến như vậy. Người ngồi hàng ghế sau cũng vô hình dung được nỗi tức giận của papa đại nhân mà im lặng. Lần này hai mẹ con chết không vì nỗi tức giận thì cũng chết vì mùi thuốc súng nồng nặc. Về nhà, làm hàn thiên trực tiếp lên phòng, làm hàn phong ngoan ngoan biết điều nên cũng về phòng. Cô đẩy cửa vào, thiên đứng trước cửa, áo vest vút trên bộ sofa

- em . . .

- anh thật sự không hiểu. Tại sao em lại không nói cho anh. Là vì em không tin tưởng anh sao? Em có biết làm như thế là rất nguy hiểm không hà

- em biết nhưng . . -anh không muốn nhìn thấy em nữa- làm hàn thiên quát lên cô cũng người trước những từ hẳn vừa thốt ra. Cô im lặng nhìn làm hàn thiên rồi đi ra ban công, tay đặt lên thành lan can, ánh mắt vô hồn nhìn xuống màu đen phía dưới gió ủa vào từng đợt từ phía sau, một vòng tay ôm lấy cô - anh xin lỗi, anh nóng tính quá

cô chỉ im lặng, không nói

-ngoài này lạnh lắm, vào trong đi

cô vẫn không hề dịch chuyển. Thiên bắt lại cúi người bế cô vào trong, đặt cô ngồi trên giường lớn. Cô gạt tay hẳn ra

-tại sao lại sai. Chẳng ai hiểu cả, đến anh cũng vậy

- không được khóc - hẳn ôm lấy cô

-anh không muốn nhìn thấy em mà

-bởi vì khi nhìn thấy em, anh sẽ không giữ nổi bản thân

-không. Chỉ cần anh hiểu em là được rồi

- anh biết- làm hàn thiên cúi xuống, ép vào môi cô, mang theo một sự dầy dụa ám muội

- - -

- anh biết không? - cô nằm trong lòng hẳn

- biết gì - hẳn đáp

-lý do em làm việc đó

- không

-anh có muốn nghe không

- ừ

-vụ tai nạn của ba mẹ anh vũ không phải là tai nạn. Đến mãi sau này em mới hay biết. Lúc em còn chưa nổi mười tuổi, trong con đường vào nhà, em và anh vũ đang chờ ba mẹ anh ấy dưới gốc cây bên vệ đường. Một chiếc xe đã lao thẳng vào bọn em . Vì hai đứa mà bác đã mãi không thể nhìn thấy con mình lớn lên

-đừng cố tỏ ra mạnh mẽ. Nếu muốn em hãy khóc đi- lâm hàn thiên xót xa nhìn bộ dạng cố mạnh mẽ của

-em không cố tỏ ra mạnh mẽ. Đó là một vụ ám sát có chủ đích

-làm sao em biết được -từ tài liệu trong con chip bác đưa cho em trước khi chết. Tất cả đều là chứng cứ việc làm ăn phi pháp của giám đốc AG nhưng đến bây giờ thì chưa đủ để khởi kiện

- việc em rời đi năm năm trước liên quan đến việc này-lâm hàn thiên nghi hoặc

- em xin lỗi . Lúc đó tất cả đã chuẩn bị xong , dự định hoàn thành chỉ trong một năm nhưng vì JK bỗng dưng cùng the rose kí kết hợp đồng với AG nên em không thể

-vậy tại sao không quay về bên anh

-em cũng muốn thử độ chung tình của anh nữa

-thứ ảnh kia là do em bày ra

- ừ

-nghe đây. Bây giờ em đã có anh rồi . Em không cần phải lo lắng một mình nữa-hắn ôm lấy cô - còn giờ thì . . . Lâm hàn thiên nhưm cao mày ả ỷ

- anh không được . .

-phải làm sao đây . Anh đói khát lâu rồi !

- - -

Cuộc sống những ngày sau đó vẫn vậy. Tất cả những người tò mò về khuôn mặt đằng sau chiếc mặt nạ thì chỉ một người được khai thông là lâm hàn thiên. Một buổi tối, cô chính thức làm gia sư cho hắn, bắt đầu đào tạo một thiên tài mới dù rằng trong mắt người đời thì lâm hàn thiên đã là một thiên tài ' hàng hiệu ' nhưng trong mắt cô thì hắn vẫn chưa được xem là ' hàng hiệu ' mà nói miễn cưỡng được coi là hàng giả hàng nhái, hàng kém chất lượng. Mỗi lần bị con kích thì hắn chắc chắn sẽ phản công khiến cô không thể ra ngoài thì trên người cô bị một con thú động dục đánh dấu khắp người . Nên cô tuyệt đối không hề nhắc đến hắn, đặc biệt là chê hắn

- em làm, anh xem đi. Cái này rất đơn giản, hàn phong đến nhắm mắt còn có thể làm được- cô ngồi trên đùi hắn, tay không ngừng múa trên bàn phím

- anh cũng có những việc chỉ cần nhắm mắt cũng làm không những tốt mà vô cùng tốt đấy thôi

- anh

lâm hàn thiên cười cười, vòng tay qua eo cô, xoa xoa bụng cô, nơi có một sinh linh đang lớn dần lên, đầu óc không một chút nghĩ đến việc học hành

- đứng nghịch. Anh tập trung vào đi

- quá thực là không tập trung được

- anh

- ba mẹ đang làm gì vậy- phong cầm tập tài liệu bước vào

- mẹ đang dạy cho ba con về an ninh mạng

- dễ mà - nhóc cười

- con dạy đi . Mẹ dạy ba không tập trung

- không . Em không dạy anh làm sao anh sờ con được chứ. Thật là phiền người khác. Lâm hàn phong, con mau ra ngoài

- con cũng đâu định dạy để ba sờ con chứ

- sao ? - thiên đơ mặt

cô cười

- em cười gì chứ - hắn nhăn mặt

- anh . . Đến con cũng không muốn dạy

- căn bản là anh không muốn . Nhưng nếu em có phản thưởng anh đương nhiên sẽ học vô cùng nhanh

- được. Nếu anh có thể học được đêm nay em sẽ cho anh làm ăn một chút

- anh thích nhiều chút

- đợi xem đã

thật không ngờ , lâm hàn thiên học vô cùng lợi hại, chỉ một tiếng sau cô đã phải cho hắn làm ăn ' nhiều chút ' trên giường . Lâm hàn thiên về mặt không dấu nổi phần kích đang không ngừng luân động trên người cô

- bà xã. Ngày nào chúng ta cũng học ' nhiều chút ' anh rất muốn học

- anh thôi đi - cô nghiêng răng

ngày hôm sau, cô ngay lập tức nhận được giấy triệu tập đi chơi. Cô đương nhiên sẽ không thể bỏ qua còn hắn thì cần phải ở bên cô để có thể học tập ' nhiều chút '.- - -

từ sau ngày hôm đó, thế giới ngấm lại nổi lên tin đồn thất thiệt rằng queen vĩ đang yêu đơn phương hoàng tử nhà Jk mặc dù đối phương đã có gia đình. Điều đó làm cô vô cùng nhức tai khó chịu. Cuối cùng trên chuyến bay xuyên mây gió đi du lịch tại bali thì hoàng minh vũ lại một lần nữa đề cập đến

- lâm hàn thiên. Nghe nói queen thích cậu hả?

- không chỉ là thích. Mà cô ấy yêu tớ rất say đắm

- ai nói- cô trừng mắt nhìn hắn đang tự cao tự mạn

- yêu tớ như vợ yêu tớ

- queen . Queen- phong lằm bằm đầu miệng nhưng mắt vẫn chú ý vào màn hình máy tính

- có việc gì không nhóc- vũ neho mày nhìn thái độ của phong

- ai đặt vậy !

- mọi người gọi vậy nên ta cũng gọi theo

- lồ bịch- nhóc nói- không lẽ sau này mình sẽ là king ! King

- sao ? - vũ hỏi lại

- bác lo phần vợ bác đi đã - phong nhìn vũ

cậu vội quay sang thì thấy băng đã ngủ từ bao giờ. Và dạo này băng vô cùng biếng ăn và hay ngủ. Vũ khẽ ôm cô vào lòng

- - - -

- em dậy rồi sao?- hấn ngồi xuống bên giường

- ừ. Rất mệt- cô nhủ mày

- vậy sao

- - - -

vài chục phút sau. Trước cửa phòng. Phong đứng im nhìn vào cánh cửa đang đóng kín, chân mày neho lại khó coi. Cùng lúc đó băng và vũ tiến lại

- cháu đang làm gì vậy?

- không- phong dời mắt- cháu xuống trước

băng nghiêng đầu nhìn bóng dáng nhỏ bé của phong cho tới khi khuất hẳn

- sao họ lâu thế - vũ đặt tay trước cửa

nhưng . Những âm thanh phát ra

- đỡ hơn chứ

- ừ. Tay nghề anh rất tốt. Nhanh lên một chút nữa . Mạnh lên! Như vậy . . Ừm . . Rất thoải mái

v . . . V . . . v

- họ đang làm cái gì vậy?

- chết thật. Không thể ngờ. Không ngờ- vũ gõ cửa

hấn nhìn vũ, vũ nhìn hấn bằng một ánh mắt khâm phục và sùng bái

- quá là cao thủ . Đến phụ nữ mang thai vẫn phải khuất phục

- gì ? - thiên nhấn này khó hiểu

- cậu sao vậy- băng ngồi xuống bên giường

- không sao. Kỹ thuật massage của anh ấy rất tuyệt- cô bước xuống giường

- sao ??? - vũ mờ cảng mắt

- cậu không thể trong sáng hơn à- hấn lắc đầu nhìn vũ

- - - -

tại phòng ăn khách sạn T. Cô nhân theo ân cần đặt tất cả son hào hải vị. Thì mọi người đi chơi biển nên toàn là hải sản. Phụ nữ có thai thường rất ghét đi lại nhiều nhưng cô vẫn đi , không phải vì ham chơi mà là vì mục đích khác. AG đang nhằm nhe xây dựng những khu kiến trúc ở đây, đó dù chỉ mới là dự định nhưng cô biết nó rất quan trọng. Thông tin mật này cô chỉ biết khi lằm hấn phong hack vào máy tính của jun- tổng giám đốc bên đó. Dạo này cô rất lười nhác lằm việc, thời gian rảnh rỗi cũng chỉ ngủ, mọi việc cô đều tập vào lằm hấn phong, lằm hấn thiên, và hai cánh tay đắc lực. Chỉ cần chiếm được dự án này, AG đảm bảo sẽ khó đứng

- nhìn rất ngon - cô nói

nhưng với băng thì ngược lại, nhỏ bịt miệng, mặt tái đi, không ngừng xua tay

- mùi kinh chết đi được

- lạ thật. Em lúc trước ghét cay ghét đắng bây giờ thì thích, còn băng vô cùng khoái bây giờ thì lại ghét- vũ cau mày

- không lẽ là . . - cô và băng nhìn nhau- mang thai

- hà- vũ kinh ngạc- mang thai sao?

Khi đối diện với kết quả, vũ vô cùng vui mừng khôn xiết khi biết mình cuối cùng cũng đã đuổi kịp thiên một bước nhỏ. Trước đến nay, băng luôn không muốn có con vì thiên và cô còn đang như vậy, họ sẽ như thế nào khi hai người có con. Băng cũng không muốn con mình sinh ra cô đơn, mà phải có bạn như cô, không ngờ họ lại đi trước một bước. Bây giờ có em bé, con của băng cũng có bạn rồi

- - - -

biệt thự trên núi

- phạm thiên đi. Chị thất bại rồi. Nếu lúc đó một phát giết chết có phải hơn không , còn bây đặt

- ngồi xuống- thiên đi trừng mắt

- được rồi. Bây giờ thì chị định lằm cái gì nữa đây.

- mượn đao giết người

- sao?

- trong thế giới ngầm rõ lên một tin đồn là queen yêu thầm lâm hàn thiên. Tại sao không để cô ta ra tay còn chúng ta, một mũi tên trúng hai đích- phạm thiên đi dĩ điều thuốc xuống bàn

- ừ. Nhưng mà bọn họ không làm thì sao?

- không có khái niệm. Bọn chúng rất trung thành. Chỉ cần giết dây phía dưới, đừng để cho kinh động phía trên là có thể hoàn thành

- -

bờ biển. Cát mịn màng nâng chân cô và hân. Thiên đi bên cạnh, ôm cô thật chặt. Gió biển thổi từng đợt mang theo hương vị mặn chát và sóng cũng lần lần đáp vào bờ. Cô cúi xuống, nhặt vỏ sò lên nhìn thiên

- con sò này giống anh

- tại sao?

- nó xấu xí thật

- em dám hân nhìn cô. Cô cười rồi chạy đi trong nắng, tóc dài khẽ bay. Cảnh này thật say. Thiên cười bước theo

- cẩn thận

cô dừng lại. Có điều gì bất an sắp xảy đến. Linh tính của cô cho biết như vậy. Thiên chạy đến, ôm lấy cô từ phía sau.

- bắt được em rồi. Dám bảo anh xấu

- không. Chúng ta về thôi- cô xoay người nhìn hân

hai người chỉ đi một đoạn thì một đám người vest đã đứng sẵn trước mặt

- đã đắc tội nhưng xin lỗi

- các người là ai- thiên lạnh giọng

- ngài không cần biết. Chỉ cần ngài ly hôn thì chúng ta có thể tiếp tục thỏa thuận

- để xem bản lĩnh của các người

hân cởi áo khoác lên vai cô

- anh không sao? Em chờ anh

cảnh tượng đánh nhau trước mặt khiến cô vô cùng lo lắng, bàn tay nắm chặt vì căng thẳng. Nếu cô không có thai thì không cần hân cô cũng có thể thắng. Nhìn cách họ đánh, cô đã gấp ở đầu đó. Bộ não không ngừng tìm kiếm và rồi, đồng tử cô dần ra. Chiến thuật phòng thủ - tấn công 28 do cô lập ra được triển khai cách đây 2 năm. Tất cả người trong bang đều phải học, bấy giờ chắc đạt được trình độ cao. Nếu bình thường không có chiến thuật thì hân ắt hẳn sẽ thắng, song với thể như vậy quả là hân không thể phá được

- dừng lại- cô hét lên

nhưng bọn chúng không hề nghe. Ruột cuộc là có chuyện gì. Tại sao những tên trong bang lại chạy đi đánh hân, ai chỉ huy. Điện thoại. Cô lựa tìm điện thoại nhưng cô không hề mang, chỉ có máy của thiên

- điệp vy, đến đây ngay. Bãi biển gần đường cao tốc

vừa kết thúc cuộc gọi thì một tiếng động chét chóc vang lên. Phẳng. Hân ngã xuống. Hoàng ngọc băng nhi kinh hoàng nhìn ánh mắt thiên đang nhìn mình. Không. Không thể nào. Cô chạy lại

- anh. Anh không được như thế

- không. Anh xin lỗi. Anh sợ. .

- anh làm gì biết sợ chứ. Lâm hàn thiên. Lâm hàn thiên - cô hét lên

lâm hàn thiên im lặng, máu thấm cả chiếc áo sơ mi trắng, cả vảy cỏ và cát vàng phía dưới. Hân không còn nghe cô nói nữa, nhưng tay hân vẫn không rời khỏi đứa bé trong bụng cô

- là tại ngài?

- các người. Sao dám. . . .

Cùng lúc đó, một âm thanh vội vã xen vào

- queen. Người có chuyện gì sao?

Sáu tên sát thủ kinh ngạc nhìn điệp vy như không thể kinh ngạc hơn. Điệp vy hoảng hốt nhìn cảnh tượng trước mắt. Lâm hàn thiên gói đầu trên người cô, máu không ngừng lan ra rất nhiều. Điệp vy lạnh mặt, nhìn sáu tên sát thủ xung quanh

- các người đã làm gì

- điệp tỷ

mái tóc che đi khuôn mặt lạnh băng đáng sợ. Ngay lập tức, vũ, băng, phong lập tức đến. Cả sáu tên, quý xuống

- ngài ấy - điệp vy áp ứng

- queen. Xin người. . . - sáu tên kia lấp bắp quý xuống

- cảm miệng lại- cô gần từng chữ- đưa anh ấy về biệt thự. Lập tức chuẩn bị phòng phẫu thuật

hân mau chóng được đưa đi. Hoàng ngọc băng nhi im lặng đến đáng sợ, lao xe nhanh trên đường cao tốc. Một lý do mà cô rời khỏi hân năm năm trước mà cô chưa hề nói. Cô sợ, sợ những gì mình làm sẽ đem lại nguy hiểm cho hân, sợ mất hân. Lâm hàn phong thấy trên người mẹ lem lem máu, vội chạy nhanh về phía trước, nơi sáu tên sát thủ đang quý trước một vùng máu, áo vest của ba cậu thì vứt một bên

- hoàng tử

vũ và băng kinh người

- các người đã làm gì?

- queen

- tại sao trên người mẹ ta lại nhiều máu như thế? Tất cả là sao

- thật sự chúng tôi . . Là . .ngài lâm hàn thiên . .

Bọn chúng hoảng sợ đến nỗi không nói xong câu, lâm hàn phong nhìn khẩu súng dưới đất, vẫn còn nóng

- nếu có chuyện gì xảy ra thì bọn này không yên đâu

- hoàng tử. Xin người...- một tên nữu lấy tay phong

- buông ra- phong gần giọng

quay sang, lâm hàn phong lập tức bắt gặp nét sững sờ của hai bác

- đi đến chỗ mẹ cháu. Biệt thự ở ngoại ô

- - - -

trên hành lang, tất cả đều dán mắt vào cánh cửa gỗ im lìm. Phong bước vào, uy quyền và lãnh khốc, tất cả cúi đầu

- sao rồi

- người vẫn ở trong đó

- điều tra đi. Chắc có kẻ giật dây, nếu không họ không dám tự hành động

- vâng- một tên rời đi

đi đi một người nhưng không khí thì vẫn nặng nề đến khó thở

- lâm hàn phong. Ruột cuộc là có chuyện gì. Mẹ cháu không lẽ nào là . . .

- đứng thế

băng vẫn nắm chặt tay vũ, còn cậu đang trầm tư nhất từ trước đến nay

- làm sao có thể

- thiên thần là vô bực hoàn hảo của ác quỷ

- không thể- băng lắc đầu

- nếu mẹ muốn sang hàn cùng bác, với trình độ của mẹ thì làm sao không thể. Mỹ là nước dễ lập , mở rộng và phát triển các bang phái. Chưa kể mỹ còn được sử dụng súng ống

- vẫn không thể

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Kết

-the rose và jw vẫn yên bình cho đến hôm nay bác nghĩ là với thể lực nhỏ bé vẫn có thể một tay che trời sao. Nếu không phải là mẹ chống lưng thì làm sao được như ngày hôm nay

- vậy là..

-cứ cho là vậy. Một đứa con như bác đến tai nạn của ba mẹ cũng cho là tai nạn giao thông thì không hiểu tại sao một con người không phải quan hệ trực huyết nào lại lao đầu vào như điên

-không lẽ là ám sát

cùng lúc đó, vài người còn chưa hết kinh ngạc sau những câu nói của phong thì cánh cửa mở. Tất cả mọi người nhìn cô. Trần minh quân lắp bắp

- cô...

- mẹ. Ba thế nào rồi

-chuyển về nhà. Đẩy nhanh kế hoạch

-hoàng ngọc băng nhi- vũ nhìn cô

- em mệt lắm- cô nói rồi nắm chặt tay lại

cuộc phẫu thuật dưới bàn tay cô thành công vô cùng. Suốt thời gian xa hân, cô đã bắt đầu bước vào con đường y học. Một thiên tài thì dù bước trên con đường nào cũng vượt trội. Kiến thức y học là cả một mớ phức tạp nhưng ruột cuộc thì đại học Z cũng nổi tiếng trên cả nổi tiếng về một thiên tài trong ngành y. Và ngay sau đó cô liền không hề nhận lời mời làm việc trong các bệnh viện lớn. Có học y là vì một lời hứa, lời hứa đối với một người quan trọng. Cô đã được giới thiệu rất nhiều suất học bổng du học. Sau khi tốt nghiệp , cô liền xin vào làm thư ký tại TN ai ngờ lại... Oan gia ngõ hẹp

- - - một tháng sau, hân vẫn chưa có dấu hiệu nào là muốn tỉnh lại. AG trực tiếp bị sát nhập vào TN . Toàn bộ vụ việc làm ăn bê bối của lãnh đạo AG đều bị bại lộ. Tất cả mọi thứ đều được xử lý gọn lẹ của lâm hàn phong dưới sự giúp đỡ của hoàng minh vũ, trần minh quân và điệp vụ. Hai chị em nhà phạm gia thì thậm không thể kể được. Dù cô không trực tiếp ra tay và cũng không can dự vào nhưng bảo bảo của cô vô cùng tàn nhẫn. Nhìn cách lâm hàn phong trừng phạt hai người phụ nữ và sáu tên tội đồ kia thì chẳng ai có thể ngờ nổi đó là việc đứa bé năm tuổi làm ra. Có lẽ sinh ra đã hiểu được , cảm nhận được và thừa hưởng được, con trai cô được xem là một siêu thiên tài, lạnh lùng thì được xem là đẳng cấp băng giá và còn tàn nhẫn thì giống như quý vương khát máu đứng trước giường, cô nhìn thiên đang-ngủ-ngon-lãnh, để lại đồng công việc ngút trời cho cô, hại cô vô cùng khổ cực. Thật may là còn bảo bảo trong bụng vô cùng thương cô, không làm phiền cô, chỉ là thỉnh thoảng đập đập vận động vài cái rất đáng yêu

-lâm hàn thiên. Anh dám không tỉnh lại em sẽ lập tức tái giá kết hôn với người đàn ông khác. Bỏ mặc anh- cô nhìn hân

' không lấy tay nghề của mình chưa ổn sao '

cô ngẫm. Lần trước khi một người trong bang bị thương, đạn chỉ cách tìm hai cm nhưng chỉ trong vòng một tuần đã tỉnh . Còn lâm hàn thiên cách tận năm cm vẫn bất tỉnh nhân sự Chợt. Cô nhìn hân đang có những biểu hiện muốn dậy. Hân mi khẽ động. Lâm hàn thiên nhu này

- anh chịu dậy rồi sao

- cô là ai !

- hà-cô chau mày nhìn thiên-không phải chứ. Anh không nhớ sao

-nhớ gì? Cô là ai. Tại sao tôi lại ở đây?

-quả là tốt. Anh vừa bị tai nạn , được tôi gài lòng hảo tâm giúp anh. Bây giờ thì mời anh đi ra. Nếu gặp ai hỏi về tôi thì nói tôi bận. Tôi ra ngoài

- em dám bước

- anh diễn rất tồi

-em dám đe dọa bỏ rơi cô. Anh cho em biết, anh chưa thả em thì em đừng hòng rời khỏi anh

- ai nói

- anh nói-hắn kéo cô ngồi xuống giường, vuốt ve bụng cô

-để xem bảo bối có ngoan không ?

-không ngoan chút nào

- bảo bối. Con quả thật nghịch ngợm. Còn rất yêu quý ba, vừa được ba cưng chiều đã phía mẹ con. Ở trong đó không được bắt nạt vợ ba đâu đấy

cốc . . .Cốc . . .Cốc

tiếng gõ cửa đều đều, phong đứng phía ngoài

-có một chưa đẹp trai đến tìm mẹ

cô bước đi, mặt lâm hàn thiên đen lại, miệng rít lên

-em dám đi

khuôn mặt điển trai kia đang viết một chữ ghen rõ lớn quyết định cuối cùng của hắn là xuống giường. Nếu hắn nghĩ việc mình nằm lì để nhận sự quan tâm lo lắng của cô thì bây giờ nguy cơ mất vợ là rất lớn. Con trai bảo bối hình như là muốn hắn nằm như vậy. Hắn cần phải đứng dậy bảo vệ vợ yêu trước ánh mắt của những tên đàn ông sắc lạng. Cô lần lượt cái khuy áo

-em không nhớ anh sao

- anh nằm ở đó việc gì phải nhớ. Chính anh mới là người phải nhớ em. Anh là tên ác nhân

-em là thiên tài, nên giúp anh một ít- hắn ghé vào tai cô thủ thi-tôi nay anh muốn học 'nhiều chữ '

- cầm thú-cô đánh vào người hắn

Một cuộc sống mới, một cuộc sống tươi đẹp, quên đi tất cả, chỉ còn những thứ đẹp đẽ nhất. Chiếc máy bay mang tình yêu bắt diệt lao vào màu xanh của mây trời

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 73: Chương Ngoại Truyện 1.1 Nhị Thiểu Gia Lâm Thiên Bảo

Ba năm sau. Tại seoul hàn quốc, khu biệt thự lâm gia, một tiểu tử đáng yêu đang ngồi trên ghế sofa, đôi mắt đen láy không ngừng nhìn vào nào hình ipad. Khuôn mặt hoàn nữ tới từng góc cạnh. Thừa hưởng vẻ đẹp từ ba và mẹ , cộng thêm chút bẩm sinh, tiểu tử này thật yêu nghiệt . Đôi môi nhỏ đôi lúc nhếch lên. Lâm thiên bảo- nhị thiếu gia nhà họ lâm. Nếu anh trai lâm hàn phong nổi bật với sức hút lạnh lùng như cái tên thì lâm thiên bảo mang một vẻ lãnh từ hập dẫn. Hắn bước xuống nhà, vừa hay gặp đúng oan gia ngõ hẹp. Lâm thiên bảo và lâm hàn thiên quả thực rất hợp nhau với khó nói. Ở nhiều điểm lại vô cùng tương đồng đến việc chỉ cần nháy mắt cũng đủ hiểu đối phương nhưng đôi lúc cũng khiến hắn . . . Điền người. Lâm hàn thiên ngồi xuống, ôm bảo bối vào lòng

- lâm thiên bảo. Mới sáng ra con đã lại chơi game. Nếu mẹ biết được sẽ hằm con với khoai tây đấy

-con không, ba không nói, làm sao mẹ biết được. Chưa chắc mẹ ngủ đã dậy

- sao con biết- hắn chau mày nhìn lâm thiên bảo

nhưng thẳng bẻ không hề nhìn cậu lấy một lần mà chỉ tập trung vào những chiến thuật trên màn hình

- nhìn ba rất phản kích

lâm hàn thiên chết sững . Con trai thứ hai của hắn có một biệt tài rất đặc biệt đó là giết người không cần vũ khí. Chẳng hạn như vậy. Lâm hàn thiên cũng đủ chết lâm sàng. Nhưng không phải chỉ một mình hắn là nạn nhân mà hoàng minh vũ hay thậm chí là anh vợ hoàng điệp hàn cũng chịu nhiều cay cú. Ngoài ra, bộ não của lâm thiên bảo cũng không phải dạng vừa

--- quá khứ---

chuyện kể rằng

Một ngày đẹp trời vô cùng. Đứa bé trong bụng cô liên lập tức đòi ra ngoài. Trước cửa phòng sinh, phu quân vô cùng lo lắng đi tới đi lui. Bên ghế chờ, một cậu bé im lặng. Chỉ mấy cô y tá là nhìn papa đại nhân cười mỉm khiến lâm hàn phong nhũn mày khó chịu lên tiếng

- ba. Đây không phải là sản diễn thời trang

vừa hay, lúc đó cánh cửa mở. Cô y tá bế hoàng tử bé vừa chào đời. Hắn nhìn bảo bối trong tay cô y tá, miệng mở một nụ cười chết người làm cô ta suýt.....đánh rơi mắt con người ta nếu không được ai đó tận tình nhắc nhở

- cẩn thận. Em cháu còn chưa thừa hưởng tài sản

cô y tá đen mặt nhìn phong, nhưng nào dám làm gì, ai bảo người kia sinh ra đã quyền lực từ trên xuống dưới như vậy. Cô được chuyển về phòng bệnh bình thường, lâm hàn thiên có vẻ rất vui. Dù là đứa con thứ hai nhưng lần sinh phong , cô chỉ có một mình, vì vậy đây được xem là lần đầu tiên hắn cảm nhận được mình làm ba thật sự. Thằng bé nằm trong người ba vô cùng ngoan ngoãn, chỉ vận động tay chân chút xíu, đập đập vào áo, tay bé xù xỏ sờ vào papa đại nhân. Hắn không quên chia sẻ niềm vui với hàn phong nhưng đáp lại là sự thờ ơ rất vô tình

- ba sẽ điều dưỡng vì nó đấy

ngay sau câu nói đó thì lâm hàn phong hứng thẳng một cái cốc khá đau vào đầu. Cậu ngồi bên giường, nhìn bảo bối nào trong vòng vây cô ngủ rất ngoan

- em mệt không

- một chút- cô nói

- hình như con hơi thừa thì phải- lâm hàn phong thờ dãi đứng chất ông cụ non

- sao được chứ. Hàn phong chúng ta là một gia đình

phải nói lại. Sau này, hàn thiên quả thật rất khâm phục tài tiên đoán của lâm hàn phong. Lâm thiên bảo thật sự làm cậu điều đúng , mấy lần hại cậu bị đuổi ra khỏi phòng

một lần khi bảo bảo hỏi cậu một câu vô cùng thật lòng

- papa thích ăn thịt ai nhất (ý nói muốn ăn thịt nào nhất)

hắn lập tức buột miệng

- mẹ con

cứ ngỡ là lời hỏi ngu ngơ của trẻ con, ai ngờ tiểu bảo bảo ở nhà liền mách phụ nhân. Hậu quả thì ... Cậu vừa về đến nhà liền nhận được lệnh cấm vận, bị phạt tại nhà lao phòng làm việc. Hại thân cậu đêm đó không tài nào ngủ được. Bấy giờ, lâm hàn thiên nói nhận ra : khi thiếu một ai đó thì khó có thể ngủ được

một lần khác. Lâm thiên bảo đáng yêu lời mẹ vào phòng bắt mẹ kể chuyện, ai ngờ lại giờ trò . Mặc dù trước đó đã hứa rất ngọt ngào rằng

- daddy yêu quý. Con chỉ mượn mami một tiếng thôi.

Điều đó làm lòng thương con của vị cha ngày thơ rộng lượng. Kết quả : nhóc khóa cửa lại, đã thế còn cắt toàn bộ chìa khóa vào phòng, nặng nề đòi mẹ ngủ cùng

lâm hàn thiên lúc đó chỉ hận không thể phá tan cửa phòng cướp vợ

---- quay lại thực tại----

- con không thích ngủ với mẹ sao?

- không thích- thẳng bé thẳng thắn

- tại sao?- thiên kinh ngạc

- tại ba. Chẳng phải ba cảm thấy rất phiền, nhân lúc con ngủ thường bế con về phòng

- là ba sợ con không thoải mái

đấu tranh bao lâu nay, lâm hàn thiên bắt đầu hình thành khả năng phản biện vô cùng có lý trước con trai

- không phải là ba không thoải mái sao

hết nói nỏ. Đủ rồi. Nếu lâm hàn thiên tiếp tục cuộc đấu khẩu này thì không biết sẽ ra sao? Tốt nhất là chấm dứt! Tại đây

- - -

ngày giáng sinh

cả hai gia đình lâm hàn thiên và hoàng minh vũ mà đầu sỏ chính là hai đại soái ca ngay lập tức tổng ra ngoài những bảo bảo của mình sang nhà ông anh ể âm hoàng điệp hàn. Ông anh đáng kính của cô ngày noen vô cùng muốn ngủ nướng và đang ngủ rất ngon lành thì chuông cửa kêu lên như muốn đập nhà đến nơi làm hoàng điệp hàn bực tức ra mở cửa nếu không muốn hàng xóm chửi, nhưng khi cửa vừa mở thì hoàng điệp hàn suýt đột quỵ đến nơi

- bác diễn viên- tất cả ủa vào nhà , tổng cộng hai nam một nữ

hoàng điệp hàn lập tức mặt biến sắc, gọi điện cho những kẻ gây ra

- các chú đừng nghĩ là vì bác chưa có gấu nên bắt làm bảo mẫu cho mấy cô chú

- vâng. Vì nghĩ anh noen buồn nên bọn em liền gửi thiên sứ đáng yêu sang nhà cho anh đỡ buồn

- ác quỷ đội lột thiên sứ thì có

- thôi, em cúp máy

hoàng điệp hàn cau mày nhìn ba thiên sứ đang quậy phá tung trời nhà mình

- hàn phong đâu

- anh ấy chắc đang tu luyện- lâm thiên bảo nói

- đừng. Đừng nghịch nữa. Bác không muốn dính scandal đâu

- bác dính nhiều rồi nên dính thêm một ít cũng không sao. Bác là phải rất may mắn mới được dính scandal nhờ cháu đây

người đau lòng nhất trong ngày trọng đại này là ai. Cuộc đời hoàng điệp hàn chưa bao giờ phải trải qua một đêm noen kinh khủng đến như thế

----

một ngày nghỉ. Lâm thiên bảo tung tuyệt chiêu nịnh nọt đòi ba mẹ bằng được đến wonderland. Mặc dù nhóc đã đến đây vô số lần nhưng bắt cóc được ba mẹ và anh trai lâm hàn phong lại là một dịp hiếm gặp. Trên xe, lâm thiên bảo không ngừng nào loạn

- mẹ. Mẹ đã bao giờ được đi wonderland chưa. Con hỏi lúc nhỏ ấy, không phải bây giờ

- chưa

- mẹ thật bất hạnh ba nh. Quả thật con không hiểu tại sao ba lại lấy một người phụ nữ bất hạnh như mẹ chưa

- nếu không có mẹ thì có con chắc- cô trừng mắt nhìn lâm thiên bảo, vốn được lâm hàn thiên cưng chiều nên không coi ai ra gì

- ba à. Mẹ có một tuổi thơ dữ dội

- còn tuổi thơ của em là một quả bom nguyên tử nổ chậm

- anh

- ồn quá - lâm hàn thiên chau mày nhìn ba mẹ con đang gây náo loạn qua gương

- chắc ba tôi qua không làm ăn được gì ? - lâm thiên bảo buột miệng

---

công viên giải trí wonderland . Rất nhiều người, đẹp đến mê hồn. Thật không hổ danh là công viên thứ hai thế giới. Vừa xuống xe, lâm thiên bảo đã nheo mắt nhìn quanh như vệ tinh trinh thám

- con định làm thần thám sao?

- IQ của con đã đủ làm thần thám rồi mẹ yêu, mẹ không cần khen - lâm thiên bảo nhìn cô, nhướm mày

- con rất kiêu ngạo

- có bằng ba và anh phong không ?

- mẹ cũng không biết nữa- cô lắc đầu

- vậy là con chưa kiêu ngạo bằng mẹ rồi

- con ...

- vì mẹ đẹp mà, mẹ có quyền kiêu ngạo , mẹ nhi- lâm thiên bảo cầm lấy tay cô, mắt long lanh

- con . . - cô nhất thời cảm động đến muốn rơi lệ

thì

- mũi nịnh nọt do ai bắn ra đấy ba ạ- lâm hàn phong cau mày

- anh dám . . - lâm thiên bảo trừng mắt- phá kế hoạch của em

- kế hoạch gì?

- ỉm. Không được cho ba biết. Ba đâu rồi?- lâm thiên bảo nhìn quanh

- ba đi cất xe

- đêm nay, mẹ sẽ ngủ với em. Anh không được mách ba đâu đấy. Anh dám hé miệng, em lập tức gài bom trong phòng anh

- con dám . . - một giọng trầm vang lên

lâm thiên bảo nhăn mặt như khi ăn ớt, kế hoạch đã đổ vỡ nên kế hoạch cần phải đổi

- ba. Ý con muốn nói là . . . À . . Ba rất tuyệt vời. Rất tuyệt vời

- cảm nịnh hót- hần cúi xuống bế bảo bảo

- nhưng rõ là ba rất đẹp trai. Tuyệt luôn

chiều thức nịnh bợ papa luôn được lâm thiên bảo áp dụng thành công do đó nên cậu nhóc luôn được trọng thưởng, bị phạt liền chuyển thành cưng chiều. Tuy vậy, độ phá phách của thằng bé thì không ai không thừa nhận. Có lẽ chỉ thiếu giấy chứng nhận của chính phủ. Gia đình lâm cô vô cùng nhứt đầu. Một khi ba tên đàn ông trong nhà liên minh thì lập tức cô liền bị bắt nạt. Nếu nói lâm hàn phong quá cool thì lâm thiên bảo lại tồn tại rất nhiều mặt, lúc lạnh, lúc nóng, lúc lại cá nóng cả lạnh khiến cô muốn đập đầu chết

Hiện tại , lâm thiên bảo vô cùng hồn nhiên chạy nhảy khắp nơi, thử mấy trò chơi mới và tiện thể kéo luôn ông anh lạnh lùng. Cô cầm tay thiên, bước đi bên nhau dưới một màu xanh tuyệt đẹp, cô mìn nâng chân hai người. Chợt. Một chiếc lá rơi xuống, khẽ đáp đầu hần, đậu vào mái tóc đen không muốn rời. Cô nhìn lâm hàn thiên cười. Mười năm. Hai người bên nhau đã mười năm. Trải qua bao giông tố trên biển cuối cùng cũng đáp bến hạnh phúc. Cô nhón chân, định lấy chiếc lá trên đầu hần xuống. Nhưng chiếc lá như vẫn cứng đầu, không nỡ luyến tiếc rời khỏi mùi hương nam tính. Thời gian càng dài, tình yêu của hai người càng sâu đậm, càng yêu hơn. Thiên cười, ôm lấy cô, hơi đỡ người cô lên. Những ngón tay cầm chiếc lá phong màu đỏ, giờ ra trước mặt hần, miệng vẫn cười. Nụ cười đẹp hơn nắng sớm. Còn hần, vẫn ôm lấy cô, mắt nhìn lên gương mặt thanh tú

- mười năm nay hình như em vẫn còn quá bé thì phải!

- còn anh hình như thì là . . - cô nói

- anh mặt nào cũng tốt lên. Nhưng anh vẫn cảm thấy về phương diện giường chiếu thì chỉ mới đạt một trình độ rất thấp

- sao- cô nhăn mặt

' anh mà mới trình độ thấp thì thử hỏi ai sẽ là trình độ cao '- cô trầm nghĩ

- mặt em không nên nhăn như vậy. Sẽ rất khó coi- hần thì thâm vào tai cô

cô cuối cùng cũng phì cười. Lâm hàn thiên cúi xuống, mau chóng tìm làn môi mềm mại. Nhưng . . .

- cảnh báo cảnh nóng. Nơi này còn có trẻ em chưa đủ tuổi trưởng thành. Ba mẹ đứng là nơi nào cũng có thể biến thẳng tình yêu bất diệt

giọng nói quá đỗi quen thuộc. Quen đến..... Phát cáu. Hần vui mặt vào hõm vai cô

- ruốt cuộc có phải là con do anh sinh ra không?

Hần đầu khò đến muốn rơi lệ. Lại một lần nữa , cô cười trên nỗi đau của ai đó

vì chuẩn bị cho ngày hallowin nên wonderland thu hút bởi trò chơi rất đắt khách: quái vật trong đêm Nhìn cách bày trí bên ngoài đã đủ kinh sợ. Đến nhiều người lớn còn không dám vào huống gì trẻ con. Song . Hôm nay, wonderland gặp phải một đối thủ đáng gờm, chuyên gia phá phách lâm thiên bảo. Vừa nhìn thấy tấm biển quảng cáo liền lập tức lúi cá nhà , nằng nặc đòi vào bằng được. Trước quán kem. Lâm hàn thiên bất chèo chân nhìn cậu con trai thử hai đang xoay như chong chóng tìm đủ lý do

- ba. Bảo bối thật sự rất yêu ba. Con thật sự muốn vào

- không. Nguy hiểm

- không nguy hiểm thật mà. Ba. Con hứa sẽ ra đây an toàn không rơi một cọng tóc

- chưa đủ thuyết phục

lâm thiên bảo tức giận, lại ngồi bên cô, lấy thìa đâm liên tiếp vào trong

- ly kem không có tội

- nhưng với em nó có tội. Còn phạm tội rất nặng

thiên nhìn lâm thiên bảo chỉ biết cười trước bộ dạng giận cá chém thớt . Lâm thiên bảo lập tức đẩy ly kem nhào như cháo, nhào vào lòng thiên, mặt xị xuống

- con giận sao?

Nhất quyết không trả lời

- được rồi. Ba đầu hàng con. Đi mua vé xe

thằng bé nhìn hán, nhoẻ miệng cười

- con biết mà

trước quầy vé, người bán vé nhìn thiên

- anh muốn mua mấy vé

- hai vé- làm thiên báo lên tiếng

- ba nghĩ chỉ mình con- hán chau mày

- ba. Con cũng mẹ lời ông anh bằng giá đi cùng. Để lâu ngày anh ấy mốc mắt

- xin hỏi cậu bé này bao nhiêu tuổi

- ba tuổi- hán đáp

- vậy thì không thể. Chúng tôi sợ. . .

- ông chủ dám động đến lòng tự trọng của làm thiên báo. Thách thức nhị thiếu gia, tôi sẽ phá tan ngôi nhà kia. Ông hãy đợi đây- làm thiên báo trừng mắt nhìn lão chủ quầy vé rồi quay sang hùng hổ lôi làm hàn phong đi đến trước cánh cửa liền dừng lại

- đừng nói với anh là em sợ

- em mà sợ. Em chỉ sợ anh không giữ nổi tim trong lồng ngực

- tim anh bám rất chắc chỉ lo em tè ra quần

- anh dám xúc phạm em

- sao. Mạnh miệng đã sợ rồi sao- gã chủ vé nhìn làm thiên báo

- ông im miệng- làm thiên báo hét lên làm tất cả những người xung quanh bắt đầu chú ý. Đám đông dần tụ lại. Cô đến bên hán

- sao vậy ?

- hôm nay wonderland loạn mất- thiên lắc đầu

cô khó hiểu nhìn làm hàn thiên. Làm thiên báo giờ ngoan trò, chỉ thẳng vào mặt tên bán vé

- làm thiên báo hôm nay không phá ngôi nhà này thì toàn bộ tài sản thừa kế từ làm gia sẽ thuộc về ông

tất cả ò lên kinh ngạc. Nhị thiếu gia mới ba tuổi của boss lớn làm hàn thiên đang thách thức một môn hời lớn với kẻ vô danh tiểu tốt kia. Làm hàn thiên nhủ mày

- anh chưa chia tài sản

camera được chiếu trên màn ảnh lớn , tất cả đều nhìn chăm chú không rời như xem một bộ phim thể kỷ mà nhân vật chính là hai thiếu gia đáng yêu của JK. Không thể hot hơn. Cánh phóng viên nhận được tin liền ào tới.

Bạn đang đọc truyện *Bão Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Chương Ngoại Truyện 2 Người Nổi Tiếng Mà

Cá cược luôn cả tài sản thừa kế quả không phải là một chuyện đùa. Cô và thiên quay lại bàn

-thiên báo rất giống em

- sao-cô tựa đầu vào vai thiên

-cứng đầu và nghịch ngợm

-nó hơn em vì còn cộng cả phần của anh

- ừ. Em cũng sợ mà còn gì?

- không có- cô phủ nhận

diệp vy cũng đã từng hỏi cô như vậy, lúc đó câu trả lời của cô là gì,cô đã nghĩ gì, nói gì : một người phụ nữ dù mạnh mẽ đến đâu thì khi ở trong lòng người đàn ông một người phụ nữ dù mạnh mẽ đến đâu thì khi ở trong lòng người đàn ông mình yêu cũng muốn được bảo vệ. Và lại. Nếu không có thiên, cô chắc chắn không sợ nhưng chỉ cần có thiên, cô sẽ yếu đuối hơn bất cứ ai khác

- bởi vì có anh- cô ôm lấy hán

tách khỏi khoảng không gian riêng tư của đôi vợ chồng. Mọi người đều nhìn vào hai đứa bé trong màn hình

-Èo giả, nhìn kỹ đi. Làm thiên báo tôi sẽ cho ông một cái giá đắt khi chọc điên tôi

bên trong tôi ồm, lạnh lẽo, mạng nhện chằng chịt, khó được phun ra u ám. Hai đứa bé bắt đầu đi

- hỏi này em diễn rất tốt

- em mà. Người đa tài làm sao anh hiểu được. Ba không qua được cửa ải của em. Mãi như vậy

- vì tính cách của em giống mẹ. Rất giống

từ góc phòng, truyền đến tiếng rú rợn người, trong góc tối, một người đàn bà với gương mặt biến dạng, một tay bị nát bét, máu me bầy nhầy còn tay bên kia chỉ là bộ xương khô khốc với những đường gân teo đen sì bám vào. Từ hốc mắt, máu chảy đều từng dòng đỏ tươi lan xuống cả vạt áo trắng, bên còn lại thì con người nở tung, môi thâm tím, răng nhuộm đầy máu. Làm thiên báo bắt thì hét lên

- a . . . A . . . Bên ngoài, nhìn qua màn hình dù thót tim nay lại theo tiếng hét của bão bão thêm kinh hãi. Vải cô gái áp sát mặt vào ngực bạn trai, đôi người bật khóc. Chỉ riêng gã bán vé là vô cùng sung sướng. Chỉ cần như vậy, gã sẽ được thừa hưởng tài sản của nhị thiếu gia jk. Quả là vàng tử trên trời rơi xuống. Đám phóng viên không ngừng nghỉ quan sát tình hình

- anh hai. Tại sao trên đời này lại có một người phụ nữ xấu xí như vậy

- là ma mà

-đương nhiên là em biết. Nhìn xem- lâm thiên bảo đi lại gần, chẳng có gì là sợ cả-bà ta mà được đem đi thi người xấu nhất hành tinh chắc được quá. Vương miện nằm trong tay rồi mà còn lảng phí bên ngoài nhiều người đơ ra. Hầu như tất cả sẽ nghĩ là thằng bé sẽ khóc bù lu bù loa đòi ra ngoài nhưng xem ra họ đã xem thường bản lĩnh của lâm thiên bảo tiếp tục cuộc theo dõi

- anh hai. Mỗi bà ta giống mỗi con đười ươi nhì. Cùng họ linh trưởng thì phải. Tóc bà ta dài ghê, xo rồi như rác ý. Tóc dài bằng mẹ mà chẳng đẹp gì cả. Cái này em mà cầm đu được đấy, anh hai nhì

- cứ thử đi

- anh hai. Bà ta hình như không phải phụ nữ. Eo . Ma nữ biến thái. Ủa. Ủa. Nó đi lìa. Nó đang lại đây. Ma nữ biến thái. Ta rõ không thích bà. Đứng lại đây. Ta không khách khí thương cóc ghè tiếc kỳ nhông đầu nha. Ta đẹp trai không cần bà làm fan

nhưng hình ma kia vẫn tiến lại theo sự điều khiển của hệ thống trung ương dưới lòng đất

- tôi nói rồi. Tôi không khách khí. Bà cạy lòn hiếp bẽ

ha. . . Ha. . . Ha . . . Tiếng cười bật lên. Lâm thiên bảo cau mày, một cước judo làm hình nộm đất tiền liền ngã xuống, gãy rầm rập. Rầm. Coi như đã loại một đối thủ ma quái một tài người bật cười thành tiếng. Lão bán vé đen mặt. Hình nộm trong đó đều là hàng ngoại nhập. Đắt kinh khủng. Vậy mà giờ đã là tro tàn. Lâm hàn phong rõ không quan tâm sự phá phách của em trai, tiếp tục đi. Chợt. Lâm thiên bảo kéo tay áo

- anh. Em muốn. . . - ánh mắt biểu lộ cảm xúc cần người khác thấu hiểu

- cứ tự nhiên. Anh không biến thái thế là lâm thiên bảo một mình tìm nơi khuất vắng để thi hành nhiệm vụ. Một thời gian ngắn

- a. . . -lâm thiên bảo chạy ra

- anh hai

- sao?

- em hồi nãy đang xử lý nỗi buồn sâu thẳm. Chợt nghe thấy tiếng khóc trẻ con vẫn tiếp tục đến lúc nhìn xuống thấy một đứa bé biến dị. Mắt màu trắng, không có hộp sọ, lục phủ ngũ tạng bị phanh ra, còn có bốn chân, miệng há lớn. Em vô tình xà vào nó mất rồi. Không biết nó có bị ngộ độc amoniac của em không nữa

* amoniac chất có trong thành phần nước tiểu ngoài kia lại bật cười, ai đó đau lòng khôn siết tiếp theo

-a . . . Mẹ ời. Bà ời. Ông ời.Bà ời. Anh hai ời. Kề nào đó dám sàm sỡ bảo bối của mẹ- lâm thiên bảo la toáng lên nhìn xuống mặt đất chửi bới đúng chất trẻ con - sao dám làm như vậy với trẻ con chứ. Dám thử cơ đụng chạm ta sẽ giết người

nói rồi lâm thiên bảo lòi lâm hàn phong lại, thì thào vào tai cậu rồi lùi vài bước. Quả nhiên một lúc sau, từ dưới đất, hai bàn tay mò lên tìm và chụp lấy chân lâm hàn phong. Lâm thiên bảo nhếch miệng. Dùng hết lực nhảy cao, hạ mọi lực lên bàn tay trắng buốt lạnh lẽo.

- a . . . - một tiếng hét long trời

lâm thiên bảo cười, nhìn lâm hàn phong

- ít nhất cũng phải cho kẻ biến thái biết da của đại thiếu gia nhà họ lâm mịn màng như thế nào chứ

- em

- thật may cho anh khi hôm nay em đi đôi dây thề thao mà ông bà vừa gửi từ marid về. Hàng hiệu 1000% đấy. Chắc tên biến thái đó thành tàn phế quá

đi được một đoạn tiếp liền gặp một tên đàn ông, quái thú , cầm gậy vô cùng hung hăng, đầu bị chẻ làm đôi, máu không ngừng chảy ra còn la hét đau đớn

- tiếng hét như heo bị chọc tiết làm bản thiếu gia điếc tai quá. Tốt nhất là câm luôn

lâm thiên bảo cầm lấy cây gậy, nện ngang người một phát. Quả là im hẳn

.....

Ánh nắng chói. Lâm thiên bảo chính thức bước ra. Nhóc vừa tàn phá xong kho tiền của người ta còn giờ thì đang đi tìm gã bán vé nhưng chắc gã đã chuồn mất. Sau này cuộc sống của gã kia sẽ nhạt rác sống qua ngày. Thiếu gia nhà họ lâm sau khi cắt đứt kẻ sinh nhai của người khác lại mở lòng từ bi muốn kiếm cho người ta việc làm. Tất cả đều nhìn hai hoàng tử bé bằng ánh mắt ngưỡng mộ. Đám phóng viên không ngừng chụp ảnh , phóng vấn. Ngay lập tức nhị thiếu gia chuẩn. Đuổi theo sau là rất nhiều phóng viên. Chợt. Nhóc phanh gấp

- ủa. Bác diễn viên- thành bẽ lao lại, phá hỏng buổi quay hình của người ta

- sao oan gia già ngộ hẹp đến vậy

- anh hai cũng đến. Châu bị người ta đuổi

- cháu lại phá phách gì? Ai. Ai to gan dám đuổi thiếu gia lâm thiên bảo của bác

- fan cuồng- lâm thiên bảo chỉ đám đông đang đi lại. Sau đó, ngay lập tức hai thiếu gia nhỏ tuổi của lâm hàn thiên được biết đến như những siêu sao nhì. Căn bản nổi hơn hẳn là lâm thiên bảo, một tay cướp luôn hợp đồng của ông bác ế vớ hoàng đếp hàn. Một ngày đi chơi, lâm nhị thiếu gia đã cướp miếng ăn của bao nhiêu người

- lâm hàn thiên. Anh nhìn con trai của anh đi

- có gì không tốt chứ. Lâm thiên bảo có thể tự kiếm tiền nuôi sống mình từ nhỏ như vậy chẳng phải chúng ta sẽ đỡ hơn sao?

- nhưng mà . . .

- tiện thể chỉ cần thiên bảo có vốn đương nhiên việc chia tài sản của anh sẽ dễ hơn sau này. Nhưng anh cũng nói trước, thống kê tài sản nhiều như thế thì chúng ta cũng phải cố gắng một chút

- cố gắng gì- cô chau mày

- sinh thêm một vài đứa nữa được không em

- anh biến đi

- đêm qua rõ ràng anh chẳng làm ăn được gì hôm nay anh chắc chắn phải hoàn lời hôm qua - lâm hàn thiên bá đạo khẳng định

một khi hẳn đã mang cái giọng đầy thú tính như thế thì cô chắc . . . Không qua khỏi

lâm thiên bảo và lâm hàn phong chắc sẽ không cứu cô bởi vì lâm hàn phong vốn dĩ không quan tâm còn lâm thiên bảo sẵn đã bị lâm hàn thiên mua chuộc. Chỉ khi nào ' trở gió ' cha con mới máu chảy thành sông vì cô chứ ngày thường được xem là liên minh khó tan vỡ nhất

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Thiên Tài Anh Nhớ Em!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.